

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กระทรวงศึกษาธิการ

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

Secondary School Kit on the United Nations

David Barrs
Maura Juffkins

บรรณาธิการ

Julie Beer
Jason Newman
Tracy Smith

ผู้วาดภาพประกอบ

ศูนย์พัฒนาหนังสือ

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

Secondary School Kit on the United Nations

© United Nations, 1995

หนังสือแปลอันดับที่ ๑๓๗
สาขาสังคมศาสตร์

ลิขสิทธิ์เป็นของกระทรวงศึกษาธิการ
กรมวิชาการจัดพิมพ์เป็นภาษาไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๐

จำนวนพิมพ์ ๘,๕๐๐ เล่ม

ISBN 974-268-5193

คำนำ

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นหนังสือที่แปลจากเรื่อง *Secondary School Kit on the United Nations* ของสหประชาชาติ ซึ่งจัดพิมพ์ขึ้นในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปีของการก่อตั้งสหประชาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทของสหประชาชาติและการแก้ปัญหาของประชาคมโลก อาทิ ปัญหาสิทธิมนุษยชน มลพิษ และการพัฒนาแบบยั่งยืน โดยการเชื่อมโยงประเด็นปัญหาของโลกเข้ากับชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีบูรณาการความรู้เข้ากับศาสตร์สาขาต่างๆ

กรมวิชาการพิจารณาเห็นว่า เนื้อหาหนังสือเล่มนี้มีคุณค่าต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ตามหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งทำให้ผู้อ่านก้าวทันกับปัญหาของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ด้วย จึงได้ดำเนินการแปล โดยเชิญครูอาจารย์ผู้ผ่านการอบรมนักแปลจากกรมวิชาการในภูมิภาคต่างๆ มาร่วมกันแปลในการประชุมปฏิบัติการระดับเข้มเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือการแปลในระหว่างวันที่ ๔-๘ กันยายน ๒๕๓๔ ณ กรุงเทพฯ และกรมวิชาการได้เสนอกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์ทองสุข เกตุโรจน์ และ นายกิตติศักดิ์ วรรณะภูติ เป็นผู้ตรวจ ทั้งนี้ กรมวิชาการจัดพิมพ์เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์สำหรับครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กรมวิชาการขอขอบคุณทุกท่านที่ร่วมมือแปล และจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ โดยเฉพาะสำนักงานแถลงข่าวสหประชาชาติ กรุงเทพฯ (United Nations Information Services) ที่อำนวยความสะดวกในการค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และให้เกียรติมอบหนังสือเล่มนี้ให้กรมวิชาการแปลเพื่อการศึกษา ที่นำไปสู่สันติภาพ ความยุติธรรม และความมั่งคั่งของอนุชนในอนาคตของประเทศไทย

(นายสงบ ลักษณะ)

อธิบดีกรมวิชาการ

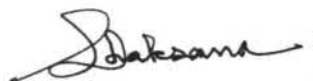
๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๐

Introduction

'*Chudganronganson Sahaprachachat*' for Upper Secondary School Level is translated from *Secondary School Kit on the United Nations*, originally published on the occasion of the United Nations' Fiftieth Anniversary. The original purposes are to disseminate basic knowledge on United Nations, roles and strategies in solving problems of world society such as those on human rights, pollution and sustainable development by relating global issues to daily lives with means of integrating such issues to every subject.

Recognizing the value of this book which will help to develop learning and teaching capability and will keep pace with global issues in globalization age, outstanding translators from the educational region workshops were invited to attend the intensive workshop in translation, held by Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education from 4-8 September 1995. The translated work which was the final product of the mentioned workshop was finally scrutinized by Associate Professor Tongsook Katerojna and Mr. Kittisak Vardhanabhuti of the United Nations Information Services (UNIS), Bangkok before publishing as a reference book for secondary school teachers and students across the country.

I would like to express our deep gratitude and thanks to all those concerned individuals who assisted in the translation and publication of this Thai version, most especially to UNIS, Bangkok for the excellent information provided to the Department of Curriculum and Instruction Development who launched this translation program to be a part of its educational achievement which may eventually lead to peace, justice and prosperity for the future generation of Thailand

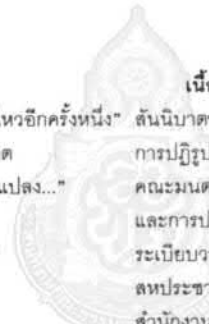

(Mr. Sangob Laksana)

Director-General

30 May 1997

สารบัญ

		หน้า	
ด้อยแดง		๗	
กิตติกรรมประกาศและการอนุญาต		๘	
ข้อแนะนำสำหรับครู		๑๐	
ภูมิหลัง			
๑.	สหประชาชาติและกฎบัตรสหประชาชาติ	๑๗	
๒.	การป้องกันความขัดแย้งและมิติ	๒๒	
๓.	สิทธิมนุษยชน	๒๔	
๔.	การพัฒนาอย่างยั่งยืน	๒๖	
๕.	สหประชาชาติและองค์การเอกชน	๒๘	
			
วิชา	เรื่อง	เนื้อหาเกี่ยวกับสหประชาชาติ	
ประวัติศาสตร์	๑. "มนุษยชาติเคลื่อนไหวอีกครั้งหนึ่ง"	สันนิบาตชาติ	๓๐
	๒. การเจรจาเพื่ออนาคต	การปฏิรูปของสหประชาชาติ	๓๔
	๓. "ลมแห่งการเปลี่ยนแปลง..."	คณะมนตรีภาวะทรัสตีแห่งสหประชาชาติ และการปลดปล่อยอาณานิคม	๓๘
	๔. สงครามที่ยุติธรรม?	ระเบียบวาระการประชุมเพื่อสันติภาพของ สหประชาชาติ	๔๒
	๕. ตะวันออกกลาง	สำนักงานบรรเทาทุกข์และจัดหางานของ สหประชาชาติสำหรับผู้ลี้ภัยปาเลสไตน์ ในตะวันออกไกล	๔๖
มนุษยศาสตร์	๖. "สันติธรรม, ชื่อใหม่ของ สันติภาพ"	ยูเนสโกและ ค.ศ. ๑๙๔๕ - ปีสากล แห่งสันติธรรม	๕๑
	๗. การต่อสู้กับการแยกผิว	คณะกรรมการพิเศษแห่งสหประชาชาติเพื่อ ต่อต้านการแยกผิว	๕๕
	๘. แรงงานเด็ก	องค์การแรงงานระหว่างประเทศ	๖๐
ภาษา	๙. ได้ร่มธงสีน้ำเงิน	กองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติ	๖๔
	๑๐. จากทัศนะของสตรี	การประชุมสตรีโลกครั้งที่ ๔	๖๘
ภูมิศาสตร์	๑๑. ปัญหาที่มากับความสำเร็จ	กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่ง สหประชาชาติ	๗๒

			หน้า
	๑๒. การประเมินการพัฒนา	โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ	๗๖
	๑๓. ดัชนีการพัฒนามนุษย์	การประชุมสุดยอดแห่งโลกของสหประชาชาติ ว่าด้วยการพัฒนาสังคม	๘๐
	๑๔. การกีดกันของดิน : การป้องกันและการผลิต	องค์การอาหารและเกษตรแห่ง สหประชาชาติ	๘๖
	๑๕. มหาสมุทรที่สะอาดขึ้น	องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ	๙๐
วิทยาศาสตร์	๑๖. การเดินของหัวใจ - จังหวะ แห่งสุขภาพ	องค์การอนามัยโลก	๙๕
เทคโนโลยี	๑๗. หน่วยตรวจลมฟ้าอากาศของโลก	องค์การอุตุนิยมวิทยาโลก	๙๙
คณิตศาสตร์	๑๘. เธอจะให้เงินสมทบทุนแก่ ประชาชาติอย่างไร?	งบประมาณของสหประชาชาติ	๑๐๓
ศิลปะ	๑๙. ห้องแห่งความเงียบ	ห้องทำสมาธิของสหประชาชาติ	๑๐๗
	๒๐. หน้าต่างกระจกสี	หน้าต่างกระจกสี โดย มาร์ก ซากัลล์ ค.ศ. ๑๙๖๔	๑๑๑
	๒๑. มรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ	บัญชีรายการมรดกโลกของยูเนสโก	๑๑๔
ดนตรี	๒๒. เพลงสดุดีสหประชาชาติ : ออเดน, คาซาลส์	ดับเบิลยู. เอช. ออเดน, ปาโบล คาซาลส์ และสหประชาชาติ	๑๑๘
พลศึกษา	๒๓. หัวใจที่มีสุขภาพดี	องค์การอนามัยโลก	๑๒๑
ข้อมูลจำเพาะ			
ก	สมาชิกสหประชาชาติ		๑๒๖
ข	วันและปีที่สำคัญของสหประชาชาติ		๑๒๙
ค	ระบบสหประชาชาติและองค์กรหลักของสหประชาชาติ		๑๓๑
ง	สหประชาชาติได้ทำอะไรไปแล้วบ้าง ?		๑๓๔
จ	อารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ		๑๓๗
ฉ	แผนที่โลก		๑๓๘
ช	บทสรุปของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก		๑๓๙
ซ	สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของสหประชาชาติ		๑๔๐
ณ	สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติ		๑๔๒
ญ	การทำงานให้แก่สหประชาชาติ		๑๔๔
ฎ	การหาข่าวสารเรื่องสหประชาชาติ		๑๔๗
ฏ	แหล่งข้อมูลสำหรับการสอนเกี่ยวกับสหประชาชาติ		๑๕๑
ฐ	สิทธิในการเขียน-ข้อเสนอแนะในการเขียนจดหมาย		๑๕๔
ภาคผนวก			๑๕๖

ถ้อยแถลง

บุทรอซ บุทรอซ-กาลิ เลขาธิการสหประชาชาติ

ประชาคมโลกในทศวรรษสุดท้ายต่างตระหนักถึงปัญหาใหม่ๆ ที่เกิดแก่โลกของเรา เช่น ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม การค้ายาเสพติด การก่อการร้าย และการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ไวรัสเอชไอวี เมื่อไม่นานมานี้สิ่งที่ถือกันว่าเป็นปัญหาระดับชาติ เช่น ปัญหาความยากจน การว่างงาน ความล้มเหลวของสังคม บัดนี้ได้กลายมาเป็นปัญหาระดับโลกควบคู่ไปกับปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ ปัญหาเรื่องความมั่นคงและสันติภาพระหว่างประเทศที่มีมาอย่างต่อเนื่อง และได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบที่จะทดสอบการรวมพลังความสามารถของชาวโลกที่จะแก้ไขให้บรรลุผล

ในสถานะเช่นนี้ ประเทศสมาชิกได้เรียกร้องให้สหประชาชาติดำเนินการแก้ไขอย่างกว้างขวางและใส่ใจมากกว่าที่ผ่านมา ดังนั้น ความรู้เกี่ยวกับสหประชาชาติจึงมีความสำคัญต่อประชาชนทุกวัย ไม่ว่าหนุ่มหรือแก่ คนเหล่านี้แหละจะเป็นผู้ผลักดันให้รัฐบาลของประเทศตน ได้ตระหนักถึงบทบาทที่จำเป็นอย่างยิ่งของสหประชาชาติในโลกปัจจุบัน ความเข้าใจและการสนับสนุนจากคนเหล่านี้จะช่วยให้สหประชาชาติสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อรักษาสันติภาพและความมั่นคง ส่งเสริมความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งทำให้ประชาชนทุกเชื้อชาติมีความเป็นอยู่ดีขึ้น

ชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการสนับสนุนความพยายามดังกล่าวนี้ ในการที่จะให้ความรู้ความเข้าใจและให้การศึกษา ข้าพเจ้าขอส่งความปรารถนาดีมายังครูทุกคนที่ใช้อย่างเต็มที่ ให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เพราะท่านเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในเครือข่ายของกลุ่มผู้สอนทั่วโลก ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงอนาคตของมวลมนุษยชาติได้

(บุทรอซ บุทรอซ-กาลิ)
เลขาธิการสหประชาชาติ

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือแรงร่วมใจของบุคคลหลายฝ่าย และเรารู้สึกเป็นหนี้บุญคุณครูทุกคนจากหลายสาขา ที่มาร่วมงานเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน ในการขยาย **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ** ฉบับเริ่มแรกนี้ออกเป็นโครงการนานาชาติ ๓ ระดับ

องค์กรอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการเรียนรู้การสอนนี้โดยตรง ได้แก่ *the Council for Education in World Citizenship, the National Association for Able Children in Education, the British Sports Association for the Disabled, Peace Child International and St.Mary's Church of England School, Saffron Walden, Essex, UK* (ซึ่งเป็นเจ้าภาพการประชุมผู้ร่วมจัดทำหนังสือชุดนี้)

การอนุญาต

เราขอขอบคุณแผนกภาพของสหประชาชาติ ที่ได้อนุญาตให้นำภาพถ่ายต่อไปนี้มาใช้ (รายการสิ่งของผู้บริจาค สถานที่ที่ติดต่อก็ได้ อยู่ที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก)

- ผืนพรมทอ ตามภาพเขียนชื่อ *Femme sur l'échelle* (Woman on a ladder) ของปาโบล ปิกัสโซ บริจาค โดยนางอัลเบิร์ต ดี ลาสเกอร์ (สหรัฐอเมริกา) ติดตั้งไว้ที่ห้องพักผู้แทนด้านได้อาคารหอประชุม (ใช้เป็นภาพปก **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**) (Intermediate School Kit on the United Nations)
- ประติมากรรมบรอนซ์ชื่อ *Let Us Beat Swords into Plowshares* ผลงานของ เอฟเกนี วูเซทซ์ สหภาพโซเวียต นอร์ทการ์เดน
- พรมขนสัตว์ ทอตามภาพเขียนของปาโบล ปิกัสโซ ชื่อ *La Guernica* ขอยืมมาจาก นางเนลสัน เอ รอกกีเฟลเลอร์ ประดับบนผ้าม่านโค้งชั้นที่ ๒ นอกห้องประชุมคณะมนตรีความมั่นคง
- ภาพกระຈိສီ ผลงานของจิตรกรมาร์ก ชากัลล์ เพื่อระลึกถึงเด็ก อัมมารีเซลด์และคณะที่เสียชีวิตพร้อมกับเขา ใน ค.ศ. ๑๙๖๑ บริจาคโดยเจ้าหน้าที่สหประชาชาติและมาร์ก ชากัลล์ ติดตั้งอยู่ด้านนอกห้องทำสมาธิ ห้องโถงใหญ่ของสมัชชา (ใช้เป็นภาพปก **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**)

เราขอขอบคุณสหประชาชาติที่อนุญาตให้นำบทกวีชื่อ *United National Hymn* ของคาซาลส์มาตีพิมพ์ รวมทั้งจดหมายจากเจเลน่า ยูโรเซวิช ที่มีมาถึงเลขาธิการสหประชาชาติเพื่อขอข้อมูลต่างๆ ทางด้านสถิติ พร้อมกันนี้ขอขอบคุณสหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติและศิลปินตึง เซา กวง ที่อนุญาตให้ตีพิมพ์ภาพชื่อ *Motherhood* บนปก **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา** และขอขอบคุณสำนักงานยูนิเซฟที่อนุญาตให้จัดพิมพ์บัตรอวยพรวันคริสต์มาส ออกแบบโดยจิตกา ชัมโกว

กิตติกรรมประกาศและการอนุญาต

นอกจากนี้เราขอขอบคุณ Ponce/El Pais สำหรับ "disasters panorama" ขอขอบคุณบริษัท กรีนพีซ ที่ให้ข้อความตอนหนึ่งชื่อ *The history of the Earth* ขอขอบคุณ จี.ทอมัสที่ให้บทกวีชื่อ *The Evacuee* ของอาร์ เอล ทอมัส และขอบคุณแคทลีน วีเวอร์ สำหรับผลงานแปลบทกวีฝรั่งเศสชื่อ *All that you have given me, Africa* ของอาโนมา กานิเอ

ผู้ทรงกรรมสิทธิ์งานประพันธ์ต่อไปนี้ก็ขอได้รับความขอบคุณเป็นอย่างยิ่งด้วย คือ

- บทกวีชื่อ *My only cry: "close the arms factories"* โดยไลลา อิบราฮิม เซมาน และ *How many children have died* ของนูรา บาอี ลิขสิทธิ์ของยูเนสโก ค.ศ. ๑๙๘๑ ตีพิมพ์ซ้ำโดยได้รับอนุญาตจากยูเนสโก
- ส่วนที่ตัดตอนมาจาก *Voices for Today* ของเบนจามิน บริตเตน มาจากนักเขียนหลายคน, บทกวี ๓ บทจาก *Lies* ของเยฟเกนี เยฟตูเชงโก ใน *Yevtushenko Selected Poems* แปลโดยรอนิน มิลเลอร์-กัลแลนด์ กับปีเตอร์ เลวี (Penguin Books, 1962) ลิขสิทธิ์ของรอนิน มิลเลอร์-กัลแลนด์กับปีเตอร์ เลวี ค.ศ. ๑๙๖๒, บทกวี ๒ บทจาก *Resistance, Rebellion and Death* ของอัลแบร์ต กามู แปลโดยจัสติน โอไบรอัน จัดพิมพ์โดยฮามิช แฮมิลตัน และนำมาตีพิมพ์ใหม่โดยได้รับอนุญาตจากบริษัท อัลเฟรด เอ น็อปป์ นอกจากนี้ยังมีบางส่วนของโน้ตเพลงจาก *Voices for Today* ลิขสิทธิ์ของ Faber Music Ltd. นำมาตีพิมพ์ใหม่โดยได้รับอนุญาตแล้ว
- บทกวีชื่อ *Today* โดยเดนิส เลเวอร์คอฟ จากบทกวีขนาดยาวชื่อ *Staying Alive* นำมาจาก *Denise Levertov : Poems 1960-1967* ลิขสิทธิ์ของเดนิส เลเวอร์คอฟ ค.ศ. ๑๙๖๖ และนำมาตีพิมพ์ใหม่โดยได้รับอนุญาตจาก New Directions Publishing Corporation

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

การให้การศึกษาแก่คนรุ่นหลัง

เนื่องด้วยสถาบันระหว่างประเทศมีความสำคัญต่อชีวิตปัจจุบันของประชากรโลก จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่คนรุ่นหลังจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ ข้อจำกัด และที่สำคัญที่สุดคือศักยภาพของสถาบันเหล่านี้ให้มากขึ้น

ประเด็นปัญหาสำคัญที่คนรุ่นนี้และคนรุ่นต่อไปกำลังเผชิญอยู่ มิได้จำกัดอยู่แต่ภายในประเทศ หรือภายในภูมิภาคของตนเท่านั้น ภาวะมลพิษ การย้ายถิ่น ความขัดแย้ง การค้ายาเสพติด โรคภัยไข้เจ็บ และการว่างงาน ล้วนแต่เป็นประเด็นปัญหาระดับโลก ในการให้การศึกษาแก่ประชากรโลก วัตถุประสงค์ก็เพื่อสร้างความสนใจระดับโลก ระดับชาติ และระดับบุคคลให้ประสานสัมพันธ์กัน เราอยู่ในโลกเดียวกัน หายใจอากาศเดียวกัน ใช้น้ำเดียวกัน ต้องพึ่งพาอาศัยแหล่งทรัพยากรเดียวกัน และร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน ในสำนักอันแท้จริงแล้ว ประเด็นปัญหาของโลกมีความสัมพันธ์ในการที่จะเตรียมคนหนุ่มสาวให้เผชิญชีวิตในโลกที่จะต้องพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น หมู่บ้านไร้พรมแดนมีความเป็นจริงมากขึ้นสำหรับคนรุ่นต่อไป ไป แต่ยังคงมีปัญหาด้านกฎหมาย ในการนำเอามิติระหว่างประเทศมารวมกันในการสอนของเรา ในฐานะประเทศสมาชิกของสหประชาชาติ มาตรา ๕๕ และ ๕๖ ของกฎบัตร เรียกร้องให้เราส่งเสริม “ความร่วมมือทางการศึกษา”

เช่นเดียวกับกิจกรรมทางการศึกษาอย่างอื่นๆ การสอนเรื่องที่เป็นประเด็นปัญหาของโลกส่งผลให้มีความรับผิดชอบตามมา ได้แก่ การทำให้คนแสดงความหวังต่ออนาคตของโลก และทำให้เขาลงมือกระทำเพื่อให้ได้ผลสมดังที่หวัง ถ้าไม่เปิดโอกาสเช่นนี้ให้แก่ผู้เรียน นักการศึกษาที่เสี่ยงที่จะทำให้คนรุ่นใหม่เป็นคนเกลียดสังคม ไม่ยอมรับรู้สิ่งใดๆ และเป็นคนใจแคบ คือ เป็นคนที่วางเฉยต่อประเด็นปัญหาต่างๆ และขาดพลังที่จะแสดงออก เนื้อหาในชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ (Kits on the United Nations) นี้ มุ่งหมายจะให้ความรู้และความเข้าใจ และช่วยเสริมพลังความคิดแก่ผู้เรียนด้วย เนื้อหาเหล่านี้มีข้อสมมุติเป็นพื้นฐานสำคัญอยู่ ๒ ประการ ประการแรก การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและสามารถสร้างความแตกต่างทางคุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคล ประการที่สอง ความร่วมมือของประเทศสมาชิกที่อยู่ในโครงสร้างของสหประชาชาติ ต้องอยู่ในความสนใจของทุกคน และความร่วมมือนี้จะเป็พลังสนับสนุนในโลกที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น

เนื้อหาเหล่านี้แนะนำให้เรียนให้รู้จักสหประชาชาติ รู้จักประเด็นปัญหาที่เป็นความวิตกกังวลของโลกที่สหประชาชาติเข้าไปเกี่ยวข้องและดำเนินการอยู่ทั้งหมด ถึงแม้ว่าขอบข่ายของงานของระบบสหประชาชาติจะกว้างขวางมาก จนไม่สามารถบรรจุลงในชุดการเรียนการสอนนี้ได้หมด ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับสหประชาชาติ และงานขององค์การนี้มีอยู่ทุกบท แต่ข้อเสนอแนะเหล่านี้ต้องนำมาตรวจสอบ นำมาสอน และสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นภายในแวดวงของประเด็นปัญหาและอุดมการณ์ที่ใหญ่กว่า ในฐานะที่เป็นองค์การของประเทศสมาชิกเป็นประชาคมของชาติต่างๆ สหประชาชาติได้อุทิศตนให้แก่การแสวงหาสันติภาพ ความยุติธรรม และการพัฒนาในนามของประชากรทั้งโลก อย่างไรก็ตาม มีความสำคัญที่ต้องตระหนักว่า สหประชาชาติมิได้เป็นรัฐบาลในตัวของมันเอง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานต้องอาศัยเจตจำนงร่วมกันของประเทศสมาชิกและประชาชนในประเทศเหล่านั้น

ธรรมเนียมของยูเนสโกบัญญัติไว้ว่า “สงครามเริ่มจากในใจของมนุษย์ และในใจของมนุษย์นี้เองที่จะต้องสร้างสันติภาพขึ้นมา...” ยูเนสโกมีอายุครบ ๕๐ ปีใน ค.ศ. ๑๙๙๖ และข้อความนี้ยังคงมีความหมายเหมาะสมในปัจจุบันนี้ เหมือนที่ตั้งไว้ใน ค.ศ. ๑๙๔๖ เนื้อหาสาระในชุดการเรียนรู้การสอนเกิดจากแรงบันดาลใจของอุดมการณ์ดังกล่าวข้างต้น คนหนุ่มสาวรุ่นต่อไป จะต้องได้รับการแนะนำให้เข้าใจงาน เงินทุน โครงการ และองค์กรต่างๆ ขององค์กรนี้

วัตถุประสงค์

ในขณะที่เป้าหมายเฉพาะทางการศึกษาคือการเรียนเพื่อแสวงหาความรู้ หลักสูตรนี้เน้นให้คิดในสิ่งที่เรารับรู้และในเรื่องของพฤติกรรมต่างๆ ควบคู่กัน การศึกษาที่เป็นสากลควรมุ่งส่งเสริมความอยู่รอดของมนุษย์ นั่นคือ การรวมพลังที่จะต่อสู้กับความไม่เสมอภาค ความอยุติธรรม และการใช้กำลัง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ กิจกรรมที่กำหนดในชุดการเรียนรู้การสอน ไม่เพียงแต่จะทำให้ให้นักเรียนมีทักษะความเข้าใจเพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่ยังทำให้นักเรียนคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมพอๆ กับการแสดงพฤติกรรมของตนเอง เพื่อตรวจสอบโลกที่คนเราต้องพึ่งพาอาศัยกัน และเพื่อเข้าใจความสามารถของตนที่จะสร้างโลกดังกล่าวขึ้น

ควรควรเน้นหนักที่กิจกรรมกลุ่ม การร่วมมือกันและการสร้างอันตมามีบทบาทสำคัญยิ่งเช่นเดียวกับการกิจและเป้าหมายของสหประชาชาติ จุดประสงค์ของการทำงานร่วมกันและการถกเถียงกัน เป็นการส่งเสริมให้เคารพความคิดเห็นที่แตกต่างกัน กระตุ้นให้มีการอภิปรายแต่ละเรื่องเพื่อเป็นแนวทางในการหาวิธีแก้ปัญหาคือไป และก่อให้เกิดปัญหาวิกฤติและเปิดการแสดงความคิดเห็นแต่ละเรื่องได้อย่างเสรี หลักการของ UNESCO Special Needs Project* จึงมีอิทธิพลต่อการกำหนดกิจกรรม

การมีส่วนร่วมและการเพิ่มพลังก็มีความสำคัญเช่นกัน นักเรียนควรตระหนักว่า ตนสามารถที่จะเข้าไปมีบทบาทในกิจกรรมชุมชนทั้งระดับท้องถิ่นและระดับนานาชาติ มีกิจกรรมหลายอย่างที่เรียกร้องให้นักเรียนค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับองค์การระดับท้องถิ่นและองค์การระดับนานาชาติที่ทำงานในพื้นที่ นักเรียนควรตระหนักว่าคนหนุ่มสาวเช่นตนก็สามารถเข้าร่วม หรือปฏิบัติงานร่วมกับองค์การเหล่านั้นได้ จุดมุ่งหมายที่ได้จากกิจกรรมมีไม่เพียงเพื่อให้คำตอบที่ง่าย ๆ หรือเสนอแนะว่าสหประชาชาติสามารถแก้ปัญหาของโลกได้ทุกเรื่อง กิจกรรมควรกระตุ้นให้นักเรียนมีการถกเถียงและอภิปรายประเด็นปัญหาและบทบาทของสหประชาชาติในการดำเนินการแก้ไขประเด็นปัญหานั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ กิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จึงได้รับการออกแบบเพื่อนำมาใช้เป็นพื้นฐานสำหรับโครงการวิจัยโดยละเอียด หรือสำหรับการอภิปรายอย่างสั้นๆ ในชั้นเรียน

การใช้ชุดการเรียนรู้การสอน

โครงการนี้จัดไว้สำหรับ ๓ ระดับ คือ

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา (สำหรับผู้เรียนอายุระหว่าง ๗-๑๑ ปี)

* UNESCO Special Needs Project, Special Educations Programme, UNESCO, F75352 Paris 07SP, France

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (สำหรับผู้เรียนอายุระหว่าง ๑๑-๑๔ ปี)

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำหรับผู้เรียนอายุระหว่าง ๑๔-๑๖ ปี)

ระดับอายุดังกล่าวเป็นการแบ่งอย่างกว้างๆ สามารถนำชุดการเรียนรู้การสอนนี้ไปใช้ในโรงเรียนที่เปิดสอนในแนวทาง หรือหลักสูตรระดับชาติ หรือเป็นชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ชุดการเรียนรู้การสอนทั้ง ๓ ชุดนี้มีแนวทางเดียวกันคือ ใช้ชุดมโนทัศน์ของสหประชาชาติเป็นแนวความคิดนำร่อง การจัดเรียงเนื้อหาในชุดการเรียนรู้การสอนได้ยึดเอางานหลัก ๓ ประการที่สหประชาชาติมีบทบาทโดยตรง ได้แก่ การป้องกันความขัดแย้ง สิทธิมนุษยชน และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ชุดการเรียนรู้การสอนได้จัดแบ่งไว้เป็นลำดับ ตอนแรกเป็นการแนะนำสหประชาชาติ ประวัติและหลักการเบื้องต้น และศึกษาลึกลงไปถึงงานของสหประชาชาติในลำดับต่อไปนี้ คือ การป้องกันความขัดแย้งและมติ สิทธิมนุษยชน และการพัฒนาอย่างยั่งยืน **ภูมิหลัง ๕ ประการ** (Five Backgrounders) ในตอนต้นของชุดการเรียนรู้การสอน เป็นการแนะนำสหประชาชาติให้ครูได้รู้จัก **ข้อมูลจำเพาะ** (Resource Points) ในตอนท้ายของชุดการเรียนรู้การสอน ทำให้ครูมีแหล่งข้อมูลอ้างอิงและมีเนื้อหาเพิ่มเติม การปฏิบัติเช่นนี้เป็นตัวอย่างแบ่งลำดับหน่วยการเรียนรู้มากกว่าที่จะแบ่งตามเนื้อหาวิชา เช่น ภูมิศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์ ดังนั้น เนื้อหาเฉพาะของแต่ละวิชาจึงอาจกระจายออกไปตามชุดการเรียนรู้การสอนต่างๆ แต่เนื่องด้วยมีการระบุเนื้อหาวิชาไว้ในตอนต้นของแต่ละหน่วยการเรียนรู้แล้ว ครูที่ต้องการจะเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับรายวิชาของตนก็สามารถเลือกสอนได้ง่าย อย่างไรก็ตาม แนววิธีดังกล่าวนี้จะได้ผลดียิ่งขึ้น ถ้านำไปสอนให้สอดคล้องกับครูที่สอนในรายวิชาอื่น เช่น ครูที่สอนวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

แต่ละหน่วยการเรียนรู้แบ่งออกเป็น**เนื้อหาหลัก** (a main text) **แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ** (a UN Factfile) และ**กิจกรรม** ตัวเนื้อหาหลักนั้นจะกล่าวถึงเนื้อหาวิชา (subject) และสาระสำคัญ (theme) ส่วนกิจกรรมจะเน้นย้ำเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ กิจกรรมเหล่านี้จะกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และวิจารณ์ การมีส่วนร่วม และการสะท้อนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคน แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างกิจกรรมเฉพาะที่สหประชาชาติมีส่วนเกี่ยวข้อง แฟ้มข้อมูลนี้ควรใช้เป็นแหล่งข่าวสารและยังช่วยแสดงให้เห็นว่า องค์การระหว่างประเทศสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกประเทศได้อย่างไร

อย่างน้อยที่สุดจะมีกิจกรรมอย่างน้อย ๑ อย่าง ที่กำหนดให้ผู้เรียนต้องอ่านและเข้าใจแฟ้มข้อมูล สัญลักษณ์ภาพนกนางแอ่นซึ่งเป็นนกที่บินสูง และแสวงหาความเป็นไปได้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องชี้บ่งว่าควรมีกิจกรรมเสริม

ข้อเสนอแนะสำหรับกิจกรรมเพิ่มเติม

กิจกรรมต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับโครงการตลอดปี โดยไม่ต้องใช้ตำราเรียนอื่น หรือใช้ครูเพิ่ม บางกิจกรรมอาจปรากฏอยู่แล้วในชุดการเรียนการสอน แต่นำมารวมไว้ในที่นี้ เพราะกิจกรรมเหล่านี้สามารถยืดหยุ่นได้มากพอที่จะเสริมความรู้ให้แก่ผู้เรียนทุกระดับ

๑. **สัปดาห์สหประชาชาติ:** ในขณะที่ครูแต่ละคนเห็นว่า มีโอกาสที่จะใช้แผนปฐมนิเทศก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ควรสอนในลักษณะผสมผสานให้หลากหลายวิชา การจัดกิจกรรมสัปดาห์สหประชาชาตินี้ ควรจัดในช่วงเวลาคาบที่ใกล้กับวันที่ ๒๔ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันสหประชาชาติ ครูทุกวิชาควรจะมาทำงานร่วมกัน โรงเรียนทั่วโลกจะได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมใน “Global Teach-in” นั่นคือ ๑ วัน หรือ ๑ สัปดาห์ ที่อุทิศเพื่อศึกษาสหประชาชาติ และประเด็นปัญหาทั่วโลกที่องค์การนี้จะต้องแก้ไข สัปดาห์สหประชาชาติ อาจเป็นการจัดกิจกรรมทั้งโรงเรียน หรือกิจกรรมกลุ่มตลอดปี เช่น การตอบปัญหาระหว่างชั้น จัดจำลองสหประชาชาติ หรือการประชุมเรื่องราวที่เป็นประเด็นปัญหาของโลก ครูแต่ละหมวดวิชา ควรตกลงกันว่าจะเลือกใช้ข้อมูลบางส่วน หรือข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับวิชาของตน ข้อดีของการนำรูปแบบการสอนแบบหลากหลายวิชามาใช้ก็คือ ครูทุกคนสามารถจะช่วยเหลือสนับสนุนเนื้อหาพื้นฐานของวิชานั้นๆ ให้แน่นขึ้น มากกว่าจะนำมามาถามเนื้อหาสาระของวิชาของตนเพียงวิชาเดียว หากครูที่สอนในแต่ละวิชาสามารถร่วมมือกันได้ตามวิธีนี้ ผู้เรียนก็จะมีประสบการณ์ทางการศึกษา มากกว่าที่จะเรียนรู้แต่ละรายวิชา เช่นเดียวกับสหประชาชาติที่ประกอบด้วยองค์กรอันหลากหลาย
๒. **กฎบัตรของห้องเรียน:** ให้นักเรียนในชั้นร่างกฎบัตรของห้องเรียน โดยยึดถืออารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ (ข้อมูลจำเพาะ จ) เป็นหลัก หรืออาจเป็นกฎที่นักเรียนตั้งขึ้นเองก็ได้ โดยมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน คือ เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง และเพื่อรับประกันว่าทุกคนจะได้รับความยุติธรรมและความเสมอภาค นำมาทดลองปฏิบัติโดยยังไม่บังคับใช้ และดูว่ากฎบัตรนี้ใช้ได้ผลหรือไม่เมื่อเวลาผ่านไป มีความจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติม ถ้าจำเป็น ก็ต้องชี้มติเห็นชอบของนักเรียนส่วนใหญ่ในชั้น นักเรียนจะต้องโน้มน้าวให้คนอื่นเห็นคล้อยตามในสิ่งที่จะต้องเปลี่ยนแปลง อีกส่วนหนึ่งของกฎบัตรคือการบังคับใช้ นักเรียนจะปฏิบัติตามกฎและหลักการหรือไม่ ถ้าไม่ กฎและหลักการเหล่านี้จะบังคับใช้ด้วยความยุติธรรม และเคารพในความเสมอภาคของนักเรียนทั้งหมดได้อย่างไร
๓. **โรงเรียนสหประชาชาติจำลอง:** โรงเรียน หรืออย่างน้อยที่สุดชั้นเรียนหลายๆ ชั้นภายในโรงเรียนเดียวกัน อาจจัดเป็นสหประชาชาติจำลอง เพื่อเสนอปัญหาและข้อห่วงใยของโรงเรียน มีอยู่หลายวิธีที่จะกระทำเช่นนี้ได้ และข้อเสนอแนะพื้นฐานต่อไปนี้นำมาจากโรงเรียนนานาชาติอินเทอร์อิสต์ (The Northeast International School) ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา ซึ่งใช้ระบบสหประชาชาติในระดับประถมศึกษาปีที่ ๒-๕ แต่ละชั้นเป็นประเทศหนึ่ง มีชื่อสมมุติขึ้นเอง และมีการออกเสียงเลือกตั้งตัวแทน ๒ คน ตัวแทนของแต่ละชั้นจะเข้าร่วมประชุมสมัชชา ซึ่งจะทำหน้าที่รับรองและลงนามในกฎบัตรที่ตั้งขึ้น ถ้ามีปัญหาใดๆ เช่น การได้รับความไม่เป็นธรรม เสียงดัง ห้องเรียนถูกรบกวนจากห้องอื่น ปัญหาเหล่านี้จะถูกนำเข้าไปที่ประชุมสมัชชาเพื่อตัดสินว่า จะปฏิบัติกรอย่างไรต่อไป สมัชชาอาจสร้างสภาขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบส่วนของโรงเรียน ข่าวสาร การกีฬา หรือโครงการอื่นๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

๔. **จดหมายข่าวเพื่อประชากรโลก:** นักเรียนในชั้นสามารถจัดทำจดหมายข่าวเกี่ยวกับปัญหาของโลกและผลกระทบต่อชุมชนของนักเรียนเอง โดยยึดหลักโลกไร้พรมแดน นักเรียนสามารถเขียนจดหมายไปขอข่าวสารเพิ่มเติมจากศูนย์สารนิเทศสหประชาชาติ (UN Information Centres) หรือสมาคมสหประชาชาติ (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๗) ใช้ข่าวที่ตัดมาจากหนังสือพิมพ์ รายงานข่าวจากวิทยุ จากโทรทัศน์ หรือออกไปหาข้อมูลจากชุมชนของตน ถ้าจำเป็น ควรแบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มเพื่อรับผิดชอบเฉพาะงาน เช่น การรวบรวมเล่มจดหมายข่าว การรายงานข่าว การผลิต และอื่นๆ หรือเฉพาะเรื่อง (เช่น กลุ่มสิ่งแวดล้อม กลุ่มสันติภาพและความมั่นคง และกลุ่มศิลปะ เป็นต้น)

องค์การมัธยมศึกษานานาชาติ (The International Baccalaureate Organization - IBO)

องค์การมัธยมศึกษานานาชาติส่งเสริมสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการ ควบคู่กันไปกับความเป็นพลเมืองโลกที่ตื่นตัวและรับผิดชอบ โครงการ IB Diploma (สำหรับผู้เรียนอายุ ๑๖-๑๙ ปี) เป็นหลักสูตรก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งมีโรงเรียนสมาชิกกว่า ๕๕๐ โรงเรียนใน ๖๕ ประเทศที่เป็นสมาชิก ได้รับอนุญาตให้ทำการสอนโครงการ Middle Years Programme สำหรับผู้ที่มีอายุ ๑๑-๑๖ ปี มุ่งเน้นการผสมผสานความรู้ ประสบการณ์ การคิดวิเคราะห์หาเหตุผล สำนักงานใหญ่ขององค์การนี้ตั้งอยู่ที่นครเจนีวา* และสำนักงานที่สำคัญอื่นๆ อยู่ที่เมืองคาร์ดิฟฟ์ นครนิวยอร์ก กรุงบูเอโนสไอเรส และสิงคโปร์ IBO ทำหน้าที่ประสานงานกับรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย และหลายองค์กรของสหประชาชาติ

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้จัดเรียงเนื้อหาตามหลักสูตรต้นแบบของ Middle Years Programme ขององค์การมัธยมศึกษานานาชาติ ส่วนชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา ได้จัดเนื้อหาตามหัวข้อหลักของโครงการของสหประชาชาติ (การพัฒนาที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน การป้องกันความขัดแย้ง และการลงมติ) เนื่องด้วยการจัดแบ่งอย่างเคร่งครัดเป็นวิชาอาจไม่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในชุดการเรียนรู้การสอน	วิชา	เนื้อหาการสอนเกี่ยวกับสหประชาชาติ
หนังสือ	ภาษา A	อภิปรายเรื่อง การปฏิรูปสหประชาชาติ, สิทธิมนุษยชน, กฎบัตรสหประชาชาติ, การรักษาสันติภาพ, ILO, UNHCR, W H Auden
โลก	ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์	กฎบัตรสหประชาชาติ, สันติภาพสากล, การปลดปล่อยอาณานิคม, ปัญหาขัดแย้ง, คำประกาศสิทธิมนุษยชน, ยูเนสโก FAO, UNEP, WMO, UNFPA, UNHCR, HABITAT, UNDP
คน	มนุษยศาสตร์	ILO, คณะกรรมการพิเศษแห่งสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการแยกผิว, UNESCO
กลัองจุลทรรศน์	วิทยาศาสตร์ ชีววิทยา ฟิสิกส์ เคมี	ดูภาพในช่องปาก, จุลชีววิทยา, การประชุมสุดยอดเรื่องโลก (Earth Summit) ผลงานประมัญ พลังงาน
เครื่องคิดเลข	คณิตศาสตร์	งบประมาณสหประชาชาติ ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ
พื้นเพือง	เทคโนโลยี	UNDP, UNEP, FAO, IAEA, WHO
หน้าปก	ศิลปะ ดนตรี การละคร	มาร์ก ซากัล, ปาโบล ปิกัสโซ, สัญลักษณ์สหประชาชาติ ปาโบล คาสาลส์, เพลงสดุดี ดุริยศาสตร์, ยูเนสโก
ลูกบอลและเร็กเกต	พลศึกษา	WHO, สิทธิมนุษยชน

หมายเหตุ : องค์การมัธยมศึกษานานาชาติได้กำหนดภาษา B (ภาษาต่างประเทศ) ไว้ด้วย แต่ไม่ได้รวมไว้ในชุดการเรียนรู้การสอนนี้

* ข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ : Communications Department, International Baccalaureate Organization, 15 Route des Morillons, 1218 Grand-Saconnex, Geneva, Switzerland.

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

Middle Years Programme กำหนดให้มีการประสานสัมพันธ์ทั้งในโปรแกรมและข้ามโปรแกรม

- แนวทางการเรียนรู้ - เรียนรู้วิธีที่จะเรียน
- บริการชุมชน - ประสบการณ์โดยตรงจากในท้องถิ่นและโลกกว้าง
- สุขศึกษาและสังคมศึกษา - เตรียมพร้อมสำหรับชีวิตที่มีทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต
- สิ่งแวดล้อม - อธิบายการอนุรักษ์และการควบคุมดูแล
- 'มนุษย์ผู้สร้าง' (Homo faber) - ชื่นชมความสามารถของมนุษย์ที่จะเปลี่ยนแปลง หาความสุข และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตตลอดเวลา

ผู้เรียนจะต้องผ่าน Personal Project โดยมีพื้นฐานจากประสบการณ์ในขอบเขตการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กัน ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ขอบเขตการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กันตามที่ Middle Years Programme ขององค์การมีชัยศึกษานานาชาติกำหนดไว้ ทำให้โครงการนี้มีความแน่นแฟ้นเป็นอย่างดี นักเรียนจะได้ซึมซับข้อมูล และจะเปิดโอกาสที่น่าสนใจแก่เพื่อนที่อยู่ต่างหลักสูตรให้ได้มาทำงานร่วมกัน ดังแผนภาพต่อไปนี้

ข้อสังเกตในเรื่องการสะกดคำภาษาอังกฤษในฉบับภาษาอังกฤษ

การเตรียมต้นฉบับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการระหว่างประเทศ ที่มีขอบข่ายกว้างขวางอย่างสหประชาชาติย่อมมีปัญหาในเรื่องการสะกดคำอย่างไม้อาจหลีกเลี่ยงได้ในโอกาสที่เหมาะสม เราจะใช้มาตรฐานที่เป็นทางการของสหประชาชาติ เช่น คำว่า Member State จะขึ้นต้นด้วยตัวอักษรตัวใหญ่โดยตลอด คำว่า "Organization" ก็จะสะกดด้วย "z" ทุกองค์การ เว้นแต่องค์การเดียวที่ใช้ "s" สะกด คือ the International Labour Organisation

เพื่อให้ผู้เรียนสับสน ครูควรอธิบายเรื่องนี้ให้เข้าใจเสียตั้งแต่ต้น

สหประชาชาติและกฎบัตรสหประชาชาติ

สหประชาชาติ

สหประชาชาติก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๔๕ เมื่อประเทศสมาชิกผู้ริเริ่มก่อตั้งส่วนใหญ่ ๕๑ ประเทศได้ให้สัตยาบันต่อกฎบัตรสหประชาชาติ ในปัจจุบันทุกประเทศทั่วโลกจะจัดงานเฉลิมฉลองวันสหประชาชาติในวันดังกล่าวนี้ทุกปี

จุดประสงค์ของสหประชาชาติ คือ การนำทุกชาติทั่วโลกมาทำงานร่วมกันเพื่อสันติภาพและการพัฒนา โดยอาศัยหลักของความยุติธรรม ศักดิ์ศรีของมนุษย์ และความกินดีอยู่ดีของทุกคนเป็นพื้นฐาน นอกจากนี้ สหประชาชาติยังให้โอกาสประเทศต่าง ๆ สร้างดุลแห่งการพึ่งพาอาศัยกันในระดับโลก และในเรื่องผลประโยชน์ของชาติ เมื่อมีการกล่าวถึงปัญหาระหว่างประเทศ

ในปัจจุบันนี้ (มีนาคม ค.ศ. ๑๙๙๕) สหประชาชาติมีประเทศสมาชิกทั้งหมด ๑๘๕ ประเทศ ประเทศเหล่านี้จะประชุมกันที่สมัชชาใหญ่ ซึ่งพอเปรียบได้อย่างใกล้เคียงที่สุดกับรัฐสภาของโลก แต่ละประเทศไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก ร่ำรวยหรือยากจน ต่างมีสิทธิออกเสียงได้เพียงเสียงเดียว อย่างไรก็ตาม คำตัดสินของสมัชชาไม่ใช่อำนาจเด็ดขาด อย่างไรก็ตามคำตัดสินของสมัชชาจะกลายเป็นมติที่มีน้ำหนักเท่ากับเป็นความคิดเห็นของรัฐบาลโลก

สำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติตั้งอยู่ที่นครนิวยอร์ก แต่ที่ดินและอาคารเป็นดินแดนของนานาชาติ สหประชาชาติมีธงของตนเอง มีที่ทำการไปรษณีย์และดวงตราไปรษณียากรของตนเอง ภาษาทางการที่ใช้ในสหประชาชาติ มีอยู่ ๖ ภาษา คือ อาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน สำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติในยุโรปอยู่ที่ปาลเล เด นาซิอง (Palais des Nations) ในนครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ สหประชาชาติยังมีสำนักงานแห่งหนึ่งที่กรุงเวียนนา ออสเตรีย นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการเศรษฐกิจยุโรปที่กรุงแอดิส-อาบาบาในเอธิโอเปีย, กรุงอัมมานในจอร์แดน, กรุงเทพมหานครในประเทศไทย และกรุงซานติเอโก ในชิลี เจ้าหน้าที่สูงสุดของสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ คือ เลขาธิการสหประชาชาติ

สัญลักษณ์ของสหประชาชาติแสดงให้เห็นโลกถูกโอบล้อมด้วย
"กิ่งโอลิฟแห่งสันติภาพ"

สิ่งที่มาก่อน

สันนิบาตชาติได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในทันทีที่สงครามโลกครั้งที่ ๑ ยุติลง ในขั้นแรก สันนิบาตชาติประกอบด้วยสมาชิก ๔๒ ประเทศ ในจำนวนนี้เป็นประเทศที่ไม่อยู่ในทวีปยุโรปถึง ๒๖ ประเทศ ในช่วงที่สันนิบาตชาติเจริญรุ่งเรืองที่สุดมีสมาชิก ๕๗ ประเทศ สันนิบาตชาติได้ก่อตั้งขึ้นเพราะประชาชนจำนวนมากในประเทศฝรั่งเศส แอฟริกาใต้ สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกาเชื่อว่า องค์การโลกที่ประกอบด้วยชาติต่างๆ จะสามารถรักษาสันติภาพและป้องกันความน่าสะพรึงกลัวที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าในสงครามช่วง ค.ศ. ๑๙๑๔-๑๘ ในยุโรปได้ ดังนั้น หน่วยงานโลกที่มีประสิทธิภาพเท่านั้นจึงน่าที่จะเป็นไปได้ เพราะการสื่อสารคมนาคมดีขึ้นมาก และประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันในองค์การระหว่างประเทศก็มีมากขึ้น การร่วมมือและประสานงานเพื่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมกลายเป็นสิ่งสำคัญยิ่งขึ้นทุกที

สันนิบาตชาติมีจุดมุ่งหมายหลัก ๒ ประการ ประการแรก คือ พยายามธำรงรักษาสันติภาพโดยการดำเนินงานร่วมกัน ข้อพิพาทต่างๆ จะถูกเสนอไปยังคณะมนตรีของสันนิบาต เพื่อการอนุญาโตตุลาการ และการเจรจาไกล่เกลี่ย ถ้ามีความจำเป็นก็สามารถนำวิธีการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจและกำลังทหารมาใช้ได้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง สมาชิกสันนิบาตชาติมีบทบาทปกป้องสมาชิกอื่นๆ จากการถูกรุกราน ประการที่สอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคม

กติกาสันนิบาตชาติเริ่มต้นว่า...

"เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ และเพื่อให้บรรลุถึงสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ โดยการยอมรับพันธกรณีที่จะไม่ใช้สงครามเข้าจัดการแก้ปัญหา โดยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอย่างเปิดเผย ยุติธรรม และมีเกียรติ โดยการสถาปนาความเข้าใจในเรื่องกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อใช้เป็นหลักของการประพฤติปฏิบัติในหมู่รัฐบาลต่างๆ และโดยการธำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม และความเคารพพันธกรณีตามสนธิสัญญาอย่างเคร่งครัดในการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ มีด้วยกัน เห็นชอบต่อกติกาของสันนิบาตชาตินี้ทุกประการ"

การสิ้นสุดของสันนิบาตชาติ

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ เริ่มต้นขึ้น ก็เป็นที่เห็นชัดว่าสันนิบาตชาติได้ประสบความสำเร็จล้มเหลวในจุดประสงค์ที่จะรักษาสันติภาพอย่างแน่นอนแล้ว สันนิบาตชาติไม่มีกำลังทหารของตนเอง สันนิบาตชาติต้องอาศัยความช่วยเหลือของประเทศสมาชิก และประเทศสมาชิกก็ไม่เต็มใจที่จะใช้การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ หรือใช้กำลังทหาร อำนาจทางศีลธรรมย่อมไม่เพียงพอเสียแล้ว

มหาอำนาจหลายประเทศมิได้ให้การสนับสนุนสันนิบาตชาติ เป็นต้นว่า สหรัฐอเมริกาก็ไม่เคยเข้าร่วมอย่างจริงจัง เยอรมนีก็เป็นสมาชิกสันนิบาตชาติเพียง ๗ ปี โดยเริ่มตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๒๖ และสหภาพโซเวียตก็เป็นสมาชิกสันนิบาตชาติเพียง ๕ ปี โดยเริ่มตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๓๔ ญี่ปุ่นและอิตาลีถอนตัวจากสมาชิกภาพในทศวรรษ ๑๙๓๐ หลังจากนั้นสันนิบาตชาติจึงอาศัยอังกฤษและฝรั่งเศสเป็นหลัก และประเทศทั้งสองนี้ก็ไม่กล้าปฏิบัติใดๆ อย่างรุนแรงนัก นับเป็นความยากลำบากอย่างแท้จริงสำหรับรัฐบาลต่างๆ ที่เคยขึ้นต่อการดำเนินการใดๆ อย่างอิสระมาเป็นเวลานาน ที่จะต้องปฏิบัติงานโดยผ่านองค์การใหม่นี้

กฎบัตรสหประชาชาติ

แม้เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ กำลังดำเนินไปอย่างรุนแรง ผู้นำของอังกฤษ จีน สหรัฐอเมริกา และสหภาพโซเวียต ซึ่งได้รับความกดดันอย่างรุนแรงจากสื่อมวลชนและประชาชน ได้อภิปรายรายละเอียดขององค์การหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ใน ค.ศ. ๑๙๔๔ ผู้แทนของจีน สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และสหภาพโซเวียต ซึ่งประชุมกันที่ดัมบาร์ตัน โอ๊คส์ (Dumbarton Oaks) ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ได้เตรียมแผนการดำเนินงานเพื่อจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศขึ้นมา เมื่อใกล้จะสิ้นสุดสงคราม ผู้แทนของประเทศ ๕๐ ประเทศได้มาชุมนุมกันที่นครซานฟรานซิสโกในระหว่างเดือนเมษายนกับเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๔๕ เพื่อระดมความคิด กำหนดเนื้อหาขั้นสุดท้าย ที่จะเป็รากฐานของความร่วมมือระหว่างประเทศ เนื้อหาที่คือกฎบัตรสหประชาชาติ ที่ลงนามกันเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน โดย ๕๐ ประเทศ ยกเว้นโปแลนด์ซึ่งเป็นประเทศที่ ๕๑ ที่ไม่สามารถส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมได้ แต่ได้รับการพิจารณาให้เป็นสมาชิกดั้งเดิมด้วย ถึงแม้ว่าสันนิบาตชาติจะล้มเลิกไปแล้ว แต่อุดมการณ์ส่วนใหญ่และโครงสร้างบางประการยังคงอยู่ในสหประชาชาติ และได้กำหนดไว้ในกฎบัตร อุดมการณ์แห่งสันติภาพและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม ยังคงเป็นเป้าหมายพื้นฐานขององค์การโลกแห่งใหม่นี้ อย่างไรก็ตาม อุดมการณ์เหล่านี้ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับโลกใหม่และโลกหลังสงครามที่สลับซับซ้อนมากขึ้น

คณะมนตรีสันนิบาตชาติได้เปลี่ยนเป็นคณะมนตรีความมั่นคง ประกอบด้วยประเทศที่ชนะสงคราม ๕ ประเทศ เป็นสมาชิกถาวร และประเทศอื่นๆ ๑๐ ประเทศ เป็นสมาชิกวาระละ ๒ ปี สมาชิกถาวรทั้ง ๕ ประเทศ คือ จีน ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร สหภาพโซเวียตและสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีอำนาจออกเสียงยับยั้งหมายความว่า มติขัดตติสินต่างๆ ของคณะมนตรีความมั่นคง อาจถูกยับยั้งโดยประเทศใดประเทศหนึ่งใน ๕ ประเทศนี้ได้ เรื่องนี้มีความสำคัญมาก ประการแรก เพราะคณะมนตรีความมั่นคงเป็นองค์กรหลักของสหประชาชาติ มีความรับผิดชอบต่อการประกันสันติภาพ และประการที่สอง เพราะคณะมนตรีความมั่นคงเป็นองค์กรเดียวที่คำวินิจฉัย (decisions)ผูกมัดประเทศสมาชิกทั้งหมด นับตั้งแต่ก่อตั้งสหประชาชาติมา คุลยภาพของมหาอำนาจทั้งห้าได้เปลี่ยนไป และประเทศสมาชิกใหม่มากกว่า ๑๐๐ ประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่มิใช่ประเทศตะวันตกได้เข้าร่วมด้วย ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ก่อให้เกิดความต้องการที่จะปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

บทบัญญัติสั้นๆ สำหรับ “กิจกรรมทางสังคม” ในกติกาสันนิบาตชาติ ได้เปลี่ยนมาเป็นกฎเกณฑ์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศ โดยมีจุดประสงค์ให้เกิดเสถียรภาพและความกินดีอยู่ดี ซึ่งยอมรับกันว่าเป็นหัวใจสำคัญสำหรับสัมพันธภาพ ที่ก่อให้เกิดสันติสุขในบรรดาชาติทั้งหลาย ภายใต้การดำเนินการขององค์กรใหม่ คือ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม งานของหน่วยงานชำนาญพิเศษที่มีอยู่ในขณะนี้ และที่คาดหมายว่าจะมีต่อไปในด้านแรงงาน การศึกษา สุขภาพอนามัย เกษตรกรรม การพัฒนา และอื่นๆ อีกหลายอย่าง อาจประสานกันภายในระบบสหประชาชาติ คติเชื้อชาตินิยม หรือการแบ่งแยกเชื้อชาติ (racism) และการบังคับกดขี่ (repression) ได้กำหนดให้นำส่วนประกอบสำคัญอย่างใหม่ของประชาชนอีกอย่างหนึ่ง ผมนวกเข้าในกฎบัตร นั่นก็คือเรื่องของสิทธิ สิทธิหลายประเภทนับตั้งแต่สิทธิในการกำหนดการปกครองด้วยตนเอง ซึ่งส่งเสริมเอกราชของชาติต่างๆ ที่เป็นอาณานิคม ไปจนถึงสิทธิมนุษยชนโดยทั่วไป

ภูมิหลัง ๑

ซึ่งมีจุดประสงค์จะปกป้องปัจเจกบุคคลก็ได้รับการบรรจุไว้ในกฎบัตร ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและกติกา ๒ ข้อ ซึ่งกลายมาเป็นการเพิ่มเติม การวางมาตรฐานที่สำคัญเข้าไปในกฎหมายระหว่างประเทศ

ระบบสหประชาชาติ

โครงสร้างพื้นฐานของสหประชาชาติได้สรุปไว้ใน ข้อมูลจำเพาะ ค สิ่งทีโครงสร้างไม่ได้แสดงก็คือว่าการวินิจฉัยสั่งการ (decision-making) ภายในระบบสหประชาชาติมีได้ง่ายเหมือนในองค์กรอื่นๆ สหประชาชาติไม่ใช่องค์กรอิสระและผสมผสานกันเป็นหนึ่งเดียว สหประชาชาติประกอบด้วยรัฐต่างๆ มากมาย ดังนั้นการดำเนินการของสหประชาชาติจึงอาศัยเจตจำนงของประเทศสมาชิกที่จะยอมรับให้การสนับสนุนทางการเงินหรือการดำเนินงานให้บรรลุผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรักษาสันติภาพและการเมืองระหว่างประเทศ ระบบสหประชาชาติต้องการกระบวนการการสร้างความสมานฉันท์ที่ลบล้างข้อขัดแย้งและมักจะล่าช้า กระบวนการดังกล่าวนี้จะต้องพิจารณาไปถึงอธิปไตยของชาติและความต้องการของโลกด้วย

หน่วยงานชำนาญพิเศษหลายหน่วยงาน ถึงแม้จะเป็นส่วนหนึ่งของระบบสหประชาชาติ แต่เป็นองค์กรที่แยกออกมา และเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลที่มีความเป็นอิสระ ซึ่งทำงานร่วมกับสหประชาชาติและระหว่างองค์กรด้วยกัน หน่วยงานชำนาญพิเศษทำงานเฉพาะสาขา เช่น การค้า การสื่อสาร การขนส่งทางอากาศและทางทะเล เกษตรกรรมและการพัฒนา ถึงแม้ว่าจะมีความเป็นอิสระมากขึ้น แต่งานภายในประเทศหนึ่ง หรือระหว่างประเทศ จะดำเนินไปเคียงข้างกับประเทศเหล่านั้น หน่วยงานเหล่านี้ยังต้องพึ่งพาอาศัยเงินทุนจากประเทศสมาชิก เพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายด้วย

เมื่อไม่นานมานี้ สหประชาชาติได้จัดการประชุมระหว่างประเทศขึ้น ซึ่งมีความสำคัญมาก การประชุมของสหประชาชาติเริ่มมีมาตั้งแต่ทศวรรษ ๑๙๖๐ แต่การประชุมเรื่องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่รู้จักกันในชื่อว่า *Earth Summit* ณ นครริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล เมื่อ ค.ศ. ๑๙๙๒ ทำให้การประชุมเหล่านี้กลายเป็นที่อภิปรายกันอย่างแท้จริง เพื่อการทวนนโยบายแห่งชาติและนโยบายระหว่างประเทศเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อทุกคน เช่น สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และการพัฒนาเศรษฐกิจ นับตั้งแต่การประชุมที่นครริโอ เดอ จาเนโร เป็นต้นมา การประชุมสหประชาชาติได้กลายเป็นเวทีการอภิปราย ซึ่งองค์การเอกชนทั้งหลายสามารถออกเสียงแสดงความห่วงใยเคียงคู่กันไปกับองค์การของรัฐบาล การประชุมดังกล่าว เน้นความสนใจของโลกต่อปัญหาเหล่านี้ และบรรจุประเด็นปัญหาเข้าไว้ในระเบียบวาระของการประชุมโลก แต่เมื่อมีการลงนามในข้อตกลงระหว่างประเทศอันเป็นผลของการประชุมเหล่านี้แล้ว ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป และโดยอาศัยน้ำหนักทางศีลธรรมจากการประชุมระหว่างประเทศ รวมทั้งแรงกดดันจากสื่อมวลชนและองค์การเอกชน ประเทศสมาชิกมักให้การรับรองข้อตกลง และนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผล

จุดหมายของสหประชาชาติ

- เพื่อรักษาสันติภาพของโลก
- เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันมิตรระหว่างประเทศ
- เพื่อทำงานร่วมกันเพื่อช่วยประชาชนให้มีชีวิตที่ดีขึ้น ชัดความยากจน ไร้ภยันตราย และความไม่รู้หนังสือให้หมดไปจากโลก หยุดยั้งการทำลายสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้เคารพสิทธิและเสรีภาพของกันและกัน
- เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางช่วยให้ชาติทั้งหลายบรรลุจุดหมายเหล่านี้

หลักการของสหประชาชาติ

- ประเทศสมาชิกทุกประเทศมีอำนาจอธิปไตยเท่าเทียมกัน
- ประเทศสมาชิกทุกประเทศต้องปฏิบัติตามกฎบัตร
- ประเทศต่าง ๆ ต้องพยายามระงับความขัดแย้งโดยสันติวิธี
- ประเทศต่าง ๆ ต้องหลีกเลี่ยงการใช้กำลัง หรือการขู่เข็ญว่าจะใช้กำลัง
- สหประชาชาติอาจไม่เข้าแทรกแซงในกิจการภายในของประเทศใด ๆ
- ประเทศต่าง ๆ ควรพยายามช่วยเหลือสหประชาชาติ

การป้องกันความขัดแย้งและมิติ

“เราปรองปรองกันแห่งสหประชาชาติ มีเจตจำนงที่จะช่วยกันต่อไป ให้รอดพ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม ซึ่งได้นำความวิบัติอย่างสุดพรรณามาสู่มนุษยชาติในช่วงชีวิตของเราถึงสองครั้ง”

อารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ

การทูตเพื่อป้องกัน (หรือการป้องกันความขัดแย้ง) เป็นการดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทก่อนที่จะลุกลามออกไปจนเป็นความขัดแย้งทางทหาร วิธีการนี้รวมไปถึงการตกลงแต่เนิ่นๆ การไกล่เกลี่ย การหาข้อเท็จจริง และการสร้างความไว้วางใจ	การสร้างสันติภาพ เป็นการดำเนินการเพื่อระงับความขัดแย้งโดยสันติวิธี เช่น การเจรจา การระงับข้อพิพาทโดยทางกฎหมาย การคว่ำบาตร หรือข้อตกลงหยุดยิง	การสร้างสันติภาพ รวมไปถึงการวางพลเรือนและทหารไว้ระหว่างฝ่ายที่เป็นปรปักษ์กัน เพื่อช่วยควบคุมและคลายความขัดแย้ง ผู้รักษาสันติภาพจะสวมหมวกเหล็กสีน้ำเงินหรือหมวกเบเรตสีน้ำเงิน ใน ค.ศ. ๑๙๔๘ ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ	การสถาปนาสันติภาพ รวมไปถึงความพยายามในการสร้างสันติภาพขึ้นมาใหม่และการปรองดองกัน (หรือการสร้างความสัมพันธ์อันมิตรให้เกิดขึ้นอีก) ความหวังที่จะสร้างความไว้วางใจซึ่งจำเป็นสำหรับสันติภาพจะเกิดขึ้นได้ด้วยการจัดทำโครงการที่เชื่อมโยงฝ่ายที่เป็นปรปักษ์เข้าด้วยกัน
--	--	---	--

สหประชาชาติมีวิธีการต่างๆ เพื่อช่วยคลายความขัดแย้งดังต่อไปนี้ :

ประเทศสมาชิกอาจนำปัญหาขัดแย้งเสนอต่อคณะมนตรีความมั่นคง ต่อจากนั้นคณะมนตรีความมั่นคงจะเรียกประเทศคู่กรณีมาทำความตกลงระงับความขัดแย้งกันโดยสันติ (มาตรา ๓๓)

ถ้าประเทศคู่กรณีไม่สามารถทำความตกลงกันได้เอง ก็อาจนำข้อพิพาทไปสู่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ซึ่งจะวินิจฉัยว่าฝ่ายใดถูกฝ่ายใดผิด (มาตรา ๓๖)

คณะมนตรีความมั่นคงอาจขอร้องให้สมาชิกสหประชาชาติ ยุติการค้ากับประเทศหนึ่ง หรือหลายประเทศ และระงับการติดต่อทางคมนาคมทุกรูปแบบ คือ ทางทะเล ทางอากาศ ทางรถไฟ ไปรษณีย์ โทรศัพท์ วิทยุ ฯลฯ ประเทศสมาชิกอาจได้รับการขอร้องให้ปิดสถานเอกอัครราชทูตของตนในประเทศหนึ่ง หรือหลายประเทศที่เกี่ยวข้องในกรณีพิพาท (มาตรา ๔๑)

ถ้าการกระทำเหล่านี้ล้มเหลว หรือปฏิบัติไปแล้วแต่ยังไม่ได้ผล คณะมนตรีความมั่นคงอาจส่งผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติที่เป็นกลาง ไปลาดตระเวนในเขตปลอดภัย หรือเขตปลอดทหาร หรือบินบังคับ หรือติดตามข้อตกลงการหยุดยิง จนกระทั่งบรรลุข้อตกลงอย่างถาวร อย่างไรก็ตาม ผู้รักษาสันติภาพจะถูกส่งเข้าไปเมื่อทุกประเทศที่ขัดแย้งกันยินยอมให้ผู้รักษาสันติภาพเข้าไปประจำอยู่เท่านั้น

ในบางกรณี คณะมนตรีความมั่นคงอาจให้อำนาจแก่ประเทศสมาชิกเข้าแทรกแซง ในกรณีที่เกิดความขัดแย้ง โดยใช้กำลังทหารประจำการก็ได้ กำลังรบอาจมาจากประเทศสมาชิก แต่มีได้อยู่ในบังคับบัญชาของสหประชาชาติ เหตุการณ์เช่นนี้ได้เกิดขึ้นมาแล้ว ๒ ครั้ง คือ ในเกาหลี เมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๐ และในคิวบาเมื่อ ค.ศ. ๑๙๙๑

มาตรา ๕๓ ระบุให้ประเทศสมาชิกทุกประเทศกำหนดจำนวนกำลังบรรดาศักดิ์ ที่จะช่วยเหลือคณะมนตรี-
ความมั่นคงได้เมื่อกรณีเหล่านี้เกิดขึ้น

มาตรการเหล่านี้มีประสิทธิผลมากเมื่อคำนึงว่า สหประชาชาติเป็นตัวแทนประเทศเกือบ
ทุกประเทศในโลก คือ ๑๘๕ ประเทศด้วยกัน (ตัวเลขเมื่อ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๙๕) ประเทศที่ทำงานร่วมกัน
น่าจะจะต้องคิด ให้มากกว่าก่อนที่จะเพิกเฉยต่อมติของชาวโลก

สหประชาชาติเป็นผู้เริ่มต้นการรักษาสันติภาพ แต่เรื่องนี้วิวัฒนาการไปอย่างล่าช้าหลังจากที่ได้นำมา
ใช้เป็นครั้งแรกใน ค.ศ. ๑๙๔๘ อย่างไรก็ตามในเวลาไม่กี่ปีนี้ การรักษาสันติภาพได้เพิ่มความสำคัญขึ้น
ในหลายสถานการณ์ ที่การทูตเพื่อการป้องกัน หรือการสร้างสันติภาพประสบความล้มเหลว ใน ค.ศ. ๑๙๙๔
มีปฏิบัติการเพื่อรักษาสันติภาพอย่างเข้มแข็งถึง ๑๗ ครั้ง มีความแตกต่างที่สำคัญบางประการระหว่าง
กองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติกับกองกำลังติดอาวุธอื่นๆ ดังนี้

- ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติไม่อาจเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในกรณีที่เกิดความขัดแย้ง
- ประเทศต่างๆ ที่ขัดแย้งกันต้องยินยอมให้ผู้รักษาสันติภาพเข้าไปปฏิบัติหน้าที่
- ตามปกติ ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติจะติดอาวุธเบา และไม่อาจใช้กำลังได้นอกจากจะถูกโจมตี
- ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติอาจเป็นตำรวจ หรือพลเรือนก็ได้ เพราะการรักษาสันติภาพประกอบด้วย
กิจกรรมหลายๆ อย่าง รวมทั้งความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม การควบคุมดูแลการเลือกตั้ง ตลอดจน
การสังเกตการณ์ และการรายงานสถานการณ์

สิทธิมนุษยชน

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. ๑๙๔๘

“สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน” เป็นรายการที่ ๒ ในอารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ ต่อจาก “ภัยพิบัติของสงคราม” ได้มีการยอมรับมากขึ้นทุกทีว่า การละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้ง สหประชาชาติได้จัดทำปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๔๘ แล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นกฎเกณฑ์ (standards) ที่มีจุดมุ่งหมายจะปกป้องพลเมืองแต่ละคนให้รอดพ้นจากการถูกรังแก ปฏิญญาสากลระบุว่า สิทธิมนุษยชนเป็น “พื้นฐานแห่งเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในโลก”

ปฏิญญาสากลเป็นกฎเกณฑ์ แต่มีใช้กฎหมาย อย่างไรก็ตาม กติกาหลายข้อซึ่งรวมประเด็นสำคัญของปฏิญญาสากลไว้ด้วย ได้ลงนามกันในทศวรรษ ๑๙๖๐ และบังคับใช้ใน ค.ศ. ๑๙๗๖ หลังจากที่ประเทศส่วนใหญ่ได้ให้สัตยาบันแล้ว นั่นเป็นจุดของการเปลี่ยนแปลง เพราะหมายความว่า ประเทศทั้งหลายที่ลงนามและให้สัตยาบันข้อตกลงเหล่านี้ มีพันธะที่จะปฏิบัติตามข้อตกลง ข้อตกลงดังกล่าวยังให้สิทธิแก่สหประชาชาติในการควบคุมตรวจตราว่า รัฐบาลเคารพสิทธิมนุษยชนของพลเมืองตนหรือไม่

สิทธิมนุษยชน

บรรดาสหประชาชาติได้เป็นประเภทเดียวกันไปเสียทั้งหมด บางสิทธิเกี่ยวข้องกับเสรีภาพของพลเมืองและเสรีภาพทางการเมือง และความเท่าเทียมกันตามกฎหมาย แต่บางสิทธิจำเป็นต้องมีการลงทุนทางการเงินจากประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิทธินั้นให้แก่พลเมืองของตน ตัวอย่างหนึ่งที่เห็นได้ง่ายๆ คือ สิทธิทางการศึกษา แต่สิ่งเหล่านี้ก็ถือว่าเป็นสิทธิ ถึงแม้ว่าจะยังไม่สามารถปฏิบัติให้สมบูรณ์ได้ก็ตาม

ปฏิญญาสากลกล่าวว่า ประชาชนทุกคนมีเสรีภาพ และมีความเท่าเทียมกันในเกียรติศักดิ์และสิทธิ ตั้งแต่เกิดมา และไม่ควรถูกเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากสัญชาติ เผ่าพันธุ์ ศาสนา เชื้อชาติ เพศ ความคิดเห็นทางการเมือง ความร่ำรวย หรือทรัพย์สิน ต่อไปนี้เป็นสิทธิบางประการที่ระบุไว้ในปฏิญญาสากล คือ อิสระภาพจากการเป็นทาส อิสระภาพจากการถูกทรมาน การได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน, อิสระภาพจากการถูกจับกุมตามอำเภอใจและสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีในศาลโดยยุติธรรม, เสรีภาพในการคิด การแสดงความคิดเห็น การนับถือศาสนาและการแสดงออก, สิทธิที่จะได้รับการศึกษา, สิทธิที่จะมีมาตรฐานการครองชีพอย่างเพียงพอ รวมทั้งการมีสุขภาพอนามัยดี การมีที่อยู่อาศัยและอาหารเพียงพอ, สิทธิในการทำงาน จัดตั้ง และเข้าร่วมในสหภาพแรงงาน

การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต้องอาศัยข่าวสารที่ดี ประชาชนจำเป็นต้องรู้ว่าตนมีสิทธิอะไร และสามารถรายงานได้เมื่อถูกละเมิด เรื่องนี้ส่วนใหญ่เป็นงานขององค์การเอกชน (NGOs) เช่น องค์การนิรโทษกรรมสากล ซึ่งสามารถแจ้งไปยังคณะกรรมการเพื่อการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติที่รวบรวมข่าวสารแต่ละบุคคลอย่างแจ้งข่าวหลวงใหญ่สหประชาชาติเพื่อสิทธิมนุษยชนก็ได้ในเรื่องการล่วงละเมิดสิทธิมนุษยชน

การปกป้องคุ้มครองยังขึ้นอยู่กับรัฐบาลต่างๆ และประชาชนที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ หรือพันธกรณีของตน ในอันที่จะเคารพสิทธิมนุษยชน

ผู้ลี้ภัย

ผู้ลี้ภัยมักพบตนเองตกอยู่ในสถานการณ์ที่สิทธิมนุษยชนของตนถูกล่วงละเมิด ข้างหลวงใหญ่ เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ มีหน้าที่รับผิดชอบในการคุ้มครองผู้ลี้ภัย เพราะประเทศของผู้ลี้ภัยเอง จะไม่คุ้มครอง หรือไม่สามารถคุ้มครองบุคคลเหล่านี้ได้ ในปัจจุบันมีผู้ลี้ภัยทั่วโลกรวมกันประมาณ ๒๐ ล้านคน และประมาณว่าจะมีผู้พลัดถิ่น ๒๕ ล้านคน ผู้ลี้ภัยเหล่านี้หวังว่า พวกตนจะถูกส่งกลับ ประเทศเดิมเมื่อมีความปลอดภัยที่จะกลับบ้านเกิดเมืองนอนได้

ผู้ลี้ภัยส่วนใหญ่อยู่ในโลกที่กำลังพัฒนา เพราะความขัดแย้งส่วนมากเกิดขึ้นในโลกส่วนนั้น อย่างน้อยที่สุดร้อยละ ๘๐ ของผู้ลี้ภัยเป็นสตรีและเด็ก คนเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน ซึ่งสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติจัดหาให้ โดยมักผ่านทางองค์การเอกชน แต่ผู้ลี้ภัยเหล่านี้อาจต้องอาศัยอยู่ในค่ายเป็นเวลาหลายปี จึงต้องได้รับการศึกษาและการฝึกอบรม ผู้ลี้ภัยจำเป็นต้องปรับตัวให้ได้ดีเพื่อจะอยู่รอดได้ และเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีค่าต่อประเทศที่ตนต้องการ ลี้ภัย และต่อประเทศของตนเมื่อสามารถเดินทางกลับไปได้

ศัพท์

ratify	เมื่อประเทศหนึ่ง ratifies สนธิสัญญาหรืออนุสัญญา ประเทศนั้นตกลงที่จะปฏิบัติตามสิ่งที่ตนกล่าว (ให้สัตยาบัน)
rapporteur	ผู้รายงานสถานการณ์ (ผู้เสนอรายงาน)
asylum-seeker	ผู้ที่แสวงหาประเทศอื่นเพื่อขออนุญาตพำนักอาศัยเพื่อความปลอดภัย (ผู้หาที่ลี้ภัย)
displaced	ผู้ที่ต้องออกจากบ้านเกิดเมืองนอนไป (ผู้พลัดถิ่น)
refugee	บุคคลที่ออกจากประเทศของตนเนื่องด้วยความหวาดกลัว ที่มีหลักฐานมั่นคงว่าจะได้รับการประหัตประหารอันเนื่องมาจากเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ ความคิดเห็นทางการเมือง หรือกลุ่มสังคม (ผู้ลี้ภัย)
repatriated	ผู้ลี้ภัยที่กลับบ้านเกิดเมืองนอน (ผู้ถูกส่งกลับประเทศเดิม)
migrant	ผู้ที่ย้ายไปยังประเทศอื่นเพื่อหาชีวิต หรืองานอาชีพที่ดีกว่าเดิม (ผู้ย้ายถิ่น)

การพัฒนาอย่างยั่งยืน

การพัฒนาอย่างยั่งยืนคืออะไร ?

โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ให้นิยามการพัฒนาอย่างยั่งยืนว่า เป็นโครงการทั้งหลายที่จะ “ปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนในขอบเขตความสามารถที่จะแบกรับภาระของระบบเกื้อหนุนชีวิตของโลก” ซึ่งหมายถึงการสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ทำลายทรัพยากรของโลก จนถึงกับทำให้คนรุ่นต่อไปไม่มีทรัพยากรเพื่อสนองความต้องการของตน การพัฒนาอย่างยั่งยืนยังได้เน้นการพัฒนาที่เสมอภาคกัน กล่าวคือ การพัฒนาอย่างยั่งยืนถือว่า การปิดช่องว่างระหว่างประเทศที่ร่ำรวยกับประเทศที่ยากจน เป็นวิธีการสำคัญที่จะรับประกันว่า คนในรุ่นนี้และคนในรุ่นต่อไป จะได้รับสิ่งที่ตนต้องการครบถ้วน

สหประชาชาติกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

นับตั้งแต่สหประชาชาติจัดประชุมเรื่องสิ่งแวดล้อมมนุษย์ใน ค.ศ. ๑๙๗๒ ณ กรุงสตอกโฮล์ม ความวิตกกังวลในเรื่องความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมโลกที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องได้เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ถ้าปล่อยให้ความสมดุลของระบบนิเวศและเศรษฐกิจของโลกถูกทำลายต่อไปแล้ว ก็อาจเป็นอันตรายต่อคุณภาพของการดำรงชีวิตของโลก และในท้ายที่สุดอาจนำไปสู่ความหายนะทั้งทางนิเวศและทางเศรษฐกิจได้

อันตรายบางประการที่จะเกิดแก่โลกและประชากรโลกมีดังนี้

- ภาวะมลพิษกำลังทำลายอากาศและน้ำของโลก ในแต่ละปีอุตสาหกรรมของเราได้ผลิตของเสียหลายล้านตันทิ้งลงในทะเล ในที่กลบฝัง หรือที่เลวร้ายไปกว่านั้น ได้นำไปทิ้งในประเทศที่ยากจน ของเสียเหล่านี้ทำลายบรรยากาศ อาจเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ และเป็นพิษแก่เราและสัตว์
- การใช้ที่ดินอย่างไม่ระมัดระวังทำให้พื้นที่เพาะปลูกลดลง การทำการเกษตรจนเกินขนาด และการตัดไม้ทำลายป่า มักทำให้ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป นำไปสู่ความเสื่อมโทรมของเนื้อดิน เมื่อดินลดความสมบูรณ์ลง ผู้ที่ทำการเกษตรในที่ดินนั้น หรือผู้ที่ใช้ที่ดินนั้นเพื่อปลูกต้นไม้ก็สูญเสียแหล่งทำมาหากินไป
- กิจกรรมของมนุษย์กำลังทำลายชีวิตหลากหลายชนิด ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๓๐ ล้านชนิดในโลก ความหลากหลายของชีวิตรอบตัวเราเรียกว่า ความหลากหลายทางชีวภาพ (biodiversity) เราได้เสียผ้ายารักษาโรค อาหาร และที่อยู่อาศัยมาจากแหล่งชีวภาพเหล่านี้นั่นเอง ภัยคุกคามอันยิ่งใหญ่ต่อความหลากหลายทางชีวภาพมาจากการทำลายป่าดิบ (rainforest) ในลุ่มน้ำอเมซอน ดันไม้ต้นหนึ่งอาจเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ถึง ๒,๐๐๐ ชนิด ป่าดิบยังมีความสำคัญในการรักษาสมดุลของคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศ อย่างไรก็ตาม การตัดไม้และการเกษตรที่ไม่มีการควบคุมดูแล รวมทั้งฝนกรด กำลังทำลายป่าดิบทั้งหลาย

ประเทศสมาชิกของสหประชาชาติได้เน้นว่า ความเสื่อมโทรมทางเศรษฐกิจและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กัน และการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในประเทศที่กำลังพัฒนาควรถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการแห่งการพัฒนา ในขณะที่เดียวกันแบบรูปของการบริโภคและผลิตในประเทศ

อุตสาหกรรม ก็เป็นตัวเร่งให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องมีความร่วมมือระดับใหม่ระหว่างชาติต่างๆ หรือความเป็นหุ้นส่วนในระดับโลก

การประชุมสุดยอดเรื่องของโลก (ค.ศ. ๑๙๙๒)

นั่นคือเป้าหมายของการประชุมสุดยอดเรื่องของโลกที่กรุงริโอ เดอ จาเนโร การประชุมของสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา หรือที่รู้จักกันในชื่อว่า *The Earth Summit* เป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่า เป็นจุดเด่นที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งในการสร้างความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืนในปัจจุบันนี้

ณ กรุงริโอ ประเทศบราซิลของปี ๑๙๙๒ ประเทศได้บรรลุข้อตกลงที่สำคัญ ๕ ฉบับ องค์การเอกชนก็มีส่วนสำคัญในการสร้างกรอบระเบียบวาระการประชุมด้วย ข้อตกลงแต่ละฉบับเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลที่มีโดยเฉพาะเป็นพิเศษ เช่น ภูมิอากาศ หรือป่าไม้ ข้อตกลงฉบับหนึ่งคือ ระเบียบวาระการประชุมที่ ๒๑ เป็นแผนการดำเนินงานที่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญส่วนใหญ่ที่จำเป็นจะต้องกระทำ เพื่อให้บรรลุถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ต่อไปนี้เป็นส่วนหัวข้อที่ระเบียบวาระการประชุมที่ ๒๑ ขอร้องให้รัฐบาลต่างๆ และพลเมืองของตนปฏิบัติ

- ยอมรับความเกี่ยวพันระหว่างประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมกับประเด็นปัญหาการพัฒนา
- ใช้พลังงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และพัฒนาแหล่งพลังงานทดแทน เช่น พลังงานลม และพลังงานแสงอาทิตย์
- ให้การศึกษาเรื่องสิ่งแวดล้อมแก่เกษตรกร
- ปลูกป่าใหม่และปลูกป่าทดแทนส่วนที่ถูกทำลายไป
- ขจัดความยากจนโดยการช่วยเหลือผู้ยากจนให้หาเลี้ยงชีพได้โดยไม่ต้องทำลายสิ่งแวดล้อม
- กำหนดค่าปรับประชาชนและอุตสาหกรรมที่ทำให้เกิดมลพิษในแหล่งน้ำ
- เตรียมแผนระดับชาติเพื่อจัดการกับของเสีย
- เรียกร้องให้อุตสาหกรรมใช้วิธีการผลิตที่ปลอดภัยกว่าและสะอาดกว่า
- เปลี่ยนแบบรูปการบริโภคที่ฟุ่มเฟือย

องค์กรระดับสูงองค์กรหนึ่ง คือ คณะกรรมาธิการแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน ได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ดูแลการปฏิบัติการตามข้อตกลงทั้งหมด ณ กรุงริโอ สหประชาชาติยังได้จัดตั้งสำนักงานต่างๆ ขึ้นเพื่อช่วยประเทศทั้งหลายให้บรรลุเป้าหมาย ด้วยการช่วยเหลือรัฐบาล นักวิทยาศาสตร์ และประชาชนในท้องถิ่น ให้ได้รับข่าวสารและเทคโนโลยี และด้วยการดำเนินโครงการฝึกอบรมต่างๆ เพื่อให้ประชาชนเรียนรู้เรื่องของการพัฒนาอย่างยั่งยืน และวิธีที่จะบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วย

สหประชาชาติและองค์การเอกชน

“สันติภาพในความหมายกว้างที่สุด มีอาจบรรลุได้ด้วยระบบของสหประชาชาติ หรือด้วยรัฐบาลต่างๆ แต่ลำพัง องค์การเอกชน สถาบันทางวิชาการ สมาชิกรัฐสภา ชุมชนทางธุรกิจและวิชาชีพ สื่อมวลชนและสาธารณชนจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย การกระทำเช่นนี้จะทำให้องค์การโลกมีความสามารถมากพอที่จะสะท้อนความวิตกกังวลและข้อสนใจของประชาชนได้อย่างกว้างขวางที่สุด.....”

ระเบียบวาระการประชุมเพื่อสันติภาพ, บุททอล บุททอล-กาลิ

องค์การเอกชนคืออะไร ?

องค์การเอกชน (NOG หรือ Non-Governmental Organization) คือกลุ่มพลเมืองในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ หรือระดับระหว่างประเทศ (ซึ่งไม่ใช่ส่วนใดส่วนหนึ่งของรัฐบาล) ที่ปฏิบัติงานโดยมิได้หวังผลกำไร คำจำกัดความอย่างง่าย ๆ นี้ยังหมายความว่า องค์การต่างๆ ในนามขององค์การเอกชน มีขอบเขตหน้าที่ที่กว้างขวางที่สุด องค์การเอกชนปฏิบัติงานในสาขาต่างๆ เช่น กฎหมาย งานของผู้ลี้ภัย สิทธิมนุษยชน และการลดกำลังรบ งานขององค์การเอกชน มีตั้งแต่การผลักดันนโยบาย หรือการจัดตั้งชุมชนที่มีประเด็นปัญหาพิเศษ ไปจนถึงการจัดหาความช่วยเหลือทางเทคนิค หรือทางการแพทย์ ตลอดจนการทำงานวิจัย

ในทศวรรษที่ผ่านมา บทบาทขององค์การเอกชนในการระดับท้องถิ่นและระดับระหว่างประเทศ ได้เติบโตขึ้นเป็นอันมาก ตัวอย่างเช่น มีองค์การใหม่ๆ ก่อตั้งขึ้นในฝรั่งเศสถึง ๕๔,๐๐๐ แห่งในช่วง ค.ศ. ๑๙๘๗ กับ ค.ศ. ๑๙๙๔ และในเวลาไม่ถึงหนึ่งทศวรรษ ก็มีองค์การดังกล่าวก่อตั้งขึ้น ๒๗,๐๐๐ แห่ง ในชิลี ปริมาณความช่วยเหลือด้านการพัฒนาที่ผ่านองค์การเอกชนมีมากกว่า ๒ เท่า นับตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๘๐ เป็นต้นมา ความเติบโตดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นความปรารถนาของประชาชน ที่จะเข้ามาผลักดันต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อมของตน เนื่องจากองค์การเอกชนมีความยืดหยุ่น จึงเป็นช่องทางเดียวที่พลเมืองธรรมดาสามัญ จะเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจเรื่องราวต่างๆ ที่ตนรู้สึกว่าผลกระทบต่อชีวิตของตน ซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้ นับตั้งแต่ที่อยู่อาศัยไปจนถึงการควบคุมอาวุธ

สหประชาชาติและองค์การเอกชน

ในการประชุมที่นครซานฟรานซิสโกเมื่อ ค.ศ. ๑๙๔๕ ซึ่งได้มีการร่างและการลงนามในกฎบัตรสหประชาชาตินั้น รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้เชิญองค์การเอกชน ๔๒ องค์การเข้าร่วมประชุมด้วย องค์การเหล่านี้ได้เสนอร่างเนื้อหาสำหรับกฎบัตร ซึ่งในท้ายที่สุดได้รับการบรรจุไว้ในกฎบัตรหลายส่วน รวมทั้งข้อความต่อไปนี้จากมาตรา ๗๑ ที่ว่า “คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมอาจจัดการตามความเหมาะสมเพื่อการปรึกษาหารือกับองค์การเอกชน..” ข้อความนี้เป็นการวางรากฐานสำหรับความร่วมมือระหว่างสหประชาชาติกับองค์การเอกชน คณะมนตรีฯ ยังได้มอบสถานภาพที่ปรึกษาแก่องค์การเอกชนจำนวนหนึ่ง ซึ่งหมายความว่า องค์การเหล่านี้

สามารถเข้าร่วมในการอภิปรายบางเรื่อง และในบางกรณีจะสามารถเสนอเรื่องเข้าในระเบียบวาระการประชุมได้ อย่างไรก็ตาม องค์การเอกชนอื่นๆ ก็อาจร่วมมือกับหน่วยงานชำนาญพิเศษทั้งหลายได้

บางทีมงานในภาคสนามนั่นเอง ที่ทำให้องค์การเอกชนได้รับความนิยมชมชอบเป็นอย่างสูงมากกว่างานประเภทอื่น หน่วยงานชำนาญพิเศษและองค์กรอื่นๆ เช่น โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติและสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ได้ตระหนักมาแต่เริ่มแรกว่า องค์การเอกชนเป็นทรัพยากรและความเชี่ยวชาญที่สำคัญของพวกตน ตัวอย่างเช่น ถ้าไม่มีความร่วมมือขององค์กรด้านมนุษยธรรม นับตั้งแต่บริษัทความร่วมมือเพื่อการบรรเทาทุกข์ทุกหนแห่งของชาวอเมริกัน (CARE หรือ Cooperative for American Relief Everywhere Inc.) ไปจนถึงแพทย์ไร้พรมแดน (Medecins Sans Frontieres) การสนองความต้องการของผู้ลี้ภัยสงครามย่อมไม่อาจเป็นไปได้เลย หน่วยงานชำนาญพิเศษเหล่านี้หลายแห่งมีความสัมพันธ์กับองค์การเอกชน ประสานความร่วมมือในความพยายามต่างๆ จัดหาเงินทุนสำหรับโครงการต่างๆ ขององค์การเอกชน หรือแม้แต่รับทุนจากองค์การเอกชนสำหรับกิจการของตน ความร่วมมือขององค์การเอกชนยังทำให้เป้าหมายของสหประชาชาติขยายไปในเรื่องอื่นๆ อีก เช่น การลดกำลังรบ สิทธิมนุษยชนการศึกษา สิ่งแวดล้อมและวิทยาศาสตร์ก้าวหน้าขึ้น

นับตั้งแต่เริ่มการประชุมสหประชาชาติใน ค.ศ. ๑๙๔๖ ว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ณ กรุงรีโอ เดอ จาเนโร การเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางขึ้นขององค์การเอกชน ในการเสนอประเด็นปัญหาระดับโลกได้กลายเป็นความจริงขึ้น องค์การเอกชนกว่า ๑,๕๐๐ องค์การ ได้รีบกระโดดให้เข้าร่วมประชุม ในการประชุมครั้งนี้และการประชุมระหว่างประเทศครั้งต่อๆ มา เช่น การประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (กรุงเวียนนา), การประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยประชากรและการพัฒนา (กรุงโคโร), การประชุมสุดยอดของโลกเพื่อการพัฒนาสังคม (กรุงโคเปนเฮเกน) และการประชุมสตรีโลกครั้งที่ ๔ (กรุงปักกิ่ง) องค์การเอกชนได้จัดประเด็นหลายประเด็นเข้าไว้ในระเบียบวาระการประชุม บางประเด็นก็ได้กลายเป็นกฎหมายไปแล้ว

กล่าวโดยสรุป องค์การเอกชนเข้าร่วมในระบบสหประชาชาติ ๔ วิธีด้วยกัน **วิธีแรก** องค์การเอกชนยกประเด็นปัญหาต่างๆ เช่น สิทธิของสตรีและสิ่งแวดล้อม ซึ่งต่อมาจะได้รับการบรรจุเข้าในระเบียบวาระการประชุมโลก **วิธีที่ ๒** องค์การเอกชนนำมติคำตัดสินของสหประชาชาติมาทำให้เป็นรูปร่าง ทั้งนี้อาจจะกล่าวได้ว่า องค์การเอกชนมีอิทธิพลในทางการเมืองต่อด้อยกว่าในทางสังคมและทางมนุษยธรรม **วิธีที่ ๓** องค์การเอกชนเข้ามาร่วมกับองค์การสหประชาชาติ เพื่อช่วยดำเนินงานตามจุดประสงค์และโครงการต่างๆ ในภาคสนาม **วิธีสุดท้าย** องค์การเอกชนเป็นผู้ทำหน้าที่ควบคุมดูแลแทนสหประชาชาติ ในการสังเกตการณ์ การวิพากษ์วิจารณ์ และการรายงานบทบาทของสหประชาชาติ

๑. “มนุษยชาติเคลื่อนไหวอีกครั้งหนึ่ง”

สันนิบาตชาติ

ประวัติศาสตร์

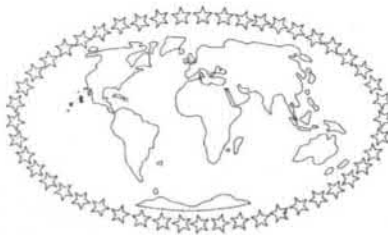
สันนิบาตชาติได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในทันทีที่สงครามโลกครั้งที่ ๑ สิ้นสุด ในขั้นแรกประกอบด้วยสมาชิก ๔๒ ประเทศ ในจำนวนนี้เป็นประเทศที่ไม่อยู่ในทวีปยุโรปถึง ๒๖ ประเทศ ในช่วงที่สันนิบาตชาติรุ่งเรืองที่สุดมีสมาชิก ๕๗ ประเทศ สันนิบาตชาติเกิดขึ้นจากความเชื่อที่ว่า การมารวมกันของชาติต่างๆ เพื่อจัดตั้งองค์การระดับโลก จะช่วยดำรงสันติภาพและป้องกันความหวาดกลัวภัยสงครามช่วง ค.ศ. ๑๙๑๔-๑๙๑๘ ที่อาจจะเกิดขึ้นซ้ำอีก สันนิบาตชาติมีจุดหมายหลัก ๒ ประการ คือ ประการแรก แสวงหาวิธีการสร้างไว้ซึ่งสันติภาพโดยการร่วมมือกัน หากเกิดกรณีพิพาทขึ้น คณะมนตรีของสันนิบาตชาติจะทำหน้าที่เป็นอนุญาโตตุลาการและเจรจาไกล่เกลี่ย ถ้าจำเป็นก็สามารถทำการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ และใช้กำลังทหารหลังจากนั้นได้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง สมาชิกสันนิบาตชาติมีบทบาทปกป้องสมาชิกอื่นๆ จากการถูกรุกราน ประการที่สอง ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคม

ความสำเร็จในช่วง ค.ศ. ๑๙๒๐-๓๒

ในระยะเวลา ๑๒ ปีจากค.ศ. ๑๙๒๐ ถึง ค.ศ. ๑๙๓๒ สันนิบาตชาติมีประวัติที่น่าอัศจรรย์ ในช่วงต้นทศวรรษ ๑๙๒๐ สันนิบาตชาติได้เข้าไปแก้ปัญหาข้อพิพาทเล็กๆ น้อยๆ ในประเทศต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศในทวีปยุโรป เช่น เรื่องกรรมสิทธิ์เจ้าของเกาะต่างๆ ระหว่างสวีเดนกับฟินแลนด์ กรณีพิพาทเรื่องดินแดนระหว่างเยอรมนีกับโปแลนด์ ตลอดจนความขัดแย้งปัญหาชายแดนระหว่างกรีซกับบัลแกเรีย และระหว่างแอลเบเนียกับยูโกสลาเวีย หลังจากที่เยอรมนีได้เข้าร่วมสันนิบาตชาติใน ค.ศ. ๑๙๒๖ และสหภาพโซเวียตเริ่มเข้าร่วมประชุมคณะมนตรีบ้างแล้ว สันนิบาตชาติก็ได้กลายเป็นศูนย์กลางทางการทูตของประเทศในยุโรป

ความล้มเหลวในช่วง ค.ศ. ๑๙๓๒-๔๕

ความเสื่อมของสันนิบาตชาติได้เริ่มปรากฏในทศวรรษ ๑๙๓๐ ถึงแม้ประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสันของสหรัฐอเมริกาจะเป็นผู้ผลักดันให้มีการก่อตั้งสันนิบาตชาติขึ้น แต่สหรัฐอเมริกาก็ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก

สันนิบาตชาติ

เรื่องนี้ถือว่าเป็นจุดอ่อนประการหนึ่งในหลายประการของสันนิบาตชาติ ใน ค.ศ.๑๙๓๑ ได้เกิดกรณีพิพาทขึ้นระหว่างจีนกับญี่ปุ่นในมณฑลแมนจูเรียของจีน จีนได้ร้องเรียนไปยังสันนิบาตชาติ แต่สันนิบาตชาติไม่สามารถตัดสินชี้ขาดได้ ในระหว่างนั้นญี่ปุ่นได้ตัดสินใจตั้งรัฐหุ่น (puppet state) ขึ้นในแมนจูเรีย และถอนตัวออกจากสันนิบาตชาติ ใน ค.ศ. ๑๙๓๓ อะดอล์ฟ ฮิตเลอร์ เริ่มอำนาจขึ้นในเยอรมนี และได้ถอนตัวออกจากสันนิบาตชาติเช่นกัน ในปีต่อมา ชาวอิตาลีซึ่งมีมุสโสลินีปกครอง ได้เริ่มคุกคามเอธิโอเปียในทวีปแอฟริกาตะวันออก หลังจากจักรพรรดิไฮเล เซลาสซีแห่งเอธิโอเปียทรงร้องเรียนต่อสันนิบาตชาติ อิตาลีก็ถูกประณามว่าเป็นผู้รุกรานและถูกคว่ำบาตร แต่การคว่ำบาตรครั้งนั้นกระทำไปอย่างไม่จริงจัง เพราะการคว่ำบาตรมิได้รวมเอาน้ำมัน ถ่านหิน และเหล็กกล้าเข้าไปด้วย นอกจากนี้ยังปรากฏชัดเจนว่า ทั้งฝรั่งเศสและสหราชอาณาจักรซึ่งต่างก็มีอาณานิคมในทวีปแอฟริกา ไม่ต้องการใช้กำลังทหาร เอธิโอเปียถูกรุกรานใน ค.ศ.๑๙๓๖ และต่อมาไม่นานอิตาลีก็ถอนตัวจากสันนิบาตชาติ นับแต่นั้นมาสันนิบาตชาติก็เป็นเพียงผู้มองดูเหตุการณ์โดยไม่อาจทำอะไรได้ และเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว เริ่มด้วยสงครามกลางเมืองในสเปน และการที่เยอรมนีเข้ายึดครองโรแลนด์ใน ค.ศ.๑๙๓๖ ได้นำไปสู่สงครามโลกครั้งที่ ๒

สหประชาชาติ

เมื่อสงครามระเบิดขึ้นใน ค.ศ.๑๙๓๙ ก็ถือกันว่าสันนิบาตชาติประสบความสำเร็จล้มเหลว และเมื่อสิ้นสงคราม องค์การนี้ก็ถูกยุบไปอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ตาม ก่อนที่สงครามโลกครั้งที่ ๒ จะสิ้นสุดลง กลุ่มมหาอำนาจพันธมิตร ซึ่งประกอบด้วยสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และสหภาพโซเวียต ได้เริ่มวางแผนก่อตั้งองค์การใหม่ขึ้นเรียกว่า สหประชาชาติ ในการประชุมหลายครั้งที่จัดขึ้น ณ กรุงวอชิงตัน กรุงมอสโก และกรุงเตหะราน เมื่อสงครามใกล้สิ้นสุดลง มหาอำนาจกลุ่มนี้เริ่มร่างกฎบัตร ซึ่งในที่สุดได้มีการลงนามรับรองที่นครซานฟรานซิสโกในเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๔๕ โดยผู้แทนจาก ๕๐ ประเทศ สหประชาชาติถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๔๕ เมื่อประเทศสมาชิกส่วนใหญ่ได้ร่วมให้สัตยาบันกฎบัตรสหประชาชาติ

กติกาสันนิบาตชาติเริ่มต้นอย่างไร...

อัครภาคีผู้ทำสัญญา

“เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ และเพื่อให้บรรลุสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

โดยการยอมรับพันธกรณีที่จะไม่ใช้สงครามเข้าจัดการแก้ปัญหา

โดยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอย่างเปิดเผย ยุติธรรม และมีเกียรติ

โดยการสถาปนาความเข้าใจในเรื่องกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อใช้เป็นหลักของความประพฤติระหว่างรัฐบาลต่าง ๆ และ

โดยการดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมและความเคารพพันธกรณีตามสนธิสัญญาอย่างเคร่งครัด

ในการปฏิบัติต่อชนชาติต่าง ๆ ที่มีต่อกัน

ตกลงตามกติกาสันนิบาตชาตินี้ทุกประการ”

มรดกของสันนิบาตชาติ

สหประชาชาติพัฒนาขึ้นจากประสบการณ์ของสันนิบาตชาตินั้นเอง ทั้งสององค์การมีโครงสร้างคล้ายคลึงกัน และมีจุดหมายเบื้องต้นเพื่อธำรงรักษาสันติภาพเช่นเดียวกับสันนิบาตชาติ สหประชาชาติต้องอาศัยความร่วมมือและการสนับสนุนของประเทศสมาชิก ทั้งสององค์การนี้ไม่มีกำลังทหารของตนเอง แต่จะใช้อำนาจทางศีลธรรมแทน ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่ให้ความยุติธรรมแก่ประเทศต่างๆ ทั่วโลก

สันนิบาตชาติดำรงอยู่ได้เพียง ๒๕ ปี และในช่วงเวลานี้ประเทศสำคัญมิได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก หรือได้ถอนตัวออกไป ทำให้สันนิบาตชาติอ่อนแอจากฐานราก ส่วนสหประชาชาติในบัดนี้ได้ยืนยาวมาได้ถึงครึ่งศตวรรษ และกลุ่มประเทศมหาอำนาจซึ่งติดตามดูแลผลประโยชน์ของตนก็ได้ถอนตัวออกไป

โดยความจริงแล้ว เมื่ออาณานิคมในอดีตได้รับอิสรภาพ ได้ทำให้จำนวนสมาชิกของสหประชาชาติเพิ่มขึ้นจาก ๕๑ ประเทศใน ค.ศ. ๑๙๔๕ เป็น ๑๘๕ ประเทศใน ค.ศ. ๑๙๙๕ สันนิบาตชาติเคยได้รับผลกระทบจากการมุ่งเน้นเกินไปในกลุ่มประเทศในทวีปยุโรป แต่สหประชาชาติได้ชื่อว่าเป็นองค์การของโลกโดยแท้จริง ในช่วงปลายทศวรรษ ๑๙๓๐ สันนิบาตชาติมิได้รับความสนใจ ตรงกันข้ามสหประชาชาติเป็นแกนรวม (เพียงหนึ่งเดียว) ของการเมืองโลก และเป็นศูนย์รวมของชีวิตทั่วโลก (มวลมนุษย)

สันนิบาตชาติในเวลา ๒๕ ปี และสหประชาชาติในเวลา ๕๐ ปี ได้สะท้อนให้เห็นความตึงเครียดและปัญหาของโลกที่ผันผวนและไม่อาจพยากรณ์ได้ ซึ่งทั้งสององค์การนี้ได้รับผิดชอบ ทั้งสององค์การได้รับความเจ็บปวดจากการตั้งความหวังที่ไม่อาจเป็นจริงได้ และทั้งสององค์การได้รับการดำเนินจากข้อบกพร่องในสมัยของตน สันนิบาตชาติและสหประชาชาติได้ถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อรักษาสันติภาพหลังจากสงครามที่ล้างผลาญมวลมนุษย สันนิบาตชาติไม่อาจบรรลุจุดหมายนี้ได้ ส่วนสหประชาชาตินั้นถึงแม้จะได้รับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่มาหลายครั้ง แต่ก็ยังไม่บรรลุความสำเร็จในการยุติสงครามเช่นเดียวกัน องค์การทั้งสองนี้ได้เผชิญกับความตึงเครียด ระหว่างอำนาจอธิปไตยของชาติกับองค์การระหว่างประเทศที่มีอำนาจอย่างแท้จริง

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : สันนิบาตชาติ

สมาชิก

ตัวแทนจากประเทศสมาชิกทั้งหมด

คณะมนตรี

ผู้แทนถาวร ๕ คน และผู้แทนจากการเลือกตั้ง ๕ คน
(ต่อมาเพิ่มเป็น ๙ คน) คำวินิจฉัยต้องเป็นเอกฉันท์

สำนักงานเลขาธิการ

งานบริการฝ่ายพลเรือนของสันนิบาตชาติ
ตั้งอยู่ที่นครเจนีวา

องค์กรที่ปรึกษาถาวร

คณะกรรมการการต่างๆ เรื่อง
การลดกำลังรบ อำนาจหน้าที่ ฯลฯ

ศาลยุติธรรมถาวร

ตั้งอยู่ที่กรุงเฮก
มีผู้พิพากษา ๑๕ คน

หน่วยงานอื่นๆ

คณะกรรมการการเรื่องสุขภาพอนามัย ผู้ลี้ภัย ยา
เสพติด สหภาพแรงงาน และสภาพการทำงาน

คณะกรรมการพิเศษ

กิจกรรม

- นักเรียนเห็นความคล้ายคลึงและความแตกต่างประการใดบ้างระหว่างโครงสร้างของสหประชาชาติ (ข้อมูลจำเพาะ ค) กับของสันนิบาตชาติ? และระหว่างกฎบัตรของสหประชาชาติ (ข้อมูลจำเพาะ จ) กับกติกาสันนิบาตชาติ? สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นเป็นนัยเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของทั้งสององค์กรอย่างไรบ้าง?
- หลัง ค.ศ. ๑๙๓๒ การดำเนินการหลายอย่างของบางประเทศ ทำให้สันนิบาตชาติขาดประสิทธิภาพ มีสิ่งใดที่คล้ายคลึงกันเกิดขึ้นแก่สหประชาชาติบ้าง? มีสิ่งใดทำให้สหประชาชาติยืนยงมาได้ยาวนานเกือบสองเท่าของสันนิบาตชาติ?
- มักกล่าวกันว่า เป้าประสงค์ของสันนิบาตชาติและสหประชาชาติเป็น "อุดมคติ" นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่? จงจัดทีมอภิปรายโต้แย้งเห็นชอบและคัดค้านประเด็นที่ว่านี้ "อุดมคตินิยมมีความจำเป็นเพื่อบรรลุเป้าหมายที่แท้จริง"
- บทนี้เสนอแนะว่า ความสำคัญของการเป็นชุมชนสากลมีมากขึ้น นักเรียนมองเห็นเครื่องหมายอย่างใดบ้างที่แสดงว่า ได้เกิดสิ่งนี้ขึ้นในชีวิตของนักเรียนเอง หรือในชุมชนของนักเรียน?
๕. จงเติมประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์ ก) ข้าพเจ้า.... (ชื่อและลักษณะเฉพาะของนักเรียน) ข) ข้าพเจ้า.... (สัญชาติและลักษณะเฉพาะของชาติของนักเรียน) ค) ข้าพเจ้าเป็นมนุษย์.....(พร้อมด้วยลักษณะเฉพาะที่สอดคล้องกัน) จงเปรียบเทียบประโยคทั้งสามของนักเรียน แต่ละประโยคมีความสำคัญอย่างไร? มีความขัดแย้งอย่างไรในระหว่างประโยคทั้งสามหรือไม่? เพราะเหตุใด?

๒. การเจรจาเพื่ออนาคต

การปฏิรูปของสหประชาชาติ

ประวัติศาสตร์

สหประชาชาติก่อตั้ง ใน ค.ศ. ๑๙๔๕ เพื่อแก้ไขปัญหาสำคัญที่สุดของโลก ดังที่ผู้นำของประเทศต่างๆ ในสมัยนั้นมองเห็น อันได้แก่ การคุ้มครองอนุชนที่สืบทอดมาให้พ้นจากภัยสงคราม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว จึงได้มีข้อตกลงกันว่า จะจัดการกับกลุ่มประเทศผู้รุกรานอย่างไร ผู้นำของประเทศต่างๆ ได้ร่วมกันสถาปนาคณะมนตรีความมั่นคง (ดู ข้อมูลจำเพาะ ค) เพื่อป้องกันภัยสงคราม โดยการให้ตัวแทนของประเทศมหาอำนาจในครั้งนั้น เช่น จีน ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และสหภาพโซเวียต มีการประชุมปรึกษากันอย่างสม่ำเสมอ ซาติมหาอำนาจเหล่านี้เชื่อว่า สงครามเป็นสิ่งที่อาจหลีกเลี่ยงได้ ตามความเป็นจริงแล้ว สงครามระหว่างประเทศมหาอำนาจเหล่านี้หลีกเลี่ยงได้ แต่กลับไปในภูมิภาคอื่นๆ ของโลก และอีกหลายประเทศ รวมทั้งประเทศมหาอำนาจทั้ง ๕ ด้วย จึงต่างตระหนักว่าตนเองต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับทางหนึ่ง

แต่ปัญหาของโลกมีนอกเหนือไปจากความขัดแย้งทางทหาร รากเหง้าของความขัดแย้งมาจากคติเชื้อชาตินิยม การละเมิดสิทธิมนุษยชน ไปจนถึงการแบ่งแยกทางสังคมและเศรษฐกิจในโลก เพื่อต่อสู้กับความขัดแย้งเหล่านี้ องค์การอื่นๆ ของสหประชาชาติ รวมทั้งทบวงการชำนัญพิเศษจึงถูกก่อตั้งขึ้น โดยอาศัยข้อตกลงกับรัฐบาลต่างๆ สหประชาชาติได้ระงับยับยั้งปัญหาเหล่านี้ได้หลายปัญหา ได้มีสนธิสัญญาการลดกำลังรบ การลดอัตราตายของทารกแรกเกิด การเพิ่มรายได้ และการพัฒนาให้ก้าวหน้าขึ้น

แม้กระนั้นปัญหาต่างๆ ใน ค.ศ. ๑๙๔๕ ก็ได้หมดไป ถ้าหากความขัดแย้งบางเรื่อง เช่น ความขัดแย้งในกัมพูชาได้บรรเทาเบาบางไปมากแล้ว ก็เพราะความเพียรพยายามของสหประชาชาติ ความขัดแย้งใหม่ๆ อีกมากมายก็ได้ประทุขึ้นในที่อื่นๆ แม้ประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศมีระดับการผลิตสูงขึ้น แต่ประชากรนับ ๑,๐๐๐ ล้านคน หรือร้อยละ ๒๐ ของโลก ก็ยังมีชีวิตอยู่ด้วยความยากจน และช่องว่างระหว่างประเทศร่ำรวยกับประเทศยากจนก็กว้างออกไปทุกที การแยกผิวในแอฟริกาได้ก็หมดสิ้นไปแล้ว แต่การเบียดเบียนและความเกลียดชังด้านชาติพันธุ์ยังคงมีอยู่ในที่อื่นๆ การควบคุมภาวะมลพิษมีมากขึ้น แต่ความเสื่อมโทรมด้านสิ่งแวดล้อมยังคงมีต่อไป

สหประชาชาติปฏิบัติงานได้ผลหรือไม่ สหประชาชาติมิได้ปฏิบัติงานแต่ลำพัง ไม่ว่าจะเป็นการรักษาสันติภาพ หรือปรับปรุงงานสาธารณสุข งานของสหประชาชาติอาศัยความสมัครใจของประเทศสมาชิกที่จะเห็นด้วย และสนับสนุนด้านเงินทุนในความริเริ่มต่างๆ ในเวลาเดียวกันประเทศสมาชิกแต่ละประเทศหรือรัฐบาลแต่ละรัฐบาล ต่างก็มีผลประโยชน์และวิสัยทัศน์เป็นของตนเอง

แผนภาพข้างล่างนี้แสดงตัวอย่างความรู้สึกตึงเครียดโดยทั่วไป ซึ่งบางที่ปรากฏให้เห็นในระหว่างตัวแทนของประเทศต่างๆ ที่เข้าประชุม ณ สหประชาชาติ

ประเทศที่กล่าวถึงเป็นประเทศที่สมมุติขึ้น หากบังเอิญไปตรงกับประเทศที่มีอยู่จริง ขอให้ถือว่ามิได้เจตนา

ในรายงานเรื่อง งานของสหประชาชาติ ค.ศ. ๑๙๙๓ เลขาธิการบูทอส บูทอส-กาลิ ได้เขียน ถึง เรื่องโอกาสใหม่ๆ หลังสงครามเย็นว่า :

“ศักยภาพอันยิ่งใหญ่ขององค์การโลกเป็นที่ยอมรับกัน และเริ่มใช้ไปในการสถาปนาระเบียบของโลกที่ มั่นคงยิ่งขึ้น : ในฐานะที่เป็นเสียงอันทรงพลังสำหรับประเทศที่ยากจน ในฐานะผู้ให้การสงเคราะห์ด้าน มนุษยธรรม ผู้พิทักษ์สิทธิของมนุษย์และชนกลุ่มน้อย ในฐานะผู้ช่วยเหลือรัฐต่างๆ ให้พ้นจากภาวะวิกฤต และ ในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำหรับบูรณะสิ่งแวดล้อมของโลกที่ถูกทำลายไป ในเกือบทุกสาขาได้มีความสำเร็จ อันยิ่งใหญ่ แต่อุปสรรคอย่างสาหัสก็เกิดขึ้นเหมือนกัน ประวัติการณ์ที่ผสมผสานกันเช่นนี้เป็นสิ่งที่คาดหมาย เมื่อคำนึง หรือดูถึงแผนงานเบ็ดเสร็จที่เรากำลังเผชิญอยู่”

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : ว่าด้วยเรื่องราวที่สหประชาชาติให้ความสนใจ

๑. **สิ่งแวดล้อม** : ในการประชุมสหประชาชาติ ค.ศ. ๑๙๙๒ ว่าด้วยเรื่องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา
ณ นครริโอ เดอ จาเนโร รัฐบาลต่างๆ ได้ตกลงกันให้มีอนุสัญญา ๒ ฉบับ ซึ่งให้พยายาม
จำกัดขอบเขตการทำลายให้แก่นบรรยากาศ ปกป้องป่าไม้ และอนุรักษ์แหล่งที่อยู่
อาศัยตามธรรมชาติ
๒. **สันติภาพ** : แนวความคิด เรื่องกองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ มีได้มีอยู่ใน
กฎบัตร อย่างไรก็ตาม สหประชาชาติได้ปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และ
ในบัดนี้ การรักษาสันติภาพได้กลายเป็นกลไกอันมั่นคงเพื่อลดทอนและป้องกันความขัดแย้ง
๓. **ความมั่นคง** : การประชุมพิเศษสมัชชาใหญ่ของสหประชาชาติ ๒ ครั้ง ว่าด้วยการลดกำลังรบ
ยังผลให้เป้าประสงค์ของการลดกำลังรบทั่วไปในการควบคุมดูแลของนานาชาติรู้เด่นชัดไปมาก
๔. **ความยากจน** : กิจกรรม ๓ ใน ๔ ของสหประชาชาติ มุ่งกำจัดความยากจนของโลก ตาม
ยุทธวิธีของสหประชาชาตินั้น ประเทศร่ำรวยควรบริจาคร้อยละ ๐.๗ ของผลิตภัณฑ์มวล
รวมประชาชาติ เพื่อช่วยเหลือกระบวนการนี้ มิใช่ประเทศที่กระทำดังกล่าว
๕. **สิทธิมนุษยชน** : คณะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ อาจสืบหาข้อเท็จจริง
ในเรื่อง การละเมิดสิทธิมนุษยชน ที่ร้องเรียนมาได้ แต่ปรากฏว่ามีอยู่บ่อยครั้งเหลือเกิน
ที่ประเทศสมาชิกของสหประชาชาติ จะปกป้องพันธมิตรของตนมิให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์
๖. **ค่าบำรุง** : ค่าใช้จ่ายของสหประชาชาติแบ่งสรรตามสัดส่วนในบรรดาประเทศสมาชิกทั้ง
๑๘๕ ประเทศ ใน ค.ศ. ๑๙๙๔ มวลสมาชิกเป็นหนี้สหประชาชาติอยู่ ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์
บางประเทศยึดเวลาชำระค่าบำรุงไปจนกระทั่งนาทีสุดท้าย และบางประเทศชำระให้
น้อยกว่าที่ควรจ่ายจริง แม้กระนั้นระบบของสหประชาชาติทั้งระบบ มีค่าใช้จ่ายคิดอย่าง
คร่าวๆ เท่ากับที่บางประเทศใช้จ่ายเป็นค่าเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ในเวลา ๖ เดือน

กิจกรรม

๑. สมมุติว่านักเรียนเป็นผู้นำในประเทศของนักเรียน จงเขียนสุนทรพจน์ที่จะแสดงในสมัชชาใหญ่โดยระบุว่า หัวข้อใดบ้างใน ๖ หัวข้อที่กล่าวไว้ในแฟ้มข้อมูลมีความสำคัญสำหรับนักเรียน และเพราะเหตุใด จงบรรยายโดยย่อว่า ประเทศของนักเรียนเต็มใจจะรับภาระหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่กว่านี้เพื่อกิจการระหว่างประเทศเหล่านี้ได้อย่างไร จงใช้ แฟ้มข้อมูลจากหน่วยการเรียนรู้ประกอบ
๒. จงจัดกลุ่มที่เป็นตัวแทนผลประโยชน์ต่างๆ ที่แสดงไว้ในข้อความที่ยกมากล่าวแต่ละข้อความในแผนภาพ ขอให้ศึกษาข้อความที่ยกมากล่าวของกลุ่มอื่นๆ และพิจารณาว่า ผลประโยชน์ในกลุ่มของนักเรียนจะขัดกับผลประโยชน์ของกลุ่มอื่นๆ อย่างไร เสนอข้อแก้ต่างของกลุ่มผลประโยชน์ของนักเรียนต่อชั้นเรียน ต่อจากนั้นขอให้พิจารณาดูโลกโดยภาพรวม ที่ว่าผลประโยชน์ของทุกคน จะต้องได้รับการแบ่งสรรอย่างยุติธรรมและไม่ขัดกัน นักเรียนจะเปลี่ยนแปลงวิธีการนำเสนอเพื่อให้เหมาะสมกับโลกนี้ได้อย่างไร ?
๓. ในกลุ่มเดิม จงเขียนประเด็นปัญหาในระดับท้องถิ่น หรือในระดับโลกที่นักเรียนรู้สึกว่ามี ความสำคัญ ขอให้ตกลงเลือกประเด็นสำคัญที่สุดเพียง ๔ ประเด็น ให้เสนอแผนสำหรับแก้ปัญหา เมื่อกลุ่มของนักเรียนตกลงกันได้ในเรื่องแผนปฏิบัติงาน ๔ แผนแล้ว จากนั้นให้นำเสนอต่อชั้นเรียน จงพยายามทำให้กลุ่มอื่นๆ เห็นความสำคัญของแต่ละประเด็น ปัญหาที่นักเรียนเลือก และประสิทธิภาพของแผนของนักเรียนที่จะแก้ปัญหา นักเรียนพยายามให้กลุ่มอื่นๆ เห็นด้วยกับแผนของนักเรียน แต่กลุ่มเหล่านั้นอาจวิพากษ์วิจารณ์แผนดังกล่าวได้เหมือนกัน นักเรียนจะปรับเปลี่ยนแผนตามข้อเสนอแนะของกลุ่มอื่นได้ แต่ต้องให้มีความยืดหยุ่นและเปิดใจให้กว้าง คือ ไม่ปฏิเสธข้อเสนอแนะเพียงเพราะเหตุผลที่ว่า ข้อเสนอแนะนั้นไม่ใช่ข้อเสนอแนะของนักเรียนเอง ถ้ากลุ่มอื่นมีประเด็นปัญหา คล้ายคลึงกันก็นำมารวมกันเสีย เพื่อปรับให้เป็นแผนเดียวกัน เมื่อส่วนใหญ่ยอมรับแผนของนักเรียน แสดงว่าแผนนั้นใช้ได้
๔. จงเขียนเรื่องราวที่นักเรียนได้เรียนมาจากหน่วยการเรียนรู้นี้เกี่ยวกับการเจรจาและความร่วมมือกัน

๓. “ลมแห่งการเปลี่ยนแปลง....”

คณะมนตรีภาวะทรัสตีแห่งสหประชาชาติและการปลดปล่อยอาณานิคม

ประวัติศาสตร์

เมื่อสหประชาชาติก่อตั้งขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๔๕ ประชากร ๗๕๐ ล้านคน หรือเกือบ ๑ ใน ๓ ของประชากรโลก มีชีวิตอยู่ในการปกครองแบบอาณานิคม ในทศวรรษ ๑๙๙๐ ประชากรเหล่านี้เกือบทั้งหมดได้รับอิสรภาพ และอยู่ในความปกครองของรัฐบาลแห่งชาติของตน การปลดปล่อยอาณานิคมอาจถือได้ว่าเป็นกระบวนการสำคัญที่สุดกระบวนการหนึ่งของศตวรรษนี้ เป็นการปลดปล่อยประชากรเป็นอิสระจาก การปกครองของคนต่างชาติ และเป็นการส่งเสริมระบบสากลที่มีตัวแทนมากขึ้น

ภูมิหลัง

การขยายดินแดนของชาวยุโรปเริ่มด้วยการค้าในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๕ การกระทำดังกล่าวนี้ได้ค่อยๆนำไปสู่การควบคุมดินแดนโพ้นทะเล เพื่อเป็นเครื่องประกันว่าจะมีวัตถุดิบราคาถูก เช่น น้ำตาล กาแฟ และฝ้าย หลังไหลเข้าสู่ตลาดที่มีกำไรสูงในยุโรปได้ เมื่อถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ มหาอำนาจในยุโรปได้ควบคุมดินแดนอันกว้างใหญ่ในทวีปแอฟริกา เอเชีย และอเมริกาทั้งเหนือและใต้

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ รูปร่างของลัทธิอาณานิคมเปลี่ยนไป ดินแดนของจักรวรรดิออตโตมันที่แพ้สงคราม ได้ถูกมอบให้อังกฤษและฝรั่งเศสปกครองในฐานะดินแดนในอาณัติ โดยให้คณะกรรมการดินแดนในอาณัติของสันนิบาตชาติ (the League of Nations' Mandates Commission) ควบคุมดูแล อาณานิคมของเยอรมนีได้ถูกยกให้เป็นดินแดนในอาณัติของผู้ชนะเช่นเดียวกัน ดินแดนในอาณัติมีเจตนาจะให้ปกครองเป็นการชั่วคราวโดยอาศัยสมมติฐานว่า รัฐบาลของอาณานิคมจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนที่ถูกปกครอง แต่ตามความเป็นจริงแล้ว มหาอำนาจที่เป็นผู้ปกครองบางครั้งก็ไม่เต็มใจออกไป หรือไม่เต็มใจพิจารณาผลประโยชน์ของประชาชน ในบรรดาดินแดนในอาณัติเหล่านี้ อีรักแห่งเดียวได้รับอิสรภาพก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒

อรรถาธิบาย

ตลอดสมัยอาณานิคมมีการต่อสู้ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นเป็นครั้งคราว เพื่อให้หลุดพ้นจากการครอบงำของนักล่าอาณานิคม แต่แรงผลักดันในระดับโลกและที่ประสบความสำเร็จได้เกิดขึ้นจนกระทั่งหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ การสงครามที่ได้กระทำกันและได้รับชัยชนะในนามของความเสมอภาคและอิสรภาพ ได้ปลุกจิตสำนึกในเรื่องการต่อต้านอาณานิคมให้สูงขึ้น ลัทธิอาณานิคมส่วนหนึ่งเกิดขึ้นได้จากข้อคิดเห็นในเรื่องความเหนือกว่าทางเชื้อชาติ ซึ่งขัดแย้งกับสำนึกในเรื่องความเสมอภาคของมนุษย์ที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ การใช้ที่ดิน แรงงาน และทรัพยากรธรรมชาติที่เพิ่มขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ปกครองอาณานิคม และการกดขี่ราษฎรของประเทศได้กระตุ้นให้การต่อต้านลัทธิอาณานิคมเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว

ในเวลาเดียวกันมุมมอง หรือวิสัยทัศน์ทางการเมืองได้เปลี่ยนแปลงไป การก่อตั้งสหประชาชาติและความร่วมมืออันยิ่งใหญ่ของชาติที่ได้รับเอกราชใหม่ ๆ ได้นำความกดดันทางศีลธรรมและทางการเมืองมาให้แก่มหาอำนาจของอาณานิคมด้วย นอกจากนี้มหาอำนาจรายใหม่ของโลก ๒ ชาติคือ สหรัฐอเมริกาและสหภาพโซเวียตได้ปรากฏขึ้นในฐานะผู้นำที่มีทัศนะใหม่และมีอิทธิพล ถึงแม้จะเป็นคู่แข่งกัน แต่ทั้งสองชาติกลับสนับสนุนการปลดปล่อยอาณานิคม ประการสุดท้าย สงครามได้ทำลายยุโรปอย่างย่อยยับ และต้องใช้เวลาในการบูรณะบ้านเมืองใหม่ เป็นการเปิดโอกาสให้ขบวนการปลดปล่อยในอาณานิคมต่าง ๆ เพื่อพุ่งขึ้น

อิสรภาพ

ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๔๕ กับ ค.ศ. ๑๙๖๐ ขบวนการปลดปล่อยแห่งชาติหลายขบวนการ ได้สร้างแรงผลักดันขึ้น ใน ค.ศ. ๑๙๔๗ เอกตราของอินเดียด้วยการขึ้นำของผู้นำหลายคน เช่น มหาตมะคานธี และยวหาระลาล เนห์รู ได้หยิบยื่นความสูญเสียครั้งใหญ่ที่สุดให้แก่จักรวรรดิอังกฤษ เวียดนามก็ได้ประกาศอิสรภาพหลังสงคราม แต่การที่ฝรั่งเศสต่อต้านการเคลื่อนไหวดังกล่าวนี้ ได้นำประเทศจมดิ่งลงสู่สงครามเพื่อการปลดปล่อยที่ยืดเยื้อยาวนาน

ในทศวรรษ ๑๙๕๐ ขบวนการแอฟริกันซึ่งมีปัญญาชนและนักการเมือง เช่น กวามะ นกูมาห์ แห่งกานา และเลโอโปลด์ เซงกอร์แห่งเซเนกัลเป็นผู้นำ ก็ปฏิบัติงานได้ผล ใน ค.ศ. ๑๙๖๐ ปีเดียว ประเทศในแอฟริกาที่ได้รับอิสรภาพใหม่ ๑๖ ประเทศ ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหประชาชาติ ส่วนในระหว่าง ค.ศ. ๑๙๔๕ ถึง ค.ศ. ๑๙๕๕ ประมาณ ๒๐ ประเทศได้รับอิสรภาพ ในทศวรรษ ๑๙๖๐ มีประเทศใหม่เกิดขึ้น ๔๒ ประเทศ จำนวนนี้เท่ากับจำนวนสมาชิกภาพดั้งเดิมเมื่อคราวก่อตั้งสันนิบาตชาติ

ในทศวรรษ ๑๙๗๐ และ ๑๙๘๐ ปัญหาอาณานิคมที่ยังเหลือและแก้ไขได้ยากที่สุดอยู่ในทวีปแอฟริกาภาคใต้คือ ในอาณานิคมของโปรตุเกส เช่น โมซัมบิกและอังโกลา ในโรดีเซีย (ซิมบับเว) และในแอฟริกาตะวันตกเฉียงใต้ (นามิเบีย) ซึ่งการต่อต้านของนักล่าอาณานิคมที่จะให้มีการปกครองตนเองรุนแรงเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตาม เมื่อถึงทศวรรษ ๑๙๙๐ ทุกประเทศก็ได้รับอิสรภาพ

สหประชาชาติและการปลดปล่อยอาณานิคม

แม้การผลักดันเพื่ออิสรภาพจะมาจากขบวนการปลดปล่อยอยู่เสมอ แต่สหประชาชาติได้ปฏิบัติการมากไปกว่าองค์การสากลใด ๆ ที่แก้ไขปัญหานี้มาก่อน หลักการการกำหนดการปกครองด้วยตนเอง (the principle of self-determination) ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในมาตรา ๑ ของกฎบัตร หลายส่วนในกฎบัตรที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอาณานิคม ได้ปกป้องผลประโยชน์ของราษฎร และเรียกร้องให้เคารพวัฒนธรรมของราษฎรเหล่านั้น

คณะมนตรีภาวะทรัสตีซึ่งคล้ายคลึงกับคณะกรรมการการเงินในอาณัติ ได้ก่อตั้งขึ้นในทันทีที่สงครามยุติ อย่างไรก็ตาม คณะมนตรีนี้มีอำนาจมากกว่าและมีผลสำเร็จสูงกว่าในการจัดการในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของดินแดนภาวะทรัสตี ที่จะทำการปกครองตนเอง (ดู เพิ่มข้อมูล)

แต่ภายหลังการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในเรื่ององค์ประกอบของสมัชชาใหญ่เมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๐ นั้นเอง ที่งานของสหประชาชาติในด้านการปลดปล่อยอาณานิคม ได้ดำเนินไปโดยมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง คำประกาศที่นำมาใช้ปีเดียวกันได้เรียกร้องให้ยุติลัทธิล่าอาณานิคม และการปฏิบัติทั้งหลายที่เป็นการเลือกปฏิบัติซึ่งเกี่ยวเนื่องกับลัทธินี้

สมัชชาใหญ่ได้มีมาตรการสำคัญหลายประการหลังจากนั้น แต่เดิมมาไม่มีบทบัญญัติให้มีการควบคุมดูแลระหว่างประเทศ ในเรื่องความก้าวหน้าไปสู่การปกครองตนเอง ใน ค.ศ. ๑๙๖๑ คณะกรรมการพิเศษว่าด้วยการปลดปล่อยอาณานิคมได้ก่อตั้งขึ้น โดยมีอำนาจในการสืบสวนและเสนอแนะการดำเนินงานอย่างกว้างขวาง การสืบสวนเรื่องราวในโรดิเชียยังผลให้คณะมนตรีความมั่นคงใช้การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ ใน ค.ศ. ๑๙๖๖ ซึ่งเป็นการคว่ำบาตรครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของสหประชาชาติ คณะกรรมการนี้ยังได้รับรองขบวนการปลดปล่อยว่า เป็นตัวแทนที่ถูกต้องตามกฎหมายของประชาชนในประเทศของตน

นี่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการของประชาชนแอฟริกาตะวันตกเฉียงใต้ (SWAPO) ซึ่งเป็นขบวนการแห่งชาติของนามิเบียที่ต่อสู้กับการยึดครองของแอฟริกาใต้ ดินแดนในอาณัติทุกแห่งของสันนิบาตชาติ ได้รับมอบหมายให้อยู่ในระบบภาวะทรัสตีของสหประชาชาติ เว้นแต่นามิเบีย แอฟริกาใต้ควบคุมดินแดนนี้และได้ปฏิเสธอย่างเด็ดขาดที่จะปลดปล่อยให้เป็นอิสระ สมัชชาใหญ่มีจะประณามแอฟริกาใต้ และใน ค.ศ. ๑๙๗๓ สหประชาชาติได้รับรองสวาไปว่าเป็นตัวแทนอันชอบธรรมของนามิเบีย ในที่สุด ใน ค.ศ. ๑๙๘๙ สหประชาชาติได้จัดการให้มีการหยุดยิงระหว่างสองฝ่าย และกลุ่มสังเกตการณ์เฉพาะกาลของสหประชาชาติ (UNTAG) ประกอบด้วยการรักษาสันติภาพ และผู้เข้าร่วมที่เป็นพลเรือนเข้ามาควบคุมการถอนทหารของแอฟริกาใต้ ออกไป และเตรียมการเลือกตั้ง นามิเบียซึ่งเป็นการรับผิดชอบที่ใหญ่ที่สุดที่เหลืออยู่ของคณะกรรมการพิเศษ ได้รับเอกราชในที่สุดเมื่อ ค.ศ. ๑๙๙๐

กิจกรรม

๑. อะไรมีส่วนสนับสนุนให้การปลดปล่อยอาณานิคมดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว การปลดปล่อยอาณานิคมเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ใช่ไหม การปลดปล่อยเป็น "การให้" หรือ "การรับ"?
๒. จงอภิปรายในหัวข้อที่ว่า เหตุใดการปกครองตนเองจึงมีความสำคัญ? นักเรียนคิดไหมว่าเหตุใดอาณานิคมต่างๆ จึงไม่สามารถปกครองตนเองได้ในทันทีที่ได้รับเอกราช?
๓. สหประชาชาติมีสมาชิกก่อตั้ง ๕๑ ประเทศ และใน ค.ศ. ๑๙๙๕ มีสมาชิกถึง ๑๘๕ ประเทศ นักเรียนคิดว่า การที่สหประชาชาติมีสมาชิกเป็นจำนวนมากเช่นนี้ มีผลต่อการแก้ปัญหาและนโยบายของสหประชาชาติอย่างไร?
๔. หลังจากได้รับเอกราชแล้ว บางประเทศมีความก้าวหน้าทางการเมืองและทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศอื่นๆ จงสำรวจภูมิหลังของประเทศที่เคยเป็นอาณานิคมทั้ง ๒ กลุ่ม และพิจารณาว่า มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีส่วนทำให้แตกต่างกัน ตลอดจนขบวนการปลดปล่อยของประเทศเหล่านั้น แต่ละประเทศเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงไว้อย่างไร? ประสบความสำเร็จเพียงใด?

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : คณะมนตรีภาวะทรัสตี

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ อาณานิคมของเยอรมนีและออตโตมัน ๒๑ แห่ง ได้เปลี่ยนเป็นดินแดนในอาณัติ เมื่อปลายสงครามโลกครั้งที่ ๒ ดินแดน ๑๐ แห่งที่เคยเป็นอาณานิคมของเยอรมนีทั้งหมดยังมิได้รับเอกราช ดินแดนเหล่านี้ได้ถูกกำหนดให้เป็นดินแดนในภาวะทรัสตีของสหประชาชาติเป็นกรณีพิเศษ กล่าวคือ ยังอยู่ในความปกครองของประเทศที่เคยปกครองมาก่อน แต่อยู่ในความควบคุมดูแลโดยตรงของคณะมนตรีภาวะทรัสตีของสหประชาชาติ ยกเว้นนามิเบีย หรือแอฟริกาตะวันตกเฉียงใต้ เพราะแอฟริกาใต้ซึ่งปกครองนามิเบียอยู่ ไม่ยินยอมให้นามิเบียอยู่ในความดูแลของคณะมนตรีภาวะทรัสตี ส่วนโซมาลีแลนด์ของอิตาลีได้เข้ามาอยู่ในภาวะทรัสตีของสหประชาชาติใน ค.ศ. ๑๙๕๐ หน้าที่ของคณะมนตรีภาวะทรัสตีคือ ทำงานร่วมกับผู้มีอำนาจในการบริหาร เพื่อเตรียมให้ดินแดนในภาวะทรัสตีมีรัฐบาลปกครองตนเองได้ ดินแดนในภาวะทรัสตีทั้งหมดต่างได้รับเอกราช หรือรวมเข้ากับประเทศอื่น ประเทศสุดท้ายคือ ปาเลา (ส่วนหนึ่งของดินแดนภาวะทรัสตีไมโครนีเชีย) ได้รับเอกราชเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ นับแต่นั้นมา คณะมนตรีภาวะทรัสตีก็ได้ยุติการปฏิบัติงานนี้

รายชื่อประเทศที่เป็นดินแดนในภาวะทรัสตีของสหประชาชาติ พร้อมด้วยประเทศที่ปกครองดินแดนเหล่านั้น และปีที่ได้รับเอกราช

- โตโกแลนด์ของอังกฤษ (สหราชอาณาจักร) ค.ศ. ๑๙๕๗ รวมกับโกลด์โคสต์เป็นประเทศกานา
- โตโกแลนด์ของฝรั่งเศส (ฝรั่งเศส) ค.ศ. ๑๙๖๐ เป็นประเทศโตโก
- โซมาลีแลนด์ (อิตาลี) ค.ศ. ๑๙๖๐ รวมกับโซมาลีแลนด์ของอังกฤษเป็นประเทศโซมาเลีย
- แคเมอรูนของฝรั่งเศส (ฝรั่งเศส) ค.ศ. ๑๙๖๐ เป็นสาธารณรัฐแคเมอรูน
- แคเมอรูนของอังกฤษ (สหราชอาณาจักร) ค.ศ. ๑๙๖๑ แคเมอรูนตอนเหนือรวมกับไนจีเรีย แคเมอรูนตอนใต้รวมกับแคเมอรูน
- แทนแกนยิกา (สหราชอาณาจักร) ค.ศ. ๑๙๖๑ รวมกับแซนชิบาร์เป็นประเทศแทนซาเนีย ใน ค.ศ. ๑๙๖๔
- รวันดา-อูรundi (เบลเยียม) ค.ศ. ๑๙๖๒ แบ่งเป็น ๒ ประเทศคือ รวันดาและบุรุนดี
- ซามัวตะวันตก (นิวซีแลนด์) ค.ศ. ๑๙๖๒ เป็นประเทศซามัว
- นาอูรู (ออสเตรเลีย) ค.ศ. ๑๙๖๘ เป็นประเทศนาอูรู
- ปาปัวนิวกินี (ออสเตรเลีย) ค.ศ. ๑๙๗๕ เป็นประเทศปาปัวนิวกินี
- ไมโครนีเชีย (สหรัฐอเมริกา) แบ่งเป็น ๓ ประเทศคือ สหพันธรัฐไมโครนีเชียและหมู่เกาะมาร์แชลล์ ค.ศ. ๑๙๙๑ และปาเลา ค.ศ. ๑๙๙๔.

๔. สงครามที่ยุติธรรม ?

ระเบียบวาระการประชุมเพื่อสันติภาพของสหประชาชาติ

ประวัติศาสตร์

ตั้งแต่สมัยเริ่มแรกมาแล้ว มนุษยชาติมีปัญหาด้านศีลธรรมมาตลอด ในทางหนึ่ง ศาสนาและกฎหมายของเราได้สอนเราว่า การฆ่าผู้อื่นเป็นการกระทำที่ผิดและต้องถูกลงโทษ ส่วนอีกทางหนึ่งนั้น ผู้ปกครองประเทศได้ออกคำสั่งให้ประชาชนต้องไปทำสงคราม และต่อสู้โดยการทำร้ายผู้อื่นด้วยเหตุผลบางประการ หรือเพื่อป้องกันตนเอง หรือป้องกันผู้อื่นที่ตนต้องรับผิดชอบ

ทางหนึ่งที่ประชาชนใช้อธิบายข้อขัดแย้งนี้คือ การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ตนเองว่า พระเจ้า หรือสิทธิหรือความยุติธรรมอยู่ฝ่ายตน ดังนั้น การฆ่าศัตรูก็เป็นความยุติธรรม ปัญหาในเรื่องนี้ก็คือว่า ทั้งสองฝ่ายอาจใช้ข้ออ้างเดียวกัน นอกจากนั้นศาสนาส่วนใหญ่กล่าวว่า พระเจ้าประทานเจตจำนงเสรี (free will) แก่เรา ให้เลือกเอาระหว่างความดีกับความชั่ว ดังนั้น เราแต่ละคนจึงยังคงต้องตัดสินใจว่า การฆ่าคนที่เป็นฝ่ายตรงข้ามในการทะเลาะวิวาท เป็นวิธีรับข้อบาดหมางที่ถูกหรือผิด และยังมีทางเลือกอื่นอีกหรือไม่

มีความพยายามที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้หลายประการ ต่อไปนี้คือ ๓ ทัศนะที่มีต่อสงครามและสันติภาพ

ก. สงครามที่ยุติธรรม

หลายคนเชื่อเสมอว่า สงครามบางครั้งกลับเป็นสิ่งที่ยุติธรรม แต่คนเหล่านี้มักโต้แย้งว่าเป็นเพียงบางกรณีที่เกี่ยวข้องกับสภาวะแวดล้อม เช่น เมื่อดินแดนถูกยึดครองไปโดยไม่ถูกต้องซึ่งมักเกิดจากอำนาจภายนอก หรือถ้าอำนาจที่ปกครองอยู่ทำอันตราย ประชาชนโดยการจับกุมคุมขัง หรือขูดรีดเขา หรือถ้าอำนาจอื่นคุกคามความมั่นคงปลอดภัยโดยทั่วไป

ข้อคิดเห็นเรื่องสงครามที่ยุติธรรมยังมีเกณฑ์อื่นๆ สงครามควรใช้เป็นมาตรการสุดท้ายไม่ใช่ทางเลือกอันดับแรก สงครามไม่ควรนำมาใช้เพื่อเอาเปรียบฝ่ายที่อ่อนแอกว่า พลเรือนไม่ควรได้รับบาดเจ็บจากสงคราม และความเป็นปฏิปักษ์กันควรสิ้นสุดลงเมื่อปัญหายุติ

ข. สันตินิยม (Pacifism)

บางคนมีความเห็นว่า ความรุนแรงและสงครามไม่ว่าในกรณีใดๆ เป็นเรื่องผิดทั้งสิ้น คนเหล่านี้ถือว่า การสังหารเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเป็นการกระทำที่ผิดเสมอ และปฏิบัติการที่รุนแรงมีเพียงแต่จะทำให้เกิดความรุนแรงมากขึ้น คนเหล่านี้ให้เหตุผลว่า มีวิธีการที่ไม่รุนแรงอย่างอื่นๆ ที่จะตอบโต้การรุกรานและการกดขี่ได้ วิธีการเหล่านี้บางวิธีได้แก่ การระดมมวลชนและการระดมความกดดันระหว่างประเทศ การเดินขบวนด้วยความสงบ การคว่ำบาตร และการนัดหยุดงาน

ผู้นำที่ใช้วิธีการนี้ประกอบด้วยมหาตมะ คานธี ซึ่งได้นำอินเดียไปสู่เอกราชจากการปกครองแบบอาณานิคมของอังกฤษ ด้วยวิธีการนัดหยุดงาน การคว่ำบาตร และการระดมมวลชน และมาร์ติน ลูเทอร์ คิง จูเนียร์ จัดให้มีการเดินขบวนและการคว่ำบาตร ซึ่งช่วยประชากรอเมริกันเชื้อสายแอฟริกาในสหรัฐ ให้ได้รับสิทธิของพลเมือง

ค. การสกัดกั้น

เหตุผลประการที่สาม ส่วนใหญ่ใช้ในระหว่างสงครามเย็น กล่าวกันว่าสันติภาพอาจบรรลุได้เฉพาะแต่ด้วยการประกันให้มีความมั่นคงปลอดภัย และความมั่นคงปลอดภัยจะได้ก็ต่อเมื่อมีกองทัพที่เข้มแข็งเท่านั้น หากอีกฝ่ายทราบว่าคุณมีกำลังมากพอจะบดขยี้พวกเขาได้ พวกเขาจะไม่กล้าบุกรุก นั่นคือ การสกัดกั้นสงคราม

วิทยาศาสตร์สมัยใหม่ทำให้ปัญหาเร่งด่วนยิ่งขึ้น

เมื่อมีการนำความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ในการออกแบบอาวุธใหม่ๆ สงครามก็ยิ่งกลายเป็นสิ่งที่ร้ายกาจและทำลายล้างได้มาก ในปัจจุบันนี้ไม่ใช่อาวุธและลูกธนูกันแล้ว แต่ใช้เครื่องบินทิ้งระเบิดพิสัยไกล จรวด กับระเบิด และอาวุธนิวเคลียร์ เคมี และชีววิทยา อาวุธเช่นนี้ไม่อาจจำแนกได้ระหว่างเป้าหมายทางทหารกับเป้าหมายทางพลเรือน ดังนั้น สงครามจึงเป็นการต่อสู้กับประชาชนทั้งหมด

ในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ประชาชนประมาณ ๖๐ ล้านคนถูกสังหาร ในจำนวนนี้เป็นพลเรือนมากกว่าทหาร เมื่อสงครามยุติลง วิทยาศาสตร์นิวเคลียร์ทำให้เราสร้างระเบิดปรมาณูได้ การใช้อาวุธนิวเคลียร์อย่างเต็มที่นอกจากจะสังหารมนุษยชาติแบบถอนรากถอนโคนได้อย่างมากมายแล้ว ยังจะทำลายสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติให้หมดไปอีกด้วย

กิจกรรม

- นักเรียนเห็นด้วยกับทัศนะที่ได้อ่านมาแล้วข้อใดบ้าง สำหรับนักเรียน สันติภาพหมายความว่าอย่างไร? จงให้เหตุผลที่จะชักจูงให้ผู้อื่นเห็นตามได้เป็นลายลักษณ์อักษร หรือด้วยการอภิปรายในชั้นเรียน
- จงเลือกหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งต่อไปนี้
 - เด็ก ๆ ได้เถียงกันเรื่องงานบ้าน
 - แมวกัดกัน
 - ผู้ใหญ่เถียงกันเรื่องค่าจ้างงานที่ทำเสร็จแล้ว
 - วัยรุ่นกับพ่อแม่ได้เถียงกันเรื่องการเที่ยวกลางคืน
 - ประเทศต่างๆ สู้รบกัน

ให้เขียนบท (หรือสคริปต์) สั้นๆ กล่าวถึงความขัดแย้งข้อใดข้อหนึ่งที่กล่าวมานี้ จับคู่กันกับเพื่อนแสดงเป็นละครให้ผู้อื่นชม มีความคล้ายคลึงกันบ้างหรือไม่ในบรรดาบทเขียนที่นำมาเสนอเป็นละคร ต่อจากนั้นให้เสนอผู้สร้างสันติภาพ (a peacemaker) ซึ่งเป็นผู้ "ทำให้เกิดสันติสุข" ในฉากสุดท้าย จงแสดงฉากนี้กับเพื่อนคนเดิม จงเขียนบันทึกว่าสร้างสันติภาพทำให้เกิดสันติภาพได้อย่างไร

๓. เหตุใดประเทศทั้งหลายจึงไม่ต้องการลดกำลังรบ? อะไรจะเกิดขึ้นกับประเทศเหล่านั้น? บางประเทศมีกองทัพเล็กมาก มีวิธีการใดบ้างที่จะหลีกเลี่ยงการโจมตีโดยที่ไม่มีกำลังติดอาวุธ? ให้นักเรียนจับคู่กัน และแต่ละคู่หาวิธีอย่างน้อย ๓ วิธีที่จะบรรลุเป้าหมายนี้ จงคิดถึงอำนาจในรูปแบบอื่นๆ และบทบาทขององค์กรต่างๆ เช่น สหประชาชาติ
๔. จงเขียนรายชื่อของสงครามทั้งหมดที่นักเรียนทราบว่ากำลังเกิดขึ้นในขณะนี้ ให้อธิบายว่าอะไรเป็นสาเหตุของสงครามเหล่านั้น ในบรรดาสงครามที่กำลังดำเนินอยู่นี้ มีสงครามใดบ้างที่พอจะเรียกได้ว่าเป็น "สงครามที่ยุติธรรม" ?
๕. จงนึกถึงความขัดแย้งสักอย่างหนึ่งในชีวิตของนักเรียนเอง แล้วความขัดแย้งนั้นให้คู่ของนักเรียนฟัง คู่ของนักเรียนควรเป็นผู้สร้างสันติภาพ และให้คำแนะนำว่าจะหลีกเลี่ยง หรือแก้ไขความขัดแย้งนั้นได้อย่างไร จงอธิบายวิธีแก้ไขที่เพื่อนเสนอแนะ และเหตุที่นักเรียนคิดว่าวิธีเหล่านั้นจะใช้ได้ผลหรือไม่ ในขณะที่อภิปรายให้จดบันทึกไว้ด้วย ต่อจากนั้นให้นักเรียนกลับไปถึงการอภิปรายและทบทวนบันทึกที่จดไว้ใหม่ อารมณ์และ/หรือพฤติกรรมชนิดใดบ้างเกิดขึ้นในขณะที่อภิปราย? เสนอสิ่งที่นักเรียนพบต่อชั้นเรียน และดูว่านักเรียนจะมีพฤติกรรม และปฏิบัติวิธี ซึ่งจะหลีกเลี่ยงความขัดแย้งได้หรือไม่

แฟ้มข้อมูล สหประชาชาติ

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : ระเบียบวาระการประชุมเพื่อสันติภาพของสหประชาชาติ

ในเดือนมิถุนายน ค.ศ.๑๙๔๖ เลขาธิการสหประชาชาติได้จัดพิมพ์ **ระเบียบวาระการประชุมเพื่อสันติภาพ** (An Agenda for Peace) กล่าวถึงบทบาทของสหประชาชาติและชุมชนระหว่างประเทศโดยทั่วไป ในการที่จะก่อให้เกิดสันติภาพในโลกแห่งทศวรรษ ๑๙๙๐ และหลังจากนั้น รายงานฉบับนี้เป็นคำตอบสนองคำเรียกร้องจากทั่วโลก ที่ให้สหประชาชาติมีบทบาทมากขึ้นเมื่อสิ้นสุดสงครามเย็น เป็นที่หวังกันว่า ยุคใหม่แห่งความร่วมมือกันเพื่อความมั่นคงจะได้พัฒนาขึ้น มีหลักการใหญ่ๆ อยู่ ๔ ประการใน **ระเบียบวาระการประชุมเพื่อสันติภาพ** คือ

- การทูตในเชิงป้องกัน (preventive diplomacy) เป็นการกระทำเพื่อป้องกันมิให้เกิดข้อพิพาทขึ้นในระหว่างฝ่ายต่างๆ เป็นการป้องกันข้อพิพาทที่เกิดขึ้นแล้ว มิให้ทวีขึ้นจนกลายเป็นความขัดแย้ง และเป็นการจำกัดขอบเขตมิให้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นแล้วแพร่ขยายออกไป

- การสร้างสันติภาพ (peacemaking) เป็นการกระทำที่จะนำฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์เข้ามาตกลงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยสันติวิธี เช่น การเจรจา หรือการบังคับคว่ำบาตร
- การรักษาสันติภาพ (peace-keeping) เป็นการกระจายกำลังของสหประชาชาติเข้าไปอยู่ตาม ที่ต่าง ๆ โดยได้รับคำยินยอมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตามปกติจะเกี่ยวกับบุคลากรทางทหาร และ/หรือตำรวจ และบ่อยครั้งจะเกี่ยวข้องไปถึงพลเรือนด้วย
- การสถาปนาสันติภาพ (peace-building) เป็นการกระทำเพื่อกำหนดและสนับสนุน โครงสร้างต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มว่า จะทำให้สันติภาพมีความแข็งแกร่งและเป็นปึกแผ่นยิ่งขึ้น เพื่อมิให้กลับไปสู่ความขัดแย้งเดิมอีก

การทูตในเชิงป้องกันเป็นการแสวงหาทางที่จะแก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ ก่อนที่จะเกิดความรุนแรง การสร้างสันติภาพและการรักษาสันติภาพเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อหยุดยั้งความขัดแย้งและอํารงรักษา สันติภาพไว้ให้ได้ หลังจากที่ได้รับสันติภาพมาแล้ว ถ้าทำได้สำเร็จ การสร้างสันติภาพและ การรักษาสันติภาพจะทำให้โอกาสสำหรับการการสถาปนาสันติภาพหลังความขัดแย้งมีความ เหนียวแน่นยิ่งขึ้น ซึ่งจะสามารถป้องกันมิให้เกิดความรุนแรงในบรรดาประเทศและชาติต่าง ๆ อีก

ดู ข้อมูลจำเพาะ ง และ จ

๕. ตะวันออกกลาง

สำนักงานบรรเทาทุกข์และจัดหางานของสหประชาชาติสำหรับ
ผู้ลี้ภัยปาเลสไตน์ในตะวันออกไกล (UNRWA)

ประวัติศาสตร์

ภูมิหลัง

เมื่อปลายสงครามโลกครั้งที่ ๒ ตะวันออกกลางและทวีปแอฟริกาภาคเหนือ อยู่ในสภาพที่เปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดยั้ง โดยมีพลังและความคลั่งไคล้ในลัทธิชาตินิยมเป็นอันมาก รัฐบาลหรือบางรัฐได้รับอิสรภาพแล้ว บางรัฐกำลังจะได้รับ ส่วนกลุ่มที่ ๓ ยังอยู่ในความปกครองโดยตรงหรือโดยอ้อมของฝรั่งเศสและอังกฤษ

ณ ใจกลางของตะวันออกกลาง ระหว่างแม่น้ำจอร์แดนกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ซึ่งเป็นที่ตั้งของปาเลสไตน์ เป็นศูนย์รวมของศาสนาที่มีพระเจ้าองค์เดียว คือ ศาสนายิว ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม ในคริสต์ศตวรรษที่ ๑ จักรวรรดิโรมันได้เริ่มควบคุมบริเวณนี้ และได้ขับไล่ชาวยิวส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในปาเลสไตน์ออกไป ชาวยิวยังหลงเหลืออยู่ ได้ใช้ชีวิตเคียงข้างกับคริสต์ศาสนิกชนและมุสลิมเป็นเวลานานหลายศตวรรษ

คริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ ได้เปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๑ ได้นำความล่มสลายมาสู่จักรวรรดิออตโตมันซึ่งได้ปกครองภูมิภาคนี้ ชาวยุโรปผู้ชนะและสันนิบาตชาติได้มอบปาเลสไตน์ให้อังกฤษปกครอง ในฐานะดินแดนในอาณัติ ในช่วงต้นของคริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ มหาอำนาจตะวันตกได้สนับสนุนให้ชาวยิวที่อาศัยอยู่ในทวีปยุโรปกลับไปตั้งถิ่นฐานที่ปาเลสไตน์ ชาวยิวจำนวนมากที่หลบหนีการเบียดเบียนและการฆ่าล้างชาติด้วยฝีมือของพวกนาซีในยุโรปภาคกลาง ได้เริ่มทยอยกันอพยพ และเพิ่มเป็นจำนวนมากภายหลัง ค.ศ. ๑๙๔๕ ชาวยิวจำนวนมากไม่ยอมกลับมายังดินแดนแห่งนี้ เพื่อแสวงหาสถานที่ปลอดภัยและมีอิสระในสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็นบ้านเกิดเมืองนอนดั้งเดิมของตน แต่ชาวอาหรับแห่งปาเลสไตน์ ซึ่งพำนักอาศัยและประกอบอาชีพอยู่ที่นั่นมาหลายศตวรรษแล้ว ก็หวังจะมีรัฐของตนเอง หลังจากที่ยังคงถูกถอนตัวออกไปแล้วเหมือนกัน กองกำลังแห่งชาติของทั้งสองฝ่าย ต่างเรียกร้องสิทธิในแผ่นดินผืนเดียวกันและเกิดความขัดแย้งขึ้น ซึ่งกลายเป็นจุดสนใจทางการเมืองของโลกในช่วงเวลา ๕๐ ปีแรกที่มีสหประชาชาติ

การปะทะกันในช่วงแรกๆ

จนถึง ค.ศ. ๑๙๔๘ มีการปะทะย่อยและการโจมตีกันเกิดขึ้นจากทั้งสองฝ่าย อังกฤษซึ่งเห็นว่าการที่จะดำรงรักษาปาเลสไตน์ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความยากเย็นลำบากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ได้แสวงหาวิธีที่จะแบ่งดินแดนนี้ออกเป็น ๒ รัฐ และได้นำแผนการดังกล่าวเสนอต่อสหประชาชาติ แต่ทั้งสองฝ่ายไม่พอใจวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว ทำให้อังกฤษออกจากดินแดนนี้ไปในที่สุด ชาวยิวผู้อยู่อาศัยในปาเลสไตน์ได้ประกาศรัฐอิสระชื่อว่า อิสราเอล ในทันที บรรดาประเทศอาหรับมีความแค้นเคืองในสิ่งที่พวกเขาคิดว่า เป็น

เห็นคู่แสดงอาณาเขตของป่าเลไลจน์ ขึ้นาย จนวนกาซาฝั่งตะวันตก (เวสต์แบงก์)
และที่ราบสูงโกดัน ได้ถูกอิสราเอลยึดครองเมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๗

กองกำลังฉุกเฉินแห่งสหประชาชาติ (UNEF)

๓.ชาติ ได้ถูกบังคับให้ถอนออกไป และกองกำลังถูกเงินแห่งสหประชาชาติ (UNEF) ได้เข้ามาลาดตระเวน
พรมแดนอียิปต์-อิสราเอล เพื่อป้องกันความขัดแย้งทางทหารที่จะมีขึ้นอีก ตามความเป็นจริงนั้น กองกำลัง
พิเศษหรวกเบเรต์ สืบนำเงินที่ทำให้ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติมีความโดดเด่น ในปัจจุบันนี้ได้ปฏิบัติ
งานเป็นครั้งแรกบนพรมแดนอียิปต์-อิสราเอล สหประชาชาติได้แสดงให้เห็นว่า เมื่อประเทศสมาชิกยินยอม
พร้อมใจกัน สหประชาชาติก็ปฏิบัติภารกิจด้วยความเข้มแข็ง เพื่อสลายวิกฤตการณ์และยับยั้งสงครามชนิด
เต็มอัตราศึก

แม้วิกฤตการณ์มิได้เลวร้ายลง แต่ก็ไม้อาจจะแก้ไขข้อขัดแย้งได้ ในต้นปีทศวรรษที่ ๑๙๖๐ อาหรับ
เริ่มเบี่ยงเบนต่อการปรากฏตัวของอิสราเอล และสภาพของชาวปาเลสไตน์ที่ไร้ประเทศ จึงเกิดการสู้รบโจมตี
ประปรายต่ออิสราเอล ชาวปาเลสไตน์จึงหันมารวมตัวจัดตั้งองค์การปลดปล่อยปาเลสไตน์ (Palestine Liberation
Organisation) โดยมียัสเซอร์ อาราฟัต เป็นผู้นำตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน รัฐอาหรับและอิสราเอลต่างเริ่ม
สะสมกำลังอาวุธกันเป็นการใหญ่อีกครั้ง

ใน ค.ศ. ๑๙๖๗ อียิปต์ได้ขอร้องอย่างเป็นทางการ ให้กองกำลังถูกเงินแห่งสหประชาชาติถอนตัว
ออกไปจากแหลมซีนาย อิสราเอลได้เห็นพยานหลักฐานว่า จะมีการโจมตีอย่างแน่นอน จึงได้เปิดฉากโจมตี
ก่อน ในสิ่งที่เรียกว่าสงคราม ๖ วัน อิสราเอลได้สร้างความปราชัยแก่กองทัพอาหรับทางตะวันออกและ
ตะวันตก ทั้งได้ยึดครองแหลมซีนาย จนวนกาซา มังเตวันตัก (เวสต์แบงก์) และที่ราบสูงโกลัน ซึ่ง
มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ สหประชาชาติไม่สามารถป้องกันสงครามครั้งนี้ได้ แต่ในปลาย ค.ศ. ๑๙๖๗
คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ได้ออกมติข้อที่ ๒๔๒ (Resolution ๒๔๒) เรียกร้องให้มีสันติภาพ
ที่ยุติธรรมและถาวร รวมทั้งการเคารพอำนาจอธิปไตยของทุกรัฐในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะมนตรี
ความมั่นคงได้เรียกร้องให้อิสราเอลถอนตัวออกจากพื้นที่ที่ได้ยึดครองไว้ใน ค.ศ. ๑๙๖๗ เป็นการแลกเปลี่ยน
กับการที่รัฐอาหรับทั้งหมดจะรับรองประเทศอิสราเอลอย่างเป็นทางการ เรื่องนี้มิได้เกิดขึ้นในทันทีทันใด แต่มติ
ข้อที่ ๒๔๒ ยังคงเป็นพื้นฐานของการเจรจาในเวลาต่อมาทุกครั้ง

การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อสันติภาพ

นับแต่นั้นมาสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นอีกหลายประเทศ ได้พยายามให้มีการระงับข้อพิพาทด้วย
การเจรจากัน สงครามระหว่างอาหรับกับอิสราเอลครั้งที่ ๔ ได้ปะทุขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๗๓ แสดงให้ทั่วโลกเห็นว่า
ถ้าสถานการณ์เช่นนี้ถูกปล่อยให้ดำเนินต่อไปโดยไม่ได้รับการแก้ไข ก็อาจพัฒนาไปสู่ความขัดแย้งที่กว้างขวาง
มากยิ่งขึ้น กองกำลังรักษาสันติภาพได้ถูกส่งไปยังภูมิภาคนี้อีกครั้งหนึ่ง และด้วยความร่วมมือจากการทูตของ
อเมริกาและโซเวียต จึงได้จัดการให้มีการสงบศึกขึ้น

แต่ความไม่ไว้วางใจกันฝังลึกเสียแล้ว และต้องเสียเวลานานหลายทศวรรษเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี
เท่าที่ความคับแค้นใจไว้ และหันมาประนีประนอมกัน ใน ค.ศ. ๑๙๗๔ อียิปต์และอิสราเอลได้ลงนาม
ในสนธิสัญญาสันติภาพ ซึ่งตามสัญญาให้อียิปต์รับรองอำนาจอธิปไตยของอิสราเอล และอิสราเอลถอนทัพ
ออกจากซีนาย อย่างไรก็ตาม ในแนวรบด้านอื่น ๆ ความเป็นศัตรูกันยังคงมีต่อไป ใน ค.ศ. ๑๙๗๔ อิสราเอล

ได้รื้อใส่ชาวปาเลสไตน์เข้าไปในเลบานอนภาคใต้ ซึ่งชาวปาเลสไตน์ใช้เป็นฐานทัพสำหรับโจมตีอิสราเอล เมื่อถึงค.ศ. ๑๙๘๒ สถานการณ์ในเลบานอนได้ขยายเป็นสงครามเต็มรูปแบบ และความเข้มข้นและการเสียเลือดเนื้อ แพร่ขยายออกไป

หลังจากนั้นก็เป็นสงครามแบบเต็มอัตราศึกอีก แต่ความเป็นศัตรูกันและการล่องละเมิดเล็กๆ น้อยๆ ยังคงมีอยู่ต่อไปในทั้งสองฝ่าย ดูเหมือนว่าวัฏจักรของความรุนแรงจะมีต่อไปชั่วนี้รันดร์ จนกระทั่งในทศวรรษ ๑๙๙๐ การเจรจาระหว่างอิสราเอลกับองค์การปลดปล่อยปาเลสไตน์ (PLO) และกับรัฐบาลบริบททั้งหลายได้ทำให้ความคาดหวังว่าจะมีสันติภาพที่สดใสขึ้น

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : สำนักงานบรรเทาทุกข์และจัดหางานของสหประชาชาติสำหรับผู้ลี้ภัยปาเลสไตน์ในตะวันออกใกล้ (UNRWA)

ในหลายทศวรรษภายหลัง ค.ศ. ๑๙๔๘ สหประชาชาติได้รับผิดชอบผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์กว่า ๓ ล้านคน สหประชาชาติได้มอบความรับผิดชอบดังกล่าวให้แก่ UNRWA ผู้ลี้ภัยเหล่านี้อาศัยอยู่ในเมือง หมู่บ้าน หรือค่ายผู้ลี้ภัยนอกประเทศอิสราเอล ในจอร์แดน (๑.๒ ล้านคน) เลบานอน (๓๓๘,๐๐๐ คน) และซีเรีย (๓๒๗,๐๐๐ คน) รวมทั้งบริเวณฝั่งตะวันตก (๕๐๔,๐๐๐ คน) และฉนวนกาซา (๖๔๓,๐๐๐ คน)

UNRWA ได้จัดหาเงินทุน อาหารปันส่วน เครื่องนุ่งห่ม ผ้าห่มนอน และยารักษาโรค ในยามสถานการณ์ฉุกเฉิน ปัจจุบันผู้ลี้ภัยส่วนมากช่วยตนเองได้และมีที่อยู่อาศัย ดังนั้นงบประมาณร้อยละ ๕๐ จึงใช้ไปในการศึกษา นักเรียน ๓๒๘,๐๐๐ คนเข้าเรียนในโรงเรียน ๖๔๑ แห่งที่มีการสอนวันละ ๒ หรือ ๓ ผลัด นักศึกษาอีก ๕,๐๐๐ คนเรียนหลักสูตรด้านเทคนิค องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ให้ความร่วมมือโดยควบคุมดูแลด้านแผนการศึกษา งบประมาณร้อยละ ๑๙ ใช้ไปในเรื่องการสาธารณสุข แต่ละปีมีผู้ป่วยมารับการรักษาพยาบาล ณ ศูนย์สาธารณสุข ๑๒๐ แห่งถึง ๖.๔ ล้านคน องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้สนับสนุนแผนการด้านสาธารณสุข งบประมาณร้อยละ ๑๓ ได้จัดสรรให้กับการบรรเทาทุกข์และบริการสังคม เช่น จัดหาความยากลำบากเรื่องอาหาร ให้ความอนุเคราะห์คนพิการทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งให้แก่โครงการสำหรับสตรีและเยาวชน การซ่อมแซมบ้านเรือน และโครงการที่ก่อให้เกิดรายได้

กิจกรรม

๑. อะไรเป็นเครื่องตัดสินว่า ใครมีสิทธิอาศัยในแผ่นดินประเทศหนึ่ง ? การอาศัยอยู่ในประเทศหนึ่งกับการจัดตั้งรัฐบาลในประเทศนั้นจะแยกออกจากกันได้หรือไม่ ? คำตอบของนักเรียนบ่งบอกอะไรที่เกิดขึ้นในตะวันออกกลาง ?
 ๒. ภายหลังสงครามได้มีการเสนอให้แก้ปัญหาโดยให้มีรัฐ ๒ รัฐ นักเรียนคิดว่าเหตุใดข้อเสนอนี้จึงไม่อาจนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จได้ ?
 ๓. ห้าสิบปีต่อมา สิ่งต่างๆ ได้เริ่มเคลื่อนไปสู่การแก้ปัญหา รัฐ ๒ รัฐ โดยให้องค์การปาเลสไตน์ตั้งอยู่ติดกับอิสราเอล เหตุใดจึงเสียเวลานาน ? จงพิจารณาว่า มีอารมณ์ขันใดบ้างที่เกิดขึ้นพร้อมกับเหตุการณ์ต่างๆ นั้น เช่น ความกลัว ความไม่ปลอดภัย ความเกลียดชังที่ทวีขึ้น และอื่นๆ มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปในช่วงเวลา ๕๐ ปี ที่ทำให้รัฐ ๒ รัฐเป็นไปได้ ?
 ๔. จงพิจารณาบทบาทของกองกำลังฉุกเฉินแห่งสหประชาชาติ ในค.ศ. ๑๙๖๗ เหตุใดกองกำลังนี้จึงถอนตัวออกไป ? กองกำลังฉุกเฉินแห่งสหประชาชาติควรเลือกที่จะอยู่ต่อไปหรือไม่ ?
 ๕. ในกรณีของสันติภาพถาวร ส่วนไหนของ UNRWA ที่น่าจะเลิกเป็นอันดับแรก ? มีกิจกรรมใดบ้างที่น่าจะดำเนินต่อไป ?
- ดู ข้อมูลจำเพาะ จ

๖. “ขันติธรรม, ชื่อใหม่ของสันติภาพ”

ยูเนสโก และ ค.ศ. ๑๙๔๕ - ปีสากลแห่งขันติธรรม

มนุษยศาสตร์

สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

สหประชาชาติได้นำปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (the Universal Declaration of Human Rights) มาใช้ ใน ค.ศ. ๑๙๔๘ ให้เป็น “รากฐานของเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในโลก” ปฏิญญาสากลแถลงว่ามนุษย์ทั้งหมดเกิดมาอิสระและเสมอภาคกันในศักดิ์ศรีและสิทธิ และไม่ควรถูกแบ่งแยกด้วยสาเหตุจากสัญชาติ ชาติพันธุ์ ศาสนา เชื้อชาติ เพศ ความคิดเห็นทางการเมือง ความมั่งคั่ง และทรัพย์สิน มีสิทธิหลายรูปแบบที่ระบุไว้ในปฏิญญา เช่น สิทธิในการศึกษา และสิทธิด้านสุขภาพ แต่สิทธิทั้งหลายทั้งปวงล้วนตอบสนองความประสงค์อย่างเดียวกันคือ เพื่อรับประกันว่าบุคคลแต่ละคนได้รับการปฏิบัติด้วยความเที่ยงธรรมและด้วยศักดิ์ศรี และมีสิทธิใช้ชีวิตเต็มตามความสามารถในฐานะที่เป็นมนุษย์คนหนึ่ง

แม้ทุกคนจะเห็นด้วยในหลักการ แต่ก็ยังมีข้อขัดแย้งในเรื่องที่ว่า สิทธิหมายความว่าอย่างไรในทางปฏิบัติ บางคนเห็นว่าสิทธิของพลเมือง เช่น สิทธิในการพูดโดยเสรี หรือสิทธิในการออกเสียงลงคะแนน เป็นปัจจัยประกอบที่สำคัญที่สุดของสิทธิมนุษยชน บางคนก็แย้งว่า การประกันสุขภาพอนามัยและอาหารสำหรับพลเมืองทุกคนมีความสำคัญกว่า

ในบางครั้ง ประชาชน สถาบัน และรัฐ ได้ปฏิเสธสิทธิขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนอื่นๆ การกระทำเช่นนี้เรียกว่า การเบียดเบียน (persecution)

การเบียดเบียนคืออะไร ?

ท่านไม่ได้รับอนุญาตให้

- ปฏิบัติศาสนกิจของท่าน
- พูดภาษาของตนเอง
- แสดงความคิดเห็น
- ปฏิบัติตามความคิดเห็นทางการเมือง
- เดินทางไปในที่ใด ๆ ในประเทศของตน
- เดินทางออกนอกประเทศของตนโดยถูกต้องตามกฎหมาย
- ตีพิมพ์เผยแพร่ข้อคิดเห็นของท่าน

แสดงว่า ท่านได้สูญเสียเสรีภาพไปแล้ว !

กิจกรรม

๑. เริ่มต้นด้วยคำจำกัดความของชนดิธรรม ชื่อเรื่องของหน่วยการเรียนรู้นี้หมายความว่าอย่างไร ?
๒. ในโรงเรียนและชุมชนของนักเรียน จงเลือกตัวอย่างของชนดิธรรมหรือการขาดชนดิธรรมมาหลาย ๆ ตัวอย่าง มีสิทธิใดบ้างที่ได้รับการคุ้มครองและ/หรือถูกละเมิดในตัวอย่างที่ยกมานี้ ?
๓. ผู้ที่เข้ามาอยู่ในชุมชนมักได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ในพื้นที่ที่เธออยู่มีผู้เข้ามาใหม่ เช่น ผู้ลี้ภัยจากประเทศอื่น หรือผู้อพยพจากเมืองอื่นหรือไม่ ? จงเขียนบรรยายว่าบุคคลเหล่านี้ได้รับการปฏิบัติอย่างไร และพวกเขามีความรู้สึกอย่างไร ?
๔. จงอภิปรายในหัวข้อที่ว่า “สิทธิทุกสิทธิมีความรับผิดชอบควบคู่มาด้วย” หรือ “การมีความอดทนจะเกิดง่ายขึ้นเมื่อเธอรู้สึกมั่นคงปลอดภัย”
๕. นักเรียนได้ประโยชน์จากสิทธิข้อใดบ้าง ? นักเรียนอยากมีสิทธิใดบ้าง? คนอื่นๆ จะต้องเสียสิ่งใดบ้างหรือไม่ ? จงจับคู่กับเพื่อนและช่วยกันพิจารณาว่า ใครคิดค้นสิทธิที่นักเรียนเรียกร้องให้แก่ตัวนักเรียนเองบ้างหรือไม่
๖. จงอ่าน แห้มข้อมูล แล้วเขียนปัญญาของนักเรียนเองว่าด้วยชนดิธรรม ซึ่งนักเรียนอาจส่งให้แก่ยูเนสโก มีสิ่งที่เรียกว่า “ชนดิธรรมที่มีพลัง” หรือไม่ ? ความคิดนี้จะเปลี่ยนคำตอบปัญหาข้อ ๑ และ ๖ ได้อย่างไร ?

คำจำกัดความ

ผู้ลี้ภัยคือใคร ?

ผู้ลี้ภัย คือ ประชาชน ซึ่งมีความกลัวอย่างยิ่งว่าจะได้รับการเบียดเบียน ด้วยเหตุผลในด้านเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ หรือความคิดเห็นทางการเมือง ได้หนีออกไปนอกประเทศที่ตนถือสัญชาติ และไม่สามารถ หรือไม่เต็มใจที่จะอยู่ในความคุ้มครองของประเทศนั้นเนื่องจากความกลัวดังกล่าว

ผู้แสวงหาที่ลี้ภัยคือใคร ?

ผู้แสวงหาที่ลี้ภัย คือ บุคคลที่หนีออกจากประเทศของตน และกำลังแสวงหาสถานภาพผู้ลี้ภัย

ผู้อพยพทางเศรษฐกิจคือใคร ?

ผู้อพยพทางเศรษฐกิจ คือ บุคคลที่ออกจากบ้านของตนเพราะความยากจน และถูกดึงดูดไปสู่ประเทศใหม่เพราะมีงาน ค่าจ้างแรงงานที่ดีกว่า และมีโอกาสมากขึ้น

กิจกรรม

๑. นักเรียนอยู่ใน SEFERUGE ซึ่งเป็นประเทศเล็ก ๆ มีชาติมหาอำนาจหลายชาติล้อมรอบ เข้าวันหนึ่งนักเรียนตื่นขึ้นมาเห็นว่า ประเทศของนักเรียนทั้งประเทศถูกประเทศ GREASGORS ยึดครอง บนประตูป้านและต้นไม้ทุกต้นมีประกาศปิดข้อความท่านองนี้

ประกาศ !

บัดนี้ นายใหม่ของพวกเขาได้เข้าครอบครอง SEFERUGE ไว้หมดแล้ว ประชาชนทุกคนจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายต่อไปนี้

๑. ทุกคนจะต้องพูดภาษา GREASGORS
๒. ห้ามฉลองเทศกาลทางศาสนา
๓. ต้องปิดศูนย์สถานทุกแห่ง
๔. ห้ามการประชุมสาธารณะ
๕. ห้ามตีพิมพ์หนังสือพิมพ์
๖. ประชาชนทุกคนที่มีอายุระหว่าง ๒๐ กับ ๓๐ ปี จะต้องแต่งงานกับคู่ครองที่เป็นชาติ GREASGORS
๗. รถทุกคันจะตกเป็นทรัพย์สินของรัฐบาลใหม่
๘. ประชาชนทุกคนจะต้องย้ายไปอยู่ในค่ายทำงาน
๙. คนหนุ่มสาวทุกคนจะถูกเกณฑ์เข้ารับราชการทหาร

- ก. สิทธิของนักเรียนข้อไหนในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนที่เกือบถูกละเมิด?
ข. ชีวิตของนักเรียนกำลังจะเปลี่ยนไปอย่างไร ?
ค. นักเรียนขาดสิ่งใดในชีวิตแบบเดิมไปมากที่สุด ?
ง. จงเขียนจดหมายอธิบายปัญหาต่างๆ ของนักเรียน และมอบจดหมายฉบับนี้ให้คนแอบถือออกไปนอกประเทศ

๒. เมื่อสหประชาชาติได้รับทราบชะตากรรมของประเทศของนักเรียน สหประชาชาติได้จัดให้มีการประชุมเพื่ออภิปรายปัญหานี้ จงเตรียมสุนทรพจน์ที่จะกล่าวต่อสหประชาชาติ อธิบายสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในประเทศของนักเรียน และเหตุที่สหประชาชาติควรให้ความช่วยเหลือนักเรียน สหประชาชาติควรทำอะไร ?

๓. ในฐานะที่เป็นตัวแทนของมหาอำนาจผู้รุกราน นักเรียนจะต้องเตรียมคำโต้แย้งเพื่อให้เห็นว่าการรุกราน SEFERUGE เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

๔. นักเรียนจะรับผู้ลี้ภัยจาก SEFERUGE เข้าไปพำนักในประเทศของนักเรียนหรือไม่ ? จงให้เหตุผล

ดู ข้อมูลจำเพาะ ง, จ, ข, และ ข

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : ค.ศ. ๑๙๙๕ - ปีสากลแห่งขันติธรรม (IYT)

“ด้วยความเชื่อมั่นว่า ขันติธรรม – การยอมรับและการรู้คุณค่าของผู้อื่น ความสามารถที่จะอยู่ร่วมกันและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น – เป็นรากฐานอันมั่นคงของสังคมพลเรือนและสันติภาพ...จึงประกาศให้ ค.ศ. ๑๙๙๕ เป็นปีแห่งขันติธรรมของสหประชาชาติ”

นี่เป็นข้อความตอนหนึ่งของข้อมติที่สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้รับรองเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๙๓

ยูเนสโกจะเป็นผู้นำในการประสานกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับปีแห่งขันติธรรม ซึ่งมีจุดประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อแสวงหาการสนับสนุนอย่างเข้มแข็งจากปัจเจกชนที่เห็นว่า ขันติธรรมเป็นรูปแบบหนึ่งแห่งความประพฤติของบุคคล
๒. เพื่อก่อให้เกิดความตระหนักในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการขาดขันติธรรมและความรุนแรงในโลก

ทั้งนี้จะเป็นโอกาสดีที่จะเรียกร้องให้สาธารณชนหันมาสนใจในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (๑๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๔๘) ตลอดจนคำประกาศแห่งกรุงเวียนนา และแผนการปฏิบัติงาน (มีถ้อยคำ ค.ศ. ๑๙๙๓) ผลประการหนึ่งของปีดังกล่าวจะก่อให้เกิดคำประกาศหลักการ (a Declaration of Principles) สำหรับรัฐบาลทั่วโลกที่จะนำไปปฏิบัติ ข้อความสุดท้ายในร่างประกาศกล่าวว่า “ขันติธรรมจะต้องเป็นชื่อใหม่ของสันติภาพ”

ถึงแม้ว่าลัทธิชาตินิยมที่ตามมาด้วยอคติและคติเชื้อชาตินิยมจะเติบโตขึ้น ปีสากลแห่งขันติธรรมจะเป็นโอกาสที่จะสนับสนุนผู้ที่ถูกกดขี่เบียดเบียน และเป็นกำลังใจให้ผู้ปรารถนาจะต่อสู้กับสิ่งนี้

ยูเนสโกถือกำเนิดขึ้นเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๔๖ จุดมุ่งหมายสำคัญของยูเนสโกคือ ส่งเสริมความร่วมมือกันในการบรรเทาทุกข์ทั้งหลายในกิจการทุกอย่างที่เกี่ยวกับการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และการติดต่อสื่อสาร

ธรรมนูญของยูเนสโกกล่าวไว้ว่า “...เนื่องด้วยสงครามเริ่มมาจากจิตใจของมนุษย์ ในจิตใจของมนุษย์นั่นเองที่เสรีภาพจะต้องก่อร่างขึ้น”

๗. การต่อสู้กับการแยกผิว

คณะกรรมการพิเศษแห่งสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการแยกผิว

มนุษยศาสตร์

แอฟริกาใต้

รัฐบาลทั้งหลายควรปกครองเพื่อประโยชน์ของพลเมืองทั้งหมด และพยายามเฉลี่ยผลประโยชน์ของปวงชนที่ประกอบขึ้นเป็นประชากรของประเทศให้สมดุล หลายรัฐบาลยังปล่อยให้พลเมืองบางส่วน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่ม หรือเป็นรายบุคคล ได้รับความเดือดร้อนจากการเลือกปฏิบัติและความอยุติธรรม ไม่ว่าจะด้วยการไม่ป้องกันมิให้ผู้ที่แข็งแรงกว่า กระทำการทารุณเหยียดหยามพลเมืองเหล่านั้น หรือรัฐบาลกระทำเสียเองโดยไม่เป็นทางการ แอฟริกาใต้ไม่เหมือนประเทศใดในโลกในแง่ที่ว่า รัฐบาลได้จัดการปกครองประเทศของตน โดยมีเจตนาจะให้คนกลุ่มน้อยได้รับประโยชน์ และคนกลุ่มใหญ่เสียประโยชน์ บุคคลจะอยู่ในกลุ่มไหนตัดสินได้ด้วยเหตุผลเพียงข้อเดียวคือ เชื้อชาติหรือสีผิว-ผิวขาว ผิวสีแอฟริกัน (เชื้อชาติผสม) หรือเอเชีย เรื่องนี้เรียกว่า การแยกผิว (apartheid) หรือการแบ่งแยกด้วยการบังคับ

แอฟริกาใต้ หรืออะซานิยา (Azania) ดังที่ประชาชนบางส่วนเรียกประเทศนี้ เป็นที่ซึ่งประชาชนหลายเชื้อชาติผสมปนเปกันอยู่มาตั้งแต่สมัยแรกๆ ชาวแอฟริกันหลายเผ่าพันธุ์อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ ซึ่งมีพวกคอสซา (Xhosa) และพวกซูลูรวมอยู่ด้วย ชาวยุโรปเพิ่งย้ายเข้ามาหลังคริสต์ศตวรรษที่ ๑๗ เริ่มด้วยชาวดัตช์ ชาวอังกฤษเข้ามาในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ และชาวเยอรมนีมาในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ กลุ่มอื่นๆ มาหรือถูกนำเข้ามาในฐานะแรงงานมาจากส่วนอื่นๆ ของยุโรป แอฟริกาภาคตะวันตก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเดีย ถึงแม้ว่าจะมีการแบ่งแยกและการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติอยู่ก่อนแล้ว รัฐบาลภายใต้อิทธิพลของชนกลุ่มน้อยชาวยุโรป (ผิวขาว) ยังได้รับเอาการเลือกปฏิบัติมาเป็นนโยบายทางราชการใน ค.ศ. ๑๙๔๘ อีก รัฐบาลได้ออกกฎหมายควบคุมบังคับทุกแง่ของการดำรงชีวิต ประชาชนจะแต่งงานนอกเชื้อชาติของตนไม่ได้ จะเลือกที่อยู่อาศัยไม่ได้ จะท่องเที่ยวไปตามใจชอบไม่ได้ คนผิวขาว ซึ่งมีร้อยละ ๑๔ ของประชากร ได้รับแบ่งสรรที่ดินถึงร้อยละ ๘๗ ของประเทศ ที่ดินดังกล่าวเป็นส่วนที่ดีที่สุดอุดมสมบูรณ์ที่สุด และมีมาตรฐานการครองชีพสูงที่สุดในโลก เพราะแอฟริกาใต้เป็นประเทศที่สมบูรณ์ด้วยทองคำและเพชร และคนผิวดำ (พวกที่ไม่ใช่ผิวขาว) ถูกบังคับให้รับใช้คนผิวขาว

ชาวแอฟริกันได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เพราะถูกบังคับให้อยู่ใน “บ้านเกิดเมืองนอน” (เสแสร้งว่าเป็นประเทศเอกราช) ซึ่งแห้งแล้งและผลิตอาหารไม่เพียงพอ แต่คนที่ไม่ใช่ผิวขาวทุกคนต่างก็สูญเสียเสรีภาพ ไม่มีอำนาจทางการเมือง และได้รับโอกาสทางการศึกษาและอาชีพน้อยเหลือเกิน ระบบทั้งระบบถูกควบคุมด้วยกำลังทหารและกำลังตำรวจจำนวนมาก ซึ่งมีหน้าที่บีบบังคับให้มีการแยกผิว แทนที่จะทำหน้าที่คุ้มครองและบริการประชาชนทุกคน

การต่อสู้กับการแยกผิว

คนส่วนมากไม่ว่าเชื้อชาติใด ไม่ว่าแอฟริกาใต้ หรือในทวีปของโลกคิดว่า การแยกผิวเป็นสิ่งชั่วร้าย และร่วมกันต่อต้าน บางคนถึงกับต้องเสียชีวิตไป กระบวนการต่อต้านหลายกระบวนการได้ก่อตั้งขึ้น ที่ใหญ่ที่สุดได้แก่ สภาแห่งชาติแอฟริกา (the African National Congress หรือ ANC) ผู้นำการต่อต้านหลายคน มักถูกจำคุก ชาติต่าง ๆ ของโลกได้ร่วมมือกันผ่านสหประชาชาติเพื่อต่อต้านระบบนี้ แต่ชาตินีลันไม่ต้องการใช้วิธีการทางทหาร พวกเขาใช้วิธีการคว่ำบาตรเพื่อบีบบังคับรัฐบาลให้พิจารณานโยบายของตนเสียใหม่ ด้วยการแยกประเทศนั้นให้อยู่โดดเดี่ยวจากประเทศที่เหลือในโลก ความสัมพันธ์ทางการทูตถูกตัดขาด และบางประเทศได้ห้ามมิให้มีการค้าขาย หรือส่งอาวุธเข้าไป

การต่อสู้เป็นเวลานานหลายปีบังเกิดผลใน ค.ศ. ๑๙๙๐ นายเอฟ.ดับเบิลยู.เอช.เคลิร์ก ประธานาธิบดีในขณะนั้นได้ปล่อยนายเนลสัน แมนเดลา หัวหน้าสภาแห่งชาติแอฟริกาจากเรือนจำ ได้มีการตกลงกันว่า วิธีที่ดีที่สุดและสงบที่สุดในการยกเลิกการแยกผิวและการสร้างแอฟริกาใต้ใหม่คือ การทำงานร่วมกัน ด้วยความช่วยเหลือของสหประชาชาติ ชาวแอฟริกาใต้ได้ใช้เวลา ๔ ปีเพื่อเตรียมการเลือกตั้งที่ประชาชนทุกเชื้อชาติ จะได้เลือกรัฐบาลของตนเอง คณะผู้สังเกตการณ์แห่งสหประชาชาติในแอฟริกาได้ร่วมกับผู้สังเกตการณ์จากนานาชาติ ซึ่งนับว่าเป็นคณะใหญ่ที่สุดได้ควบคุมการเลือกตั้ง เพื่อให้แน่ใจว่า จะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเที่ยงธรรม ในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ชาวแอฟริกาใต้ทุกเชื้อชาติได้ออกเสียงลงคะแนนร่วมกัน เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ และแมนเดลาได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีคนแรกของแอฟริกาใต้ ที่ไม่มีการแบ่งแยกเชื้อชาติ รัฐบาลใหม่ก็ได้มีการเลือกตั้งเช่นเดียวกัน โดยสมาชิกทุกพรรคการเมืองใหญ่ได้รับเลือกเข้ามา

อนาคต

ณ บัดนี้ แอฟริกาใต้มีการกิจอันยิ่งใหญ่ ประเทศนี้ร่ำรวยด้วยทรัพยากรที่จริง แต่ในช่วงเวลาที่ยังมีการแยกผิวอยู่นั้น ทรัพยากรเหล่านี้มิได้รับการแบ่งสรรด้วยความเที่ยงธรรม คนผิวดำซึ่งเป็นชนกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้รับผลกระทบจากความไม่เท่าเทียมกัน เช่น การว่างงาน ที่อยู่อาศัยไม่ดี และไม่ได้รับการบริการขั้นพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้าและการดูแลสุขภาพที่เพียงพอ เมื่อการแยกผิวสิ้นสุดลง ประชากรส่วนนี้จึงคาดหวังว่าจะมีมาตรฐานการครองชีพที่ดีขึ้นเป็นธรรมดา รัฐบาลใหม่ต้องการบรรลุสิ่งนี้โดยไม่ต้องรื้อถอนสิทธิ หรือทรัพย์สินของผู้อื่น นอกจากนี้รัฐบาลใหม่ยังต้องการสร้างความปรองดองกัน เพื่อมิให้การฆ่าฟัน ความรุนแรง และความไม่ไว้วางใจกันในอดีตเกิดขึ้นอีก แม้กระนั้นคนเป็นจำนวนมาก ทั้งผิวดำและผิวขาว ก็กำลังเรียกร้องความยุติธรรมสำหรับทาสกรรมในอดีต ที่เกิดจากน้ำมือของกำลังตำรวจแอฟริกาใต้ และจากน้ำมือของประชาชนใน “การต่อสู้ด้วยอาวุธ” รัฐบาลได้แก้ปัญหาด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการการพิสูจน์ความจริง (a Truth Commission) เพราะรู้สึกว่าคุณคนควรรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น และใครต้องรับผิดชอบก่อนที่จะมีความปรองดองกันและความสงบสุข

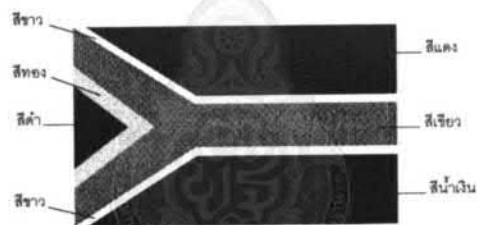

**แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : สหประชาชาติ : คณะกรรมการพิเศษเพื่อ
ต่อต้านการแยกผิว**

- ค.ศ. ๑๙๕๖ อินเดียเป็นประเทศแรกที่เสนอปัญหาการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในแอฟริกาใต้ในสมัชชา
- ค.ศ. ๑๙๖๐ การสังหารหมู่ที่ชาร์ปวิลล์ ซึ่งชาวแอฟริกัน ๕๖ คนถูกตำรวจสังหาร ได้นำไปสู่ข้อมติที่ ๑๓๔ ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ เรียกร้องแอฟริกาใต้ให้ยกเลิกนโยบายทางเชื้อชาติ
- ค.ศ. ๑๙๖๒ สมัชชาได้ตั้งคณะกรรมการพิเศษเพื่อต่อต้านการแยกผิว เพื่อให้สถานการณ์ได้รับการตรวจสอบทบทวนตลอดเวลา
- ค.ศ. ๑๙๖๓ คณะมนตรีความมั่นคงได้เรียกร้องให้มีการงดส่งอาวุธแก่แอฟริกาใต้ด้วยความสมัครใจ
- ค.ศ. ๑๙๖๕ กองทุนสหประชาชาติสำหรับแอฟริกาใต้ (the UN Trust Fund for South Africa) ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับเคราะห์จากการแยกผิว รวมทั้งประชาชนอีกจำนวนมากที่หนีออกนอกประเทศ
- ค.ศ. ๑๙๖๘ สมัชชาสหประชาชาติได้กำหนดให้มีการคว่ำบาตรทางวัฒนธรรมและทางการกีฬา ดังนั้น ผู้ให้ความบันเทิง นักแสดง นักกีฬา ฯลฯ จึงไม่สามารถเข้าไปแสดงหรือแข่งขันในแอฟริกาใต้ได้ นอกจากนี้แอฟริกาใต้ยังถูกห้ามเข้าร่วมแข่งขันกีฬาโอลิมปิกใน ค.ศ. ๑๙๖๔ มาแล้ว
- ค.ศ. ๑๙๗๔ มีการบังคับมิให้ขายอาวุธแก่แอฟริกาใต้ และสมาชิกภาพของแอฟริกาใต้ในสมัชชาสหประชาชาติถูกระงับไว้ชั่วคราว
- ค.ศ. ๑๙๙๒ คณะมนตรีความมั่นคงได้มีมติออกมา ๒ ข้อ (คือข้อมติที่ ๗๖๕ และ ๗๗๒) ให้จัดตั้งผู้แทนพิเศษเพื่อรายงาน และตั้งคณะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติ ซึ่งรัฐบาลแอฟริกาใต้ยอมรับ
- ค.ศ. ๑๙๙๔ สหประชาชาติและหน่วยงานระหว่างประเทศอื่นๆ ได้สังเกตการณ์การเลือกตั้งเพื่อประกันว่า ประชาชนทุกคนออกเสียงลงคะแนนได้อย่างเสรี ในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๙๔ แอฟริกาใต้ได้กลับมาเป็นสมาชิกในสมัชชาสหประชาชาติอีก และมีการยกเลิกคณะกรรมการพิเศษเพื่อต่อต้านการแยกผิว เพราะภารกิจของคณะกรรมการชุดนี้สำเร็จแล้ว

พวกเราประชาชนชาวแอฟริกาใต้ ขอประกาศให้ประเทศเราและโลกทราบว่า แอฟริกาใต้ เป็นสมบัติของทุกคนที่อาศัยอยู่ในประเทศนี้ ไม่ว่าจะเป็นคนผิวดำ หรือผิวขาว และไม่มีรัฐบาลใด สามารถอ้างอำนาจการปกครองประเทศนี้ได้โดยความเป็นธรรม หากไม่ได้รับความสมัครใจ จากประชาชนเป็นพื้นฐาน เราขอประกาศว่า รัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นด้วยความอยุติธรรมและความ ไม่เสมอภาค ได้รื้อถอนสิทธิอันมีมาแต่กำเนิดของประชาชนของเราในด้านที่ดิน ด้านเสรีภาพ และสันติสุข เราขอประกาศว่า ประเทศของเราจะไม่มีควมมั่งคั่ง หรือเป็นอิสระ จนกว่า ประชาชนทุกคนจะมีชีวิตร่วมกันอันพี่น้อง มีสิทธิและโอกาสเท่าเทียมกัน เราขอประกาศว่า รัฐประชาธิปไตย ที่มีความสมัครใจของประชาชนทุกคนเป็นพื้นฐานเท่านั้น จะสามารถนำสิทธิ อันมีมาแต่กำเนิดให้แก่ทุกคน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องสีผิว เชื้อชาติ เพศ หรือ ความเชื่อ และด้วยเหตุนี้ พวกเราประชาชนชาวแอฟริกาใต้ ไม่ว่าจะเป็นคนผิวดำ หรือผิวขาว - ผู้เท่าเทียมกัน พี่น้องร่วมชาติ และมีตรสหาย - ยอมรับกฎบัตรว่าด้วยเสรีภาพฉบับนี้

- บทนำ กฎบัตรว่าด้วยเสรีภาพ ค.ศ. ๑๙๙๕

ธงเก่าสมัยมีการแยกผิว - สีน้ำเงิน สีขาว และสีส้ม - ถูกแทนที่ด้วยธงใหม่ (ดูข้างบน) ซึ่งมีเจตนาจะเป็น สัญลักษณ์ของแอฟริกาใต้ใหม่ ธงเก่าถูกกลืนเป็นครั้งแรกครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ค.ศ. ๑๙๙๔

กิจกรรม

๑. ให้จัดการแสดงบทบาทสมมติ (หรือการโต้เถียง) ระหว่างบุคคล ๒ คน บุคคลแรกมีความคิด ว่า ชาติต่างๆ ในโลกควรทำสงครามกับแอฟริกาใต้ เพื่อบังคับให้ยกเลิกการแยกผิว ส่วนอีก คนหนึ่งมีความคิดว่า ชาติต่างๆ ควรใช้วิธีการคว่ำบาตรก็พอแล้ว อะไรเป็นข้อดีข้อเสีย ของแต่ละวิธีการ ? จงอธิบายวิธีการคว่ำบาตรที่ใช้อยู่ในโรงเรียน หรือชุมชนของนักเรียน ที่จะทำให้คนประพฤติดีขึ้น ระหว่างการลงโทษกับการกระตุ้นให้ประพฤติดี อย่างไหนจะมี ประสิทธิภาพมากกว่า ?
๒. ชาวผิวขาวจำนวนมากเล่าว่า พวกเขาถูกปลดปล่อยเป็นอิสระเช่นกันตอนปลายสมัยของการ แบ่งแยกผิว คำกล่าวนี้มีความจริงในแง่ใดบ้าง ?

๓. ศาสนาทุกศาสนาสอนว่า ทุกคนมีคุณค่าเท่าเทียมกันในสายตาของพระเจ้า และประชาชนควรประพฤติปฏิบัติต่อกันอย่างยุติธรรม ควรมีความรัก (ความเมตตา) ต่อกัน ทุกคนควรทำงานด้วยความอดทนเพื่อพระเจ้าองค์เดียวกัน และควรเชื่อใจกัน การแยกผิวทำลายคุณธรรมเหล่านี้ด้วยวิธีการใดบ้าง ?
๔. เหตุใดแอฟริกาใต้จึงต้องการธงใหม่? ธงใหม่นี้เป็นสัญลักษณ์แทนอะไรสำหรับชาติใหม่? คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนจริงเป็นสัญลักษณ์ในทางใดหรือไม่? เมื่อนักเรียนมีปัญหากับคนอื่น นักเรียนจะเจาะลึกลงไปถึงต้นตอของปัญหาหรือไม่ หรือนักเรียนจะระงับปัญหาไว้ก่อน และเริ่มต้นกันใหม่ ?

๘. แรงงานเด็ก

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

มนุษยศาสตร์

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

นับแต่ก่อตั้งมาตามสนธิสัญญาแวร์ซายส์ใน ค.ศ. ๑๙๑๙ องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้กำหนดให้แรงงานเด็กเป็นภารกิจพิเศษ จากการคาดประมาณการว่ามีเด็กในโลกปัจจุบันทำงานถึง ๒๐๐ ล้านคน ในจำนวนนี้มีเด็กจำนวนมากที่ต้องเสี่ยงอันตรายจากสารพิษ เช่น ยาฆ่าแมลง

จุดหมายสำคัญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศคือ การกำจัดแรงงานเด็กให้สิ้นไป แต่องค์การนี้ยอมรับว่าต้องใช้เวลานานจึงจะบรรลุผล กว่าเรื่องนี้จะประสบความสำเร็จ องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ใช้วิธีการต่างๆ หลายวิธี เพื่อปรับปรุงสวัสดิภาพและสถานภาพทำงานของแรงงานที่เป็นเด็ก รวมทั้งกำหนดอายุขั้นต่ำสำหรับการทำงาน และกระตุ้นให้คนทั้งหลายตระหนักถึงประเด็นปัญหาแรงงานเด็ก

องค์การแรงงานระหว่างประเทศทำงานร่วมกับรัฐบาลต่างๆ ด้วยการริเริ่มของท้องถิ่น แทนที่จะบีบบังคับให้รัฐบาลต่างๆ ทำงานตามวิธีขององค์การ

ใน ค.ศ. ๑๙๔๖ องค์การแรงงานระหว่างประเทศกลายเป็นหน่วยงานชำนาญพิเศษ หน่วยงานแรกของสหประชาชาติ ซึ่งมีความโดดเด่นเป็นพิเศษคือ เป็นตัวแทนของแรงงานและตัวแทนของนายจ้าง มีเสียงเท่าเทียมกันในการกำหนดนโยบายร่วมกับรัฐบาล องค์การแรงงานระหว่างประเทศทำงานเพื่อส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคมสำหรับคนงานทั่วทุกแห่ง

ติดต่อองค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ที่

ILO

4 Route Des Morillons

CH - 1211

Geneva 22

Switzerland

แรงงานเด็กในประเทศอังกฤษ

ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ การใช้แรงงานเด็กถือเป็นเรื่องปกติ ในประเทศอังกฤษในยุคอุตสาหกรรม ชาร์ลส์ ดิกเกนส์ได้เขียนถึงการทดลองงานของเด็กกำพร้าคนหนึ่ง ซึ่งเติบโตขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ ในนวนิยายที่มีชื่อเสียงเรื่อง *Oliver Twist* ในบทคัดลอกต่อไปนี โอลิเวอร์ได้มาฝึกงานกับ มร. โซเออร์เบอรรี่ ซึ่งมีอาชีพเป็นลับหน่รอ

เมื่อการทดลองงานเป็นเวลาหนึ่งเดือนผ่านไป โอลิเวอร์ได้เข้ารับการฝึกงานอย่างเป็นทางการเป็นกิจจะลักษณะ ในช่วงเวลานี้เป็นฤดูโรคระบาดที่แสนดี ในเชิงการค้ามีวิวัฒนาการ ศัพท์ภาษาใหม่ๆ เกิดขึ้น และในช่วงสองสามสัปดาห์นี้ โอลิเวอร์ได้รับประสบการณ์เป็นอันมาก ความสำเร็จในการคาดการณ์อย่างชาญฉลาดของ มร. โซเออร์เบอร์รี่ มีมากเกินกว่าที่เขาหวังไว้ คนอายุมากที่สุดจำได้ว่ามีช่วงเวลาใดบ้างที่โรคระบาดหนักถึงขนาดนั้น หรือที่เป็นเหตุให้เด็กต้องเสียชีวิตมากถึงขนาดนั้น และชวอนแนท์ที่เต็มไปด้วยความโศกเศร้าหลายชวอน มีหนูน้อย โอลิเวอร์เดินนำหน้าซึ่งมีเส้นไหมรอบปีกหมวกยาวลงไปถึงเท้า เป็นที่ยกย่องชมเชยและเฝ้าอารมณืสะท้อนใจ ของมารดาทุกคนในเมืองนี้อย่างไม่อาจบรรยายได้ เมื่อโอลิเวอร์ติดตามนายของเขาไปกระทำกิจการของผู้ใหญ่ เพื่อให้เขาได้ฝึกฝนให้มีอากัปกริยาเยือกเย็นสุ่มและรู้จักควบคุมสติได้ อันจะเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับสับ/หรือ ที่มีคุณสมบัติยอดเยี่ยมในวันข้างหน้า นั้น เขามีโอกาสหลายครั้งที่ได้สังเกตเห็นความสามารถและความ แข็งแกร่ง ที่คนจิตใจเข้มแข็งบางคนอดทนต่อความเจ็บปวดและการสูญเสียได้

ตัวอย่างเช่น เมื่อ มร. โซเออร์เบอร์รี่ได้รับคำสั่งให้จัดการฝังศพศพหรือศพหรือศพหนึ่ง ซึ่ง ห้อมล้อมด้วยหลาหลายหลาหลายสาวจำนวนมา ซึ่งไม่มีใครสามารถปลอบประโลมได้ในระหว่างที่ผู้ตายยัง บวดยอยู่ และความทุกข์โศกยังไม่อาจระงับได้เมื่ออยู่ต่อหน้าธารกำนัล แต่ลูกหลานเหล่านั้นกลับมีความสุขเมื่อ อยู่ตามลำพังพวกเขาเอง มีความปลื้มปิติและความอึดอัดใจ สันทนกันอย่างเสรีและร่าเริง รวากับว่าไม่มี อะไรเกิดขึ้นเพื่อทำให้พวกเขาเดือดร้อน บรรดาสามีก็อดทนต่อการสูญเสียภรรยาด้วยความเยือกเย็นอย่าง เยี่ยมยอด ส่วนภรรยาที่สวมชุดไว้ทุกข์ให้แก่สามีของเธอก็ทำประหนึ่งว่า นอกจากจะแสดงความเศร้าโศกด้วย การสวมชุดที่แสดงถึงความทุกข์นั้นแล้ว พวกเธอยังตั้งใจจะให้ชุดดังกล่าวเหมาะสมและสวยงาม และลอสดาล้อใจ เท่าที่จะทำได้ เป็นที่น่าสังเกตด้วยว่าสภาพบุรุษและสภาพสตรีทั้งหลาย ซึ่งมีอารมณ์ทุกข์โศกอย่างสุดแสน ในระหว่างพิธีฝังศพ ก็จะหายทุกข์โศกแทบในทันทีที่กลับถึงบ้าน และจิตใจจะสงบดึกก่อนคืนน้ำชาหมดด้วย ทั้งหมัดนี้ทำให้มีความสุขและสบายใจขึ้นที่ได้เห็น ซึ่งโอลิเวอร์มองดูสิ่งเหล่านี้ด้วยความชื่นชม

ที่พักแห่งใหม่สำหรับเด็กข้างถนนในกรุงองการา

พวกเด็ก ๆ จำเขาได้ง่ายเมื่อเขามาแต่ไกล ตรงทางเข้าสู่ตลาดกลางแจ้งใกล้กับที่จอดรถหลังใหญ่สูง ๕ ชั้น เด็ก ๆ ประมาณ ๑๐ คน ล้อมหน้าล้อมหลังเขา ทุกคนหัวเราะและให้ข้อคิดค้นกันไปด้นกันมาในเสื้อคลุมที่มีขนาดใหญ่กว่าตัว

เด็กเหล่านี้คือเออร์กิน และเพื่อนชื่อเบธกับมูร์ดี คานและน้องชายชื่อฟาร์ตกับอีกหลายคน ตั้งแต่ เวลา ๐๗.๐๐ น. มาแล้ว เด็กเหล่านี้ต้องเดินลุยโคลนที่เย็นเป็นน้ำแข็งและเศษขยะในตลาด แต่ละคนแบกถุง พลาสติกหรือถุงกระดาษที่ผู้ผ่านไปมาให้ซึ่งถุงเหล่านี้ไปใช้จ่ายตลาด พอดกเย็น เด็กเหล่านี้อาจหาเงินได้สองสาม พันปอนด์ต๊วก ก็เท่าๆ กับสองสามเหรียญดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเขานำไปให้พ่อที่บ้าน

ผู้มาเยือนเป็นเด็กหนุ่มรูปร่างสูง ไร้หนวดและสวมแว่น ชื่อมูร์ดีเหมือนกัน เขาฟังเรื่องราวที่ เด็กเหล่านี้เล่าอย่างตั้งใจ ตั้งใจ เขาเป็นนักสังคมสงเคราะห์ ได้รับมอบหมายจากเทศบาลนครองการาตั้งแต่ เดือนมกราคม พร้อมด้วยเพื่อนร่วมงานที่อายุน้อยกว่าเขาอีกคนหนึ่งให้มาดำเนินการ เพื่อช่วยปกป้องเด็ก ๆ ที่ทำงานตามท้องถนน และช่วยให้เด็กเหล่านี้สามารถหาโอกาสที่เหมาะสมในสังคมได้

ผู้ถูกทอดทิ้งที่มีพลัง

เด็กชัตรองเท้า เด็กรับจ้างล้างรถ เด็กขายผลไม้ นูห์ และสิ่งของเบ็ดเตล็ด เด็กรับจ้างหาน้ำในฤดูร้อน เหล่านี้มีจำนวนนับพันนับหมื่นคน มีอายุเฉลี่ย ๗ ถึง ๑๕ ปี พวกเขาจะเร่ร่อนไปตามถนนในเมืองเพื่อทำงานต่างๆ เท่าที่จะหาได้ บางคนมีเอกสารไปโรงเรียนบ้าง บางคนทำงานตามถนนอย่างถาวร

เด็กเหล่านี้เชื่อว่าจะไม่พอใจในโชคชะตาของตนทุกคนไป ตัวอย่างเช่น เออร์กินเห็นว่าชีวิตในกรุงอังการา “ไม่เลวเท่าในเออร์ซุม” ซึ่งเป็นเมืองที่เขาจากมา อยู่ทางตะวันออกใกล้กับพรมแดนอิหร่าน อย่างไรก็ตาม ในกรุงอังการา เขาและเพื่อนต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่ไม่แน่นอนของอากาศ การปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความหวาดกลัว การเสี่ยงต่ออุบัติเหตุ และสิ่งจูงใจที่ชั่วร้ายต่างๆ ทั้งนี้ยังไม่นับรวมการไม่ได้รับการรักษาพยาบาล การไม่ได้เรียนหนังสือ หรือการฝึกอาชีพชนิดใดๆ สิ่งนี้ทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ถูกสังคมทอดทิ้งตลอดชีวิต ไม่อาจมีคุณสมบัติพอที่จะหางานอันเหมาะสมทำได้

ภายในเวลาสองเดือน ในตลาดของกรุงอังการา ใกล้ใจกลางเมือง นักสังคมสงเคราะห์ทั้งสองได้ทำความรู้จักและได้ทำการติดต่อกันเป็นประจำกับเด็กๆ กว่า ๔๐ คนแล้ว คนทั้งสองรู้จักเด็กเหล่านี้ดี และรู้จักครอบครัวของพวกเขาดียิ่งขึ้นไปอีก เขาทราบดีว่าอะไรบังคับให้เด็กพวกนี้ต้องทำงาน มีรายได้เท่าไร ต้องเสี่ยงกับอะไรบ้าง พวกเขาฝันถึงอะไร...

นักสังคมสงเคราะห์ทั้งสองบอกเด็กเหล่านี้ว่า จะเปิดศูนย์สงเคราะห์สำหรับพวกเขาโดยเฉพาะในต้นฤดูร้อนที่โรงจอดรถซึ่งอยู่ใกล้ๆ ที่ศูนย์แห่งนี้ พวกเขาอาจมาอาบน้ำ พักผ่อน ฟันฟุสุขภาพ รับประทานอาหาร เล่น ทำการบ้านโดยมีผู้ใหญ่อาสาช่วยเหลือได้ตามที่พวกเขาปรารถนา เนื้อที่ ๑,๒๐๐ ตารางเมตรบนชั้นหนึ่งของโรงจอดรถ ได้จัดไว้สำหรับจุดประสงค์ดังกล่าวนี้

กิจกรรม : ดิกเกนส์

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ให้อ่านบทคัดลอกดังกล่าว แล้วพิจารณาคำถามต่อไปนี้ เพื่อใช้เป็นประเด็นนำไปสู่การอภิปรายในชั้นเรียน

๑. นักเรียนคิดว่า เหตุใดดิกเกนส์จึงกล่าวถึง “ฤดูไร้เคราะห์” ว่า “แสนดี” ?
๒. มร. โซเออร์เบอร์รี่ใช้ให้โอลิเวอร์ทำงานอะไร ?
๓. โอลิเวอร์มีโอกาสได้เห็นผู้คนมีปฏิกิริยาต่อความตายของบุคคลอื่น และยกย่องชมเชยความสามารถของคนเหล่านั้นที่ปลงศพได้ ขอให้ดูวิธีที่ผู้ใดที่มีปฏิกิริยาต่อความตายของ “เศรษฐีหรือเศรษฐินิรรา” ดิกเกนส์บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ และบอกให้เราทราบลักษณะของโอลิเวอร์ ทวิสดีว่าเป็นอย่างไร ?
๔. องค์การแรงงานระหว่างประเทศควรให้ความสนใจอย่างไรบ้าง ในเรื่องสถานการณ์ของโอลิเวอร์ ถ้าองค์การนี้มีอยู่ในเวลานั้น ?

กิจกรรม : กรุงอังการา

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ และอ่านบทคัดลอก ที่พักแห่งใหม่สำหรับเด็กข้างถนน
ในกรุงอังการา (องค์การแรงงานระหว่างประเทศ จัดพิมพ์)

๑. เด็กๆ ทำงานชนิดใดบ้างตามท้องถนนในกรุงอังการา ?
๒. เด็กๆ เหล่านี้ต้องเผชิญกับความเสี่ยงชนิดใดบ้างในขณะที่พวกเขาทำงาน ?
๓. องค์การแรงงานระหว่างประเทศและเทศบาลนครอังการาได้ทำอะไรบ้าง เพื่อเป็นการปกป้อง
เด็กๆ เหล่านี้ ?
๔. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ เขียนบทวิทยุเสนอการสัมภาษณ์นักสังคมสงเคราะห์ทั้งสอง
เกี่ยวกับงานของพวกเขาในกรุงอังการา และเหตุใดเขาจึงเห็นว่าการนี้มีความสำคัญ? ให้
อัดเสียงบทสัมภาษณ์มาเปิดให้นักเรียนฟังอีกครั้งหนึ่ง
๕. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ อภิปรายข้อดีข้อเสียของแรงงานเด็ก ควรกำหนดให้เรื่อง
แรงงานเด็กเป็นเรื่องผิดกฎหมายหรือไม่? ผลกระทบต่อครอบครัวและเศรษฐกิจของชาติ
น่าที่มีอะไรบ้าง ?

๙. ได้ร่ำองสีน้ำเงิน

กองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติ

ภาษา

การรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ

ผู้รักษาสันติภาพ มีภาพลักษณ์ตรงกับสหประชาชาติ แต่ผู้จัดทำกฎบัตรสหประชาชาติมิได้เตรียมการอย่างใดอย่างหนึ่งไว้โดยเฉพาะ สำหรับปฏิบัติการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ บุคคลเหล่านี้คิดว่า ปัญหากรณีพิพาทอาจตกลงกันได้ด้วยวิธีการเดิม เช่น การค้นหาความจริง การประนีประนอม และการไกล่เกลี่ย ดังที่ได้ยินมาไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ ถ้าวิธีการนี้ไม่เป็นผล บทบัญญัติข้ออื่นๆ ในกฎบัตรก็ให้อำนาจแก่สหประชาชาติในการคว่ำบาตรและวิธีการทางทหารที่จะมาฟื้นฟูสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การรักษาสันติภาพจึงพัฒนาขึ้นมานับแต่มีการปฏิบัติการควบคุมการแพร่กระจายแห่งสหประชาชาติ ครั้งที่ ๑ ใน ค.ศ. ๑๙๔๘

จากประสบการณ์การปฏิบัติการกองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติในไซปรัส (UNFICYP) ที่ตั้งขึ้นในไซปรัสเมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๔ และกองกำลังฉุกเฉินแห่งสหประชาชาติที่ ๒ (UNEF II) ตั้งขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๗๓ เป็นผลให้ยอมรับหลักการที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติการรักษาสันติภาพดังนี้

- การสนับสนุนของคณะมนตรีความมั่นคง
- ความยินยอมของฝ่ายคู่สงครามทั้งหมด
- การบังคับบัญชาและการควบคุมภายใต้สหประชาชาติที่มอบหมายให้กับเลขาธิการ โดยการอนุมัติของคณะมนตรีความมั่นคง
- กองกำลังอันประกอบด้วยชาติระดับกลางและระดับเล็ก โดยมีข้อยกเว้นบางประการคือจะไม่มีสมาชิกถาวรทั้ง ๕ ประเทศเข้าร่วมอยู่ในการปฏิบัติการรักษาสันติภาพในสงครามเย็น
- การใช้กำลังเพื่อการป้องกันตนเอง ซึ่งรวมทั้งการต่อต้านความพยายามที่จะใช้วิธีการอันแข็งกร้าว สกัดกั้นมิให้กองกำลังของสหประชาชาติปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- การไม่เข้าข้างฝ่ายใด

ผู้รักษาสันติภาพเป็นที่รู้จักกันในนาม “หมวกเหล็กสีน้ำเงิน” หรือ “หมวกเบเรต์สีน้ำเงิน” เนื่องจากจากหมวกที่พวกเขาสวม ตามปกติ ผู้สังเกตการณ์ทางทหารของสหประชาชาติจะไม่ติดอาวุธเลย กองทหารรักษาสันติภาพของสหประชาชาติจะถืออาวุธเบา และได้รับอนุญาตให้ใช้อาวุธเพื่อป้องกันตัว หรือในกรณีที่บุคคลอื่นที่ถืออาวุธ พยายามมิให้เขาปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ผู้รักษาสันติภาพจะใช้กำลังเฉพาะในโอกาสพิเศษ และจำเป็นต้องพิจารณาว่า การกระทำของตนจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติการโดยรวมอย่างไร

ผู้รักษาสันติภาพจะไม่เป็นฝ่ายแรกที่ใช้กำลัง บุคคลเหล่านี้อาศัยความยินยอมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งและอำนาจทางศีลธรรมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีความสำคัญยิ่งยวดที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ หลักการพื้นฐานก็คือว่า การใช้อาวุธ และกำลังไมใช่วิธีที่ดีที่สุด ที่จะแก้ไขความขัดแย้ง การใช้กำลังและอาวุธจะเป็นที่พึงสุดท้ายเมื่อจำเป็นต้องป้องกันตนเอง สันติภาพที่ยืนยงจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีการตกลงกันในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

การรักษาสันติภาพได้ช่วยชีวิตมนุษย์ไว้จำนวนนับไม่ถ้วน ในหลายกรณี การรักษาสันติภาพได้พิสูจน์ให้เห็นว่า คุณค่าอันสูงสุดจะประเมินได้ในการสร้างสถานการณ์ที่จำเป็น เพื่อให้ข้อพิพาทยุติลงด้วยสันติวิธี โดยการเจรจาและการควบคุมให้ฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์กันปฏิบัติตามข้อตกลงการให้บริการเพื่อสันติภาพ-โดยใช้ทหารและพลเรือนกว่า ๖๕๐,๐๐๐ คนตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๔๘ ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ เมื่อกองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพใน ค.ศ. ๑๙๔๘ เมื่อถึงเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๙๙๔ ผู้รักษาสันติภาพ ๙๖๑ คนได้เสียชีวิตไปในระหว่างปฏิบัติการเพื่อรักษาสันติภาพ

ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปของการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ

ลักษณะพิเศษของการปฏิบัติการรักษาสันติภาพได้เปลี่ยนแปลงไปตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๔๗ เมื่อขอบข่ายของการรักษาสันติภาพ ได้ขยายวงจากการควบคุมพรมแดนตามแบบดั้งเดิม - ให้รวมถึงกิจกรรมการสถาปนาสันติภาพ (peace-building) (เช่น การกวาดต้อนระเบิดในกัมพูชา) และการส่งเสริมอาหารเพื่อการบรรเทาทุกข์ (ในโซมาเลียและบอสเนีย) พลเรือนได้มีบทบาทสำคัญยิ่งในปฏิบัติการของสหประชาชาติในนามิเบีย เอล ซัลวาดอร์ และกัมพูชา โดยได้ปฏิบัติการกิจต่างๆ นับตั้งแต่การบริหารรัฐกิจ ไปจนถึงการควบคุมการเลือกตั้งและการสืบสวนเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ปฏิบัติการเมื่อไม่นานมานี้ได้แสดงให้เห็นว่า มีการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ออกจากกองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติในไซปรัส (UNFICYP) และ “กองกำลังฉุกเฉินแห่งสหประชาชาติชุดที่ ๒” (“UNEF II”) คือ ประเทศสมาชิกถาวร ๕ ประเทศของคณะมนตรีความมั่นคง มีบทบาทเด่นชัดขึ้นในการจัดหากำลังทหารให้ บุคลากรถูกส่งไปยังพื้นที่ที่มีความขัดแย้งภายในรัฐซึ่งการสู้รบดำเนินอยู่ และทุกฝ่ายไม่ยอมประนีประนอมกัน

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ: กองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติ

การรักษาสันติภาพไม่ได้กล่าวไว้ในกฎบัตร เพราะเมื่อเขียนกฎบัตรนี้ใน ค.ศ. ๑๙๔๕ ไม่มีใครทำนายว่ากิจกรรมแบบนี้จะกลายเป็นสิ่งจำเป็น มีความรู้สึกกันแต่ว่า ถ้าประเทศอภิมหาอำนาจทั้งห้า (จีน ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และสหภาพโซเวียต) ได้ร่วมมือกัน ก็จะสามารถป้องกัน หรือขจัดความขัดแย้งได้เกือบทุกกรณี แต่ความรู้สึกดังกล่าวไม่อาจเป็นจริงได้ เพราะในระหว่างสงครามเย็น ประเทศเหล่านี้ไม่เคยปรองดองกันได้เลย ดังนั้น จึงต้องทดลองใช้วิธีการอย่างอื่น การรักษาสันติภาพ “ก่อกำเนิดขึ้น” จริงๆ พร้อมกับการจัดตั้งกองกำลังฉุกเฉิน (UNEF I) ในสุเอซ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๖

ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ มีปฏิบัติการรักษาสันติภาพอยู่ ๑๖ หน่วยงาน คือ

- คณะผู้ตรวจการพิทักษ์ชั่วคราวแห่งสหประชาชาติ (UNTSO) - เยรูซาเลม
- คณะผู้สังเกตการณ์ทางทหารแห่งสหประชาชาติในอินเดียและปากีสถาน (UNMOGIP)
- กองกำลังสหประชาชาติสังเกตการณ์แยกกำลังรบ (UNDOF) - ดามัสกัส ซีเรีย

- กองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติในไซปรัส (UNFICYP)
- กองกำลังชั่วคราวสหประชาชาติในเลบานอน (UNIFIL)
- คณะผู้สังเกตการณ์สหประชาชาติ กรณีสวีท-คูเวต (UNIKOM)
- กองกำลังสังเกตการณ์สหประชาชาติชุดที่ ๒ เพื่อตรวจสอบการถอนทหารคิวบาออกจาก
ฮังการี (UNAVEM II)
- คณะเจ้าหน้าที่สังเกตการณ์สหประชาชาติในแอล ซัลวาดอร์ (ONUSAL)
- คณะเจ้าหน้าที่สหประชาชาติเพื่อการหยั่งเสียงประชามติในสโลวาเกีย (MINURSO)
- กองกำลังคุ้มครองสหประชาชาติ (UNPROFOR)-ยูโกสลาเวีย
- กองกำลังปฏิบัติการแห่งสหประชาชาติในโซมาเลีย (UNOSOM II)
- กองกำลังปฏิบัติการแห่งสหประชาชาติในโมซัมบิก (ONUMOZ)
- คณะผู้สังเกตการณ์สหประชาชาติในจอร์เจีย (UNOMIG)
- คณะผู้สังเกตการณ์สหประชาชาติในไลบีเรีย (UNOMIL)
- คณะผู้แทนสหประชาชาติในเฮติ (UNMIH)
- คณะผู้แทนสหประชาชาติเพื่อให้ความช่วยเหลือในรวันดา (UNAMIR)

ดู ข้อมูลจำเพาะ ง และ จ

กิจกรรม

ให้นักเรียนเป็นกลุ่มๆ อ่านบทคัดลอกข้างต้น ซึ่งได้มาจากหนังสือของสหประชาชาติ
ชื่อว่า *การรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ* (United Nations Peace-keeping) แล้วพิจารณาคำถาม
ต่อไปนี้เพื่อเป็นแนวทางในการอภิปรายในชั้นเรียน

๑. ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติเกี่ยวข้องกับงานชนิดใดบ้าง ?
๒. จะต้องเกิดสถานการณ์อย่างไรขึ้นก่อนจะมีปฏิบัติการรักษาสันติภาพ ?
๓. เราได้รับคำบอกเล่าว่า สหประชาชาติมีบทบาทไม่เข้าข้างฝ่ายใด “ไม่เข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด”
หมายความว่าอย่างไร และมีความสำคัญอย่างไร ?
๔. ให้นักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ แล้วอภิปรายเรื่อง การใช้กำลังโดยผู้รักษาสันติภาพของ
สหประชาชาติและกองกำลังทหารประจำการ มีข้อแตกต่างที่แท้จริงอย่างไรบ้าง ? จุดมุ่งหมาย
ของกองกำลังรักษาสันติภาพมีอย่างไรบ้าง ? จงเตรียมคำตอบลงเกี่ยวกับหัวข้อนี้เพื่อเสนอต่อ
ผู้แทนของรัฐบาลที่จะไปประชุมคณะมนตรีความมั่นคง นักเรียนอาจเขียนคำตอบลงนี้จาก
ทัศนะต่างๆ กันหลายๆ ทัศนะ เช่น จากทัศนะของประเทศที่ขัดแย้งกัน หรือจากทัศนะของ
ประเทศที่ส่งกองทหารไปสนับสนุน

๕. อ่านรายชื่อของปฏิบัติการการรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติในแฟ้มข้อมูลสหประชาชาติให้ตรวจสอบสถานการณ์ของประเทศเหล่านั้นในเวลานั้น นักเรียนคิดว่าผู้รักษาสันติภาพให้ความช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นอย่างไร ? นักเรียนจะหาข้อสังเกตที่ว่าด้วยบทบาทของผู้รักษาสันติภาพ ในประเทศใดประเทศหนึ่งเหล่านี้ได้หรือไม่ ?

งานมอบหมาย

ให้นักเรียนทั้งชั้นพิจารณาปัญหาต่อไปนี้อย่างย่อๆ “เหตุใดคนเราจึงต้องใช้กำลัง ?” แล้วให้นักเรียนจับคู่กันเตรียมได้วาทีในหัวข้อที่ว่า “เพื่อให้มีสันติภาพ เราต้องเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์ ไม่ใช่เปลี่ยนธรรมชาติของมนุษย์”

๑๐. จากทัศนะของสตรี

การประชุมสตรีโลกครั้งที่ ๔

ภาษา

วันนี้*

เพิ่งรู้สึกรู้ว่าเป็นมนุษย์
เหมือนที่เมฆเป็นเมฆ
ฉาบด้วยสีน้ำเงิน หรือ
ส่องลอยอ้อยอิ่งข้ามฟ้าไป หรือ
รีบเร่ง
แต่ไม่ใช่เมฆวันพฤหัสบดี
ที่ก่อตัวขึ้นให้คนพฤหัสบดีเฝ้าอย่างร้อนใจ
เป็นแต่เพียงเมฆ ซึ่งอนุภาค
อาจหายดลลงในวันอังคาร หรือน่าจะดีกว่า
ถ้าได้หยดลงบนผมนุ่มของใครสักคน หรือบน
ดอกไม้ตูมที่เจียบขี้นแห่งฤดูหนาวที่เลือกแล้ว
และไม่มีใครห้ามปรามได้ มนุษย์
เป็นอิสระจากบทบาทที่กำหนดให้เพียงหนึ่งวัน
แต่ละบทบาทมีสัญลักษณ์
เต็มไปใบมือขวา
ม้วนหนังสือในมือซ้าย
มนุษย์ เป็นธาตุชนิดหนึ่ง ธาตุไฟ
ธาตุลม วันนี้
ฉันส่องลอยเข้าไปในเธอ หรือเธอ
เข้าไปในฉัน หรือจินตนาการถึง
บ้านที่ไม่มีประตู
เปิดรับแสงแดด หรือหิมะที่ถูกลมพัดมา

เดนนิส เลเวอร์ตอฟ, จากบทร้อยกรองขนาดยาวชื่อว่า
Staying Alive

จาก Denise Levertov : Poems 1960-1967, copyright© 1966 by Denise
Levertov. Used by permission of New Directions Publishing Corporation

*ดูบทร้อยกรองภาษาอังกฤษในภาคผนวก หน้า ๑๕๖

ชีวประวัติ

เดนนิส เลเวอร์ตอฟ มีบิดามารดาเป็นชาวเวลส์
และชาวรัสเซีย เกิดในประเทศอังกฤษ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๒๓
และได้อพยพไปยังสหรัฐอเมริกา เธอเป็นนักปฏิบัติ
การเชิงรุก (activist) และเป็นกวี เดนนิส เลเวอร์ตอฟ
คัดค้านสงครามอย่างแข็งขัน เธอเห็นว่า สงครามเป็น
การแสดงออกที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของ “ระบบแห่งความ
โลภอย่างบ้าคลั่งทั้งระบบ” ในโลกของเรา

“มนุษย์เราจะมีชีวิตที่สมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อมี
สิทธิมนุษยชนเท่านั้น”

กิจกรรม

๑. จงจำแนกแยกแยะจินตภาพ (images) ที่กวีใช้ในการพรรณนาภาพของความเป็น "มนุษย์" ("human") ถ้าใช้จินตภาพเหล่านี้เป็นหลัก นักเรียนคิดว่าผู้แต่งหมายความว่าอย่างไร เมื่อนักเรียนกล่าวว่า "เพิ่งรู้สึกว่าเป็นมนุษย์" ("Just feeling human") ?
๒. ดูเหมือนว่า กวีปรารถนาจะให้เห็นสถานการณ์ที่เป็นอุดมคติ ซึ่งนักเรียนเสนอแนะว่า มีใช้ส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของเรา นักเรียนคิดว่าการเป็น "แต่เพียงเมฆ" ("simply a cloud") หรือจินตนาการถึง "บ้านที่ไม่มีประตู" ("a house without doors") แปรต่างไปจากวิถีทางที่เราดำเนินชีวิตของเราอย่างไร? เหตุใดจินตภาพเหล่านี้จึงสอดคล้องกับความเป็น "อิสระเพียงหนึ่งวัน" ("free for a day") ?
๓. กวีหมายความว่าอย่างไรเมื่อกวีกล่าวว่า "เป็นอิสระจากบทบาทที่กำหนดให้เพียงหนึ่งวัน" ("free for the day from roles assigned") ? บทบาทที่กวีกล่าวถึงนี้เป็นบทบาทชนิดใด? เหตุใดถ้อยคำที่กล่าวจึงมีเสียงสะท้อนที่ตั้งเป็นพิเศษสำหรับสตรีและกวีคนหนึ่ง ?
๔. จงอภิปรายในหัวข้อที่ว่า "ความเป็นอิสระจากบทบาทต่างๆ มีความเป็น "มนุษย์" มากกว่าหรือการมีบทบาทที่แน่นอนในสังคม เป็นส่วนหนึ่งของความเป็นมนุษย์ของเรา" ? ให้พยายามนำการอภิปรายมาสู่ระดับที่เกี่ยวกับชีวิตของพวกนักเรียนเอง เช่น พิจารณาปัญหาที่ว่า นักเรียนมีบทบาทที่กำหนดให้หรือไม่ ? บทบาทเหล่านี้ปลดปล่อยนักเรียนเป็นอิสระหรือบีบบังคับนักเรียน ?
๕. ให้เขียนบทร้อยกรองกล่าวถึงบทบาทของนักเรียนเองในฐานะที่เป็นเพศชายหรือเพศหญิง โดยใช้อุปมาอุปไมย (metaphors) เพื่อแสดงว่า นักเรียนต้องการให้บทบาทเหล่านี้เปลี่ยนไปหรือไม่ และเปลี่ยนไปอย่างไร
๖. ให้อ่าน แฟ้มข้อมูล การประชุมสตรีจะเปลี่ยน "บทบาทที่กำหนดให้" ("roles assigned") ที่เราแต่ละคนมีอยู่ไปเป็นอย่างไรได้อย่างไร ? จงพยายามหาข้อยุติในชั้นเรียนว่า การเปลี่ยนแปลงที่เสนอแนะในการประชุมมีความสำคัญหรือไม่

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : การประชุมสตรีโลกครั้งที่ ๔

ปัญญาสากล่าวด้วยสิทธิมนุษยชน (ค.ศ. ๑๙๔๘) ได้กล่าวถึง "ศักดิ์ศรีอันมีมาแต่กำเนิดและสิทธิเสมอภาคของบรรดาสมาชิกแห่งชาติพันธุ์มนุษย์..."

ในหลายขอบเขตแห่งการดำรงชีวิต ความไม่เสมอภาคระหว่างชายกับหญิงยังคงมีอยู่ จำนวนผู้ชายที่ได้ทำงานมีเป็น ๒ เท่าของผู้หญิง เมื่อผู้หญิงทำงานนอกบ้านก็ได้รับค่าแรงต่ำกว่าผู้ชายเฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ ๓๐-๔๐ ในประเทศที่กำลังพัฒนา เด็กหญิงที่น่าจะได้รับประทานอาหารไม่เพียงพอมีจำนวนกว่า ๔ เท่าของเด็กชาย ในบรรดาผู้ไม่รู้หนังสือจะเป็นผู้หญิง ๓ คนต่อผู้ชาย ๒ คน และใน ค.ศ. ๑๙๙๐ รัฐมนตรีที่เป็นหญิงในโลกมีเพียงร้อยละ ๔.๑

สหประชาชาติได้จัดให้มีการประชุมสำคัญ ๆ หลายครั้งเกี่ยวกับปัญหานี้และปัญหาอื่นๆ การประชุมครั้งแรกจัดขึ้นที่กรุงเม็กซิโกซิตีใน ค.ศ. ๑๙๗๕ และได้เรียกร้องให้มีทศวรรษของสตรี ใน ค.ศ. ๑๙๘๐ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๒ ที่กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก การประชุมครั้งที่ ๓ มีขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๘๕ ที่กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา

การวิจัยและการกระทำอันเป็นผลมาจากการประชุมเหล่านี้ ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง สถานภาพของสตรีในทางที่ดีขึ้น มีความก้าวหน้าไปสู่ความเท่าเทียมกันทางการศึกษาในทุกระดับ มีการปรับปรุงในด้านการดูแลสุขภาพอนามัยของมารดา และสตรีมีส่วนร่วมในภาคเศรษฐกิจมากขึ้นกว่าเดิม

ความเชื่อพื้นฐานที่ช่วยสนับสนุนความเพียรพยายามเหล่านี้คือ ความรับผิดชอบร่วมกัน ระหว่างชายกับหญิงนับเป็นวิถีทางที่ดีที่สุดที่จะมีชุมชนโลก และมีการสร้างสรรค์โลกที่มีความ ยุติธรรม

วัตถุประสงค์ของการประชุมสตรีโลกครั้งที่ ๔ ที่กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ได้แก่ ความเสมอภาคที่มากกว่าเดิมในด้านการศึกษา การจ้างงาน การเมือง สุขภาพอนามัยและโภชนาการ การประชุมครั้งนี้ยอมรับว่า วิถีทางสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการขจัดความไม่เสมอภาคคือการนำสตรีเข้ามาสู่ตำแหน่งที่ทำการตัดสินใจได้ในวงการบริหารและสถาบันอื่นๆ ให้มากขึ้น ในการประชุมครั้งนี้มีความต้องการบางประการเพื่อความเจริญก้าวหน้าของสตรีดังนี้ :

- จำนวนสตรีที่มีบทบาทเป็นผู้นำต้องเพิ่มขึ้น
- นโยบายต่าง ๆ ต้องสะท้อนความต้องการของสตรี
- สตรีต้องมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน
- ทรัพยากรสำหรับสุขภาพอนามัยของสตรีจะต้องเพิ่มขึ้น และได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น
- สตรีต้องได้รับความเสมอภาคในการจ้างงาน และการประกอบอาชีพเฉพาะสาขา และจะต้องขจัดความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องค่าจ้างแรงงานให้หมดสิ้นไป

การวิเคราะห์เพศ

“การวิเคราะห์เพศ คำนึงถึงหญิงชายในแง่ของบทบาท ที่บุคคลสองเพศแสดงออกในสังคม อันเป็น บทบาทที่เปลี่ยนแปลงเมื่อสังคมเปลี่ยนแปลง สิ่งที่สำคัญในการวิเคราะห์คือ ความแตกต่างระหว่างบทบาท ในการผลิต และบทบาทในการแพร่พันธุ์ ซึ่งหมายถึง การผลิตสินค้าและบริการอย่างหนึ่ง และการขยายพันธุ์ ทางสังคมในสังคมที่มีมาหลายชั่วอายุคน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างกันของบทบาททั้งสองนี้ บทบาท ทั้งสองมีคุณค่าและอาจปฏิบัติได้ด้วยกันทั้งหญิงและชาย ในอดีต บทบาทของการแพร่พันธุ์ของสังคมได้ ถูกกำหนดให้เป็นของหญิงเสียเป็นส่วนใหญ่ และบทบาทการผลิตส่วนใหญ่เป็นของชาย บทบาทดังกล่าวนี้ กำลังเปลี่ยนแปลงไป แต่ความตึงเครียดระหว่างบทบาททั้งสองยังคงมีอยู่”

ข้อความนี้ได้มาจากเอกสารสหประชาชาติฉบับร่าง ซึ่งเสนอข้อสรุปของการสำรวจบทบาทของสตรีทั่วโลก

๑. ให้ใช้ตัวอย่างจากชีวิตและชุมชนของนักเรียนเอง มาเขียนรายการกิจกรรมทางสังคมที่จัดให้อยู่ใน ๒ หัวข้อ คือ "บทบาทในการผลิต" และ "บทบาทในการแพร่พันธุ์" กิจกรรมชนิดไหนชายเป็นผู้กระทำและกิจกรรมชนิดไหนหญิงเป็นผู้กระทำ ?
๒. ให้พิจารณาคำถามข้อ ๓ ในหน้าก่อนอีกครั้งหนึ่ง บทบาทที่นักเรียนทำรายการไว้สอดคล้องกับบทบาทที่นักเรียนยกขึ้นมากล่าวในที่นี้หรือไม่ ?
๓. ถ้าเปรียบเทียบจุดประสงค์และภาษา รวมทั้งวาทศิลป์ในข้อเขียนทั้ง ๒ นี้ ให้นักเรียนเขียนอธิบายว่าบทร้อยกรองและข้อความที่ยกมากล่าวข้างบนนี้ เสนอทัศนะของตนอย่างไร
๔. ให้อ่านประโยคสุดท้ายอีกครั้งหนึ่ง แล้วอธิบายว่า ทำไม "ความเครียด" ("tension") จึงเกิดขึ้นเมื่อชุดของบทบาทที่ "กำหนดให้" ("assigned") สองชุดของชายและหญิงเริ่มจะเปลี่ยนแปลง.

๑๑. ปัญหาที่มากับความสำเร็จ

กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA)

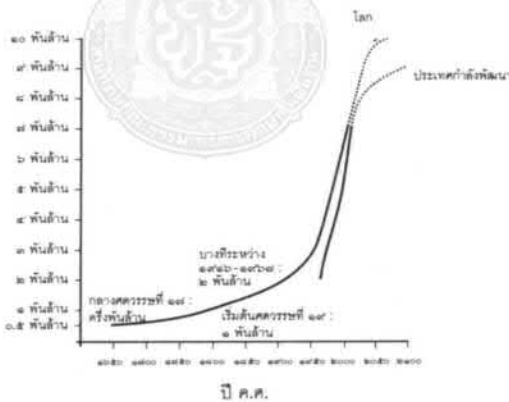
ภูมิศาสตร์

มนุษย์ปัจจุบัน

เมื่อนักชีววิทยาดังชื่อให้แก่สิ่งมีชีวิตชนิดต่างๆ ในโลก พวกเขาเรียกเราว่า มนุษย์ปัจจุบัน (homo sapiens) “homo” แปลว่า มนุษย์ และ “sapiens” แปลว่า “ฉลาด” นักชีววิทยาอาจเห็นว่า เรา “ฉลาด” เพราะเรามีมันสมองใหญ่โตเป็นพิเศษ และเราใช้มันให้ได้รับความสำเร็จอย่างสูง

- เราค้นพบวิธีดำรงชีวิตอยู่ในภาวะสุดขีดทุกชนิดได้
- เราได้ค้นพบเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมรูปแบบต่างๆ ซึ่งทำให้พวกเราส่วนมากมีความเป็นอยู่อย่างดี บางครั้งอาจดีเกินไปเสียอีก
- เราได้เรียนรู้วิธีต่อสู้กับการระบาดของกาฬโรคและโรคชนิดต่างๆ รวมทั้งเรื่องสุขวิทยาและอาหาร เครื่องเลี้ยงดูต่างๆ ซึ่งหมายความว่า เด็กๆ จะมีชีวิตอยู่รอดมาได้ และมนุษย์จะมีอายุยืนยาวขึ้น

ผลกระทบหนึ่งที่เกิดจากความสำเร็จเหล่านี้คือ จำนวนประชากรที่ดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงสองหรือสามศตวรรษที่ผ่านมา ในทุกๆ ปี ประชากรที่เพิ่มขึ้น ๘๐ ล้านคน ต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และเชื้อเพลิง (ดูกราฟข้างล่าง)

เราได้ทราบมานานแล้วว่า ตามปกติ อัตราเกิดมีแนวโน้มลดลง และประชากรจะคงที่เมื่อมาตรฐานของโภชนาการ อนามัย การศึกษา และรายได้ดีขึ้น และมีความรู้สึกโดยทั่วไปว่า มีความมั่นคง ปลอดภัยทางสังคม

นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศที่พัฒนาแล้วทางเศรษฐกิจ เช่น สหราชอาณาจักร เมื่อประมาณหนึ่งศตวรรษมาแล้ว ประเทศเหล่านี้มีประชากรเพิ่มสูงมาก ครอบครัวที่มีบุตร ๔ ถึง ๑๐ คนไม่ใช่เป็นเรื่องผิดธรรมดา ต่อจากนั้นเมื่อสถานการณ์โดยทั่วไปดีขึ้น คู่สามีภรรยาได้เรียนรู้วิธีที่จะมีครอบครัวที่เล็กลงเรื่อยๆ และพอใจที่จะมีครอบครัวขนาดเล็ก จำนวนประชากรก็เกือบจะคงที่ การพัฒนามีช่วยลดอัตราการเกิดลง

แต่ระหว่าง ๒ ใน ๓ กับ ๓ ใน ๔ ของประชากรโลก ที่อาศัยอยู่ในประเทศที่มีได้พัฒนาทางเศรษฐกิจ ประเทศเหล่านี้ได้ชื่อว่าเป็นประเทศกำลังพัฒนา และประเทศเหล่านี้เองที่มีประชากรโลกเพิ่มขึ้นอย่างมากในปัจจุบัน

ปัญหา

- ก. เกษตรกรรมและการประมงจะเสี่ยงดูประชากรทั้งหมดนี้ได้หรือไม่ ดินอันอุดมสมบูรณ์และจำนวนปลาที่มีอยู่ จะยังคงมีอยู่ได้ตลอดไปหรือไม่ ?
- ข. ถ้ามีการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสร้างงาน และผลิตสินค้าสำหรับประชากร พลังงานและทรัพยากรอื่นๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัด จะอยู่ได้ตลอดไปหรือไม่ ?
- ค. ถ้าเมืองต่างๆ ขยายตัวใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ เมืองเหล่านี้จะกลายเป็นแหล่งมลพิษขนาดใหญ่และเกิดความแออัดจนไม่อาจควบคุมได้หรือไม่ ?
- ง. การที่ประชากรเพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง จะมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อระบบนิเวศวิทยา ซึ่งเป็นความสมดุลที่แบบบางในสิ่งแวดล้อมระหว่างสิ่งมีชีวิตทั้งหลายหรือไม่ ?

บางคนไม่เห็นด้วยกับเหตุผลที่ว่า อัตราการเพิ่มของประชากรเป็นสิ่งที่สร้างปัญหาที่ร้ายแรงในอนาคต บุคคลเหล่านี้มีเหตุผลบางประการดังนี้ :

- ปัญหาในเรื่องการกระจายทรัพยากรอย่างไม่ยุติธรรม ครั้งหนึ่งเจ้าหน้าที่ของกองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติได้กล่าวไว้ว่า “มีวัตถุดิบและความรู้ทางเทคนิคในโลกเพียงพอที่จะเลี้ยงดู ใช้เป็นเครื่องนุ่งห่ม ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ให้การศึกษา และการขนส่งแก่ประชากรได้มากกว่าจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในโลกปัจจุบันนี้ แต่เรามี “ปัญหา” เรื่องประชากรและการพัฒนา เพราะเราไม่ยอมแบ่งสรรทรัพยากรด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน”
- ปัญหาในเรื่องสิทธิวิสาหผลประโยชน์ของผู้บริโภค เมื่อสังคมพัฒนาขึ้น ประชากรกับบริโภคมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเหตุนี้จึงได้ใช้ทรัพยากรที่มีค่าหมดไปทั้งๆ ที่ไม่ใช่สิ่งจำเป็นพื้นฐานในเวลานี้เดือนพลเมืองในประเทศอุตสาหกรรม บริโภคสิ่งที่ประชาชนผู้ยากจนในประเทศที่มีใช้ประเทศอุตสาหกรรมบริโภคชั่วชีวิต
- ปัญหาในเรื่องวิธีใช้ทรัพยากร แม้ว่าอุตสาหกรรมและการใช้เครื่องจักรกล จะเพิ่มผลผลิตขึ้น แต่สองสิ่งนี้ก็เป็นที่ให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก และยังคงต้องนำเอาพลังงานสำรองที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้ เช่น น้ำมัน ซึ่งอาจหมดไปได้

ปัญหาอื่นๆ

เมื่อเป็นเช่นนี้ การพัฒนาทางเศรษฐกิจจะเป็นการแก้ปัญหาการเพิ่มประชากรอย่างขนานใหญ่ได้หรือไม่ ได้ แต่... ตรงนี้เราต้องประสบปัญหามากขึ้น

ในภาวะก่อนสมัยอุตสาหกรรม อัตราการเกิดจะสูง เพราะเด็ก ๆ เป็นความต้องการสำหรับความมั่นคงและแรงงาน แต่อัตราตายก็สูงเช่นกัน เพราะมีการขาดแคลนอาหารและเกิดโรคภัยอย่างกว้างขวาง ดังนั้น จึงมีการเพิ่มประชากรแต่น้อย หรือไม่มีเลย เมื่อสภาพการณ์ดีขึ้น (ด้วยการพัฒนา) อัตราตายจึงลดลงอย่างเด่นชัด แต่ใช้เวลานานพอสมควร ก่อนที่ความรู้สึกรับประกันอย่างแท้จริงจะทำให้อัตราเกิดลดลงได้นั้น ดังนั้น ในช่วงนี้จึงมีการเพิ่มประชากรอย่างรวดเร็ว ช่วงนี้เรียกว่า **ระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลง** (transitional stage) และในปัจจุบันประเทศที่กำลังพัฒนาหลายประเทศก็อยู่ในช่วงระยะนี้ ช่วงระยะต่อไปจะเป็นการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ เมื่ออัตราการเกิดลดลง เพื่อให้อัตราประชากรคงที่

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ: กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA)

กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติก่อตั้งขึ้นโดยสมัชชาสหประชาชาติใน ค.ศ. ๑๙๖๙ ทั้งนี้เพื่อสร้างความตระหนักในเรื่องปัญหาประชากรที่เกิดขึ้นทั่วโลก และเพื่อตอบสนองข้อเรียกร้องจากประเทศต่างๆ ให้ช่วยแก้ไขปัญหามลพิษและการวางแผนครอบครัว กองทุนนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษา และเป็นองค์การใหญ่ที่สุดในโลกที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาประชากร กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติได้รับการสนับสนุนด้านการเงินด้วยความสมัครใจจากรัฐบาลต่างๆ

ในแผ่นข้อสนเทศฉบับล่าสุด กองทุนนี้ได้ชี้ให้เห็นว่า ประชากรโลกเพิ่มขึ้นวันละ ๓ คน หรือกว่าวันละ ๒๕๐,๐๐๐ คน

ติดต่อ UNFPA ที่

UNFPA
200 E 42 nd Street
New York
NY 10017
USA.

กิจกรรม

๑. จงศึกษากราฟ เรื่องประชากรโลก อย่างละเอียด แล้วทำตารางที่แสดงจำนวนประชากรโลกทั้งหมดในแต่ละปี ภายใต้หัวข้อ “ปี” และ “ประชากรโลก (พันล้าน)”
๒. การเพิ่มประชากรในแต่ละประเทศมีอยู่ ๔ ระยะคือ อัตราเกิดสูง/อัตราตายสูง, อัตราเกิดสูง/อัตราตายลดลง, อัตราเกิดลดลง/อัตราตายต่ำ และอัตราเกิดต่ำ/อัตราตายต่ำ ให้พิจารณาแต่ละระยะแล้วอธิบายว่า อะไรเกิดขึ้นแก่ประชากรทั้งหมด
๓. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ แล้วพิจารณาว่า เหตุผลข้อใดเกี่ยวกับประชากรและการพัฒนาซึ่งมีความสอดคล้องกับเมือง และประเทศของนักเรียน เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ?
๔. ให้ใช้ข้อสังเกตที่แสดงไว้ในเรื่องที่อ่าน เขียนเรื่องเกี่ยวกับชีวิตในประเทศอุตสาหกรรมว่ามีผลกระทบต่อประเทศ “ที่กำลังพัฒนา” อย่างไร และชีวิตในประเทศที่กำลังพัฒนามีผลกระทบต่อประเทศอุตสาหกรรมอย่างไร
๕. ให้พิจารณางานของกองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ นักเรียนคิดว่างานสำคัญอันดับแรกขององค์การนี้ควรเป็นงานอะไร ? องค์การนี้ควรให้คำแนะนำแก่ประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างไรบ้าง ? องค์การนี้ควรให้คำแนะนำอะไรบ้างแก่ประเทศอุตสาหกรรม ?
๖. จงอธิบายความหมายของ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” (“sustainable development”) เหตุใดการพัฒนาที่ยั่งยืนจึงเป็นข้อคิดที่สำคัญ ?
๗. ให้จับคู่กัน หรือแบ่งเป็นกลุ่ม ฝ่ายหนึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา อีกฝ่ายหนึ่งเป็นประเทศอุตสาหกรรม จงพิจารณาสังคมของนักเรียน และสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำเป็นอันดับแรกของชาติ แล้วให้ทั้งสองฝ่ายช่วยกันทำรายการ วิธีการที่คิดว่าประเทศทั้งสองของนักเรียนจะมีความเห็นขัดแย้งกันในเรื่องแผนควบคุมประชากร ต่อจากนั้นให้พยายามลองคิดว่าความคิดและข้อสนใจของนักเรียนจะต้องเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรเพื่อให้ได้แผนที่เป็นที่ยอมรับอันจะประสานผลประโยชน์ของทั้งสองฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน

๑๒. การประเมินการพัฒนา

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)

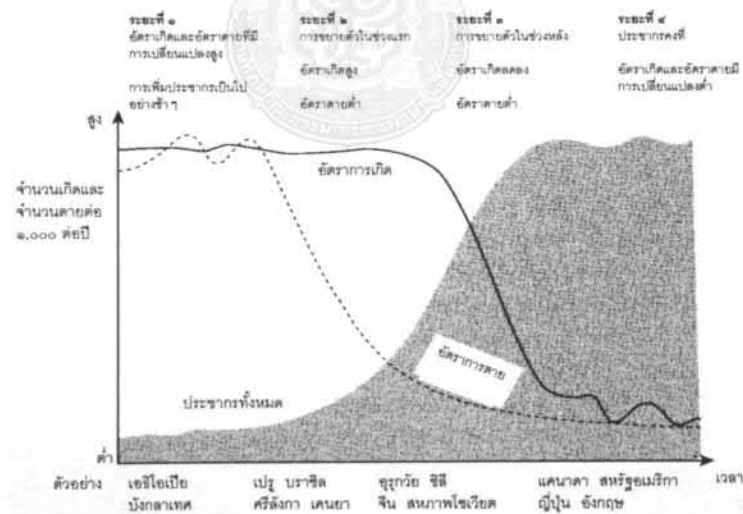

ภูมิศาสตร์

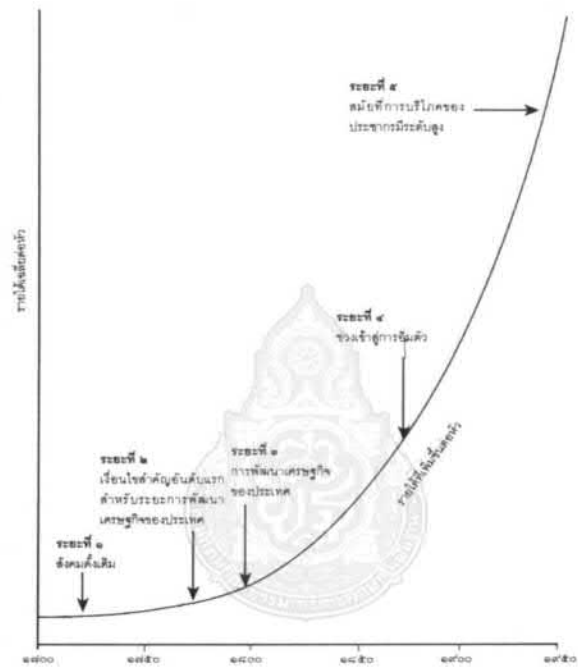
การที่จะวินิจฉัยว่า ประเทศใด “พัฒนาแล้ว” เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง เรื่องนี้ทำได้โดยวิธีทางสถิติ ตัวอย่างเช่น ประชากรร้อยละเท่าไรที่มีน้ำสะอาดใช้ แต่ละบุคคลควรมีรายได้เฉลี่ยเท่าไร ควรมีแพทย์หนึ่งคนต่อประชากรกี่คน นี่เป็นแต่เพียง “เครื่องชี้บอกการพัฒนา” บางอย่างที่ใช้กันทั่วไปเท่านั้น แต่ “การพัฒนา” หมายความว่าอย่างไรยังเป็นที่ยกเถียงกันอยู่ หน่วยการเรียนนี้จะให้โอกาสเร่ค้นหาวิธีการประเมินการพัฒนาด้วยวิธีการต่างๆ โดยอาศัยเกณฑ์ทางสังคมและเศรษฐกิจ และโอกาสที่จะตัดสินใจพิจารณาว่าประเทศก้าวไปสู่ระดับใดแล้ว

เราได้เลือกประเทศต่างๆ มา ๑๒ ประเทศ ตารางที่ ๑ มีเครื่องชี้บอก “การพัฒนา” สำหรับแต่ละประเทศเตรียมไว้ให้เธอ แผนภาพที่ ๑ แสดงกราฟวัฏจักรของประชากร บางครั้งสิ่งนี้เรียกว่า “การเปลี่ยนแปลงทางประชากร” และจะแสดงให้เห็นว่า อัตราเกิดและอัตราตายเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรเมื่อประเทศพัฒนาขึ้น แผนภาพที่ ๒ แสดงให้เห็นวิธีที่รายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นตามช่วงเวลา (WW Rostow เสนอแนะเป็นครั้งแรกใน ค.ศ. ๑๙๖๐)

แผนภาพที่ ๑ : การเปลี่ยนแปลงทางประชากร

แผนภาพที่ ๒ ตัวแบบของ Rostow

ที่มา : W W Rostow, 1960. The Stages of Economic Growth : A Non-Communist Manifesto. New York, Cambridge University Press.

ตารางที่ ๑

ตารางข้อมูล ประเทศ	อัตราเกิด ต่อ ๑,๐๐๐	อัตราตาย ต่อ ๑,๐๐๐	อัตราตายของ ทารกต่อ ๑,๐๐๐ ที่รอดชีวิต เมื่อแรกเกิด	ชาวยุโรป เฉลี่ย/ปี	ประชากรเมือง %	ผลิตภัณฑ์ มวลรวม ประชาชาติ ต่อหัว (คิด เป็นดอลลาร์ สหรัฐ)	ก	ข	ค
ออสเตรเลีย	๑๕	๗	๖.๙	๗๗	๘๕	๑๖,๕๙๐			
ญี่ปุ่น	๙๐	๑๗	๑๓๐	๙๙	๑๓	๑๘๐			
บูร์กินาฟาโซ	๕๐	๑๖	๑๑๙	๕๒	๒๐	๓๕๐			
กัมพูชา	๔๑	๑๕	๑๒๓	๕๐	๑๓	๒๐๐			
คอสตาริกา	๒๗	๙	๑๕	๗๖	๔๕	๑,๙๓๐			
ฝรั่งเศส	๑๓	๙	๗	๗๗	๗๓	๒๐,๖๐๐			
ญี่ปุ่น	๑๐	๗	๙.๙	๗๙	๗๗	๒๖,๙๒๐			
ลิทัวเนีย	๑๕	๑๑	๑๙	๗๑	๖๙	๒,๗๑๐			
นามิเบีย	๔๓	๑๑	๗๕	๕๘	๓๓	๑,๑๒๐			
เปรู	๒๘	๘	๘๑	๖๕	๗๒	๑,๐๒๐			
ซีเรีย	๔๕	๗	๙๘	๖๕	๕๐	๑,๑๑๐			
แทนซาเนีย	๔๖	๑๕	๑๐๙	๕๒	๒๑	๑๐๐			
สหราชอาณาจักร	๑๔	๑๑	๗	๗๖	๙๐	๑๖,๗๕๐			
สหรัฐอเมริกา	๑๖	๙	๙	๗๕	๗๕	๒๒,๕๖๐			

ที่มา : UN Statistical Office, UN Population Division and the Centre for International Research (US Bureau of the Census)

แผนวิจัย
สหประชาชาติ

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติเป็นองค์การช่วยเหลือด้านการพัฒนาที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีสำนักงาน ๑๓๐ แห่งทั่วโลก รัฐบาลของประเทศที่กำลังพัฒนาจัดสรรบุคลากร เครื่องอำนวยความสะดวก เครื่องมือ และปัจจัยอื่นๆ ที่มีมูลค่ามากกว่าครึ่งของค่าใช้จ่ายทั้งหมดไว้ในโครงการ โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติได้นำความรู้ความสามารถของระบบของสหประชาชาติทั้งระบบ และขององค์การเอกชนมาช่วยในโครงการพัฒนาต่างๆ โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติไม่ได้ดำเนินการโครงการเอง แต่มีบทบาทในการช่วยเหลือให้ประเทศที่กำลังพัฒนาวางแผนในการพัฒนาประเทศ เช่น โครงสร้างพื้นฐานและระบบถนน พัฒนาและใช้

แหล่งพลังงาน เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานน้ำ หรือก๊าซ นอกจากนี้ก็จัดการอบรมแผนงานต่างๆ ทางเทคนิค นับตั้งแต่การจัดการไปจนถึงคอมพิวเตอร์ การอนามัย รวมทั้งให้บริการกู้ยืมเงินแก่ธุรกิจขนาดเล็ก

ร้อยละ ๘๕ ของเจ้าหน้าที่ ๘,๐๐๐ คน ที่ทำงานในโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ปฏิบัติงานภาคสนาม

ร้อยละ ๕๔ ของทรัพยากร ถูกแบ่งสรรให้แก่ประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด ในขณะที่ร้อยละ ๔๗ ของทรัพยากร ถูกส่งไปยังประเทศที่ประชากรมีรายได้ต่อหัวปีละ ๗๕๐ เหรียญสหรัฐอเมริกา หรือน้อยกว่านั้น

กิจกรรม

๑. ให้ศึกษาวิธีการประเมินการพัฒนาต่างๆ โดยละเอียด งานสำคัญของนักเรียนคือ วินิจฉัยว่าแต่ละประเทศที่ปรากฏในตารางที่ ๑ พัฒนาไปได้มากน้อยแค่ไหน คอลัมน์ ก ให้นักเรียนตอบว่า วัฏจักรของประชากรของแต่ละประเทศอยู่ในระยะใด (ระยะ ๑ - ระยะ ๔) คอลัมน์ ข ให้นักเรียนตอบตามที่คิดว่าแต่ละประเทศควรอยู่ในระยะใดเมื่อใช้ตัวแบบ (model) ของ Rostow
(หมายเหตุ : ตารางนี้แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติต่อหัว ไม่ใช่เงินได้เฉลี่ยต่อหัวซึ่ง Rostow ใช้)
๒. คอลัมน์ ค ให้นักเรียนประเมินผลโดยรวม ถ้าเป็นไปได้ให้พิจารณาคอลัมน์อื่นๆ ในตาราง และใช้หมายเลข ดังนี้
 ๑. ถ้าเห็นว่าประเทศนั้นพัฒนาสูงแล้วทุกๆ ด้าน
 ๒. ถ้าเห็นว่าประเทศนั้นพัฒนาไปได้ดีทุกๆ ด้าน
 ๓. ถ้าเห็นว่าประเทศนั้นพัฒนาไปได้ในระดับกลาง
 ๔. ถ้าเห็นว่าประเทศนั้นยังด้อยพัฒนา
 ๕. ถ้าเห็นว่าประเทศนั้นพัฒนาน้อยที่สุดในทุกๆ ด้านประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดกับประเทศที่พัฒนามากที่สุดมีลักษณะใดร่วมกันบ้าง? การใช้คำว่า "พัฒนาแล้ว" จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดอย่างไรบ้าง?
๓. ข้อเสนอแนะที่กล่าวมาทั้งหมดนี้มีประโยชน์ แต่ไม่ครอบคลุมทั้งหมด นักเรียนรู้สึกว่าจะมีบางที่ประกอบกันเป็นคุณภาพที่สูงส่งของชีวิต? ข้อเสนอแนะในบทอ่านนี้แสดงให้เห็นคุณภาพที่สูงส่งของชีวิตหรือไม่? นักเรียนคิดว่างานของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ จะปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชากร ได้อย่างไร?

๑๓. ดัชนีการพัฒนามนุษย์

การประชุมสุดยอดแห่งโลกของสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาสังคม

ภูมิศาสตร์

ตารางที่ ๑ : ดัชนีการพัฒนามนุษย์ เรียงตามลำดับประเทศ ค.ศ. ๑๙๙๔

กลุ่มที่มีการพัฒนามนุษย์ในระดับสูง

๑. แคนาดา	๒๘. ลิทัวเนีย
๒. สวิตเซอร์แลนด์	๒๙. เอสโตเนีย
๓. ญี่ปุ่น	๓๐. ลัตเวีย
๔. สวีเดน	๓๑. อังการี
๕. นอร์เวย์	๓๒. สาธารณรัฐเกาหลี
๖. ฝรั่งเศส	๓๓. อูรุกวัย
๗. ออสเตรเลีย	๓๔. สหพันธรัฐรัสเซีย
๘. สหรัฐอเมริกา	๓๕. ตรินิแดดและโตเบโก
๙. เนเธอร์แลนด์	๓๖. บาฮามาส
๑๐. สหราชอาณาจักร	๓๗. อาร์เจนตินา
๑๑. เยอรมนี	๓๘. ซิลลี
๑๒. ออสเตรีย	๓๙. คอสตาริกา
๑๓. เบลเยียม	๔๐. เบลารุส
๑๔. ไอร์แลนด์	๔๑. มอลตา
๑๕. เดนมาร์ก	๔๒. โปรตุเกส
๑๖. ฟินแลนด์	๔๓. สิงคโปร์
๑๗. ลักเซมเบิร์ก	๔๔. บรูไนดารุสซาลาม
๑๘. นิวซีแลนด์	๔๕. ยูเครน
๑๙. อิสราเอล	๔๖. เวเนซุเอลา
๒๐. บาร์เบโดส	๔๗. ปานามา
๒๑. ไอร์แลนด์	๔๘. บัลแกเรีย
๒๒. อิตาลี	๔๙. โปแลนด์
๒๓. สเปน	๕๐. โคลัมเบีย
๒๔. ฮังการี	๕๑. คูเวต
๒๕. กรีซ	๕๒. เม็กซิโก
๒๖. ไชปรัส	๕๓. อาร์เมเนีย
๒๗. เซโกสโลวะเกีย	

กลุ่มที่มีการพัฒนามนุษย์ในระดับกลาง

๕๔. ไทย	๘๖. สาธารณรัฐอิสลามอินโดนีเซีย
๕๕. อินเดียและบาร์บูดา	๘๗. บอตสวานา
๕๖. กาตาร์	๘๘. เบลีซ
๕๗. มาเลเซีย	๘๙. คิวบา
๕๘. บาร์เรน	๙๐. ศรีลังกา
๕๙. ฟิจิ	๙๑. อุซเบกิสถาน
๖๐. มอริเชียส	๙๒. โอมาน
๖๑. คาซัคสถาน	๙๓. แอฟริกาใต้
๖๒. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	๙๔. จีน
๖๓. บราซิล	๙๕.เปรู
๖๔. โดมินีกา	๙๖. สาธารณรัฐโดมินิกัน
๖๕. จาเมกา	๙๗. ทาจิกิสถาน
๖๖. จอร์เจีย	๙๘. จอร์แดน
๖๗. ซาอุดีอาระเบีย	๙๙. ฟิลิปปินส์
๖๘. ตุรกี	๑๐๐. อิรัก
๖๙. เซนต์วินเซนต์	๑๐๑. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี
๗๐. เซนต์คิตส์และเนวิส	๑๐๒. มองโกเลีย
๗๑. อาเซอร์ไบจาน	๑๐๓. เลบานอน
๗๒. โรมาเนีย	๑๐๔. ซามัว
๗๓. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย	๑๐๕. อินโดนีเซีย
๗๔. เอกวาดอร์	๑๐๖. นิการากัว
๗๕. สาธารณรัฐฮอลันดา	๑๐๗. กายอานา
๗๖. แอลเบเนีย	๑๐๘. กัวเตมาลา
๗๗. เซนต์ลูเชีย	๑๐๙. แอลจีเรีย
๗๘. เกเนดา	๑๑๐. อียิปต์
๗๙. ลิเบีย	๑๑๑. โมร็อกโก
๘๐. เดียร์กเมนีสถาน	๑๑๒. เอลซัลวาดอร์
๘๑. ตูนิเซีย	๑๑๓. โบลิเวีย
๘๒. คีร์กีซสถาน	๑๑๔. กาบอง
๘๓. เซเชลล์	๑๑๕. ฮอนดูรัส
๘๔. ปารากวัย	๑๑๖. เวียดนาม
๘๕. ซูรินาเม	๑๑๗. สวาซิแลนด์
	๑๑๘. มัลดีฟส์

กลุ่มที่มีการพัฒนามนุษย์ในระดับต่ำ

๑๑๙. วาซูลาตู	๑๔๙. เนปาล
๑๒๐. เลโซโท	๑๕๐. อีแควทอเรียลกินี
๑๒๑. ซิมบับเว	๑๕๑. ชูดาน
๑๒๒. เคปเวิร์ด	๑๕๒. บุรุนดี
๑๒๓. คองโก	๑๕๓. รวันดา
๑๒๔. แคเมอรูน	๑๕๔. ยูกันดา
๑๒๕. เคนยา	๑๕๕. อังโกลา
๑๒๖. หมูเกาะโซโลมอน	๑๕๖. เบนิน
๑๒๗. นามิเบีย	๑๕๗. มาลาวี
๑๒๘. เซาโตเมและปรินซิเป	๑๕๘. มอริเตเนีย
๑๒๙. ปาปัวนิวกินี	๑๕๙. โมซัมบิก
๑๓๐. เมียนมาร์ (พม่า)	๑๖๐. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง
๑๓๑. มาดากัสการ์	๑๖๑. เอธิโอเปีย
๑๓๒. ปากีสถาน	๑๖๒. ภูฏาน
๑๓๓. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	๑๖๓. จิบูตี
๑๓๔. กานา	๑๖๔. กินี-บิสเซา
๑๓๕. อินเดีย	๑๖๕. โซมาเลีย
๑๓๖. ไชวอริเคสต์	๑๖๖. แกมเบีย
๑๓๗. เฮติ	๑๖๗. มาลี
๑๓๘. แคมเบีย	๑๖๘. ชาด
๑๓๙. ไนจีเรีย	๑๖๙. ไนเจอร์
๑๔๐. ซาอีร์	๑๗๐. เซียร์ราลีโอน
๑๔๑. คอโมโรส	๑๗๑. อัฟกานิสถาน
๑๔๒. เยเมน	๑๗๒. บุร์กินาฟาโซ
๑๔๓. เซเนกัล	๑๗๓. กินี
๑๔๔. ไลบีเรีย	
๑๔๕. โตโก	
๑๔๖. บังกลาเทศ	
๑๔๗. กัมพูชา	
๑๔๘. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย	

ที่มา : Human Development Report 1994 (UNDP, 1994)

การประเมินการพัฒนา

แต่เดิมนั้นการพัฒนาประเทศประเมินได้โดยเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ เช่น คนธรรมดาที่มีรายได้เท่าไร ประเทศมีรายได้เท่าไร ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีการเสนอแนะว่า การพัฒนาอาจประเมินได้จากข้อเท็จจริงที่ว่า เครือข่ายการขนส่งได้พัฒนาไปด้วยดีแค่ไหน

การประเมินในลักษณะเหล่านี้มิได้พิจารณาไปถึงคุณภาพของชีวิต ปัจจัยทางสังคม เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในการดูแลสุขภาพอนามัย การศึกษา และการบรรลุผลสำเร็จทางจิตวิญญาณ (spiritual fulfillment) ยังมีได้นำมาพิจารณาให้ถี่ถ้วน

ดัชนีการพัฒนามนุษย์

ดัชนีการพัฒนามนุษย์เป็นรายงานประจำปีอิสระ ที่ได้รับมอบหมายจากโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ใน ค.ศ. ๑๙๙๐ รายงานนี้ได้เสนอดัชนีการพัฒนามนุษย์ใหม่ ซึ่งได้นำ, ผนวกอายุขัยเฉลี่ย การบรรลุผลทางการศึกษา และรายได้ ฯลฯ เข้ามาเป็นการประเมินการพัฒนาในข้อเดียวกัน

ดัชนีการพัฒนามนุษย์มิได้สนใจแต่เพียงว่า ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีมากน้อยเพียงไร แต่ยังสนใจด้วยว่า ประเทศกำลังได้รับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและทางสังคมชนิดใด การพัฒนามนุษย์นั้นแท้ที่จริงเกี่ยวข้องกับการขยายทางเลือก ได้แก่ การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา การดูแลสุขภาพอนามัย รายได้ และการจ้างงาน

ดังนั้น อะไรเป็นอุปสรรคที่มีให้ประเทศที่กำลังพัฒนากลายเป็นประเทศที่พัฒนา เหตุผลมีดังนี้ :

- ฐานะการค้าของประเทศเหล่านี้กับประเทศที่มั่งคั่งยังอ่อนตัว ไม่แข็งแกร่ง และนำกำไรมาให้น้อยมาก
- ประเทศเหล่านี้ไม่ได้รับผลประโยชน์จากดินแดนอาณานิคมเพื่อส่งเสริมการพัฒนา ดังเช่นที่ประเทศที่พัฒนาแล้วได้รับ
- ประเทศเหล่านี้ไม่สามารถ “ส่งออก” ประชากรส่วนเกินไปยังอเมริกาเหนือ ดังที่ประเทศในยุโรปปฏิบัติกัน
- ประเทศที่ร่ำรวยส่วนใหญ่ได้เตรียมความช่วยเหลืออันจำเป็น ดังที่ได้ตกลงกันไว้เป็นสากล เพื่อช่วยเหลือประเทศที่กำลังพัฒนาให้เติบโตขึ้น ด้วยเหตุนี้ประเทศที่กำลังพัฒนาจึงต้องกู้ยืมเงินเป็นจำนวนมากจากประเทศที่ร่ำรวย และอัตราดอกเบี้ยสำหรับเงินกู้ก็สูงขึ้นมาก ประเทศเหล่านี้ต้องจ่ายเงินให้แก่ประเทศที่ร่ำรวยมากกว่าที่ได้รับมาจากประเทศเหล่านั้น
- ปัญหาเศรษฐกิจเหล่านี้ และการเพิ่มของประชากรก็นำไปสู่ความยุ่งยากทางการเมืองที่รุนแรง รัฐบาลและความขัดแย้ง

แผนภาพที่ ๑ : การกระจายรายได้ของโลก

ที่มา : Human Development Report 1992, (UNDP, 1992)

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : การประชุมสุดยอดแห่งโลกของสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาสังคม

นายบุทรอส บุทรอส-กาซี เลขาธิการสหประชาชาติกล่าวไว้ว่า "การพัฒนาสังคมได้ขยายตัวออกไปกว้างขวางกว่าข้อกำหนดของสภาพปกติทางสังคม การพัฒนาสังคมอาศัยหัวใจของการพัฒนาเศรษฐกิจ สิทธิมนุษยชน รวมทั้งหัวใจของสันติภาพและความมั่นคงเป็นพื้นฐาน" การประชุมสุดยอดว่าด้วยการพัฒนาสังคมมีขึ้นที่กรุงโคเปนเฮเกน ในเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๙๙๕ ซึ่งมีประมุขของรัฐและของรัฐบาลเข้าร่วมด้วย จุดมุ่งหมายของการประชุมสุดยอด ได้แก่ การยกเอาความต้องการของประชาชนมาเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความร่วมมือระหว่างประเทศ ได้มีข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับวิธีที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว วิธีหนึ่งคือ การสอดแทรกวิธีการที่ไม่ใช่เศรษฐกิจ เช่น การพัฒนาจิตสำนึก หรือความมั่นคงส่วนบุคคล เข้าไปในนิยามของคำว่า การพัฒนา อีกทัศนะหนึ่งเห็นว่า ควรมองสู่สังคมจากทุกแง่ทุกมุม ในทัศนะนี้ อาชญากรรม ยาเสพติด การย้ายถิ่น และประเด็นปัญหาอื่นๆ ถือว่าเป็นผลกระทบของการพัฒนาที่ไม่เท่าเทียมกัน และเป็นผลกระทบต่อการว่างงานด้วย การที่จะให้การพัฒนาล้มเหลว รัฐบาลจะต้องทำให้พลเมืองมีความมั่นคงปลอดภัยยิ่งขึ้น ข้อเสนอแนะบางข้อ ได้แก่ การเพิ่มการจ้างงาน หรือการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้แก่ระบบความมั่นคงทางสังคม

กิจกรรม

๑. ตารางที่ ๑ แสดงถึงประเทศที่มีประเภของการพัฒนามนุษย์ในระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ จงจัดลำดับประเทศเหล่านี้เป็นกลุ่มต่างๆ ดังนี้ :
 - ก. ประเทศที่จัดได้ว่า "ร่ำรวย" มากที่สุด
 - ข. ประเทศที่จัดได้ว่า "ร่ำรวย" น้อยที่สุด
 - ค. ประเทศที่จัดได้ว่า "ยากจน" มากที่สุด
 - ง. ประเทศที่จัดได้ว่า "ยากจน" น้อยที่สุด
- ๒.ให้อ่านหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง การประเมินการพัฒนา มีรายชื่อประเทศ ๑๒ ประเทศ ในหน่วยการเรียนรู้ นั้น ให้เขียนเรียงลำดับตามผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติต่อหัว (เป็นเหรียญดอลลาร์สหรัฐฯ) แล้วให้เขียนเรียงลำดับตามการจัดลำดับของดัชนีการพัฒนามนุษย์ นักเรียนสังเกตเห็นอะไรบ้าง ?
๓. ถ้าประเทศหนึ่งมีรายได้เฉลี่ยของแต่ละบุคคลสูง แต่มีการกระจายรายได้ไม่ดี ทำให้คนส่วนน้อยร่ำรวยมาก และคนส่วนมากยากจน จะเรียกว่าประเทศนั้นมีการพัฒนาได้หรือไม่ ?
๔. ถ้านักเรียนต้องประเมินระดับการพัฒนาของประเทศใดประเทศหนึ่ง นักเรียนจะรวมปัจจัยอะไรเข้าไปบ้าง ? บางคนกล่าวว่า ชีวิตปัจจุบันเป็นแบบต่างคนต่างอยู่ และชีวิตปัจจุบันคือการเติบโตทางเศรษฐกิจเหนือการพัฒนามนุษย์ มีวิธีใดบ้างที่จะประเมินสิ่งต่างๆ เช่น ความสุข การสร้างสรรค์ หรือการบรรลุผลสำเร็จทางจิตวิญญาณ (spiritual fulfilment) ?

ดู ข้อมูลจำเพาะ ง และ ข

๑๔. การกีดกร่อนของดิน : การป้องกันและการผลิต

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

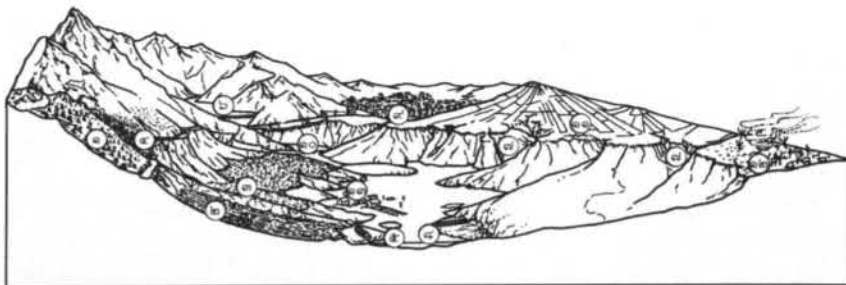

"ถ้าดินที่ใช้เพื่อเกษตรกรรมทุกชนิด และที่ชีวิตมนุษย์ทุกรูปทุกนามพึ่งพาต้องหมดสิ้นไปแล้ว การสู้รบเพื่อปลดปล่อยให้มนุษยชาติพ้นจากความขาดแคลน จะไม่อาจเอาชนะได้"
ลอร์ดจอห์น บอยด์ ออร์ ผู้อำนวยการใหญ่คนแรกขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ค.ศ. ๑๙๔๘

คำอธิบายตามหมายเลขในแผนภาพที่ ๑

๑. พื้นที่ที่ป่าถูกทำลาย
๒. ที่ชั้นที่มีการเพาะปลูกบนลาดเขา
๓. พืชชนิดเดียวที่ปลูกในบริเวณกว้างใหญ่
๔. แผ่นดินถล่มขวางถนน
๕. ปลาที่จับได้ในบริเวณที่ดินมีจำนวนลดลง
๖. ตะกอนในอ่างเก็บน้ำทำให้โรงไฟฟ้าพลังน้ำมีอายุการทำงานสั้นลง
๗. การกีดกร่อนแบบร่องธารทำให้สูญเสียแหล่งปลูกพืชผล
๘. ตลิ่งโคลนทำให้ทางเดินเรือในแม่น้ำแคบลง
๙. แหล่งชุมชนแออัดในเขตเมืองขยายตัวออก เมื่อประชากรชนบทย้ายถิ่นเข้าสู่เมือง
๑๐. สะพานเสียหายเพราะอุทกภัย
๑๑. พืชผลที่งอกขึ้นในท้องทุ่งขนาดใหญ่ที่ได้รับการดูแลป้องกัน
๑๒. ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ที่ได้รับการดูแลด้วยดี ได้รับความเสียหายจากการกีดกร่อนของลม
๑๓. หมู่บ้านที่ถูกน้ำท่วมบ่อยๆ ถูกทิ้งร้างไป

แผนภาพที่ ๑ : ผลสืบเนื่องของการกีดกร่อน

คำอธิบายตามหมายเลขในแผนที่ที่ ๒

๑. พื้นที่ปลูกป่าใหม่
๒. การกักต่อน้ำแบบร่องธารถูกยับยั้งด้วยการสร้างเขื่อนกัน หรือปลูกต้นไม้บนฝั่งของร่องธาร
๓. ที่สูงชันถูกปรับให้เป็นขั้นบันได
๔. การเพาะปลูกตามแนวชั้นความสูง (contour cultivation) ปฏิบัติกันในที่ต่ำ
๕. การสร้างเขื่อนเพื่อควบคุมน้ำไหลผ่านผิวดิน
๖. เมื่อการกักต่อน้ำยุติลง น้ำท่วมก็ลดลงด้วย
๗. อ่างเก็บน้ำแห่งใหม่ให้พลังงานไฟฟ้าแก่หมู่บ้านใกล้เคียง
๘. การเดินเรือในแม่น้ำสะดวกรวดเร็วขึ้น จับปลาได้มากขึ้น
๙. การบริการในเมืองดีขึ้น เมื่อการย้ายถิ่นของประชากรสิ้นสุดลง
๑๐. แนวไม้กำบังลมช่วยลดการกักต่อน้ำของลม ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์มีสภาพดีขึ้น
๑๑. เมื่อไม่มีแผ่นดินถล่มและอุทกภัย การคมนาคมทางบกก็สะดวกขึ้น
๑๒. การบริการในชนบทดีขึ้น เมื่อหมู่บ้านขยายตัวออก
๑๓. การปลูกพืชหมุนเวียนกระทำกันแปลงยาวตามเส้นชั้นความสูง
๑๔. ดินไม้ถูกปลูกไว้บนที่ดินรูปขั้นบันไดบนพื้นที่ลาดชัน
๑๕. ลาดเขาที่มีต้นไม้ปกคลุมป้องกันโคลนเลนจากอ่างเก็บน้ำ

แผนที่ที่ ๒ : จะทำอย่างไรดี?

ปัญหา

ในปัจจุบันนี้เพียงร้อยละ ๑๑ ของพื้นผิวโลก หรือ ๑,๕๐๐ ล้านเฮกตาร์เท่านั้นที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรรม ถึงแม้ที่ดินจะได้รับการปรับปรุงด้วยการชลประทาน หรือการระบายน้ำ พื้นที่ทั้งหมดในโลกที่อาจใช้เพาะปลูกได้ก็จะมีประมาณ ๒,๔๐๐ ล้านเฮกตาร์เท่านั้น

การกัดกร่อนของดิน

การกัดกร่อนของดินเกิดขึ้นเมื่อดินถูกปล่อยให้อยู่โล่งๆ ในบริเวณที่ราบและแห้งแล้ง ลมจะพัดพาดินไปรวดเร็วมาก ในกรณีที่ย่ำแรงจริงๆ ดินจำนวนถึง ๑๕๐ ตันอาจถูกลมหอบไปจากเนื้อที่ ๑ เฮกตาร์ (ขนาดสนามฟุตบอล) ในเวลา ๑ ชั่วโมง ดินที่ถูกลมหอบไปนี้จะทับถมพื้นที่อื่น อาคารบ้านเรือน ถนน เครื่องจักร และรั้วบ้านได้ ในบริเวณที่เป็นที่ชื้นและมีการทำการเพาะปลูกอย่างไม่ถูกต้อง การกัดเซาะของน้ำก่อให้เกิดความเสียหายรุนแรงได้ ดินจะถูกชะลงไปในแม่น้ำและปากน้ำ ทำให้เกิดขวางการสัญจรทางน้ำ อุดเหงือกปลา ทำให้อ่างเก็บน้ำตื้นเขิน ทำให้น้ำดื่มใช้การไม่ได้ และอาจทำให้เกิดอุทกภัย ทั่วทั้งโลกดินจะถูกน้ำชะถึงปีละ ๒๕,๐๐๐ ตัน

สาเหตุที่ดินเสื่อมคุณภาพ

- การกัดกร่อนของดินโดยแรงน้ำและแรงลมเมื่อดินถูกทิ้งให้อยู่โล่งๆ
- การเกิดผลึกเกลือในพื้นที่ชลประทานที่มีอากาศร้อน - น้ำจะระเหยไปเหลือไว้แต่เกลือ
- การกลายเป็นเมือง เมื่อเมืองทั้งหลายขยายตัวออกสู่ชนบท
- การทำเหมืองแร่ของบริษัทต่างๆ ที่ได้รับอนุญาตให้ขุดเจาะดิน
- ดินถูกทำลายได้เมื่อถูกอัดแน่น (เช่น รอบๆ แอ่งน้ำ) หรือมีการทำงานของเครื่องจักรมากเกินไป
- พืชจากสารเคมี

การประเมินที่เชื่อถือได้เสนอว่า เรากำลังสูญเสียพื้นที่ไปถึงปีละ ๕-๗ ล้านเฮกตาร์ ซึ่งหมายความว่า ในช่วงเวลา ๒๐ ปี ดาวเคราะห์ดวงนี้จะสูญเสียพื้นที่ไปเท่าๆ กับพื้นที่ที่ควรนำกลับมาใช้ทำการเพาะปลูก กล่าวโดยย่อ เรากำลังวิ่งไปสู่ภาวะชะงักงันอย่างรวดเร็ว

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อมีการประชุมที่ เมืองควิเบก ในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๔๕ นับตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๗๙ เป็นต้นมา วันดังกล่าวได้รับการฉลองทุกปีในฐานะที่เป็นวันอาหารโลก (World Food Day) จุดมุ่งหมายขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติคือ เพื่อยกระดับโภชนาการและมาตรฐานการครองชีพ เพื่อปรับปรุงการผลิต การแปรรูป การตลาด และการกระจายอาหารและผลผลิตด้านการเกษตรทั้งหมด เพื่อส่งเสริมการพัฒนาชนบท และเพื่อขจัดความหิวโหยโดย อาศัยวิธีการเหล่านี้

งานขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ มุ่งเน้นในเรื่องการผลิตเมล็ดพันธุ์พืช การคุ้มครองดิน การอนุรักษ์ การใช้ปุ๋ยและทรัพยากรจากป่าด้วยความเฉลียวฉลาด ไรศัลส์

(เช่น โรคเอดส์ในแอฟริกา) และการปฏิบัติอื่น องค์การนี้ยังได้สนับสนุนให้ใช้แหล่งพลังงานที่นำกลับมาใช้ใหม่อีกได้ รวมทั้งการประมงทะเลและการประมงน้ำจืด

งานที่สำคัญมากขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ได้แก่ ระบบข้อเสนอแนะระดับโลกและระบบเตือนภัยแต่เนิ่นๆ ซึ่งมีข้อเสนอแนะที่ทันสมัยเกี่ยวกับสถานการณ์อาหารของโลก และแจ้งให้ประเทศที่เกี่ยวข้องกับความขาดแคลนอาหารรู้ตัวล่วงหน้า

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติยังได้ให้ความช่วยเหลือโครงการอาหารโลก ซึ่งใช้อาหาร เงินสด และบริการจากรัฐสมาชิก เพื่อสนับสนุนโครงการการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ รวมทั้งช่วยบรรเทาสถานการณ์ฉุกเฉิน

ที่อยู่ :

FAO

Via delle Terme di Caracalla

00100 Rome

Italy

กิจกรรม

๑. อ่านแฟ้มข้อมูล แล้วพิจารณาว่า งานสำคัญที่สุด ๓ อย่างที่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติทำคืออะไร?
๒. อธิบายด้วยคำพูดของนักเรียนเองว่า เหตุใดดินจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์อย่างมหาศาล
๓. ให้ศึกษาแผนภาพที่ ๑ แล้วเลือกผลสืบเนื่อง ๔ อย่างที่เกิดจากการกัดกร่อนของดินมา อธิบายความหมายอย่างละเอียด เลือกผลสืบเนื่องมา ๑ อย่าง แล้วเขียนแผนภาพแสดงให้เห็นจริงว่า อะไรเป็นเหตุให้เกิดการกัดกร่อน
๔. สาเหตุการกัดกร่อนของดินเป็นที่รู้จักกันดีเท่าๆ กับเทคนิคที่ใช้ในการป้องกัน เทคนิคเหล่านี้ อาจแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ ทางชีววิทยาและทางฟิสิกส์ เทคนิคทางชีววิทยามักมีราคาถูกและไม่เกี่ยวข้องกับวิศวกรรม ส่วนเทคนิคทางฟิสิกส์ต้องเกี่ยวข้องกับวิศวกรรมด้วย ดูแผนภาพที่ ๒ ซึ่งแสดงให้เห็นวิธีการแก้ไข และให้แยกประเภทของวิธีการเหล่านี้ลงในตาราง
๕. ให้อ่านย่อหน้าที่กล่าวถึงการกัดกร่อนของดิน ดินไม่ใช่วิธีการที่เป็นธรรมชาติมากที่สุดวิธีหนึ่งในการป้องกันการที่ลมและน้ำกัดกร่อนดิน ให้อธิบายว่า ดินไม่ป้องกันการกัดกร่อนทั้งสองแบบนี้ได้อย่างไร
๖. ในปัจจุบันนี้ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติได้รวมเอาผู้ใช้ดินเข้ามาอยู่ในแผนการเพื่อป้องกันการกัดกร่อนของดินด้วย ให้ดูแผนภาพที่ ๒ และพิจารณาว่า ผู้ใช้ดินน่าจะใช่วิธีการใดมาสนับสนุนแผนการอนุรักษ์ดิน

๑๕. มหาสมุทรที่สะอาดขึ้น

องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ

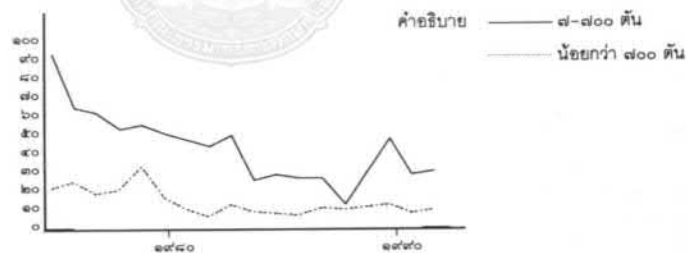

มลพิษจากน้ำมัน

องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO) ก่อตั้งขึ้นก่อนที่การค้าน้ำมันระหว่างประเทศจะเฟื่องฟูในระยะเวลาไม่ถึง ๒ ทศวรรษ กองเรือบรรทุกน้ำมันของโลกมีระวางขับน้ำเพิ่มขึ้นถึง ๑๐ เท่า และตัวเรือบรรทุกน้ำมันเองก็ใหญ่ขึ้นในอัตราส่วนที่เท่ากัน ผลของการที่เป็นดังนี้คือ มีการเพิ่มมลพิษให้แก่ทะเลอย่างน่าตกใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมลพิษจากน้ำมัน มลพิษนอกจากจะเกิดขึ้นเพราะอุบัติเหตุจากเรือบรรทุกน้ำมันแล้ว ยังเกิดขึ้นจากปฏิบัติการปกติอื่นๆ เช่น การทำความสะอาดตู้บรรทุกสินค้า

นับตั้งแต่องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศก่อกำเนิดมา ก็ได้เข้ามามีบทบาทชั้นแนวหน้าในการควบคุมมลพิษ และผลของการประชุมหลายๆ ครั้งที่องค์การนี้ได้แสวงหาข้อตกลง จำนวนการรั่วไหลของน้ำมันก็ได้ลดลง (ดูแผนภาพที่ ๑ การรั่วไหลของน้ำมันโดยอุบัติเหตุ) เมื่อไม่นานมานี้องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ ได้เริ่มเพ่งเล็งมลพิษทางภาคพื้นดินมากกว่าปฏิบัติการทางเรือ รายงานจากสหประชาชาติเมื่อเร็วๆ นี้ชี้ให้เห็นว่า น้ำมันหล่นสิ้นเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้มีการปนเปื้อนทางทะเล เช่น น้ำที่องเรือที่ปนกับน้ำมันได้ต้องเครื่องยนต์

งานสำคัญที่สุดประการหนึ่งที่องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศปฏิบัติคือ การกำหนดมาตรฐาน ซึ่งต่อจากนั้นได้ร่วมกันเข้าเป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศ ตัวอย่างเหล่านี้จะแสดงให้เห็นในแผนภาพที่ ๑

แผนภาพที่ ๑ : การรั่วไหลของน้ำมันโดยอุบัติเหตุ

ที่มา : IMO News, Number 3, 1993

ขยะ

อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อป้องกันมลพิษจากเรือ (MARPOL Convention) หมวดหนึ่งว่าด้วยขยะจากเรือ (Annex V) มิได้บังคับใช้ จนกระทั่งถึงเดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๘ แต่อนุสัญญาหมวดนี้ก็เป็นเสมือนการก้าวไปข้างหน้าก้าวใหญ่ ในการสู้รบกับมลพิษทางทะเล ขยะจากเรือนอกจากจะไม่น่าดูและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ไปพักผ่อนในวันหยุดแล้ว เมื่อมันถูกคลื่นซัดเข้ามายังฝั่งทะเลที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแล้ว มันยังจะเป็นอันตรายต่อปลา นก และชีวิตสัตว์ทะเลอื่นๆ ด้วย (ดูภาพ)

ในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๘๙ ลูกเรือและเนตรนารีกลุ่มหนึ่งได้ลงมือทำความสะอาดชายหาดยาว ๘.๒ กิโลเมตรที่อดีตท่าเรือกรุงเอเธนส์ ผู้จัดให้มีกิจกรรมครั้งนี้เป็นองค์การเอกชนชื่อ สมาคมคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลเฮลเลนิก (the Hellenic Marine Environment Protection Association) เพียงวันเดียวเท่านั้นลูกเรือและเนตรนารีเหล่านั้นเก็บขยะได้ ๕๕๙ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งประกอบด้วย

พลาสติก	๓๔.๙%
กระดาษ	๑๙.๐%
ไม้	๑๘.๔%
กระป๋องโซดา และวัตถุที่เป็นโลหะ	๑๗.๘%
แก้ว	๗.๔%
ผ้าขี้ริ้ว	๒.๕%

วัตถุที่จะเป็นอันตรายมากที่สุดคือ พลาสติก พลาสติกนำมาใช้เป็นผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายชนิด และไม่สลายตัวเหมือนวัตถุอื่น เมื่ออยู่ในทะเลก็จะคงสภาพอยู่ได้หลายทศวรรษ Annex V จึงเสนอให้มีการควบคุมการทิ้งของสกปรกที่เกิดจากเรือลงไปในทะเลด้วยความเข้มงวด เรือใกล้จะเทียบท่ามากขึ้นเท่าใด การควบคุมก็ควรจะเข้มงวดมากขึ้นเท่านั้น ใน "บริเวณพิเศษ" จะมีการกวดขันในการควบคุมการทิ้งขยะมาก ตามปกติบริเวณดังกล่าวนี้คือ บริเวณที่มีแผ่นดิน ล้อมรอบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเกิดมลพิษได้ง่าย เช่น ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทะเลบอลติก ทะเลแดงและทะเลดำ และบริเวณอ่าวเปอร์เซีย ประเทศที่ลงนามใน Annex V ต้องจัดหาอุปกรณ์ไว้ที่ท่าเรือสำหรับรับขยะจากเรือด้วย ในเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๙๙๕ มีประเทศที่ยอมรับ Annex V ถึง ๗๔ ประเทศ

เพิ่มข้อมูล
สหประชาชาติ

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO)

องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศนี้เดิมเรียกว่า องค์การที่ปรึกษากิจการทางทะเลระหว่างรัฐบาล (the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization หรือ IMCO) องค์การที่ปรึกษากิจการทางทะเลระหว่างรัฐบาลก่อตั้งขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๔๘ และได้กลายมาเป็นองค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศใน ค.ศ. ๑๙๘๒ ได้มีความเห็นพ้องต้องกันในอนุสัญญาหลายฉบับ ซึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติงานขององค์การนี้ รวมทั้งความปลอดภัยของชีวิตในทะเล การป้องกันมลพิษทางทะเลอันเกิดจากเรือ การฝึกอบรม และการรับรองผู้เดินเรือเป็นลายลักษณ์อักษร รวมทั้งการป้องกันเรือชนกันในทะเล

จุดประสงค์สำคัญที่สุด ๒ ประการขององค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศคือการเพิ่มความปลอดภัยทางทะเลและการป้องกันมลพิษทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งมลพิษจากน้ำมัน

ในปัจจุบันนี้ได้กำหนดให้สัปดาห์สุดท้ายของเดือนกันยายนของทุกปีเป็นวันทะเลโลก (World Maritime Day)

ผู้ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ให้ติดต่อได้ที่

IMO

4 Albert Embankment

London SE1 7SR

United kingdom

ตารางที่ ๑ ความริเริ่มบางประการขององค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศในการควบคุมมลพิษจากน้ำมัน

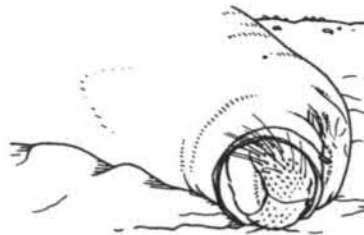
- ค.ศ. ๑๙๕๔ อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการป้องกันมลพิษทางทะเลจากน้ำมัน หรือ OILPOL อนุสัญญานี้ได้ห้ามทิ้งของเสียที่เป็นน้ำมันลงภายในระยะทางห่างจากแผ่นดินตามที่กำหนดไว้ หรือในบริเวณพิเศษที่สิ่งแวดล้อมจะได้รับความเสียหายได้ง่าย
- ค.ศ. ๑๙๖๘ อนุสัญญา OILPOL ได้รับการแก้ไขปรับปรุงให้นาวีซี "กำหนดพิภักัดอัตราการบรรทุก" ("load-on-top" procedure) มาใช้
- ค.ศ. ๑๙๗๒ อนุสัญญารุงลอนดอนได้ถูกรับมาใช้เพื่อควบคุมของเสียลงในทะเล

- ค.ศ. ๑๙๗๓ อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อป้องกันมลพิษจากเรือ (MARPOL) อนุสัญญานี้พยายามต่อต้านมลพิษจากน้ำมัน สารเคมี น้ำเสีย ขยะ และวัสดุอื่นๆ ที่เป็นอันตราย
- ค.ศ. ๑๙๗๔ อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความปลอดภัยของชีวิตในทะเล (SOLAS)
- ค.ศ. ๑๙๗๘ การประชุมที่ IMO จัดขึ้นหลังจากมีอุบัติเหตุจากเรือบรรทุกน้ำมันหลายครั้งในฤดูหนาวของ ค.ศ. ๑๙๗๖-๗๗ ยังผลให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อป้องกันมลพิษจากเรือ (MARPOL) ครั้งสำคัญ
- ค.ศ. ๑๙๘๙ อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการช่วยส่งเคราะห์ภัยทางทะเล
- ค.ศ. ๑๙๙๐ การเตรียมพร้อมเพื่อเผชิญมลพิษจากน้ำมัน การตอบสนอง และความร่วมมือ

หน้าแคนาดาที่ถูกห้วงพาสติกรัดคอ

แมวน้ำที่ถูกห้วงพาสติกรัดปาก

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : กฎหมายทางทะเล

อนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายทางทะเล นับได้ว่าเป็นความสำเร็จที่โดดเด่นที่สุดประการหนึ่งของสหประชาชาติ อนุสัญญานี้เป็นกฎชุดหนึ่งที่ใช้ควบคุมการใช้ทะเลในทุกๆ ด้าน รวมไปถึงถึงการเดินเรือ การวิจัย และการประมง ประเทศที่มีชายฝั่งทะเลมีสิทธิทางเศรษฐกิจอย่างเต็มที่ เป็นระยะทาง ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากชายฝั่งของประเทศตน เมื่อเกินระยะทางนี้ไปแล้ว ก็ไม่มีประเทศใดมีสิทธิที่จะใช้ทะเลตามใจชอบ การใช้ทะเลส่วนที่นอกเหนือมานำไปนี้ จึงได้รับการจัดการและควบคุมโดยเจ้าหน้าที่ของทะเลระหว่างประเทศ (the International Seabed Authority) อนุสัญญานี้มีจุดประสงค์เพื่อปกป้องทะเลจากมลพิษด้วย

ใน ค.ศ. ๑๙๕๘ สหประชาชาติได้พิจารณาปัญหาที่ว่า “ใครเป็นเจ้าของทะเล?” เป็นครั้งแรก แต่ไม่ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบของประเทศสมาชิกได้โดยสมบูรณ์ หลังจากที่มีการพิจารณาซึ่งเต็มไปด้วยความยุ่งยาก และมีการโต้เถียงกันมานานถึง ๙ ปี ในที่สุดประเทศสมาชิกก็ได้เปิดการประชุมใหญ่เพื่อให้มีการลงนามใน ค.ศ. ๑๙๘๒ ในวันแรกมีประเทศต่างๆ ลงนามถึง ๑๑๙ ประเทศมากกว่าที่สนธิสัญญาฉบับใดเคยมีมาก่อน อนุสัญญานี้ได้เริ่มบังคับใช้ในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ หลังจากที่ประเทศที่ ๖๐ ให้สัตยาบันเป็นเวลา ๑ ปี

กิจกรรม

๑. จงกล่าวถึงจุดประสงค์หลักขององค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศมา ๒ ประการ
๒. ให้ศึกษาแผนภาพที่ ๑ ที่แสดงจำนวนครั้งการรั่วไหลของน้ำมันเนื่องจากอุบัติเหตุ ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๗๕ - ค.ศ. ๑๙๙๐ อธิบายแนวโน้มทั่วไปและให้ตัวอย่างเฉพาะว่า องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศจะให้ความช่วยเหลือในการเปลี่ยนแปลงนี้ได้อย่างไร
๓. จงเขียนกราฟแท่งเพื่อแสดงให้เห็นประเภทของขยะที่เก็บได้จากชายหาดที่อดีตคือประเทศกรีซ เหตุใดพลาสติกจึงมีอันตรายอย่างยิ่ง ?
๔. “บริเวณพิเศษ” เป็นบริเวณที่เปราะบางเป็นพิเศษต่อมลพิษ จงยกตัวอย่างบริเวณพิเศษมา ๔ แห่ง รวมทั้ง ๒ แห่งที่ไม่มีในรายชื่อที่มีไว้ให้ นักเรียนอาจจำเป็นต้องใช้สมุดแผนที่ประกอบ เหตุใดทะเลเปิดจึงมีอันตรายจากมลพิษได้ง่ายมาก ?
๕. ให้อภิปรายกลุ่มเพื่อหาข้อตกลงในปัญหาที่ว่า “ใครเป็นเจ้าของทะเล?”
๖. จงเขียนอนุสัญญานี้เกี่ยวกับการทิ้งของเสียลงในทะเล ให้อนุสัญญานี้มี ๕ หรือ ๖ ข้อ ที่รัฐบาลนำไปผนวกกับกฎหมายได้ ถ้ารัฐบาลเหล่านั้นร่วมลงนาม ข้อต่างๆ เหล่านี้ต้องเป็นที่ยอมรับของประเทศส่วนใหญ่

๑๖. การเต้นของหัวใจ - จังหวะแห่งสุขภาพ

องค์การอนามัยโลก (WHO)

โรคหัวใจและหลอดเลือด (cardiovascular diseases) เป็นสาเหตุที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก การเสียชีวิตเกิดขึ้นก่อนวัยอันสมควรจากโรคนี้เป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดความทุกข์โศกและความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจเป็นอย่างยิ่ง

ครั้งหนึ่งเคยคิดว่าโรคหัวใจและหลอดเลือด เกิดเฉพาะในประเทศอุตสาหกรรมเท่านั้น ในปัจจุบันนี้เมื่อประเทศที่กำลังพัฒนามีความทันสมัยขึ้น เมื่อประเทศเหล่านี้สามารถควบคุมโรคติดต่อได้ และเมื่ออายุขัยเฉลี่ยของประชากรในประเทศเหล่านี้เพิ่มขึ้น กลับเป็นที่น่าเสียดายที่ความคาดเดาที่ว่านี้ไม่เป็นความจริงอีกต่อไป องค์การอนามัยโลกประมาณว่า แต่ละปีจะมีประชากรในประเทศที่กำลังพัฒนาเสียชีวิตจากโรคนี้ถึง ๖ ล้านคน เท่ากับในโลกที่พัฒนาแล้ว

แต่โชคยังเข้าข้างอยู่บ้างที่โรคหัวใจและหลอดเลือด ซึ่งแม้จะเป็นสาเหตุอันดับหนึ่ง แต่ได้ลดความรุนแรงลงแล้วในประเทศอุตสาหกรรม เช่น ในยุโรปตะวันตก อเมริกาเหนือ และออสเตรเลีย ในประเทศเหล่านี้ได้มีการแสดงให้เห็นว่า ด้วยการรับประทานอาหารที่เหมาะสม การออกกำลังกาย และการงดสูบบุหรี่ โรคเหล่านี้จะป้องกันได้ ยิ่งไปกว่านั้นวิถีชีวิตที่แนะนำไว้เพื่อให้หัวใจมีสุขภาพดี จะช่วยป้องกันโรคอื่นๆ ได้อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก

เพื่อให้เข้าใจว่า สาเหตุการเกิดโรคหัวใจและหลอดเลือดมีอะไรบ้าง และจะมีวิธีป้องกันอย่างไร เราต้องพิจารณาว่า หัวใจทำงานอย่างไร และข้อผิดพลาดอยู่ที่ไหนบ้าง

หัวใจและการทำงาน

หัวใจเป็นกล้ามเนื้อที่ใช้สำหรับสูบฉีดโลหิต มีขนาดเท่ากำปั้นของผู้เจ้าของ หัวใจตั้งอยู่ในทรวงอกระหว่างปอดทั้งสองข้าง เป็นเครื่องสูบลูกสูบที่เชื่อมติดกัน ๒ เครื่อง แต่ละเครื่องมี ๒ ห้อง หัวใจห้องบน (atrium) ซึ่งรวบรวมโลหิตที่เรียกว่า หลอดโลหิตดำ และจะยัดหนัดเมื่อส่งโลหิตไปยังห้องหัวใจห้องล่าง (ventricle) ห้องนี้มีกล้ามเนื้อที่แข็งแรงมาก มีหน้าที่สูบฉีดโลหิตออกไปเพื่อให้เข้าสู่เส้นโลหิตใหญ่

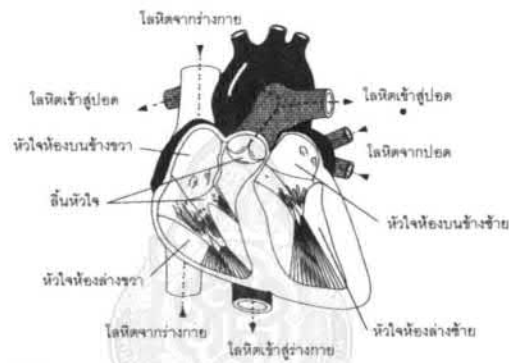
หัวใจห้องขวาส่งโลหิตไปยังปอดเพื่อรวบรวมออกซิเจน ส่วนหัวใจห้องซ้ายจะจ่ายโลหิตที่มีออกซิเจนอิ่มตัวไปยังส่วนที่เหลือของร่างกาย มีลิ้นหัวใจระหว่างห้องและในช่องทางที่เปิดเข้าสู่หลอดโลหิต เพื่อให้โลหิตไหลไปในทิศทางที่ต้องการ

หัวใจประกอบด้วยกล้ามเนื้อพิเศษ ซึ่งยึดหดตามจังหวะได้เองโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย การเต้นของหัวใจแต่ละครั้งประกอบด้วยช่วงคลายตัวเมื่อโลหิตถูกสูบเข้าหัวใจ และการยึดหดที่

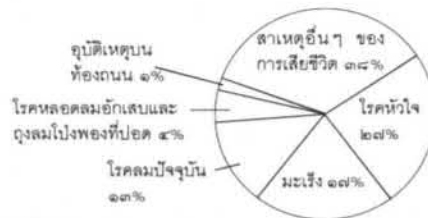
เกิดขึ้นพร้อมกันของหัวใจห้องบนกับหัวใจห้องล่าง ในชีวิตของคนคนหนึ่ง หัวใจจะเต้น ๒.๗๕ พันล้านครั้ง และสูบฉีดโลหิตประมาณ ๓๓๐ ล้านลิตร

กล้ามเนื้อหัวใจได้รับพลังงานจากออกซิเจนและอาหารที่ส่งมาตามเส้นโลหิต ซึ่งเรียกว่า เส้นโลหิตแดง ถ้าหลอดเลือดเหล่านี้อุดตัน กล้ามเนื้อหัวใจจะขาดพลัง และอาจหยุดเต้น หรือ ล้มเหลว ซึ่งเรียกว่า หัวใจวาย ความผิดปกติที่มีมากที่สุดเกี่ยวกับหัวใจและการไหลเวียนของโลหิต เรียกว่า โรคผนังเส้นโลหิตใหญ่หนาขึ้น (atheroma) โรคนี้เกิดจากการสะสมของไขมัน เรียกว่า คอเลสเตอรอล (cholesterol) บนผนังเส้นโลหิตใหญ่ คอเลสเตอรอลจะลด หรือหยุดยั้งการไหล ของโลหิตไปยังส่วนต่างๆ ของร่างกาย การอุดตันอย่างฉับพลันอาจเกิดจากลิ่มเลือดเล็กๆ ก็ได้

สาเหตุของโรคหัวใจ

โรคหัวใจและหลอดเลือดเป็นโรคที่พบเห็นทั่วไป ในสหราชอาณาจักร ประชากรกว่า ๑ ใน ๔ เสียชีวิต เพราะโรคหัวใจ

แผนภาพที่ ๒ : สาเหตุการตายในสหราชอาณาจักร

ถึงแม้ว่าผนังเส้นโลหิตใหญ่หนาขึ้นและการก่อตัวของลิ่มเลือด จะเป็นสาเหตุโดยตรงของโรคหัวใจวาย แต่ก็ยังไม่มีใครเข้าใจได้อย่างสมบูรณ์ว่า เหตุใดจึงเกิดโรคหัวใจวายขึ้น ดูเหมือนว่าจะมีปัจจัยหลายประการที่ก่อให้เกิดโรคนี ซึ่งได้แก่

- ก. ประวัติครอบครัว : ประมาณ ๑ ใน ๕๐๐ คนได้รับการถ่ายทอดยีน (gene) ที่บกพร่อง ซึ่งทำให้ระดับคอเลสเตอรอลสูงผิดปกติ
- ข. การสูบบุหรี่ : ผู้สูบบุหรี่มีโอกาสตายด้วยโรคหัวใจวายมากกว่าผู้ที่ไม่สูบบุหรี่ที่มีวัยเดียวกัน ๒ หรือ ๓ เท่า
- ค. การรับประทานอาหารที่มีไขมัน : ในประเทศที่ประชาชนรับประทานอาหารที่มีคอเลสเตอรอลและไขมันสัตว์ต่ำ จะเกิดโรคหัวใจน้อยมาก
- ง. ความเครียด : (ความวิตกกังวล ความตึงเครียด ความกระวนกระวาย ความกลัว) ผู้ทำงานที่มีความเครียดทางอารมณ์มาก มักเป็นโรคหัวใจมากกว่าผู้ทำงานประเภทอื่น
- จ. ความดันโลหิตสูง
- ฉ. การขาดการออกกำลังกาย : การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง จะช่วยให้สุขภาพของหัวใจดีขึ้น
- ช. อายุ : ความเสี่ยงในการเป็นโรคหัวใจวายจะเพิ่มขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป
- ซ. โรคอ้วน : ถ้ามีน้ำหนักมากเกินไป หัวใจจะต้องทำงานมากขึ้น
- ณ. เพศ : ผู้ชายมีโอกาสเป็นโรคหัวใจมากกว่าผู้หญิงจนถึงช่วงอายุ ๕๐ ปี
- ญ. ปัจจัยอื่นๆ เช่น รับประทานอาหารที่มีรสเค็มจัด

สิ่งที่แน่นอนก็คือ เราไม่อาจเปลี่ยนบิดามารดา หรืออายุได้ แต่เราอาจเปลี่ยนนิสัยในเรื่องการบริโภคและวิถีชีวิตได้ เพื่อให้เรามีโอกาสหลีกเลี่ยงโรคหัวใจและหลอดเลือดได้มากขึ้น

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การอนามัยโลก (WHO)

องค์การอนามัยโลกก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ค.ศ. ๑๙๔๘ ตั้งแต่นั้นมา วันก่อตั้งนี้ได้รับการเฉลิมฉลองในฐานะวันอนามัยโลก จุดประสงค์ขององค์การนี้ก็เพื่อทำให้ประชากรโลกมีสุขภาพในระดับสูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

วันอนามัยโลกใน ค.ศ. ๑๙๙๒ ได้เน้นแนวความคิด เรื่องสุขภาพของหัวใจ โดยที่จะเพิ่มความตื่นตัวของประชากรโลกในเรื่อง โรคหัวใจและหลอดเลือดที่แพร่ไปทั่วโลก และเพื่อเตือนภัยจากการแพร่กระจายของโรคนี

องค์การอนามัยโลกได้กระตุ้นให้รัฐบาลต่างๆ จัดหาเงินทุน อุปกรณ์ และคณะทำงานให้แก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายสาธารณสุข เพื่อการต่อต้านโรคหัวใจโดยอาศัยการป้องกัน องค์การอนามัยโลกประมาณว่า จะสามารถช่วยชีวิตคนได้ถึงปีละ ๖ ล้านคน เป้าหมายขององค์การอนามัยโลกสำหรับ ค.ศ. ๒๐๐๐ และต่อจากนั้นไปจะต้องเป็นสุขภาพของหัวใจและหลอดเลือด (cardiovascular health) สำหรับทุกๆ คน เพื่อยืนยันความจำเป็นในการป้องกันโรคหัวใจ

องค์การอนามัยโลกได้เลือกคำขวัญสำหรับวันอนามัยโลก
ว่า การเดินของหัวใจ-จังหวะแห่งสุขภาพ
ผู้ต้องการข้อเสนอเพิ่มเติม โปรดติดต่อได้ที่
World Health Organization
CH-1211 Geneva 27
Switzerland

กิจกรรม

๑. ถ้าหัวใจหยุดเต้น จะเกิดอะไรขึ้นกับการไหลเวียนของโลหิตทั่วร่างกาย ?
๒. ในแผนภูมิรูปรังกลม (แผนภาพที่ ๒) จงยกตัวอย่าง "สาเหตุอื่นๆ" ของการเสียชีวิตมาสัก ๓ ตัวอย่าง
๓. จงระบุลักษณะอย่างกว้างๆ ของคนที่มีโอกาสจะเป็นโรคหัวใจและหลอดเลือดมากที่สุด
๔. จงทำรายการการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตของนักเรียน เพื่อลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจ
๕. องค์การอนามัยโลกจะมีวิธีป้องกันและควบคุมโรคหัวใจและหลอดเลือดในประเทศที่กำลังพัฒนาได้อย่างไร ?
๖. ใน ค.ศ. ๑๙๗๑ มณฑลควิเบกเลือกหน่อทางตะวันออกของประเทศฟินแลนด์ ซึ่งมีอัตราการตายด้วยโรคหัวใจสูงที่สุดในโลก ได้เริ่มโครงการการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของราษฎรอย่างสุดกำลัง การรณรงค์ได้รับความนิยมสำเร็จมาก จนต่อมาได้ใช้เป็นแม่แบบสำหรับโครงการที่คล้ายคลึงกันในประเทศฟินแลนด์เองและต่างประเทศ นักเรียนคิดว่าการรณรงค์เช่นนี้เกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง ?

ดู ข้อมูลจำเพาะ ง.

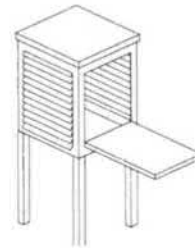
๑๗. หน่วยตรวจลมฟ้าอากาศของโลก

องค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (WMO)

เทคโนโลยี

เป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่เราได้รับข้อสนเทศเป็นอันมากจากสถานีและเรือตรวจอากาศทั่วโลก ก่อนที่จะมีคอมพิวเตอร์กำลังสูง เป็นการยากที่จะจัดการกับข้อมูลให้เร็วพอที่จะเสนอคำพยากรณ์อากาศในระยะยาวได้ถูกต้องแม่นยำ แผนภาพที่ ๑ ทางด้านขวา แสดงภาพเครื่องสตีเวนสันสกรีน (Stevenson Screen) ซึ่งเป็นตัวอย่างของสถานีตรวจอากาศภาคพื้นดินแบบง่าย ๆ สถานีตรวจอากาศสมัยใหม่มีหลักการพื้นฐานเหมือนกัน แต่อาจใช้อุปกรณ์ที่ซับซ้อนขึ้น และอาจทำงานทั้งหมดโดยอัตโนมัติ การใช้อุปกรณ์ดังกล่าวช่วยให้ส่งข้อสนเทศได้รวดเร็วขึ้น

แผนภาพที่ ๑ : สตีเวนสันสกรีน

หน่วยตรวจลมฟ้าอากาศของโลก (WWW)

ใน ค.ศ. ๑๙๖๓ องค์การอุตุนิยมวิทยาโลกได้แนะนำหน่วยตรวจลมฟ้าอากาศของโลก (World Weather Watch) ซึ่งมีส่วนประกอบหลัก ๓ ประการดังนี้ :

๑. ระบบสังเกตการณ์ของโลก (GOS)

ระบบนี้ประกอบด้วยวิธีการสังเกตและการวัดลมฟ้าอากาศบนภาคพื้นดินและทะเล ในอากาศและห้วงอวกาศ

๒. ระบบโทรคมนาคมของโลก (GTS)

ระบบนี้เป็นระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลจากการวัดการและการสังเกต รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยความรวดเร็ว

๓. ระบบการประมวลข้อมูลของโลก (GDS)

ระบบนี้เป็นเครือข่ายของศูนย์คอมพิวเตอร์ทั่วโลก สำหรับประมวลข้อมูลทั้งหมด ซึ่งหมายความว่า ข้อมูลได้ถูกเปลี่ยนให้เป็นรูปแบบที่นักอุตุนิยมวิทยาเข้าใจและใช้ในการพยากรณ์อากาศได้

การมีดาวเทียมตรวจลมฟ้าอากาศและการใช้คอมพิวเตอร์พลังสูงเพื่อประมวลข้อมูลในปัจจุบันนี้ ทำให้สามารถทำนายรูปแบบของลมฟ้าอากาศล่วงหน้าได้นานพอสมควร ตัวอย่างเช่น เราสามารถทำนายทิศทางของพายุเฮอริเคน การเตือนภัยว่าจะมีน้ำท่วม หรือมีความแห้งแล้งได้ล่วงหน้า เร็วพอที่ประชาชนจะเตรียมตัวรับเหตุการณ์รุนแรงที่จะเกิดขึ้นได้

แฟ้มข้อมูล
สหประชาชาติ

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (WMO)

องค์การอุตุนิยมวิทยาโลกก่อตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๐ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่อไปนี้ :

- วางมาตรฐานการวัดและการสังเกตด้านอุตุนิยมวิทยาและอุทกวิทยาทั่วโลก
- เพื่อส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศกันได้เร็วขึ้น
- เพื่อส่งเสริมให้นำความรู้ด้านอุตุนิยมวิทยาไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมอื่นๆ ของมนุษย์
- เพื่อกระตุ้นให้มีการวิจัยและการฝึกอบรมด้านอุตุนิยมวิทยาและวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประเทศทั้งหลายในโลกสนใจว่า ลมฟ้าอากาศ ภูมิอากาศ และน้ำ มีผลกระทบต่อชีวิตประชาชนของตนอย่างไร ผลกระทบเหล่านี้รวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติ การผลิตอาหาร คุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจ เนื่องด้วยลมฟ้าอากาศมีอิทธิพลต่อบริเวณอันกว้างใหญ่ได้ ข้อสนเทศทางอุตุนิยมวิทยาที่ใช้ประโยชน์ได้ในประเทศหนึ่ง อาจมีประโยชน์ในประเทศอื่นด้วย

กิจกรรม

๑. ก ให้อ่านแฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ เหตุใดนักเรียนจึงคิดว่างาน ๔ อย่างขององค์การอุตุนิยมวิทยาโลกมีความสำคัญต่อชาติต่างๆ และต่อโลก ?
- ข จงเขียนคำจำกัดความของอุตุนิยมวิทยาและอุทกวิทยา ใช้พจนานุกรมได้ถ้าจำเป็น

ค. จงทำตารางแสดงการวัดและการสังเกต ที่นักเรียนคิดว่าเกี่ยวข้องกับอุตุนิยมวิทยาและอุทกวิทยา องค์การอุตุนิยมวิทยาโลกได้ช่วยให้เราปรับปรุงความสามารถในการรวบรวมและตีความข้อมูลอย่างไร ?

๒. ก. จงวัดอุณหภูมิในสถานการณ์ต่อไปนี้พร้อม ๆ กันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

(๑) กลางแจ้ง

(๒) ในร่ม

(๓) บนพื้นดิน (บนหญ้า หรือบนทราย)

(๔) บนพื้นดิน (บนถนนลาดยาง หรือที่ที่คล้าย ๆ กัน)

ข. จงอธิบายความแตกต่างที่นักเรียนสังเกตเห็น

ค. การที่ได้ค่าการวัดที่แตกต่างกันไปในสถานที่เดียวกัน เป็นสิ่งที่นักอุตุนิยมวิทยาไม่พอใจอย่างยิ่ง จงเสนอแนะวิธีการการได้ค่าอุณหภูมิ “ที่ถูกต้อง”

๓. เครื่องมือที่ใช้วัดลมฟ้าอากาศบางชนิดเก็บไว้ในตู้เครื่องมือ เหมือนที่แสดงไว้ในแผนภาพที่ ๑ จงตอบคำถามต่อไปนี้

ก. ตู้เครื่องมือใช้วัดลมฟ้าอากาศนี้ชื่ออะไร ?

ข. เหตุใดจึงต้องวางตู้เครื่องมือให้สูงจากพื้นดิน ?

ค. เหตุใดด้านข้างของตู้เครื่องมือจึงทำเป็นบานเกล็ด ?

ง. เหตุใดจึงต้องทาสีขาว ?

จ. มีข้อสังเกตอะไรบ้างที่เราน่าได้เกี่ยวกับตู้เครื่องมือนี้ ?

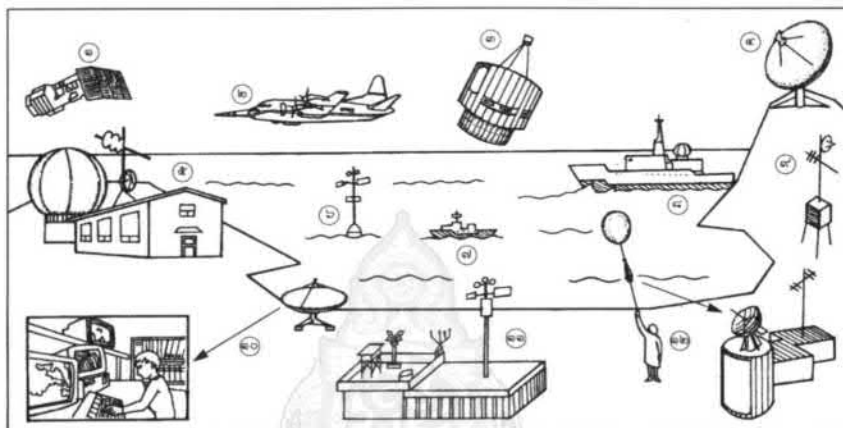
๔. ก. แผนภาพที่ ๒ แสดงให้เห็นวิธีการต่าง ๆ ในการเก็บข้อมูล จงทำตารางแสดงว่าวิธีการไหนเก็บข้อมูลจากภาคพื้นดิน วิธีการไหนเก็บจากภาคพื้นทะเล และวิธีการไหนเก็บจากภาคพื้นอากาศ

ข. เหตุใดการเก็บข้อมูลอย่างครบถ้วนสมบูรณ์จึงมีความสำคัญมาก ?

ค. จงยกตัวอย่างจากแผนภาพที่ ๒ ตัวอย่าง ที่แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีได้ช่วยกระบวนการเก็บข้อมูลได้อย่างไร

๕. จงออกแบบและสร้างเครื่องมือที่ใช้วัดความเร็วและทิศทางลม เรื่องนี้จะเกี่ยวข้องกับปัญหาว่าจะวัดลมอย่างไร การออกแบบ การลงมือสร้าง และหลังจากนั้นจึงประเมินประสิทธิภาพของเครื่องมือที่นักเรียนออกแบบมา นักอุตุนิยมวิทยาสัมัยใหม่ต้องการป้อนข้อสนเทศเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรง เพื่อจะได้วิเคราะห์ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น เครื่องมือที่มีสัญญาณทางไฟฟ้าแสดงผลที่ได้ทันทีจึงเหมาะที่สุด

แผนภาพที่ ๒ : องค์การอวกาศนานาชาติโลก - สถานีสังเกตการณ์แบบต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบสภาพบรรยากาศของโลกอย่างต่อเนื่อง

คำอธิบายตามหมายเลขในแผนภาพที่ ๒ : ๑ - ดาวเทียมที่โคจรเหนือขั้วโลก ; ๒ - เครื่องบินพิเศษ ; ๓ - ดาวเทียมที่อยู่กับที่ ; ๔ - ศูนย์ดาวเทียมทางอวกาศนานาชาติ ; ๕ - เรดาร์ตรวจสอบฟ้าอากาศ ; ๖ - หุ่นข้อมูลในมหาสมุทร ; ๗ - เรืออาสาสมัคร ; ๘ - เรือติดอุปกรณ์พิเศษ ; ๙ - สถานีอัตโนมัติ ; ๑๐ - สถานีดาวเทียมภาคพื้นดิน ; ๑๑ - สถานีพื้นผิวโลก ; ๑๒ - สถานีตรวจบรรยากาศชั้นบน

๑๘. เราจะให้เงินสมทบทุนแก่สหประชาชาติอย่างไร ?

งบประมาณของสหประชาชาติ

คณิตศาสตร์

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : งบประมาณของสหประชาชาติ

ทุกองค์การต้องมีงบประมาณ งบประมาณประกอบด้วย รายรับและรายจ่าย สหประชาชาติได้รับเงินจากประเทศสมาชิกทุกปี - นี่คิรายรับ ต่อจากนั้นสหประชาชาติตัดสินใจว่าจะใช้เงินนี้อย่างไร - นี่คิรายจ่าย องค์การฯ ต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้ทำงาน รวมทั้งรายจ่ายปกติ เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าเช่า และค่าน้ำประปา นอกจากนั้นองค์การฯ ยังต้องตัดสินใจว่า จะทุ่มเทให้แก่โครงการอะไรบ้างในปีนั้นๆ

ใน ค.ศ. ๑๙๙๓ งบประมาณทั้งหมดสำหรับกิจกรรมปกติ คิดเป็นเงิน ๑,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ประเทศสมาชิกมีส่วนในการจ่ายเงินระหว่างร้อยละ ๒๕ กับร้อยละ ๐.๐๑ ของยอดทั้งหมด แต่ละประเทศจะออกเสียงได้ ๑ เสียงเท่ากัน ไม่ว่าจ่ายเงินสักเท่าไร จำนวนเงินที่จ่ายสมทบทุนแก่สหประชาชาติ ส่วนใหญ่แล้วแต่ว่าประเทศสมาชิกมีฐานะร่ำรวยหรือยากจน ประเทศที่ร่ำรวยและยากจนหลายประเทศมักจะจ่ายเงินล่าช้า เรื่องนี้ได้ก่อให้เกิดความยากลำบากใจอย่างยิ่งแก่สหประชาชาติ เพราะได้รับการร้องขอให้ทำกิจกรรมมากขึ้นเสมอ กองทุนพิเศษยังมีการเรียกเก็บเพื่อใช้ในกิจกรรมต่างๆ เช่น ปฏิบัติการเพื่อรักษาสันติภาพเมื่อประเทศสมาชิกต้องการ

เนื่องจากสหประชาชาติมีกิจกรรมกว้างขวางมาก หลายประเทศจึงได้รับเงินคืนในรูปแบบของการสนับสนุนทางเทคนิค การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และการช่วยเหลือในการพัฒนาประเทศ ประเทศที่ยากจนกว่าและประเทศอื่นๆ เช่น สหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย ซึ่งมีสำนักงานของสหประชาชาติตั้งอยู่ ก็ได้รับผลประโยชน์ในลักษณะนี้ด้วย

"งบประมาณนี้มักถูกมองว่า เป็นเสมือนเงินจำนวนมากของประเทศสมาชิกที่จ่ายค่าธรรมเนียมสูง ไหลออกจากคลังไปโดยเปล่าประโยชน์ งบประมาณทั้งหมดในปัจจุบันนี้ สำหรับกิจกรรมปกติของทั้งระบบ องค์การทุกองค์การ รวมทั้งกองทุนสำหรับการพัฒนา มีประมาณ ๔ พันล้านดอลลาร์ต่อปี เงินจำนวนนี้เท่าๆ กับที่เด็ก ๆ ในโลกตะวันตกใช้จ่ายไปเมื่อคริสต์มาสที่แล้ว หรือพอๆ กับคนอเมริกันใช้จ่ายเป็นค่าคอกไม้ และต้นไม้กระถางในเวลา ๑ ปี"

"ค่าใช้จ่ายปัจจุบันของสหประชาชาติในด้านการรักษาสันติภาพยามฉุกเฉินและการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมทั่วโลก คิดเป็นเงินประมาณ ๔ พันล้านดอลลาร์ ซึ่งแน่นอนทีเดียวเงินจำนวนนี้เป็นภาระที่หนักหน่วงของผู้จ่าย เงินจำนวนนี้ เท่าๆ กับงบประมาณของกองตำรวจกับหน่วยดับเพลิงของนครนิวยอร์กรวมกัน"

เออร์ลันน์ ซิลเดอส์, *In a Time Beyond Warnings - Strengthening the United Nations System*
(Catholic Institute for International relations, April 1993)

ตารางที่ ๑ : ข้อมูลสนเทศ

ประเทศ	เนื้อที่ ๑๐๐๐ ตร.กม.	ประชากร ล้าน (๑๙๙๕)	การเพิ่มตาม ธรรมชาติ %	ผลิตภัณฑ์มวล รวมประชา- ชาติ (GNP) ดอลลาร์ต่อ คน (๑๙๙๕)	จำนวน เด็กใน โรงเรียน ทุก ๑๐๐,๐๐๐ คน (๑๙๙๕)	อัตราการรู้ หนังสือ %	อายุขัย เฉลี่ย ปี	ค่าใช้จ่าย ทางการ เทียบกับ ผลิตภัณฑ์ มวลรวมภายใน ประเทศ (GDP) %	แคลอรีที่ ได้รับเป็น ร้อยละกับ แคลอรีที่ ต้องการ
ออสเตรเลีย	๗,๖๘๒	๑๗.๘	๐.๘	๑๗,๐๕๐	๗๐๐	๑๐๐	๗๗	๓.๗๕	+๑๘.๗๕
โบลิเวีย	๑,๐๙๙	๘.๐	๒.๗	๖๕๐	๑๕๐	๗๕	๖๑	๑.๒๕	-๑๑.๒๕
จีน	๙,๕๓๙	๑,๑๗๘.๕	๑.๒	๓๗๐	๓๐๐	๗๕	๗๐	-	+๗.๕๐
คิวบา	๑๑๕	๑๑.๐	๑.๐	-	๕๐๐	๙๖	๗๖	๘.๗๕	+๑๘.๗๕
แกมเบีย	๑๑	๐.๙	๒.๕	๓๖๐	๑๕๐	๒๖	๔๙	๑.๒๕	-๕.๐๐
ฮังการี	๙๓๕	๑๑.๒	๑.๗	-	๑๕๐	๙๐	๖๙	๑๐.๐๐	+๗.๕๐
อินเดีย	๓๐๑	๕๗.๘	๐.๐	๑๘,๕๘๐	๙๐๐	๗๗	๗๗	๓.๗๕	+๒๕.๐๐
โปแลนด์	๓๑๓	๓๘.๕	๐.๓	๑,๘๓๐	๗๐๐	๙๙	๗๑	๓.๗๕	+๒๕.๐๐
สหรัฐอเมริกา	๙,๕๗๒	๒๕๘.๓	๐.๘	๒๒,๕๖๐	๕๐๐	๙๙	๗๕	๘.๗๕	+๒๕.๐๐
ซิมบับเว	๓๙๐	๑๐.๗	๑.๐	๖๒๐	๓๐๐	๗๙	๕๖	๑๐.๐๐	-๑๕.๐๐
ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ช	ซ	ณ	ญ

กิจกรรม

- กิจกรรมนี้ทำเป็นรูปของโครงการ ประเทศสมาชิกของสหประชาชาติ ๑๐ ประเทศ ในตารางที่ ๑ ได้จ่ายเงินให้สหประชาชาติรวมทั้งหมด ๓๒๕.๓๔ ล้านดอลลาร์ใน ค.ศ. ๑๙๙๑ นักเรียนได้รับข้อเสนอสถิตเพิ่มเติมของแต่ละประเทศไปแล้ว โดยการใช้ข้อเสนอสถิตและข้อมูลอื่นๆ ที่นักเรียนปรารถนาจะรวบรวม ตัดสินวิธีคำนวณส่วนแบ่งของแต่ละประเทศจากงบประมาณทั้งหมด นักเรียนอาจต้องการตรวจสอบว่า ประเทศอื่นๆ ให้เงินช่วยเหลือจำนวนเท่าไรด้วยตัวนักเรียนเองจงเขียนรายงานเสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยการให้เงินช่วยเหลือของสมัชชาใหญ่ แสดงวิธีการคำนวณการจ่ายเงินช่วยเหลือของประเทศเหล่านั้น โดยอาศัยข้อเสนอสถิตดังกล่าวนี้ ขอให้เน้นความสำคัญของสหประชาชาติ และความยุติธรรมของการจ่ายเงินช่วยเหลือ เพื่อกระตุ้นให้ประเทศเหล่านั้นจ่ายเงินตรงตามเวลา
- ก. จงอภิปรายหัวข้อที่ว่า "ประเทศที่ร่ำรวยกว่าควรจ่ายเงินมากขึ้น และประเทศที่ยากจนกว่าควรจ่ายเงินน้อยลงใช่หรือไม่" ?
- ข. ประเทศที่ยากจนคืออะไร ?
- ค. ประเทศที่ค้างชำระกว่า ๒ ปีควรเสียสิทธิการออกเสียงในสมัชชาแห่งสหประชาชาติหรือไม่ ?
- ง. ประเทศทุกประเทศควรออกเสียงได้เพียง ๑ เสียง แม้ว่าจ่ายเงินมากกว่าประเทศอื่นหรือไม่ ?
- จ. สหประชาชาติควรจะได้รับการยินยอมให้ยืมจากธนาคารต่างๆ ได้หรือไม่ ?

ดู ข้อมูลจำเพาะ ก และ ฉ

การทำโครงการให้เสร็จ

นักเรียนควรใช้เวลาประมาณ ๑๐ ชั่วโมงในการทำโครงการ รวมทั้งเวลาในการทำการบ้านและบทเรียนในสัปดาห์แรก ให้เขียนแผนงานว่าจะดำเนินการทำงานและรวบรวมข้อสนเทศทั้งหมดที่จำเป็นอย่างไรบ้าง ส่วนเวลาที่เหลือนักเรียนควรใช้ทำโครงการให้เสร็จ โดยบันทึกความก้าวหน้าของการทำงานในแต่ละวันลงในแผ่นบันทึกหรืออนุทิน

วันที่	ระยะเวลา	งาน	งานเสร็จ ใช่/ไม่ใช่

อธิบายสิ่งที่นักเรียนคำนวณอย่างแจ่มแจ้งลงในแต่ละหน้า และบอกด้วยว่า เหตุใดจึงเลือกทำเช่นนี้ นำเสนอวิธีคำนวณด้วยกราฟ หรือแสดงข้อมูลด้วยวิธีอื่น ๆ นักเรียนอาจใช้แผ่นตารางทำการ (spreadsheet) ก็ได้ ถ้ามีในบทสรุป ควรแนบจดหมายอธิบายไปยังคณะกรรมการว่าด้วยการให้เงินช่วยเหลือของสมาชิกผู้ใหญ่ด้วย

ห้ามคัดลอกให้นักเรียน

ข้อแนะนำสำหรับครู

โครงการนี้เป็นโครงการปลายเปิดและเสริมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนใช้เลขคณิตและวิธีแสดงข้อมูลในสถานการณ์ในชีวิตจริง หลังจากทำโครงการเสร็จแล้ว นักเรียนอาจอยากทราบว่า การจ่ายเงินช่วยเหลือสหประชาชาติมีวิธีคำนวณอย่างไร และแต่ละประเทศในตารางจะต้องจ่ายเงินจำนวนเท่าไร

การคำนวณการจ่ายเงินช่วยเหลือสหประชาชาติในเบื้องต้น พิจารณาจากความสามารถของแต่ละประเทศว่าจะจ่ายได้เท่าไร โดยประมาณจากรายได้ประชาชาติของประเทศนั้น ๆ อย่างไรก็ตาม ไม่มีประเทศใดจ่ายมากกว่าร้อยละ ๒๕ หรือน้อยกว่าร้อยละ ๐.๐๑ ของงบประมาณทั้งหมด

ตารางที่ ๒

ประเทศ	จำนวนเงินที่จ่าย (ดอลลาร์)	% ของทั้งหมด
ออสเตรเลีย	๑๕,๔๖๕,๕๒๙	๑.๕๗
โปแลนด์	๙๒,๑๓๑	๐.๐๑
จีน	๗,๒๗๘,๓๒๙	๐.๗๙
คิวบา	๘๒๙,๑๗๖	๐.๐๙
แอมบีย	๙๒,๑๓๑	๐.๐๑
อิรัก	๑,๑๐๕,๕๖๙	๐.๑๒
อิตาลี	๓๖,๗๖๐,๑๗๒	๓.๙๙
โปแลนด์	๕,๑๕๙,๓๒๓	๐.๕๖
สหรัฐอเมริกา	๒๗๑,๕๖๔,๔๖๐	๒๕.๐๐
ซิมบับเว	๑๘๔,๒๖๒	๐.๐๒

๑๙. ห้องแห่งความเจ็บ

ห้องทำสมาธิของสหประชาชาติ

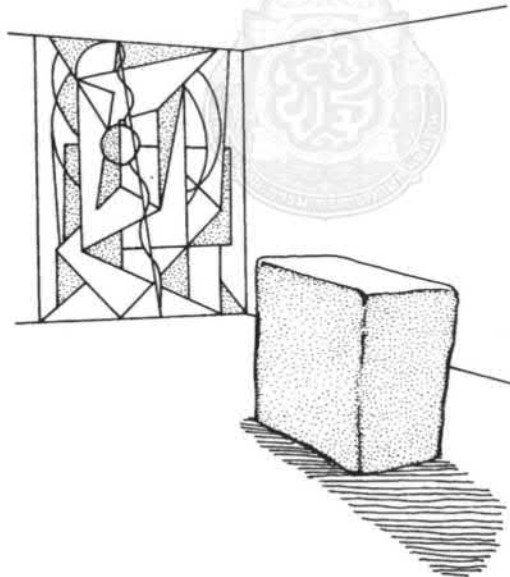
ห้องนี้อุทิศให้แก่สันติภาพและผู้ที่ถูกชีวิตให้แก่สันติภาพ
เป็นห้องแห่งความเจ็บ ซึ่งความคิดเท่านั้นมีสิทธิ์พูด

เราทุกคนมีศูนย์กลางแห่งความสงบนิ่งภายในตัวเอง แวดล้อมด้วยความเจ็บ

สถานที่แห่งนี้หรือสหประชาชาติซึ่งอุทิศให้แก่งานและการอภิปรายเพื่อสันติภาพ ควรจะมีห้องสักห้องหนึ่งที่อุทิศให้แก่ความเจ็บที่เป็นความหมายภายนอก และความสงบนิ่งที่เป็นความหมายภายใน

การสร้างห้องเล็กๆ นี้ขึ้นให้เป็นสถานที่ซึ่งประตูทุกบานเปิดออกไปสู่ดินแดนของความคิด และการสวดมนต์ภาวนาอันหาขอบเขตมิได้นั้น เป็นจุดประสงค์ประการหนึ่ง

ผู้คนที่มีความเชื่อต่างๆ กันจะมาพบกันที่นี่ และด้วยเหตุผลข้อนี้เอง เราจึงไม่มีสัญลักษณ์ที่เราคุ้นเคยชนิดใดๆ เพื่อนำมาใช้ในการทำสมาธิของเรา

อย่างไรก็ตาม มีสิ่งต่างๆ ที่พูดกับเราทั้งหลายด้วยภาษาเดียวกัน เราได้แสวงหาสิ่งดังกล่าวนี้ และ เราเชื่อว่าเราได้พบสิ่งนั้นแล้ว ในลำแสงที่ส่องกระทบพื้นผิวที่มีแสงระยิบระยับของแท่นหิน

ดังนั้น ตรงใจกลางห้องเราจะได้เห็นสัญลักษณ์ของแสงสว่างจากท้องฟ้าว่า ให้กำเนิดชีวิตแก่โลกที่เราอาศัยอยู่อย่างเหมาะสมได้อย่างไร สำหรับเราทั้งหลาย นี่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงว่า แสงสว่างแห่งจิตวิญญาณ (spirit) ให้ชีวิตแก่สรรพสิ่งอย่างไร

แต่แท่นตรงใจกลางห้องมีเรื่องที่จะบอกเราได้มาก เราอาจมองเห็นแท่นนี้ว่า เป็นเสมือนแท่นบูชา ซึ่งมีแต่ความว่างเปล่า ไม่ใช่เป็นเพราะไม่มีพระเจ้า ไม่ใช่เป็นเพราะแท่นบูชานี้ เป็นแท่นบูชาของเทวดาที่ไม่มีใครรู้จัก แต่เป็นเพราะว่าแท่นบูชานี้อุทิศแด่พระเจ้าที่มนุษย์เคารพบูชา ซึ่งมีหลายพระนามและหลายรูปแบบ

แท่นตรงใจกลางห้องเตือนให้เรานึกถึง ความมั่นคงและถาวรในโลกแห่งการเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง แท่งหินแร่เหล็กนี้มีน้ำหนักและความมั่นคงของความเป็นนิรันดร์ แท่งหินแร่เหล็กนี้จะเตือนใจให้เราระลึกถึงเสาหลักแห่งความอดทนและความเชื่อ ที่จะใช้เป็นพื้นฐานสำหรับความมานะพยายามของมวลมนุษย์

วัตถุที่เป็นส่วนประกอบของแท่นนี้ นำความคิดของเราไปสู่ความจำเป็นในการเลือก ระหว่างการทำลายกับการสร้าง ระหว่างสงครามกับสันติภาพ มนุษย์สร้างดาบจากเหล็ก สร้างฆาตสำหรับโถงจากเหล็กด้วยเหมือนกัน มนุษย์สร้างรถถังจากเหล็ก แต่ในทำนองเดียวกัน ก็สร้างบ้านเรือนให้มนุษย์อาศัยอยู่ แท่งหินแร่เหล็กเป็นส่วนหนึ่งของโคตรทรัพย์ที่เราได้รับมรดกมาจากโลกของเรา เราจะใช้สินแร่เหล็กนี้อย่างไร

ลำแสงกระทบแท่นในห้องที่มีความเรียบง่ายอย่างที่สุด ไม่มีสัญลักษณ์อื่นใดเลย ไม่มีสิ่งใดมาหักเหความสนใจของเรา หรือมาทำลายความสงบนิ่งภายในตัวเรา เมื่อตาเรามองกวาดจากสัญลักษณ์เหล่านี้ไปยังฝามันด้านหน้า ก็เห็นลวดลายที่เรียบง่าย ซึ่งนำไปสู่ความสามัคคี เสรีภาพ และยุติแห่งความว่างเปล่า

มีคำกล่าวโบราณอยู่ประโยคหนึ่งว่า ความสำคัญของเรือไม่ได้อยู่ที่ตัวเรือ แต่อยู่ที่ที่ว่างภายในเรือ เช่นเดียวกับห้องนี้ซึ่งเป็นที่สำหรับผู้ที่มาแทนที่ที่ว่างนั้น ด้วยสิ่งที่เขาค้นพบในศูนย์กลางแห่งความสงบนิ่งนี้

ดัก ฮัมมาร์สค็อด

(Dag Hummarskjöd)

เลขาธิการสหประชาชาติ ค.ศ. ๑๙๕๓-๖๑

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : ห้องทำสมาธิของสหประชาชาติ

“...มีสิ่งที่ยืดหยุ่นง่าย - ลำแสงที่ส่องกระทบผิวหน้าอันเป็นประกายของแท่นทึบ แท่นที่กลางห้องเป็นแท่งหินแร่เหล็ก ผืนห้องสีฟ้าเทา ลวดลายที่เรียบง่าย สีสันบริสุทธิ์” คำพูดเหล่านี้ใช้บรรยายลักษณะของห้องทำสมาธิ ที่อาคารสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ในนครนิวยอร์ก ห้องนี้เปิดใช้เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๕๒ ได้ปรับปรุงและขยายให้ใหญ่ขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๕๖ ห้องนี้มีรูปตัว V ยาว ๙ เมตร ตกแต่งอย่างเรียบง่าย ตั้งอยู่ทางด้านตะวันตกของห้องโถงทั่วไป และเปิดให้บรรดาผู้แทนและผู้มาเยือนจากประเทศต่างๆ เข้ามาใช้ได้ ห้องนี้ยังใช้เพื่อจุดประสงค์ของผู้มีความเชื่อร่วมกัน นับว่าเป็นห้องที่เรียบง่ายเมื่อเทียบกับกระเบื้องอื่น ๆ ที่มีแต่ความโกลาหลอลหม่านของผู้คนจำนวนมาก และถนนที่วุ่นวายสับสนของนครนิวยอร์ก จุดมุ่งหมายคือ “สร้างให้ห้องเล็ก ๆ นี้ให้เป็นสถานที่ซึ่งประตูเปิดออกไปสู่ดินแดนอันไร้ขีดจำกัดแห่งความคิดและการสวดมนต์ภาวนา”

ศาสนาคริสต์

พวกเขาจะไม่กลัวว่า ที่นี้จะมีทั้ง
หรือที่นี้จะมีทั้ง เพราะดูกรท่านเจ้าข้า
พระผู้เป็นเจ้าอยู่เบื้องหน้าท่านแล้ว
St.Luke 17:21, New Testament

ศาสนาเชน

ผู้ที่ควบคุมทุกสิ่งได้ควรละได้
ทุกสิ่ง
และใคร่ครวญถึงชีวิตเห็นในชีวิต
ผู้ที่มีวิญญาณบริสุทธิ์จากการทำสมาธิ
เปรียบเสมือนเรือที่ลอยในน้ำ
เหมือนเรือที่ถึงฝั่ง เขาได้ก้าว
ผ่านความทุกข์ไปแล้ว
Sutra-Kritanga Sutra

ศาสนาอิสลาม

จงยึดมั่นในองค์พระอัลเลาะห์
ในใจของท่าน ด้วยความถ่อมตน โดย
ไม่สงสัยสงสัย ไม่มีเวลาเช้า ไม่มีเวลา
เย็น และจงเป็นผู้ที่ไม่ละเลย
The Koran

ศาสนาซิกข์

โลกคือมหาสมุทรที่ยากจะก้าวข้าม
มนุษย์จะก้าวข้ามไปได้ได้อย่างไร?
ประจักษ์ชัดกัในน้ำที่คงความนิ่ง
ประจักษ์ชัดในคำสาร
ดังนั้น ด้วยการใคร่ครวญคำสอน
ท่านก็จะหลุดพ้นจากโลก
Guru Nanak

ศาสนาฮิว

จงมอบหัวใจแก่พระเจ้า
The Talmud

ลัทธิเต๋า

ข้าพเจ้าทำทุกอย่างเพื่อให้บรรลุ
ความว่างเปล่า
ข้าพเจ้ายึดเหนี่ยวความสงบนิ่งอย่างมั่นคง
สัตว์ทั้งหลายจะตื่นขึ้นมาด้วยกัน
และข้าพเจ้ามีารการกลับมาของพวกเขา
สัตว์ทั้งหลาย
ส่วนกลับไปสู่ที่มาของคน
การกลับสู่ใจของคณะที่ถือการสงบนิ่ง
Tao Te Ching (D C Lau แปล)

ศาสนาฮินดู

ใครก็ตามที่อยู่ในวรรณะมนุษย์จะ
บรรลุความยิ่งใหญ่
เขามีสวนหนึ่งที่เป็นรางวัลจากการทำสมาธิ
จงเคารพการทำสมาธิ
ผู้เคารพบูชาว่าสมาธิเป็นสิ่งสูงสุดเท่านั้น
ที่จะหลุดพ้นอย่างแท้จริง
Chandogya Upanishad

พุทธศาสนา

ธรรมะคือสิ่ง
สัมมาทิฐิ ความเห็นชอบ
สัมมาสังกัปปะ ความดำริชอบ
สัมมาวาจา การเจรจาชอบ
สัมมากัมมัฏตะ การกระทำชอบ
สัมมาอาชีวะ การเลี้ยงชีพชอบ
สัมมาวายามะ ความเพียรชอบ
สัมมาสติ การระลึกชอบ
สัมมาสมาธิ ตั้งใจมั่นชอบ

กิจกรรม

๑. แม้ว่าห้องทำสมาธินี้จะเรียบง่าย แต่ก็มีสัญลักษณ์ที่สำคัญบางอย่างที่สร้างไว้ในห้อง แสงสว่างและแท่นที่ทำมาจากหินแร่เหล็ก ขอให้นักเรียนคิดว่า คำต่อไปนี้มีความสำคัญอย่างไร คือ แท่น แสงสว่าง เหล็ก และหิน สัญลักษณ์ที่ใช้กันตามปกติในศาสนาต่างๆ มีได้นำมาใช้ในห้องทำสมาธินี้ เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ?
๒. นักเรียนคิดว่า ข้อความจากศาสนาและลัทธิต่างๆ ที่ยกมากล่าวไว้ในหน้า ๑๐๙ มีลักษณะใดร่วมกันบ้าง ?
๓. ศาสนาที่สำคัญทุกศาสนายอมรับความสำคัญของการทำสมาธิ สหประชาชาติก็เช่นเดียวกัน จุดมุ่งหมายของสหประชาชาติมีความคล้ายคลึงกับจุดมุ่งหมายของศาสนาที่สำคัญของโลกมากน้อยเพียงใด ? (ดู คำปรารภแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ข้อมูลเฉพาะ จ)
๔. จงออกแบบห้องทำสมาธิของนักเรียนเอง นักเรียนคิดว่า โรงเรียนของนักเรียนควรสร้างห้องทำสมาธิไว้หรือไม่ ? ถ้าเห็นว่าควรมี ขอให้ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ใหญ่ของนักเรียน

๒๐. หน้าต่างกระจกสี

หน้าต่างกระจกสี โดย มาร์ก ชากัล ค.ศ. ๑๙๖๔

ศิลปะ

เกี่ยวกับตัวศิลปิน

มาร์ก ชากัล (ค.ศ. ๑๘๘๗-๑๙๘๕)

มาร์ก ชากัล (Marc chagall) เกิดในรัสเซียตะวันตก เขามีแววศิลปินตั้งแต่อายุยังน้อย งานส่วนใหญ่ของเขาเป็นประเภทไร้มายา โดยได้รับอิทธิพลมาจากศิลปะพื้นบ้านในถิ่นกำเนิด ชากัลได้รับการฝึกอบรมเป็นจิตรกรในนครเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ซึ่งทำให้เขาสามารถใช้สีได้และเทคนิคได้อย่างยอดเยี่ยม งานส่วนใหญ่ของชากัลได้รับอิทธิพลจากเทคนิคของฝรั่งเศส และมีจินตภาพคล้ายฝัน

ชากัลอาศัยอยู่ที่กรุงปารีสในทศวรรษ ๑๙๒๐ เขาทำงานในรูปแบบของสื่ออันหลากหลาย ได้สร้างภาพพิมพ์กัตกรด (etchings) และภาพประกอบสำหรับหนังสือจากพระคัมภีร์เก่า ในทศวรรษ ๑๙๕๐ เขาทำเครื่องปั้นดินเผา (ceramics) และประติมากรรมปูน (sculptural reliefs) รวมทั้งออกแบบหน้าต่างกระจกสี ชากัลเขียนภาพจากภาพที่รวบรวมไว้ และจากความคิดที่ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมพื้นบ้านเกี่ยวกับชาวยิวของเขา ภาพเขียนเหล่านี้ได้สร้างโลกแห่งเทพเจ้า (mythology) ของเขาขึ้นมาเอง งานที่มีลักษณะคล้ายฝันของเขา ทำให้คนทั้งหลายนำไปเปรียบเทียบกับศิลปินแนวอติสัจนิยม (surrealists) อย่างไรก็ตาม เขาอยากให้ออกไปไกลกลุ่มศิลปินแนวลัทธิประทับใจยุคหลัง (Post-Impressionists) เช่นเดียวกับโกแกมมากกว่า เพราะงานของเขามีเสน่ห์ในด้านการตกแต่ง และมีพลังทางจินตนาการมากกว่า

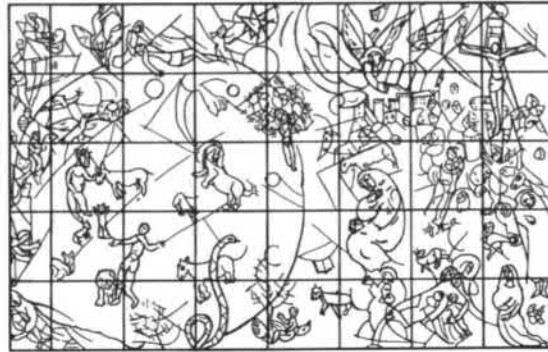
เพิ่มข้อมูล
สหประชาชาติ

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : หน้าต่างกระจกสี โดยมาร์ก ชากัล, ค.ศ. ๑๙๖๔

แผ่นกระจกนี้เป็นอนุสรณ์แก่ ดิก อัมมารีโซลต์ เลขาธิการสหประชาชาติผู้ล่วงลับไปแล้ว และบุคคลอีก ๑๕ คนที่เสียชีวิตในอุบัติเหตุเครื่องบินตกใกล้กับเมืองนโดลาในทวีปแอฟริกา ในขณะที่ไปปฏิบัติงานเพื่อสันติภาพ ดิก อัมมารีโซลต์เป็นผู้นิยมชมชอบผลงานของชากัล และศิลปินผู้นี้ก็ตกลงอุทิศผลงานชิ้นนี้ ซึ่งเกิดจากความริเริ่มของเขาเองเป็นอนุสรณ์ งานชิ้นนี้สร้างขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๖๔

ภาพอนุสรณ์นี้มีลักษณะเป็นภาพสีฟ้า ในภาพนี้ ชากัลพยายามถ่ายทอดความเรียบง่ายและความงามของอุดมการณ์ของสันติภาพและภราดรภาพ ซึ่งเป็นจุดประสงค์ในการก่อตั้งสหประชาชาติ สัญลักษณ์ของสันติภาพและความรักอาจมองเห็นได้ทั่วแผ่นกระจกแผ่นนี้ ตรงใจกลางของแผ่นกระจกจะเห็นภาพใบหน้าที่สวยงามบริสุทธิ์อยู่ท่ามกลางดอกไม้กำลังงอกขึ้น เด็กน้อย ทางด้านขวามือจะเห็นมนุษย์ชาติเรียกหาสันติภาพ ศาสตราของสันติภาพ และสัญลักษณ์ของกฎหมายทางด้านซ้ายมือทั้งล่างและบน จะเห็นภาพของความเป็นแม่ และผู้คนที่เดินรบนหาสันติภาพ

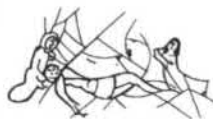
จงคิด

...เกี่ยวกับหน้าตาต่างๆกะจกลี
จะเห็นหน้าตาเหล่านี้ได้ที่ไหนบ้าง ? ลองไป
เยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ในท้องถิ่นที่มีหน้าตาต่าง
กะจกลี

...เกี่ยวกับภาพ

จงบรรยายว่า เธอคิดว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น
ในภาพนี้ อารมณ์ (mood) ของภาพเป็น
อย่างไร ? จงอธิบายลงในภาพ

...เกี่ยวกับสัญลักษณ์

ศาสนาทุกศาสนามีสัญลักษณ์และเรื่องราวที่
เกี่ยวข้องกับความเชื่อ องค์การหลายองค์การ
ก็มีสัญลักษณ์เช่นเดียวกัน บริษัทใหญ่ๆ
ชอบการลูกเสือและเนตรนารี พรรคการเมือง
และที่แน่นอนที่จะต้องมี นั่นก็คือหน่วยงาน
พิเศษของสหประชาชาติ

หน้าตาแบบนี้เล่าเรื่องสันติภาพและภราดรภาพ เราได้เห็นสัญลักษณ์ภายในภาพด้วย ขอให้ย้อน
กลับไปดูภาพสีบนปกหน้าของหนังสือเล่มนี้ แล้วตอบเป็นลายลักษณ์อักษรว่า เธอเห็นสัญลักษณ์อะไรบ้างบน
หน้าตา

กิจกรรม

๑. คาสนาคือทัศนะที่มีต่อพระเจ้าและชีวิต ชากัลก็ได้แสดงให้เห็นว่า เขาตีความความหมายของสันติภาพได้อย่างไร จงคิดถึงข้อความ (message) หรือเรื่องราว (story) ที่นักเรียนอยากเล่าให้ผู้อื่นฟัง ข้อความหรือเรื่องราวที่จะเล่านี้อาจมาจากความเชื่อของนักเรียนเองก็ได้
๒. จงศึกษาหน้าต่างที่มีรูปพรรณสัณฐานต่างๆ แล้วจดบันทึกลงในสมุดบันทึกว่า นักเรียนได้เห็นหน้าต่างเหล่านี้ที่ไหน พยายามใช้เครื่องมือหลายๆ อย่าง เช่น ปากกา หมึก สีน้ำ ภาพถ่าย ในการบันทึกดังกล่าวเพื่อเป็นตัวอย่าง ให้ดูหน้าต่างกระจกสีในท้องถิ่นที่นักเรียนอยู่ แล้วบันทึกและเขียนภาพร่าง (sketches) โดยใช้สีประเภทใดก็ได้
๓. จงเลือกรูปพรรณสัณฐานหน้าต่างที่นักเรียนต้องการเล่าเรื่องประกอบ จงออกแบบหน้าต่างกระจกสีของนักเรียนเอง โดยใช้สีและสัญลักษณ์ในทางสร้างสรรค์
๔. จงทำหน้าต่างกระจกสี โดยใช้วัสดุที่หลากหลาย เพื่อให้กระจกสีสร้างความประทับใจแก่ผู้ที่ได้เห็น นักเรียนอาจหาสีหน้าต่างห้องเรียนก็ได้ ถ้าครูอนุญาต นักเรียนอาจทดลองใช้สีที่เหมาะสม ถ้านักเรียนต้องการให้สีติดทนนาน สีของสี (colour mediums คือ ของเหลวที่ผสมลงไปกับผงสี - ผู้แปล) ที่ต้องใช้ต้องเตรียมมาเป็นพิเศษ ขอให้ตรวจสอบกับร้านขายวัสดุว่า มีสีชนิดพิเศษที่นักเรียนต้องการหรือไม่ นักเรียนอาจใช้กระดาษที่สบูะบนกระดาษสีดำที่ตัดมา หรือถ้าต้องการให้เห็นเด่นชัดขึ้น ก็ให้ใช้กระดาษแก้ว หรือเจล (gel) สะท้อนแสงงานชิ้นนี้อาจเป็นงานที่นักเรียนทั้งชั้นที่แบ่งเป็นกลุ่มย่อยช่วยกันทำ หรือให้แต่ละบุคคลทำก็ได้ จะออกแบบให้มีขนาดใหญ่หรือขนาดเล็กก็ได้
๕. ลองระบายสีผ้าและย้อมผ้า ความคิดจากการทำหน้าต่างอาจถ่ายทอดไปสู่งานผ้า และอาจระบายผ้าไหมด้วยมือ การออกแบบสามารถทำซ้ำโดยใช้ผ้าชนิดใดก็ได้ ถ้านำผ้าไปซึงด้านที่มีแสงสว่าง จะเห็นภาพที่ตื่นตาตื่นใจทีเดียว
๖. ลองออกแบบดูบ้าง นักเรียนได้พูดถึงเรื่องสัญลักษณ์กันมาแล้วว่าใช้ที่ไหน และเราได้เห็นสัญลักษณ์เหล่านั้นที่ไหน ลองใช้ความรู้พื้นฐานเหล่านี้ช่วยนักเรียนออกแบบสัญลักษณ์สำหรับโรงเรียน หรือชุมชนของนักเรียน นักเรียนอยากให้คนอื่นเห็นว่านักเรียนมีความเป็นมิตร ชอบช่วยเหลือผู้อื่น หรือเป็นคนขยันขันแข็งหรือไม่ ? คุณสมบัติดังกล่าวสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นสัญลักษณ์ในงานออกแบบของนักเรียนได้ นักเรียนอาจเลือกออกแบบสัญลักษณ์สำหรับงานอุตสาหกรรมท้องถิ่น ร้านค้า โบสถ์ ศูนย์ชุมชน สโมสรเยาวชน สโมสรกีฬา ฯลฯ สัญลักษณ์เหล่านี้อาจนำไปใช้กับสิ่งอื่นๆ เช่น เสื้อยืดคอกลม ถุงกระดาษสำหรับใส่ของหิ้วกระดาษเขียนจดหมาย และแถบเครื่องหมาย นักเรียนอาจทดลองกับวิธีการพิมพ์แบบต่างๆ เช่น การพิมพ์สกรีน (screen-printing) สำหรับเสื้อคอกลม การเรียงพิมพ์สำหรับหิ้วกระดาษเขียนจดหมายและแถบเครื่องหมาย รวมทั้งการใช้สแตนซิลสำหรับถุงกระดาษสำหรับใส่ของ

๒๑. มรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ

บัญชีรายการมรดกโลกของยูเนสโก

การรณรงค์ระดับนานาชาติของยูเนสโกเพื่อปกป้องรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่สูญหาย

ใน ค.ศ. ๑๙๖๐ ยูเนสโกได้เริ่มความพยายามอย่างจริงจัง เพื่อปกป้องและรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของฟาโรห์ในอียิปต์ตอนใต้และซูดานตอนเหนือ ซึ่งเป็นบริเวณที่รู้จักกันว่า นูเบีย ใน ค.ศ. ๑๙๕๙ รัฐบาลอียิปต์ได้เริ่มสร้างเขื่อนใหม่ในลุ่มแม่น้ำไนล์ชื่อว่า เขื่อนอัสวาน เขื่อนนี้จะทำให้เกิดทะเลสาบจำลองขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งอาจทำให้น้ำท่วมมรดกทางวัฒนธรรมหลายแห่งในบริเวณนั้น ดังนั้น ยูเนสโกจึงเริ่มรณรงค์อย่างไม่เคยทำมาก่อน โดยการหาทุนและนำผู้เชี่ยวชาญระดับนานาชาติมาพบปะกัน และแสวงหาความร่วมมือจากรัฐบาลต่างๆ เพื่อย้ายมรดกทางวัฒนธรรมไปยังที่ที่ปลอดภัย

ในตอนแรกๆ เงินทุนและทรัพยากรมีจำนวนจำกัด แต่การรณรงค์ของยูเนสโกทำให้ชาวโลกเห็นความสำคัญของโครงการนี้มากขึ้น ในไม่ช้าประเทศต่างๆ ทั่วโลก จากอเมริกาใต้ไปถึงยุโรป แอฟริกา และเอเชีย ได้ส่งคณะผู้แทนไปสำรวจแหล่งมรดกต่างๆ ของมรดกของนูเบีย เงินทุนเริ่มหลั่งไหลมาจากประเทศผู้บริจาค มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุด ๒ แห่ง คือ อาบู ซิมเบล (Abu Simbel) และเกาะฟีลี (Philae Island) ซึ่งเป็นเทวาลัยอันสวยงาม ตั้งอยู่บนเกาะกลางลุ่มแม่น้ำไนล์ ใน ค.ศ. ๑๙๖๐ ถึง ๑๙๖๓ ผู้เชี่ยวชาญจากประเทศต่างๆ ได้ศึกษาหนทางที่จะทำให้เทวาลัยทั้งสองนี้ และรูปแกะสลัก (statues) ทั้งหลายปลอดภัย ใน ค.ศ. ๑๙๖๔ จึงได้เริ่มโครงการ ๔ ปี โดยได้ตัดเทวาลัยเหล่านี้ออกเป็นแท่งๆ หนักแท่งละ ๒๐ ถึง ๓๐ ตัน และย้ายไปยังเกาะอื่นเหนือที่ตั้งเดิมไป ๖๐ เมตร แต่มีสภาพแวดล้อมทั่วไปคล้ายกับที่ตั้งเดิมมาก

ปฏิบัติการดังกล่าวนี้จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากนานาชาติ ความเชี่ยวชาญด้านเทคนิค จินตนาการ ความเอาใจใส่ และเงิน เพื่อที่จะปกป้องโบราณวัตถุและสิ่งสำคัญทางวัฒนธรรม นับเป็นครั้งแรกที่มีการแสดงออกในลักษณะรูปธรรมที่เกี่ยวกับแนวความคิดของมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่คนทั่วโลกรับรู้ความสำเร็จของการรณรงค์ในนูเบียได้เป็นแบบอย่างของสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นทั่วโลกในปัจจุบัน

รูปแกะสลักนุเบีย ในอียิปต์ตอนบน

แฟ้มข้อมูล
สถาปัตยกรรม

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติของโลก

กล่าวโดยทั่วไป ศิลปะเป็นการแสดงออกที่สมบูรณ์ที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษยชาติ ทุกสังคมและทุกวัฒนธรรมมีศิลปะของตนเอง ซึ่งปรากฏในรูปแบบที่หลากหลาย สถาปัตยกรรมของที่อยู่อาศัยและอาคารสำนักงานของเรา เป็นผลผลิตจากวัฒนธรรมของเรา เทวาลัย และศาสนสถานอื่นๆ ก็เช่นเดียวกัน รูปแกะสลัก จิตรกรรม และเครื่องตกแต่งประดับประดาทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นเครื่องตกแต่งในบ้าน อุทยาน และตามจัตุรัสต่างๆ ล้วนเป็นตัวอย่างของวัฒนธรรมของบุคคล ท้องถิ่น และของชาติ

วัฒนธรรมและศิลปะเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน จนบางครั้งเราไม่ได้ให้ความสนใจ อนุสาวรีย์ที่มีขนาดมหึมาเสียด้วยซ้ำไป พิพิธภัณฑ์ของอียิปต์ อะโครโพลิสแห่งเอเธนส์ มาซูพิคซู

(Machu Picchu) ในเปรู เหล่านี้เป็นตัวอย่างของสถานที่ที่ตกทอดมา ซึ่งช่วยให้เราเข้าใจและรู้สึกซาบซึ้งถึงความมหัศจรรย์ของวัฒนธรรมในอดีตมากขึ้น สถานที่ที่ตกทอดมาเหล่านี้หลายแห่งได้ช่วยเสริมแต่งชีวิตของเราให้มีความสุขมาหลายศตวรรษ และด้วยเหตุนี้จึงถือได้ว่า สิ่งเหล่านี้เป็นมรดกของเรา ตัวอย่างเช่น พีระมิดในอียิปต์ได้เป็นสิ่งบันดาลใจในด้านศิลปะ และเป็นตัวอย่างแก่นูสาวรีย์อื่นๆ ทั่วโลกมากกว่า ๔,๐๐๐ ปีแล้ว โบราณสถานอันหาที่เปรียบมิได้เหล่านี้หลายแห่งได้เสื่อมโทรมลงไปอย่างรวดเร็ว ส่วนใหญ่เนื่องจากขาดการเอาใจใส่ดูแล นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกหลายประการที่ทำให้สายโบราณสถานเหล่านี้ เช่น การขยายตัวของเมือง ภาวะมลพิษ แร่กัดดินของประชากร ความขัดแย้งกันทางอาวุธและสงคราม

ปฏิบัติการก้าวใหญ่เพื่อช่วยคุ้มครองสถานที่สำคัญเหล่านี้เกิดขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๗๒ เมื่อมีสมัชชาประชุมที่ ๑๗ ของการประชุมใหญ่ของยูเนสโก ซึ่งมีมติเห็นชอบอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติของโลก (the Protection of the World Cultural and Natural Heritage) อนุสัญญานี้เรียกร้องให้ชาติต่างๆ รับภาระหน้าที่ในการคุ้มครองรักษานูสาวรีย์และโบราณสถาน ซึ่งเป็นที่รับรองกันว่ามีคุณค่าสูงยิ่งสำหรับมนุษยชาติทั้งมวล สถานที่ทางธรรมชาติและสถานที่ทางวัฒนธรรมประมาณ ๔๐๐ แห่งใน ๑๐๐ ประเทศทั่วโลก ปรากฏอยู่ในรายชื่อมรดกโลกของยูเนสโก

สถานที่ทางวัฒนธรรมหลายแห่งได้ถูกรวบรวมไว้ในรายชื่อ เพราะเข้าเกณฑ์บางประการที่กำหนดไว้ เช่น เป็นตัวแทนด้านศิลปะที่หาที่เปรียบมิได้ มีอิทธิพลอย่างใหญ่หลวงต่อคนรุ่นหลังเป็นเวลานาน หรือเป็นตัวอย่างอันเลิศของอารยธรรม หรือขนบธรรมเนียมทางวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น ลาลิเบลา (Lalibela) ในเอธิโอเปีย ซึ่งมีระบบอุโมงค์เชื่อมโบสถ์ที่สวยงามถึง ๑๑ แห่ง หรือหุบเขาเอ็ม'ซาบ (M'Zab Valley) ในแอลจีเรีย ซึ่งเป็นกลุ่มเมืองที่มีลักษณะเป็นป้อมปราการแห่งคริสต์ศตวรรษที่ ๑๐ ออกแบบให้เป็นที่อยู่อาศัยของชุมชน และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งยังคงเป็นแรงบันดาลใจให้แก่สถาปนิกและนักวางผังเมือง หรือศูนย์ทางประวัติศาสตร์แห่งเมืองฟลอเรนซ์ในอิตาลี ซึ่งเป็นผลจากกิจกรรมการสร้างสรรคในด้านสถาปัตยกรรมและศิลปะทั้งหลายติดต่อกันมาเป็นเวลา ๖๐๐ ปี หรือนครขนาดใหญ่และลึกลับแห่งโมเอนโจดาร์โร (Moenjodaro) ในปากีสถาน ซึ่งเป็นนครโบราณที่เจริญสูงสุดเมื่อประมาณ ๒,๐๐๐ ปีก่อนคริสตกาล แต่ในปัจจุบันนี้ยังเปิดเผยให้เห็นอารยธรรมที่เป็นพิเศษเฉพาะตัวได้น้อยมาก

นอกจากนี้ยังมีสถานที่ทางธรรมชาติในรายชื่อของยูเนสโกด้วย สถานที่เหล่านี้รวมถึงหมู่เกาะกาลาปากอสในเอกวาดอร์ และอุทยานแห่งชาติคิสิมันจาโรในแทนซาเนีย

ในเวลาลหลายปีมานี้ ยูเนสโกได้ทำการรณรงค์ และมีโครงการปกป้องรักษาสถานที่ต่างๆ ในบัญชีรายชื่อให้เสียหายมากขึ้นไปอีก ตัวอย่างเช่น การอนุรักษ์รูปแกะสลักนูนเปียในอียิปต์ ตอนบน เจดีย์บรมพุทโธ หรือโบโรบูดูร์ (Borobudur) ในอินโดนีเซีย และสิ่งมหัศจรรย์ทาง สถาปัตยกรรมแห่งเมืองเวนิสในอิตาลี แต่น่าเสียดายที่เจตนารมณ์และทรัพยากรที่จะให้ความ ดูแลและคุ้มครองสถานที่เหล่านี้ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ชื่นชมมันนั้นมักจะขาดแคลน

ที่อยู่ของ UNESCO คือ
F-75352
Paris 07SP
France

กิจกรรม

๑. เหตุใดจึงถือว่าอนุสาวรีย์ทั้งหลายจากอดีตเป็น “มรดกร่วมกัน” ?
๒. ศิลปะมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของนักเรียนอย่างไรบ้าง ? จงสร้างงานศิลปะมา ๑ ชิ้น จะเป็นภาพเขียน รูปแกะสลัก แบบจำลอง (model) ของอนุสาวรีย์หรืออาคารก็ได้ ซึ่งอาจ เป็นตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมของนักเรียน นักเรียนคิดว่างานชิ้นนี้มีอะไรที่เป็นลักษณะ สากลบ้าง ?
๓. จงแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย เลือกสถานที่ที่สำคัญในท้องถิ่นของนักเรียนที่นักเรียนคิดว่ามี ความสำคัญทางวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ จงเตรียมคำอธิบายไว้ด้วยว่า เหตุใดนักเรียนจึงเลือกสถานที่แห่งนี้ ให้สำรวจและสร้างแบบจำลองของสถานที่ดังกล่าว ด้วย โดยใช้วัสดุที่คิดว่าเหมาะสมที่สุดในการสร้างแบบจำลองนี้
๔. จงตรวจดูว่า ประเทศของนักเรียนมีสถานที่ดังกล่าวอยู่ในรายชื่อของยูเนสโกหรือไม่ ถ้ามี ให้หาข้อสนเทศเกี่ยวกับสถานที่นั้นให้ได้มากที่สุดที่จะทำได้ แล้วเขียนความคิดเห็นของ นักเรียน เกี่ยวกับคุณค่าทางศิลปะและทางวัฒนธรรม รวมทั้งสถิติของสถานที่ดังกล่าว ต่อจากนั้น ให้อภิปรายว่า มีอะไรที่จะเป็นอันตรายแก่สถานที่แห่งนั้นบ้าง ถ้าประเทศของ นักเรียนไม่มีสถานที่สำคัญเช่นนี้ในรายชื่อของยูเนสโก ขอให้นึกถึงสถานที่ในประเทศของ นักเรียนที่น่าจะมีความสำคัญต่อมวลมนุษยชาติ แล้วดำเนินการเกี่ยวกับสถานที่นี้ดังที่ กล่าวไว้ข้างบน
๕. จงหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานที่บางแห่งที่เอ่ยชื่อมาแล้วในหน่วยการเรียนนี้ นักเรียน คิดว่ามีอะไรบ้างที่ทำให้สถานที่เหล่านี้มีลักษณะเฉพาะตัว? มีอะไรบ้างที่เป็นลักษณะร่วม ?

๒๒. เพลงสดุดีสหประชาชาติ : ออเดน/คาซาลส์

ดับเบิลยู เอช ออเดน, ปาโบล คาซาลส์ และสหประชาชาติ

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : ดับเบิลยู เอช ออเดน, ปาโบล คาซาลส์ และสหประชาชาติ

ปาโบล คาซาลส์ (Pablo Casals) ได้แสดงคอนเสิร์ตในห้องโถงของสมัชชาใหญ่ใน ค.ศ. ๑๙๕๔ เนื่องในโอกาสครบรอบปีที่ ๑๓ ของสหประชาชาติ และได้แสดงอีกใน ค.ศ. ๑๙๖๓ และ ค.ศ. ๑๙๗๑ ในการแสดงคอนเสิร์ตครั้งหลังสุดนี้ เขาได้เสนอ**เพลงสดุดีสหประชาชาติ** (Hymn to the United Nations) ซึ่ง ดับเบิลยู เอช ออเดน เป็นผู้แต่งเนื้อร้อง คอนเสิร์ตครั้งนี้จัดแสดงเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๗๑ และอุทิศให้แก่วันครบรอบปีที่ ๒๕ ของสหประชาชาติ ทั้งกวีและผู้ประพันธ์เพลงได้รับคำเชิญของเลขาธิการสหประชาชาติให้สร้างสรรคผลงาน ซึ่งยึดคำปรารภที่ปรากฏในกฎบัตรของสหประชาชาติ (the Preamble to the United Nations Charter) เป็นพื้นฐาน บุคคลทั้งสองเชื่อว่า ศิลปะและโลกแห่งความจริง ไม่สามารถและไม่สมควรแยกจากกัน บุคคลทั้งสองเห็นพ้องกันว่า เงินค่าลิขสิทธิ์จากเพลงนี้ ควรเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนนานาชาติของสหประชาชาติ

บทกวี, **เพลงสดุดีสหประชาชาติ** เริ่มด้วยภาพลักษณ์ที่ซึ่งวังของวงออเคสตราที่ทำงาน ผลมกลมกลืนกัน และก่อให้เกิดความประทับใจอย่างลึกซึ้ง ภาพลักษณ์เช่นนี้เป็นการมอง สหประชาชาติอย่างถูกต้องและเหมาะสม นั่นคือ เมื่อประเทศสมาชิกมีความคิดเห็นร่วมกัน เป็นส่วนใหญ่ สหประชาชาติก็จะได้ประโยชน์มหาศาลด้วย มีเพลงที่แต่งเกี่ยวกับสหประชาชาติ หลายเพลง แต่ยังไม่มียุติบทกวีใด ๆ เป็นเพลงที่เป็นทางการขององค์การนี้ สมัชชาใหญ่ ได้เล็งเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีเพลงที่เป็นทางการ และได้ลงมติที่จะมอบหมายให้ผู้ แต่งเพลงขึ้นสักเพลงหนึ่ง

เป็นที่น่าสังเกตว่า บุคคลทั้งสองนี้มีทัศนคติทางการเมืองอย่างเดียวกัน คือ สนับสนุน พหุวิธีพหุภักดีในสงครามกลางเมืองสเปน บุคคลทั้งสองถึงแก่กรรมห่างกันไม่ถึงเดือนใน ค.ศ. ๑๙๗๓ คือ ออเดนถึงแก่กรรมวันที่ ๒๙ กันยายน และคาซาลส์ถึงแก่กรรมวันที่ ๒๒ ตุลาคม

ปาโบล คาสาลส์ (ค.ศ. ๑๘๗๖-๑๙๗๓)

คาสาลส์เป็นนักเล่นเชลโลและเป็นวาทยกร ในฐานะเป็นนักดนตรี เขามีชื่อเสียงในการนำเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ มีอช่ายพลีวสายเชลโลอย่างคล่องแคล่วและใช้คันชักอย่างเสริมมากขึ้น การใช้คันชักแบบนี้ทำให้ไม่ต้องออกแรงมาก และทำให้เกิดเสียงเหมือนเสียงร้องเพลง เขาเป็นผู้ต่อต้านลัทธิฟาสซิสต์อย่างเปิดเผย และถูกบีบบังคับให้ลี้ภัยไปในประเทศฝรั่งเศสเมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๖ เขาไม่ยอมกลับมายังประเทศเป็นหลังจากสงครามกลางเมืองสงบลง และได้ยุติการแสดงในที่สาธารณะใน ค.ศ. ๑๙๔๖ เพื่อเป็นการประท้วงการที่โลกรับรองระบบการปกครองของฟรังโก ใน ค.ศ. ๑๙๕๐ เขาได้หวนกลับมาบันทึกเสียงและอ่านวาทกรรมเพลงอีก โดยถือว่าเป็นการประท้วงที่มีเสียงดัง แทนที่จะประท้วงอย่างเงียบๆ ดังแต่ก่อน เขาได้ย้ายไปยังเปอร์โตริโกใน ค.ศ. ๑๙๕๖ และเรียกร้องสันติภาพโดยอาศัยดนตรีต่อไป

กิจกรรม

๑. จงทดลองผสมผสานท่วงทำนองต่างๆ ที่มีจังหวะและความเร็วที่แตกต่างกัน วิธีหนึ่งที่ทำได้อคือ

- รวมตัวกันเป็นกลุ่มนักดนตรี ๓ คน แต่ละคนจะมีเครื่องกำกับจังหวะ และใช้เครื่องดนตรี ๑ ชิ้น หรือใช้เสียงของตนเองก็ได้
 - ให้แต่ละกลุ่มตั้งเครื่องกำกับจังหวะด้วยความเร็วที่แตกต่างกัน
 - ให้แต่ละกลุ่มเล่นดนตรีอย่างเสรี แต่ถูกต้องตามจังหวะ (การเล่นนี้จะง่ายขึ้น ถ้าแยกแต่ละกลุ่มไปอยู่ตามส่วนต่างๆ ของห้อง)
- บันทึกผลการเล่นและลองฟังดู นักเรียนจะเล่นตามความเร็วที่แตกต่างกันหรือไม่ หรือผู้เล่นเกิดความคิดใหม่ๆ ในการเล่นดนตรีร่วมกันหรือไม่ ?

➤ ๒. แต่งเพลง ขึ้นมา ๑ เพลง โดยใช้ความเร็วที่ผสมกลมกลืนกัน นักเรียนจะหาทางแก้ไขความแตกต่างในด้านความเร็ว โดยการแก้ปัญหาในด้านท่วงทำนองได้หรือไม่ ? สิ่งนี้นักเรียนจะทำได้คือ

- ใช้คำสั่งที่บอกให้ค่อยๆ เพิ่มจังหวะความเร็ว (accelerando) หรือลดความเร็วลง (ritardando) เพื่อนำความเร็วเข้าหากัน
- เปลี่ยนความเร็วในระดับหนึ่งให้มีความเร็วเหนือความเร็วอื่น
- เปลี่ยนระดับความเร็วของแต่ละท่อนของเพลง

➤ ๓. งานชิ้นนี้เป็นงานที่ส่งผลเลิศ จงเขียนเนื้อร้องประกอบดนตรีนี้ด้วย

โน้ตเพลง

โน้ตเพลงนี้แต่งขึ้นโดยใช้เสียงประสาน ๔ ส่วน เล่นผสมกับเปียโน หรือออร์แกน

คาซาลส์ใช้โครงสร้างแบบ ๓ ตอน (ABA) และใช้เสียงประสานเป็นฉากในตอนแรก (เสียงทั้งหมดอยู่ในระดับเดียวกัน) มีระดับเสียงเต็มรูปและแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในตอนที่ ๒

A

B

คาซาลส์ใช้เทคนิคทางดนตรีหลายอย่างมาผสมผสานกันจนกลายเป็นแบบครึ่งบันไดเสียง ขอให้คอยฟังให้ดีว่า ในช่วงนี้จะมีการเคลื่อนไหวของเสียงเบส การกระทำเช่นนี้จะก่อให้เกิดเสียงอะไร ?

พื้นผิวของดนตรีจะบางเบาขึ้นด้วย เสียง (voices) จะเข้ามาในรูปของการเลียนแบบ (เรียบเรียงเสียงประสาน) และดนตรีจะค่อยๆ เร็วขึ้นไปถึงจุดสูงสุดอย่างช้าๆ ก่อนที่จะกลับมาเล่นซ้ำในตอน A วรรคจบของเพลงที่เต็มไปด้วยความปิติ ทุกเสียงซึ่งบรรเลงที่จุดสูงสุดของช่วงเสียงจะเป็นช่วงจบเพลง

๒๓. หัวใจที่มีสุขภาพดี

องค์การอนามัยโลก (WHO)

พลศึกษา

ข่าวร้าย

ความบกพร่องทางโภชนาภัยได้แพร่กระจายไปมาก และจากการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าการขาดการออกกำลังกายยังผลให้เกิดโรคหัวใจมากขึ้น ปริมาณไขมันในร่างกายสูงขึ้น และสภาพของสุขภาพอนามัยและควมมีชีวิตชีวาลดลง

ข่าวดี

ร่างกายที่สมบูรณ์ทำให้เรา

- รับมือกับงานประจำวันได้โดยไม่เหน็ดเหนื่อย
- ทำกิจกรรมในเวลาว่างได้สนุกสนานเต็มที่
- รับมือกับความเครียดที่มีระดับสูงและเหตุฉุกเฉินในชีวิตประจำวันได้
- ควบคุมความอ้วนและชะลอความชราได้
- เอาชนะความเจ็บป่วย หรือบาดเจ็บ และฟื้นจากโรคร้ายไข้เจ็บได้เร็ว

แนวทางไปสู่การมีชีวิตอยู่อย่างมีสุขภาพ

๑. ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
๒. ไม่สูบบุหรี่ หรือเสพยาเสพติด
๓. รับประทานอาหารที่ถูกสุขอนามัยและครบหมวดหมู่

วิธีตรวจชีพจร

ที่ข้อมือ : วางนิ้วมือ ๒ นิ้วให้อยู่ในแนวเดียวกับหัวแม่มือด้านในของข้อมือ

ด้านข้างของคอ : วางนิ้วมือ ๒ นิ้วที่ด้านข้างของคอใต้หูและขากรรไกร

ทั้ง ๒ กรณีนี้ให้เลื่อนนิ้วมือไปมาจนพบชีพจร

การออกกำลังกายเพื่อคงไว้ หรือเพื่อเพิ่มความสามารถของร่างกาย

- การวิ่งเหยาะๆ (jogging)
- กระโดดเชือก (skipping)
- เดิน
- ว่ายน้ำ
- ขี่จักรยาน
- เดินร่ำ

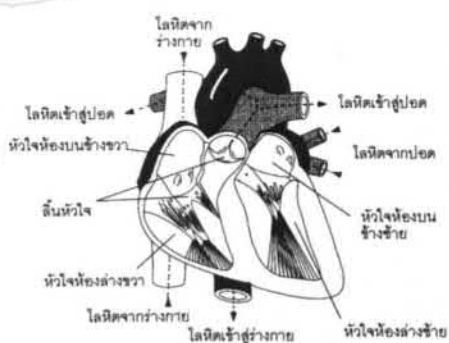

จงเพิ่มหรือคงความสามารถของร่างกายไว้ด้วยการออกกำลังกายอย่างน้อย ๒๐ นาที สัปดาห์ละ ๓ ครั้ง ในระดับที่ชีพจรเต้นแรงกว่าชีพจรปกติ

ความสามารถของหัวใจและหลอดเลือด

ต่อไปนี้เป็นความสามารถของหัวใจและปอดในการเพิ่มออกซิเจนในขณะที่ออกกำลังกาย หัวใจสูบฉีดโลหิตไปทั่วร่างกาย ด้วยเหตุนี้หัวใจจึงเป็นกล้ามเนื้อที่สำคัญที่สุดในร่างกายของเรา ถ้าไม่มีออกซิเจนในโลหิต กล้ามเนื้อและอวัยวะต่างๆของเราก็จะทำงานไม่ได้

Blood from body	=	โลหิตจากร่างกาย
Blood to lungs	=	โลหิตเข้าสู่ปอด
Blood from lungs	=	โลหิตจากปอด
Right atrium	=	หัวใจห้องบนข้างขวา
Left atrium	=	หัวใจห้องบนข้างซ้าย
Valves	=	ลิ้นหัวใจ
Right ventricle	=	หัวใจห้องล่างขวา
Left ventricle	=	หัวใจห้องล่างซ้าย
Blood to body	=	โลหิตเข้าสู่ร่างกาย

คำถาม เมื่อออกกำลังกายจะเกิดอะไรขึ้น

คำตอบ การออกกำลังกายทำให้หัวใจเราเต้นเร็วขึ้นและทำงานหนักขึ้น ยิ่งออกกำลังกายเร็วขึ้นและหนักขึ้นเท่าใด หัวใจของเราจะยิ่งทำงานมากขึ้นเท่านั้น เพราะว่าหัวใจต้องสูบฉีดโลหิต (ที่ผสมกับออกซิเจน) ไปทั่วร่างกายเร็วขึ้น เมื่อเราออกกำลังกายช้าลง หัวใจก็จะทำงานช้าลงด้วย เพราะเราต้องการออกซิเจนน้อยลง

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การอนามัยโลก (WHO)

องค์การอนามัยโลกตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ค.ศ. ๑๙๔๘ ตั้งแต่นั้นมาถึงวันนี้ ก็ได้รับการเฉลิมฉลองในฐานะเป็นวันอนามัยโลก จุดมุ่งหมายขององค์การนี้คือ นำประชาชนทุกชาติทุกภาษาไปสู่การมีสุขภาพอนามัยในระดับดีสุดเท่าที่จะทำได้

ใน ค.ศ. ๑๙๙๒ วันอนามัยโลกได้เน้นเรื่องสุขภาพของหัวใจ โดยมีจุดประสงค์ที่จะเพิ่มความตื่นตัวของประชากรทั่วโลก ในเรื่องโรคหัวใจและหลอดเลือด และเป็นการเตือนภัยให้ทราบว่า โรคนี้กำลังเพิ่มมากขึ้น

องค์การอนามัยโลกได้กระตุ้นให้รัฐต่างๆ จัดหาเงินทุน อุปกรณ์ และเจ้าหน้าที่ให้แก่ฝ่ายสาธารณสุขเพื่อต่อต้านโรคหัวใจ โดยอาศัยการป้องกันเช่นนี้ องค์การอนามัยโลกประมาณการว่า จะช่วยชีวิตคนได้ปีละ ๖ ล้านคน เป้าหมายขององค์การอนามัยโลกใน ค.ศ. ๒๐๐๐ และปีต่อๆ ไปคือ จะให้ทุกคนมีหัวใจและหลอดเลือดที่มีสุขภาพดี เพื่อตระหนักถึงความจำเป็นในการป้องกันโรคหัวใจ องค์การอนามัยโลกจึงได้เลือกคำขวัญสำหรับวันอนามัยโลกว่า *การเต้นของหัวใจ - จังหวะแห่งสุขภาพ (Heartbeat - The Rhythm of Health)*

ขอข่าวสารเพิ่มเติมได้ที่
World Health Organization
CH 1211 Geneva 27
Switzerland

กิจกรรม

ทดสอบความสมบูรณ์ของร่างกาย

๑. ตรวจชีพจรก่อนออกกำลังกาย ช่วงนี้เรียกว่าช่วง ชีพจรปกติ (resting pulse)
๒. เลือกวิธีการออกกำลังกายจากตารางการออกกำลังกาย ทำติดต่อกันเป็นเวลา ๒๐ นาที (หรือนานจนถึง ๒๐ นาที)
๓. วัดชีพจรอีกครั้งหนึ่ง ตรวจดูว่าเวลาผ่านไปเท่าไรหลังจากออกกำลังกาย ชีพจรจึงกลับมาอยู่ในระดับปกติ
๔. หลังจากปฏิบัติตามตารางการออกกำลังกายอย่างน้อย ๒๐ นาที สัปดาห์ละ ๓ ครั้งแล้ว ให้ตรวจความสมบูรณ์ของร่างกายอีกครั้งหลังจากเวลาผ่านไป ๖ สัปดาห์
๕. กลับไปดูหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง การเดินของหัวใจ-จังหวะแห่งสุขภาพ ในหนังสือเล่มนี้ และทำกิจกรรมนี้ให้เสร็จ

แบบแผนที่ใช้เป็นประจำในการออกกำลังกาย

ก่อนที่จะทำตามแบบแผนที่นี้ ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

- อบอุ่นร่างกายให้ทั่วถึง
- ให้แน่ใจว่าห้องออกกำลังกายมีความอบอุ่นและพื้นห้องปลอดภัย
- สวมรองเท้าและเสื้อผ้าสำหรับออกกำลังกายให้เหมาะสม
- ควรออกกำลังกายเมื่อมีผู้ฝึกที่มีความรู้คอยดูแล
- ถ้ารู้สึกเจ็บปวด หรือจะเป็นลม ให้หยุดออกกำลังกายทันที !

๑ บริหารเช้า

ยืนตรง แยกเท้าออก

กางแขนออกให้ขนานกับพื้น

ย่อเข้าไปทางซ้ายและทางขวาสลับกัน

๒ บริหารแขน

ยืนตรง เท้าชิด ตัวตรง

เหวี่ยงแขนเป็นวงจากด้านข้างขึ้นไปเหนือศีรษะ

ยื่นเท้าข้างใดข้างหนึ่งไปข้างหน้าเพื่อทำให้การทรงตัวดีขึ้นก็ได้

๓ บริหารเอว

ยืนตรง แยกเท้าเอว

งอแขนมาที่หน้าอก

แล้วบิดเอวจากซ้ายไปขวาสลับกัน

๔. บริหารหลัง

ยืนตรง ยืนแขนตรงไปข้างหน้าในระดับไหล่

แล้วก้มลงแตะปลายเท้า

อย่าฝืน

อาจต้องย่อเข่าเพื่อช่วยให้มือแตะปลายเท้าได้

๕. บริหารขา

งอเข่าลงในระดับ ๑ ใน ๔ แต่ไม่เกิน ๑๐ องศาเมื่อยืนอยู่

- ทำซ้ำ ๑๐ ครั้ง

สมาชิกสหประชาชาติ (มีนาคม ค.ศ. ๑๙๔๕/พ.ศ. ๒๕๓๘)

สมาชิก	วัน เดือน ค.ศ./พ.ศ. ที่เป็นสมาชิก	แคนาดา	๙ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อัฟกานิสถาน	๑๙ พฤศจิกายน ๑๙๔๖/๒๔๘๙	เคปเวิร์ด	๑๖ กันยายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘
แอลเบเนีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	สาธารณรัฐ-	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
แอลจีเรีย	๘ ตุลาคม ๑๙๖๒/๒๕๐๕	แอฟริกากลาง	
อันดอร์รา	๒๘ กรกฎาคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖	ชาด	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
อังกิลา	๑ ธันวาคม ๑๙๗๖/๒๕๑๙	ชิลี	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อันติกัวและบาร์บูดา	๑๑ พฤศจิกายน ๑๙๘๑/๒๕๒๔	จีน	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อาร์เจนตินา	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	โคลัมเบีย	๕ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อาร์เมเนีย	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	คอโมโรส	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘
ออสเตรเลีย	๑ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘	คองโก	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
ออสเตรีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	คอสตาริกา	๒ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อาเซอร์ไบจาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	โครเอเชีย	๒๒ พฤษภาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
บาฮามาส	๑๘ กันยายน ๑๙๗๑/๒๕๑๔	คิวบา	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
บาร์เบโดส	๒๑ กันยายน ๑๙๗๔/๒๕๑๗	ไซปรัส	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
บังกลาเทศ	๑๗ กันยายน ๑๙๗๔/๒๕๑๗	สาธารณรัฐเชก	๑๙ มกราคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖
บาร์เบโดส	๙ ธันวาคม ๑๙๖๖/๒๕๐๙	สาธารณรัฐประชาธิปไตย-	
เบลารุส	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	ประชาชนเกาหลี	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
เบลเยียม	๒๗ ธันวาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	เดนมาร์ก	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
เบลีซ	๒๕ กันยายน ๑๙๘๑/๒๕๒๔	จิบูตี	๒๐ กันยายน ๑๙๗๗/๒๕๒๐
เบนิน	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	โตมินิกา	๑๘ ธันวาคม ๑๙๗๘/๒๕๒๑
บรูไน	๒๑ กันยายน ๑๙๗๑/๒๕๑๔	สาธารณรัฐโตมินิกา	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
โบลิเวีย	๑๔ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘	เอกวาดอร์	๒๑ ธันวาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
บอสเนียและ-	๒๒ พฤษภาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	อียิปต์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
เฮอริเซโกวินา		เอลซัลวาดอร์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
บอตสวานา	๑๗ ตุลาคม ๑๙๖๖/๒๕๐๙	อิกวาทอเรียลกินี	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๖๘/๒๕๑๑
บราซิล	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	เอริเทรีย	๒๘ พฤษภาคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖
บรูไนดารุสซาลาม	๒๑ กันยายน ๑๙๘๔/๒๕๒๗	เอลโตเนีย	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
บัลแกเรีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	เอธิโอเปีย	๑๓ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
บูร์กินาฟาโซ	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	สหพันธรัฐ-	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
บูรุนดี	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕	ไมโครนีเชีย	
กัมพูชา	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	พิจิ	๑๓ ตุลาคม ๑๙๗๐/๒๕๑๓
แคเมอรูน	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	พินแลนด์	๑๔ ธันวาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘

ข้อมูลจำเพาะ ก

สมาชิก	วัน เดือน ค.ศ./พ.ศ. ที่เป็นสมาชิก	ลัตเวีย	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
ฝรั่งเศส	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	เลบานอน	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
กาบอง	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	เลโซโท	๑๗ ตุลาคม ๑๙๖๖/๒๕๐๙
แกมเบีย	๒๑ กันยายน ๑๙๖๕/๒๕๐๘	ไลบีเรีย	๒ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
จอร์เจีย	๓๑ กรกฎาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	ลิเบีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘
เยอรมนี	๑๘ กันยายน ๑๙๙๓/๒๕๓๖	ลักเซมเบิร์ก	๑๘ กันยายน ๑๙๙๐/๒๕๓๓
กานา	๘ มีนาคม ๑๙๕๗/๒๕๐๐	ลิวัวเนีย	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
กรีซ	๒๕ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	ลักเซมเบิร์ก	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
เกรนาดา	๑๗ กันยายน ๑๙๗๔/๒๕๑๗	มาดากัสการ์	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
กัวเตมาลา	๒๑ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘	มาลาวี	๑ ธันวาคม ๑๙๖๔/๒๕๐๗
กินี	๑๒ ธันวาคม ๑๙๕๘/๒๕๐๑	มาเลเซีย	๑๗ กันยายน ๑๙๕๗/๒๕๐๐
กินีบิสเซา	๑๗ กันยายน ๑๙๗๔/๒๕๑๗	มัลดีฟส์	๒๑ กันยายน ๑๙๖๕/๒๕๐๘
กายอานา	๒๐ กันยายน ๑๙๖๖/๒๕๐๙	มาลี	๒๘ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
เฮติ	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	มอลตา	๑ ธันวาคม ๑๙๖๔/๒๕๐๗
ฮอนดูรัส	๑๗ ธันวาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	หมู่เกาะมาร์แชลล์	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
ฮังการี	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	มอริเตเนีย	๒๗ ตุลาคม ๑๙๖๑/๒๕๐๔
ไอซ์แลนด์	๑๙ พฤศจิกายน ๑๙๔๖/๒๔๘๙	มอริเชียส	๒๔ เมษายน ๑๙๖๘/๒๕๑๑
อินเดีย	๓๐ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	เม็กซิโก	๗ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อินโดนีเซีย	๒๘ กันยายน ๑๙๕๐/๒๔๙๓	มอลโดวา	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
อิหร่าน	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	โมนาโก	๒๘ พฤษภาคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖
อิรัก	๒๑ ธันวาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	มองโกเลีย	๒๗ ตุลาคม ๑๙๖๑/๒๕๐๔
ไอร์แลนด์	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	โมร็อกโก	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๕๖/๒๔๙๙
อิสราเอล	๑๑ พฤษภาคม ๑๙๔๙/๒๔๙๒	โมซัมบิก	๑๖ กันยายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘
อิตาลี	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	พม่า	๑๙ เมษายน ๑๙๔๘/๒๔๙๑
ไอวอรีโคสต์	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	นามิเบีย	๒๓ เมษายน ๑๙๙๐/๒๕๓๓
จาเมกา	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕	เนปาล	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘
ญี่ปุ่น	๑๘ ธันวาคม ๑๙๕๖/๒๔๙๙	เนเธอร์แลนด์	๑๐ ธันวาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
จอร์แดน	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	นิวซีแลนด์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
คาสซัสสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	นิการากัว	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
เคนยา	๑๖ ธันวาคม ๑๙๖๓/๒๕๐๖	ไนเจอร์	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
คูเวต	๑๔ พฤษภาคม ๑๙๖๓/๒๕๐๖	ไนจีเรีย	๗ ตุลาคม ๑๙๖๐/๒๕๐๓
คีร์กีซสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	นอร์เวย์	๒๗ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
สาธารณรัฐประชาธิปไตย-ประชาชนลาว	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	โอมาน	๗ ตุลาคม ๑๙๗๑/๒๕๑๔
		ปากีสถาน	๓๐ กันยายน ๑๙๔๗/๒๔๙๐

ข้อมูลจำเพาะ ก

สมาชิก	วัน เดือน ค.ศ./พ.ศ. ที่เป็นสมาชิก
ปาเลา	๑๕ ธันวาคม ๑๙๙๔/๒๕๓๗
ปานามา	๑๓ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
ปาปัวนิวกินี	๑๐ ตุลาคม ๑๙๗๕/๒๕๑๘
ปารากวัย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
เปรู	๓๑ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
ฟิลิปปินส์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
โปแลนด์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
โปรตุเกส	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘
กาตาร์	๒๑ กันยายน ๑๙๗๑/๒๕๑๔
สาธารณรัฐเกาหลี	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
โรมาเนีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘
สหพันธรัฐรัสเซีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
รวันดา	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕
เซนต์คิตส์และเนวิส	๒๓ กันยายน ๑๙๙๓/๒๕๓๖
เซนต์ลูเชีย	๑๘ กันยายน ๑๙๗๙/๒๕๒๒
เซนต์วินเซนต์-และเกรนาดีนส์	๑๖ กันยายน ๑๙๘๐/๒๕๒๓
ซามัว	๑๕ ธันวาคม ๑๙๗๖/๒๕๑๙
ซานมารีโน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
เซาโตเมและปรินซิเป	๑๖ กันยายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘
ซาอุดีอาระเบีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
เซเนกัล	๒๘ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
เซเชลส์	๒๑ กันยายน ๑๙๗๖/๒๕๑๙
เซียร์ราลีโอน	๒๗ กันยายน ๑๙๖๑/๒๕๐๔
สิงคโปร์	๒๑ กันยายน ๑๙๖๕/๒๕๐๘
สาธารณรัฐสโลวัก	๑๙ มกราคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖
สโลวีเนีย	๒๒ พฤษภาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
หมู่เกาะโซโลมอน	๑๙ กันยายน ๑๙๗๘/๒๕๒๑
โซมาเลีย	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
แอฟริกาใต้	๗ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
สเปน	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘
ศรีลังกา	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘
ซูดาน	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๕๖/๒๔๙๙

ซูรินาเม	๔ ธันวาคม ๑๙๗๕/๒๕๑๘
สวาซิแลนด์	๒๔ กันยายน ๑๙๖๘/๒๕๑๑
สวีเดน	๑๙ พฤศจิกายน ๑๙๔๖/๒๔๘๙
ซีเรีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
ทาจิกิสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
ไทย	๑๖ ธันวาคม ๑๙๔๖/๒๔๘๙
อิตาลีสาธารณรัฐ-	๘ เมษายน ๑๙๙๓/๒๕๓๖
ยูโกสลาฟแห่งมาซิโดเนีย	
โตโก	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
ตรินิแดดและโตเบโก	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕
ตูนิเซีย	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๕๖/๒๔๙๙
ตุรกี	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
เติร์กเมนิสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
ยูกันดา	๒๕ ตุลาคม ๑๙๖๒/๒๕๐๕
ยูเครน	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	๙ ธันวาคม ๑๙๗๑/๒๕๑๔
สหราชอาณาจักร	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
สหสาธารณรัฐ-	๑๔ ธันวาคม ๑๙๖๑/๒๕๐๔
แทนซาเนีย	
สหรัฐอเมริกา	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อุรุกวัย	๑๘ ธันวาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อุซเบกิสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
วานูอาตู	๑๕ กันยายน ๑๙๘๑/๒๕๒๔
เวเนซุเอลา	๑๕ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
เวียดนาม	๒๐ กันยายน ๑๙๗๗/๒๕๒๐
เยเมน	๓๐ กันยายน ๑๙๙๗/๒๕๔๐
ยูโกสลาเวีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
(เซอร์เบีย/มอนเตเนโกร)	
ซาฮารี	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
แซมเบีย	๑ ธันวาคม ๑๙๖๔/๒๕๐๗
ซิมบับเว	๒๕ สิงหาคม ๑๙๘๐/๒๕๒๓

รวม ๑๘๕ ประเทศ

วันและปีที่สำคัญของสหประชาชาติ

ปฏิทินการดำเนินงาน

ทศวรรษ (ค.ศ./พ.ศ.)

๑๙๘๕-๑๙๙๔/๒๕๒๘-๒๕๓๗

๑๙๘๘-๑๙๙๗/๒๕๓๑-๒๕๔๐

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓

๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓

๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓

๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓

๑๙๙๕-๒๐๐๕/๒๕๓๘-๒๕๔๘

ทศวรรษแห่งการขนส่งและการสื่อสารสำหรับเอเชียและแปซิฟิก

ทศวรรษโลกเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรม

ทศวรรษสากลเพื่อการล้มล้างอาณานิคม

ทศวรรษสหประชาชาติเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ

ทศวรรษแห่งการลดกำลังรบครั้งที่ ๓

ทศวรรษการพัฒนาอุตสาหกรรมครั้งที่ ๒ สำหรับแอฟริกา

ทศวรรษสากลเพื่อลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ทศวรรษการขนส่งและการสื่อสารครั้งที่ ๒ ในแอฟริกา

ทศวรรษการพัฒนาสหประชาชาติครั้งที่ ๔

ทศวรรษสหประชาชาติเพื่อต่อต้านยาเสพติด

ทศวรรษสหประชาชาติเพื่อการศึกษาสิทธิมนุษยชน

ปี (ค.ศ./พ.ศ.)

๑๙๙๒/๒๕๓๕

๑๙๙๓/๒๕๓๖

๑๙๙๔/๒๕๓๗

๑๙๙๕/๒๕๓๘

๑๙๙๖/๒๕๓๙

๑๙๙๗/๒๕๔๐

ปีอวกาศสากล

ปีสากลเพื่อชนพื้นเมืองดั้งเดิมของโลก

ปีครอบครัวสากล

ปีสากลแห่งกีฬาและอุดมการณ์ของโอลิมปิก

ครบรอบ ๕๐ ปีของสหประชาชาติ

ปีสากลแห่งสันติธรรม

การประชุมสตรีโลกครั้งที่ ๔

ปีสากลเพื่อจัดความยากจน

ปีผู้สูงอายุสากล

ข้อมูลจำเพาะ ข

สัปดาห์และวัน

๘ มีนาคม
 ๒๑ มีนาคม
 ๒๒ มีนาคม
 ๒๓ มีนาคม
 ๗ เมษายน
 ๓ พฤษภาคม
 ๑๕ พฤษภาคม
 ๑๗ พฤษภาคม
 ๓๑ พฤษภาคม
 ๕ มิถุนายน
 ๕ มิถุนายน
 ๒๖ มิถุนายน
 ๑๑ กรกฎาคม
 ๘ กันยายน
 อังคารที่ ๓ ของ-
 เดือนกันยายน
 เดือนกันยายน
 ๑ ตุลาคม
 จันทร์แรกของเดือน-
 ตุลาคม
 ๙ ตุลาคม
 ๑๓ ตุลาคม
 ๑๖ ตุลาคม
 ๒๔ ตุลาคม
 ๒๔-๓๐ ตุลาคม
 ๙-๑๔ พฤศจิกายน
 ๒๐ พฤศจิกายน
 ๒๙ พฤศจิกายน
 ๑ ธันวาคม
 ๓ ธันวาคม
 ๕ ธันวาคม
 ๑๐ ธันวาคม

วันสตรีสากล
 วันสากลเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ
 วันของโลกสำหรับการอนุรักษ์น้ำ
 วันอูนิยัมวิทยาโลก
 วันอนามัยโลก
 วันเสรีภาพหนังสือพิมพ์โลก
 วันครอบครัวสากล
 วันไทรคมนาคมโลก
 วันงดสูบบุหรี่โลก
 วันสากลแห่งการคุ้มครองเด็กจากการถูกกดขี่
 วันสิ่งแวดล้อมโลก
 วันสากลเพื่อต่อต้านสิ่งเสพติดและการค้ายาเสพติด
 วันประชากรโลก
 วันการเรียนรู้หนังสือสากล
 วันสากลแห่งสันติภาพ
 การเปิดประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ
 วันทะเลโลก (ระหว่างสัปดาห์สุดท้ายของเดือน)
 วันผู้สูงอายุสากล
 วันตั้งถิ่นฐานโลก
 วันเด็กสากล
 วันโปรเซเนียโลก
 วันสากลเพื่อลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ
 วันอาหารโลก
 วันสหประชาชาติ
 วันพัฒนาข่าวสารโลก
 สัปดาห์แห่งการลดกำลังรบและการพัฒนา
 สัปดาห์สากลแห่งวิทยาศาสตร์และสันติภาพ
 วันการปรับแอฟริกาให้เป็นอุตสาหกรรม
 วันสากลแห่งความเป็นปึกแผ่นของชาวปาเลสไตน์
 วันโรคเอดส์โลก
 วันคนพิการสากล
 วันอาสาสมัครสากลสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
 วันสิทธิมนุษยชน

องค์กรหลักของสหประชาชาติ

สมัชชา (The General Assembly) : สมัชชาประกอบด้วยผู้แทนของประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลก เป็นที่ซึ่งประเทศทั้งหลายสามารถถ่ายทอดความวิตกกังวลของตนให้ประเทศอื่นๆ ในโลกได้รับฟัง ในเดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๙๔๕ สมาชิกภาพทั้งหมดมี ๑๔๕ ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์เป็นประเทศเดียวที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ ถึงแม้ว่าสำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติภาคพื้นยุโรปจะตั้งอยู่ที่นครเจนีวา ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศมีสิทธิออกเสียงเพียง ๑ เสียง โดยมีได้คำนึงว่า จะเป็นประเทศเล็กหรือใหญ่ ยากจนหรือร่ำรวย ตามปกติ สมัชชาจะประชุมกันที่นครนิวยอร์ก แต่ละประเทศจะมีเอกอัครราชทูต ประจำสหประชาชาติเข้าร่วมประชุม แต่บางครั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ หรือแม้กระทั่งของประเทนั้นๆ ก็เข้าร่วมประชุมสมัชชาได้ สมัชชา มีการประชุมเป็นปกติ ตั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนธันวาคม และอาจมีวาระการประชุมพิเศษเมื่อมีความจำเป็น สมัชชาทำหน้าที่เป็นเวทีอภิปราย ที่ประเทศสมาชิกอาจถกเถียงเรื่องราวต่างๆ ที่เป็นความวิตกกังวลระดับโลก สมัชชาส่งเสริมความร่วมมือของชาติต่างๆ ในเรื่องทางสังคมและเศรษฐกิจ และสนับสนุนให้เคารพสิทธิมนุษยชนสำหรับบุคคลทุกคน สมัชชายังมีคณะกรรมการพิเศษในเรื่องต่างๆ เช่น การลดกำลังรบ การเงิน ประเด็นปัญหาด้านมนุษยธรรม รวมทั้งกิจการด้านสังคมและเศรษฐกิจ การประชุมปรึกษาเรื่องราวต่างๆ ในสมัชชา ก่อให้เกิดข้อตกลงที่สำคัญมากมาย รวมทั้งการร่างกฎหมายระหว่างประเทศ ขึ้นมาด้วย ข้อตกลงเหล่านี้ หรือมติที่ได้รับการเห็นชอบแล้ว เป็นแต่เพียงข้อเสนอแนะ และด้วยเหตุนี้จึงมีอาจใช้บังคับได้ อย่างไรก็ตาม ข้อตกลงดังกล่าวมีน้ำหนักมาก เพราะเป็นความคิดเห็นของประเทศส่วนใหญ่

คณะมนตรีความมั่นคง (The Security Council) หน้าที่หลักของคณะมนตรีความมั่นคง คือธำรงรักษาสันติภาพระหว่างประเทศ คณะมนตรีความมั่นคงจะมีการประชุมกันเมื่อมีความจำเป็นที่นครนิวยอร์ก คณะมนตรีความมั่นคงมีสมาชิก ๑๕ ประเทศ ประกอบด้วยสมาชิกถาวร ๕ ประเทศ คือ จีน ฝรั่งเศส สหพันธรัฐรัสเซีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา ส่วนสมาชิกอื่นๆ อีก ๑๐ ประเทศได้รับการเลือกตั้งจากสมัชชา โดยถือเอาการเป็นตัวแทนทางภูมิศาสตร์เป็นหลัก ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และมีการเลือกตั้งกันปีละ ๕ ประเทศ ตามเงื่อนไขของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ ทุกประเทศที่เป็นสมาชิกจะต้องยอมรับคำตัดสินของคณะมนตรีความมั่นคง

ในขณะที่องค์กรอื่นๆ ของสหประชาชาติ เช่น สมัชชา สามารถทำได้แต่เพียงให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลต่างๆ คณะมนตรีความมั่นคงมีอำนาจในการให้คำวินิจฉัย ซึ่งประเทศสมาชิกจะต้องนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลอย่างไรก็ตาม สมาชิกถาวรประเทศใดประเทศหนึ่งใน ๕ ประเทศสามารถใช้สิทธิคัดค้านคำวินิจฉัยได้ ถึงแม้ว่าอีก ๑๔ ประเทศจะเห็นด้วยกับคำวินิจฉัยนั้นก็ตาม การกระทำเช่นนี้เรียกว่า การใช้อำนาจอับยั้ง (veto power) คณะมนตรีความมั่นคงมิได้ประสบความสำเร็จเสมอไป แต่ความสำเร็จขององค์กรนี้ขึ้นอยู่กับเจตจำนงของรัฐบาลต่างๆ ที่จะดำเนินการตามมติให้ลุล่วงไป

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (The Economic and Social Council) : องค์การนี้มักเรียกกันว่า ECOSOC ดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องราวทั้งหลาย ที่หลายกระทรวงของเราเกี่ยวข้องอยู่ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมมีสมาชิก ๕๔ ประเทศ ดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี และมีการเลือกตั้งเข้ามาปีละ ๑๔ ประเทศ การลงมติใช้เสียงส่วนใหญ่ ในปีหนึ่งๆ จะมีสมัยประชุมนาน ๑ เดือน คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมมีหน้าที่อภิปราย ศึกษา และจัดทำข้อเสนอแนะต่อสมาชิกเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ประเด็นปัญหา เรื่องสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และประเด็นปัญหาอื่นๆ ทางเศรษฐกิจ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมยังประสานงานกับหน่วยงานชำนาญพิเศษอื่นๆ เช่น องค์การอนามัยโลก องค์การแรงงานระหว่างประเทศ องค์การอาหารและเกษตร และองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (The International Court of Justice) : ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศประกอบด้วยผู้พิพากษา ๑๕ คน คัดเลือกมาโดยสมัชชาสหประชาชาติ ผู้พิพากษาเหล่านี้ได้รับการคัดเลือกโดยคำนึงถึงคุณสมบัติมิใช่โดยสัญชาติ อย่างไรก็ตาม สมาชิกจะไม่เลือกผู้พิพากษาถึง ๒ คนจากประเทศเดียวกัน ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตั้งอยู่ที่กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศสมาชิกสามารถร้องเรียนในเรื่องต่างๆ ได้ เช่น กรณีพิพาทเรื่องพรมแดน สิทธิในการประมงและการทำเหมืองแร่ และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับกฎบัตร สมาชิกหรือคณะมนตรีความมั่นคงอาจขอความคิดเห็นจากศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในเรื่องใดก็ได้

คณะมนตรีภาวะทรัสตี (The Trusteeship Council) : คณะมนตรีภาวะทรัสตีมีหน้าที่ดูแลการบริหารดินแดนในภาวะทรัสตีของสหประชาชาติ อันได้แก่ อดีตอาณานิคมที่มอบหมายให้อยู่ในระบบภาวะทรัสตี เพื่อเป็นเครื่องรับประกันว่าประเทศที่รับผิดชอบต่อดินแดนในภาวะทรัสตี จะส่งเสริมให้ดินแดนดังกล่าวก้าวหน้าไปสู่การกำหนดการปกครองด้วยตนเอง (self-determination) ดินแดนภาวะทรัสตีแห่งสุดท้ายใน ๑๑ แห่ง คือ ปาเลา (เกาะหนึ่งในหมู่เกาะไมโครนีเซีย) ได้รับเอกราชเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๔ และได้เป็นสมาชิกล่าสุดของสหประชาชาติในเดือนต่อมา คณะมนตรีภาวะทรัสตี จึงหมดหน้าที่ดูแลการบริหารดินแดนในภาวะทรัสตีตั้งแต่นั้นมา

สำนักเลขาธิการ (The Secretariat) : สำนักเลขาธิการเป็น “เจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน” ของสหประชาชาติ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากนานาชาติ ๑๕,๐๐๐ คน เพื่อให้บริการแก่คณะกรรมการและหน่วยงานต่างๆ มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่นครนิวยอร์ก ศูนย์ของสหประชาชาติแห่งอื่นๆ อยู่ที่นครเจนีวาและกรุงเวียนนา ผู้บริหารสูงสุดของสำนักเลขาธิการคือ เลขาธิการสหประชาชาติ

สหประชาชาติได้ทำอะไรไปแล้วบ้าง ?

ด้วยความช่วยเหลือขององค์กรอื่นและรัฐบาลทั้งหลาย สหประชาชาติจึงได้มีบทบาทสำคัญในความสำเร็จระดับโลกดังต่อไปนี้

สิทธิมนุษยชนและกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ

- เสริมสร้างและขยายเนื้อหาสำคัญของกฎหมายระหว่างประเทศ โดยอาศัยสนธิสัญญาว่า ๓๐๐ ฉบับ
- วางกฎเกณฑ์สำหรับสิทธิมนุษยชน โดยถือตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยช่วยให้มีการเลือกตั้งในกว่า ๔๕ ประเทศ
- ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคในการเลือกตั้งในกว่า ๓๐ ประเทศ
- สนับสนุนการกำหนดการปกครองด้วยตนเองแก่ประเทศสมาชิกกว่า ๔๐ ประเทศที่ได้รับเอกราชตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๔๕ เป็นต้นมา
- ให้การคุ้มครองและความช่วยเหลือแก่ผู้ลี้ภัยกว่า ๓๐ ล้านคนตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๑ เป็นต้นมา (ในปัจจุบันนี้สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ได้รับความช่วยเหลือผู้ลี้ภัย ๒๐ ล้านคนส่วนใหญ่เป็นสตรีและเด็ก)
- ช่วยเหลือผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ โดยจัดให้มีการเรียนการสอนแบบให้เปล่า การดูแลสุขภาพอนามัย และการสงเคราะห์ (ในปัจจุบันนี้สำนักงานบรรเทาทุกข์และจัดหางานของสหประชาชาติสำหรับผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ในตะวันออกใกล้ได้ช่วยเหลือผู้ลี้ภัย ๒,๗๕๐,๐๐๐ คนในตะวันออกใกล้)
- สนับสนุนให้มีการเสนอข้อหาอาชญากรรม โดยอาศัยองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO)
- ส่งเสริมให้มีการยอมรับสิทธิของสตรีให้มากขึ้น โดยอาศัยสถาบันวิจัยและฝึกอบรมระหว่างประเทศเพื่อความก้าวหน้าของสตรี (INSTRAW) และกองทุนพัฒนาสตรี (UNIFEM)
- ให้ความสำคัญแก่ประเด็นปัญหาชนกลุ่มน้อย รวมทั้งประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับคนพิการและชนชาวพื้นเมืองดั้งเดิม
- ส่งเสริมสิทธิเด็กโดยอาศัยอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก
- รับประกันว่าระบบไปรษณีย์และการกระจายเสียงและปฏิบัติการไปตามที่ตั้งเจตนาไว้ โดยความช่วยเหลือของสหภาพไปรษณีย์สากล (UPU) และสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU)
- ทำให้การเดินทางทางทะเลปลอดภัยยิ่งขึ้น โดยอาศัยองค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO)
- นำระบบรหัสอุตุนิยมการบินสากลมาใช้ โดยอาศัยองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (WMO)
- กำหนดมาตรฐานการจราจรทางอากาศ โดยอาศัยองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO)
- อนุรักษ์และปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมของโลก ณ สถานที่ ๔๔๐ แห่งใน ๑๐๐ ประเทศ โดยอาศัยองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
- ช่วยให้มีการร่วมมือระหว่างนักวิทยาศาสตร์ ส่งเสริมการวิจัยและเสริมสร้างภาควิชาต่างๆ ในหลายมหาวิทยาลัยให้แข็งแกร่งทางวิชาการ

- ช่วยให้มีความพยายามระหว่างประเทศเพื่อจัดการไม่รื้อหนังสือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดาเด็กหญิง และสตรี
- สร้างมาตรฐานสำหรับคุณภาพน้ำ ผลิตภัณฑ์ยา ความปลอดภัยในด้านอาหารและเคมีภัณฑ์ โดยอาศัยองค์การอนามัยโลก (WHO)
- ช่วยลดจำนวนอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยอาศัยกฎเกณฑ์ที่องค์การแรงงานโลก (ILO) กำหนดไว้
- ก่อตั้งและควบคุมดูแลมาตรฐานความปลอดภัยด้านนิวเคลียร์และการใช้พลังงานปรมาณูเพื่อสันติ โดยอาศัยทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA)

การป้องกันความขัดแย้งและมติ

- จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการรักษาสันติภาพเพื่อช่วยหาวิธีแก้ไขความขัดแย้ง โดยอาศัยการเจรจา
- ดำเนินการสร้างสันติภาพในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง เช่น ในอัฟกานิสถาน เอลซัลวาดอร์และสงครามระหว่างอิรักกับอิหร่าน
- ต่อสู้กับการแยกผิว เช่น โดยวิธีห้ามขายอาวุธให้ตามที่คณะมนตรีความมั่นคงกำหนด
- วิเริ่มหลักการที่ว่า “เด็กเป็นเขตแห่งสันติภาพ” เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ในเขตที่มีความขัดแย้ง
- ส่งเสริมการลดกำลังรบ โดยอาศัยสนธิสัญญาที่พัฒนาขึ้นจากการประชุมว่าด้วย การลดกำลังรบ

การพัฒนาอย่างยั่งยืน

- ต่อสู้กับความยากจนและส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนในกว่า ๑๗๐ ประเทศ โดยอาศัยโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)
- ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศที่กำลังพัฒนา โดยอาศัยองค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO)
- ช่วยปรับนโยบายเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์
- ช่วยจัดอุปสรรคทางการค้า โดยอาศัยความตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า (GATT)
- ช่วยส่งเสริมสินค้าขาออกและปรับปรุงสินค้าขาเข้า โดยอาศัยที่ประชุมสหประชาชาติเรื่อง การค้าและการพัฒนา (UNCTAD)
- ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและการถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยอาศัยองค์การทรัพย์สินทางพหุธิปไตยแห่งโลก (WIPO) ซึ่งมีเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศที่จดทะเบียนแล้ว ๒๔๐,๐๐๐ ราย
- ผนึกกลุ่มชุมชนต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยอาศัยโครงการช่วยเหลือโดยทาง UNESCO Co-Action
- ปฏิบัติหน้าที่เหมือนระบบเตือนภัยล่วงหน้าในเรื่อง สภาพบรรยากาศของโลก โดยอาศัยองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (WMO)

- ส่งเสริมให้มีความพยายามระหว่างประเทศเพื่ออนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) และองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
- รณรงค์ต่อต้านยาเสพติดและการค้ายาเสพติด โดยอาศัยอนุสัญญาระหว่างประเทศและช่วยเหลือเกษตรกร โดยหารายได้โดยทางเลือกอื่น
- ช่วยให้การลดการเพิ่มประชากร ลดอัตราตายของทารก และอัตราการเจริญพันธุ์โดยอาศัยกองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA)
- เพิ่มอัตราการรู้หนังสือของสตรีในโลกที่กำลังพัฒนาจากร้อยละ ๓๖ ใน ค.ศ. ๑๙๗๐ เป็นร้อยละ ๕๕ ใน ค.ศ. ๑๙๙๐
- เพิ่มการผลิตอาหารสำหรับผู้ยากไร้ในประเทศต่างๆ กว่า ๑๐๐ ประเทศ โดยอาศัยกองทุนระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนาเกษตรกรรม (IFAD)
- ประสานงานในการบรรเทาภัยพิบัติและการฟื้นฟูสภาพชีวิต โดยอาศัยองค์การบรรเทาภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ (UNDRO)
- ส่งเสริมเทคนิคทางการเกษตรโดยทางองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)
- กำจัดการทำลายป่าและส่งเสริมการปลูกป่าถาวร โดยอาศัยองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)
- ควบคุมดูแลการประมงโดยอาศัยองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

สุขภาพอนามัย

- กำจัดไข้ทรพิษใน ค.ศ. ๑๙๘๐ หลังจากใช้เวลาดำรงถึง ๑๓ ปีด้วยค่าใช้จ่ายเท่ากับค่าซื้ออาวุธยุทธภัณฑ์ของโลก ๓ ชั่วโมง (WHO)
- กำจัดโรคโปลิโอให้หมดไปจากซีกโลกตะวันตก และมีเป้าหมายจะกำจัดโรคนี้ให้หมดไปจากโลกใน พ.ศ. ๒๕๔๓
- สร้างภูมิคุ้มกันโรคโปลิโอ บาดทะยัก หัด ไอกรณ คอตีบ และวัณโรค ให้แก่เด็กร้อยละ ๘๐ ทั่วโลก (UNICEF)
- ช่วยเด็กกว่า ๗ ล้านคนให้พ้นจากตาบอด อันเป็นผลของภาวะเป็นโรคจากเกิดพยาธิ (onchocerca) (WHO)
- ลดอัตราตายของเด็กในประเทศที่กำลังพัฒนาลงครึ่งหนึ่ง นับตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๖๐ เป็นต้นมา (UNICEF, UNFPA, WHO และอื่นๆ)
- เป็นผู้นำให้โลกต่อต้านโรคเอดส์ โดยอาศัยองค์การอนามัยโลก (WHO)
- จัดหาความช่วยเหลือและป้องกันความอดอยาก โดยแจกจ่ายอาหารปีละ ๒ ล้านตัน (WFP)

อารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ

“ปวงประชาแห่งสหประชาชาติมีเจตจำนงที่จะช่วยกันเร่งด่วน
ไปให้รอดพ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม ซึ่งได้นำความวิบัติอย่าง
สุดพรรณนามาสู่มนุษยชาติในชั่วชีวิตของเราถึงสองครั้ง และเพื่อที่จะ
ยืนยันศรัทธาในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ในเกียรติศักดิ์และคุณค่า
ของบุคคลที่เป็นมนุษย์ ในสิทธิที่เท่าเทียมกันของบุรุษและสตรีและของ
ประชาชาติใหญ่น้อย และเพื่อที่จะสถาปนาภาวะการณ์ ที่จะทำให้ความ
ยุติธรรมและความเคารพพันธกรณี อันเกิดจากสนธิสัญญาและแหล่ง
อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศดำรงอยู่ และเพื่อที่จะส่งเสริมความ
ก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานชีวิตที่ดีขึ้นในอิสรภาพที่กว้างขวาง
ยิ่งขึ้น และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้ จะปฏิบัติการด้วยการผ่อนสั้น
ผ่อนยาว และอยู่ร่วมกันโดยสันติเยี่ยงเพื่อนบ้านที่ดี และจะรวมกำลังกัน
เพื่อดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และเพื่อร่วมกัน
โดยการยอมรับหลักการและวิธีดำเนินการที่จะกำหนดขึ้นว่าจะไม่มีการใช้
กำลังอาวุธ นอกจากเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน และเพื่อที่จะใช้กลไก
ระหว่างประเทศสำหรับส่งเสริมความเจริญรุดหน้าทางเศรษฐกิจ และ
สังคมของประชาชาติทั้งหลาย จึงได้ลงมติที่จะพัฒนาความเพียรพยายาม
ของเรา เพื่อให้บรรลุจุดหมายเหล่านี้

ดังนั้น รัฐบาลของเราโดยลำดับ โดยอาศัยผู้แทนที่มาร่วมประชุม
ณ นครซานฟรานซิสโก และเป็นผู้ซึ่งได้แสดงเอกสารมอบอำนาจเต็มที่
มีรูปแบบที่ดีและเหมาะสม ได้ตกลงกันเสนอกฎบัตรสหประชาชาติ และ
โดยนัยนี้ จึงได้สถาปนาองค์การระหว่างประเทศขึ้น องค์การหนึ่งที่มีชื่อว่า
สหประชาชาติ”

๒๒ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๔๕

เนื้อหาที่สมบูรณ์ของกฎบัตรสหประชาชาติ ขอได้จาก UN's Department of Public Information ซึ่งพิมพ์อยู่ใน
Everyone's United Nations (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๑)

ข้อมูลจำเพาะ ๑

แผนที่โลก

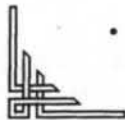
บทสรุปของ

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก

- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะอยู่กับครอบครัว หรืออยู่กับผู้ที่จะดูแลตนได้ดีที่สุด
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับอาหารและน้ำอย่างเพียงพอ
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะมีมาตรฐานการดำรงชีวิตที่ดีพอ
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลเรื่องสุขภาพ
- เด็กพึงการยอมมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลฝึกฝนเป็นพิเศษ
- เด็กย่อมต้องได้รับอนุญาตให้พูดภาษาของตนเองและปฏิบัติตามศาสนาและวัฒนธรรมของตน
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะเล่น
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาแบบให้เปล่า
- เด็กย่อมมีสิทธิทางด้านการพลัดภัยและไม่ถูกทำร้าย ไม่ถูกนำไปหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือไม่ถูกปล่อยปละละเลย
- เด็กต้องไม่ถูกนำไปใช้เป็นแรงงานราคาถูก หรือเป็นทหาร
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากการกระทำทารุณโหดร้าย การถูกทอดทิ้งและความอยุติธรรม
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นของตน และรวมตัวกันเพื่อแสดงความคิดเห็นได้

ข้อมูลจำเพาะ ข

สัญลักษณ์ต่างๆ ของสหประชาชาติ

สหประชาชาติ
(United Nations)

องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์
และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Educational,
Scientific and Cultural
Organization)

ศูนย์สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Centre for Human
Rights)

สหภาพไปรษณีย์สากล
(Universal Postal Union)

องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Children's Fund)

องค์การทรัพย์สินทางพิวปัญญาแห่งโลก
(World Intellectual Property
Organization)

สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่ง
สหประชาชาติ
(Office of the United Nations High
Commissioner for Refugees)

องค์การอนามัยโลก
(World Health Organization)

โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Environment
Programme)

องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ
(United Nations International Civil
Aviation Organization)

สถาบันวิจัยและฝึกอบรมระหว่างประเทศเพื่อความก้าวหน้าของสตรี
(United Nations International Research and Training Institute
for the Advancement of Women)

องค์การอาหารและเกษตรแห่ง
สหประชาชาติ
(Food and Agriculture Organization
of the United Nations)

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Development
Programme)

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
เพื่อการพัฒนาเกษตรกรรม
(International Fund for
Agricultural Development)

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ
(International Labour Organisation)

สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ
(International Telecommunications
Union)

องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ
(International Maritime
Organization)

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
(International Monetary Fund)

องค์การอุตุนิยมวิทยาโลก
(World Meteorological
Organization)

ธนาคารโลก
(World Bank)

ศูนย์เพื่อการตั้งถิ่นฐานมนุษย์แห่ง
สหประชาชาติ
(United Nations Centre for Human
Settlements) (HABITAT)

ทบวงพลังงานปรมาณูระหว่าง
ประเทศ
(International Atomic Energy
Agency)

มหาวิทยาลัยสหประชาชาติ
(UN University)

สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติ

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : สหพันธ์โลกแห่งสมาคม สหประชาชาติ (WFUNA)

เมื่อประเทศใดประเทศหนึ่งเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ บางครั้งประชาชนของประเทศนั้นจะก่อตั้งสมาคมสหประชาชาติขึ้น สหประชาชาติได้อาศัยสมาชิกภาพของรัฐบาลต่างๆ เป็นฐาน ดังนั้น สมาคมสหประชาชาติจึงเป็นวิธีทางหนึ่งสำหรับพลเมืองธรรมดาที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับสหประชาชาติได้ ถ้าประชาชนเหล่านี้ต้องการรู้เรื่องของสหประชาชาติ หรือมีความคิดเห็นที่ต้องการให้สหประชาชาติพิจารณา คนเหล่านี้ยังปรารถนาที่จะให้รัฐบาลของตนเข้าไปมีบทบาทในสหประชาชาติด้วย

เมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๕๕ สหประชาชาติมีสมาชิก ๑๔๕ ประเทศ ในจำนวนนี้ ๘๑ ประเทศได้ก่อตั้งสมาคมสหประชาชาติแล้ว สมาคมสหประชาชาติระดมกองทุนและอาจจะรับสมาชิกใหม่ด้วย เพื่อให้ประสบความสำเร็จ สมาคมสหประชาชาติจำเป็นต้องดำรงอยู่ให้ได้ในระบอบประชาธิปไตยเสรี มิฉะนั้นจะไม่สามารถแสดงออกซึ่งความคิดของตนเกี่ยวกับสหประชาชาติ หรือมีอิทธิพลต่อวิธีการบริหารประเทศของรัฐบาลของตนได้

สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติเป็นองค์การที่สมาคมสหประชาชาติทุกแห่งเข้ามาเป็นสมาชิก วิธีหนึ่งที่สมาคมสหประชาชาติหารายได้เพื่อช่วยให้ตนปฏิบัติงานได้คือ การผลิตของจดหมายวันแรก (ของจดหมายที่ปิดดวงตราไปรษณียากรประทับตราวันแรกที่น่าออกใช้) สำหรับดวงตราไปรษณียากรของสห-

ประชาชาติ ศิลปินผู้มีชื่อเสียงทั่วโลกได้ออกแบบให้โดยไม่คิดมูลค่า เพื่อให้ดวงตราไปรษณียากรที่เขาส่งออกแบบถูกนำมาใช้กับของจดหมายเหล่านี้

สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติเป็นองค์การเอกชนระหว่างประเทศที่อุทิศตนเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ และเพื่อส่งเสริมให้สาธารณชนตระหนักและเข้าใจกิจกรรมของสหประชาชาติและหน่วยงานทั้งหลายขององค์การนี้

สมาคมทั้งหลายที่เป็นสมาชิกของสหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติได้ก่อตั้งขึ้นในทุกส่วนของโลก และในประเทศที่มีระบบทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมต่างๆ กันรวมทั้งในประเทศที่มีการพัฒนาในระดับต่างๆ กันด้วย อย่างไรก็ตาม เป็นความจริงที่จะกล่าวว่า เมื่อพิจารณาตามสัดส่วนแล้ว สมาคมสหประชาชาติในโลกที่กำลังพัฒนายังมีจำนวนน้อยอยู่ สำนักงานใหญ่ของสหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติตั้งอยู่ที่นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ นอกจากนี้ สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติยังมีสำนักงาน ณ สำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติที่นครนิวยอร์ก รวมทั้งสำนักงานภูมิภาคสำหรับแอฟริกา เอเชีย และแปซิฟิก

ที่อยู่ของสหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติที่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์มีดังนี้

WFUNA/FMANU
c/o Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland

ประเทศที่ก่อตั้งสมาคมสหประชาชาติแล้ว ๘๑ ประเทศ

อาร์เจนตินา	ไอซ์แลนด์	สโลวะเกีย
ออสเตรเลีย	เกาะแมน	สโลวีเนีย
ออสเตรีย	อิสราเอล	สเปน
บังกลาเทศ	อิตาลี	ศรีลังกา
บาร์เบโดส	จาเมกา	สวีเดน
เบลารุส	ญี่ปุ่น	สวิตเซอร์แลนด์
เบลเยียม	เคนยา	ไทย
บรูไน	ลัตเวีย	ตูนิเซีย
บัลแกเรีย	เลโซโท	ตุรกี
บูร์กินาฟาโซ	ลิทัวเนีย	ยูกันดา
แคนาดา	ลักเซมเบิร์ก	สหราชอาณาจักร
ชิลี	มาเลเซีย	สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
จีน	มาลี	สหรัฐอเมริกา
คองโก	มอริเชียส	ยูโกสลาเวีย
โครเอเชีย	เม็กซิโก	ซาอุดี
คิวบา	มองโกเลีย	แซมเบีย
ไซปรัส	เนปาล	ซิมบับเว
สาธารณรัฐเชก	เนเธอร์แลนด์	
เดนมาร์ก	นิวซีแลนด์	
อียิปต์	ไนจีเรีย	
ฟินแลนด์	นอร์เวย์	
ฝรั่งเศส	ปากีสถาน	
เยอรมนี	ปานามา	
กานา	เปรู	
กรีซ	ฟิลิปปินส์	
กัวเตมาลา	โปแลนด์	
กินี	สาธารณรัฐเกาหลี	
ฮ่องกง	โรมาเนีย	
ฮังการี	สหพันธรัฐรัสเซีย	
ไอซ์แลนด์	เซเนกัล	
อินเดีย	เซียร์ราลีโอน	
อินโดนีเซีย	สิงคโปร์	

การทำงานให้แก่สหประชาชาติ

สหประชาชาติมีประเทศสมาชิก ๑๙๕ ประเทศ (มีนาคม ค.ศ. ๑๙๙๕) และหน้าที่ต่างๆ ของสหประชาชาติมีองค์กรและหน่วยงานอื่นๆ ช่วยกันบริหาร กฎบัตรสหประชาชาติได้กำหนดให้มียอดหลัก ๖ องค์กร คือ สมัชชา คณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม คณะมนตรีภาวะทรัสตี ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และสำนักเลขาธิการ นอกจากนี้ยังมีโครงการอื่นๆ อีกกว่า ๓๐ โครงการ เช่น สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) และหน่วยงานอื่นๆ อีกหลายหน่วยงาน เช่น องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) และธนาคารโลก (ประกอบด้วยธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและการพัฒนา บรรษัทการเงินระหว่างประเทศ และสมาคมการพัฒนาระหว่างประเทศ) มีภาษาทางการ ๖ ภาษา ที่ใช้ในสหประชาชาติ คือ อาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน สำนักงานใหญ่อยู่ที่นครนิวยอร์ก แต่มีบุคลากรเกือบทั่วโลกทำงานให้แก่สหประชาชาติ

ตำแหน่งงานหลายตำแหน่งในสำนักเลขาธิการขึ้นอยู่กับโควตา ซึ่งหมายความว่าประเทศสมาชิกแต่ละประเทศมีโอกาสได้รับบรรจุในตำแหน่งงานที่มีจำกัด

ตำแหน่งงานที่ใช้วิชาชีพขั้นสูง

ผู้บริหาร

ตำแหน่งว่างในสาขานี้ไม่มีก็ตำแหน่ง และตามปกติจะแต่งตั้งจากบุคคลที่ประจำอยู่แล้วในหน่วยงานนี้

บรรณารักษ์

ผู้สมัครต้องมีความรู้ภาษาทางการของสหประชาชาติอย่างน้อยที่สุด ๒ ภาษา และได้รับปริญญาจากสถาบันบรรณารักษ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ หรือมีคุณสมบัติที่กำหนดไว้ในทางวิชาชีพนี้ที่เท่าเทียมกัน ประสบการณ์งานบรรณารักษ์ ๒ หรือ ๓ ปีเป็นสิ่งจำเป็น

ล่ามและผู้แปล/ผู้เขียนย่อความ

ผู้สมัครต้องมีความสามารถในการเป็นล่าม หรือการแปลจากภาษาทางการของสหประชาชาติอย่างน้อยที่สุด ๒ ภาษามาเป็นภาษาหลัก (ซึ่งต้องเป็นภาษาทางการ ๑ ภาษา) ยกเว้นผู้แปลในภาษาอาหรับ ภาษาจีน และภาษารัสเซีย ผู้แปลทุกคนจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้เขียนย่อความด้วย ผู้แปลทุกคนจะต้องได้รับปริญญาและมีความรู้ทั่วไป รวมทั้งเรื่องการเมือง กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ หรือวิชาด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคนิค การสรรหาบุคคลเข้ามาปฏิบัติงาน กระทำโดยการสอบแข่งขันและการสัมภาษณ์

การสังคมสงเคราะห์

มีตำแหน่งต่าง ๆ ในสาขานี้หลายตำแหน่งทั่วโลก คุณสมบัติที่กำหนดให้และวิธีการสรรหาบุคคลเข้ารับตำแหน่งแตกต่างกันไป แล้วแต่ตำแหน่งที่สมัคร

เจ้าหน้าที่ด้านกฎหมาย

ประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นเท่า ๆ กับความรู้ภาษาฝรั่งเศส หรือภาษาสเปนรวมกับภาษาอังกฤษ มีตำแหน่งว่างไม่กี่ตำแหน่ง

ผู้ชำนาญพิเศษด้านสารนิเทศสาธารณะ

แม้ตำแหน่งขั้นผู้น้อยในงานสาขานี้ก็จำเป็นต้องมีประสบการณ์ด้านอาชีพ ในเรื่องสื่อมวลชน รวมทั้งมีปริญญาที่เหมาะสม ผู้สมัครที่จะได้รับการพิจารณาก่อน ได้แก่ ผู้ที่สามารถปฏิบัติงานโดยใช้ภาษาทางการได้มากกว่า ๑ ภาษา

เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์

ผู้วิเคราะห์และผู้สร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์จะต้องมีปริญญาที่เหมาะสม และมีประสบการณ์ในเรื่องระบบคอมพิวเตอร์อย่างน้อยที่สุด ๓ ปี

นักวิจัยประชากรศาสตร์และประชากร

ปริญญาระดับสูงในวิชาต่าง ๆ เช่น ภูมิศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เป็นสิ่งจำเป็น ประชากรศาสตร์ คือ การศึกษาสถิติเกี่ยวกับประชากร เช่น การเกิด การตาย โรคภัยไข้เจ็บ และการย้ายถิ่น

ตำแหน่งงานสนาม

บุคลากรเหล่านี้รับผิดชอบในการปฏิบัติการกิจพิเศษภาคสนามของสหประชาชาติ มีตำแหน่งอยู่ในงานสาขาต่าง ๆ คือ เลขาณูการ (CAT) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (MAG) ช่างเครื่อง (RAE) ช่างเทคนิควิทยุ (RAL) และช่างไฟฟ้า (RAK) เจ้าหน้าที่จะหมุนเวียนจากคณะหนึ่งไปยังอีกคณะหนึ่งทั่วโลก ผู้สมัครควรมีอายุอย่างน้อย ๒๓ ปี

เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป

เลขาณูการและเสมียน/พนักงานพิมพ์ดีด

ต้องสามารถพิมพ์ดีดได้อย่างน้อยที่สุด นาทีละ ๕๐-๕๕ คำ และผู้ที่มีทักษะด้านภาษา จะได้รับการพิจารณาก่อน พนักงานพิมพ์ดีดในที่ประชุมสมัชชา ณ นครนิวยอร์ก จะทำหน้าที่พิมพ์เอกสารของทางการในทุกภาษาที่ใช้เป็นทางการ พนักงานเหล่านี้จะต้องพิมพ์งานจากคำบอกโดยตรง หรือถอดข้อความจากเครื่องบันทึกเสียง และมักจะต้องทำงานล่วงเวลาและงานกลางคืน

อาสาสมัครสหประชาชาติ

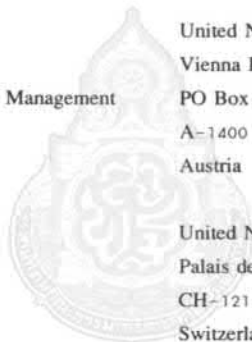
ผู้ชำนาญพิเศษที่เป็นอาสาสมัครสหประชาชาติมีหน้าที่ให้การสนับสนุนด้านเทคนิคแก่ประเทศที่กำลังพัฒนา ในขณะเดียวกัน ก็ให้ความช่วยเหลือในการยกระดับทักษะและความรู้ของบุคลากรในชาตินั้นๆ มีสาขาวิชาชีพของบุคลากรกว่า ๑๔๐ สาขา ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ วิศวกร และช่างเทคนิค ผู้ชำนาญพิเศษสาขาพืชและสัตว์ นักเศรษฐศาสตร์ ผู้สอนภาษา และผู้ทำงานร่วมกับเยาวชน เจ้าหน้าที่อาสาสมัครสหประชาชาติกว่าร้อยละ ๖๐ จะถูกส่งไปปฏิบัติงานในประเทศที่จัดว่าพัฒนาน้อยที่สุด

การปฏิบัติงานในฐานะอาสาสมัครเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะสะสมประสบการณ์ของการทำงานในสหประชาชาติ

สถานที่ติดต่อ

The Director
Division of Recruitment
Office of Human Resources Management
United Nations
New York
NY 10017
USA

United Nations
Palais des Nations
CG-1211 Geneva 10
Switzerland

United Nations
Vienna International Centre
PO Box 500
A-1400 Vienna
Austria
United Nations Volunteers
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland

ดูรายชื่อสถานที่ติดต่อสำหรับหน่วยงาน
แต่ละหน่วยงานด้วย

การทำงานให้แก่องค์การเอกชนขององค์การใดองค์การหนึ่งซึ่งมีอยู่มาก เพื่อจะปฏิบัติงานตามเป้าหมายของสหประชาชาติก็สามารถกระทำได้เช่นเดียวกัน ต่อไปนี้เป็นองค์การเอกชนบางองค์การที่ได้คัดเลือกแล้วว่า มีสถานภาพในการให้คำปรึกษาขั้นที่ ๑ และที่ ๒ ที่ทำงานกับคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม ใน ค.ศ. ๑๙๙๒ คือ Care International, Amnesty International, World Organization of the Scout Movement, World Association of Girl Guides and Girl Scouts, Survival International, Save the Children, Rotary International, Salvation Army, Oxfam, Greenpeace.

การหาข่าวสารเรื่องสหประชาชาติ ๑

ศูนย์แถลงข่าวสหประชาชาติ

จุดประสงค์ของรายงานปรากฏอยู่ในมติของสมัชชา ค.ศ. ๑๙๔๖ ที่ว่า "สหประชาชาติไม่อาจบรรลุจุดประสงค์ได้ ถ้าประชาชาติของโลกไม่ได้รับแจ้ง จุดมุ่งหมายและกิจกรรมขององค์การนี้อย่างสมบูรณ์"

ศูนย์แถลงข่าว ((The United Nations Information Centers หรือ UNIC) ให้บริการนานาชาติบริการเหล่านี้รวมถึงไปถึงการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติและหน่วยงานชำนาญพิเศษ รวมทั้งการรวบรวมเอกสารที่เป็นปัจจุบันทุกชิ้นของสหประชาชาติ และสิ่งพิมพ์อื่นๆที่เป็นทางการ ศูนย์แถลงข่าวเหล่านี้จะช่วยเหลือตัวแทนของสื่อมวลชน รักษาความสัมพันธ์กับองค์การรัฐบาลและองค์การเอกชนที่สำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติ และแสวงหาการสนับสนุนจากองค์การอื่นๆ เพื่อกิจกรรมเหล่านี้ ศูนย์แถลงข่าวยังปฏิบัติหน้าที่ด้านบริหารหลายประการแทนองค์การหลายๆ องค์การของระบบสหประชาชาติ

ศูนย์แถลงข่าวเหล่านี้ได้รับข่าวสารล่าสุดเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติทั่วโลกทางระบบสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์จากนครนิวยอร์กทุกวัน ดังนั้น ศูนย์เหล่านี้จึงสามารถให้ข่าวสารอย่างละเอียดแก่สื่อมวลชน นักวิจัย และผู้อื่นได้ ในแต่ละวัน ศูนย์แถลงข่าวต้องสนองความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับสหประชาชาติเป็นจำนวนมาก ที่ติดต่อเข้ามาทางโทรศัพท์ จดหมาย โทรสาร และการมาติดต่อด้วยตัวเอง ศูนย์แถลงข่าวยังได้ออกจดหมายข่าวและต้นฉบับข่าวของศูนย์ทุกสัปดาห์

นอกจากนี้ศูนย์แถลงข่าวยังให้บริการห้องสมุดและเก็บรักษาฟิล์มภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ภาพถ่าย และภาพนิ่งเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติ ท่านอาจติดต่อมาโดยทางจดหมายและระบุสิ่งที่ต้องการให้ชัดเจน (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๕)

ACCRA, PO Box 2339, Accra, Ghana (233-21) 665-511/666-851-5
ADDIS ABABA, PO Box 3001, Addis Ababa, Ethiopia (251-1) 510-172
ALGIERS, Boite Postale 823, Alger-Gare, Algeria (213-2) 744-902/744-903
AMMAN, PO Box 927115, Amman, Jordan (9626) 69 4351 (A) -606847 (B)
ANKARA P.K. 407, Ankara, Turkey (90-4) 426-5485
ANTANANARIVO, Boite Postale 1348, Antananarivo, Madagascar, 241-15
ASUNCION, Casilla de Correo 1107, Asunción, Paraguay (595-21) 493025/493026/493027
ATHENS, GR-10558 Athens, Greece (30-1) 523-0640
BANGKOK, Bangkok 10200, Thailand (66-2) 282-9607
BEIRUT, PO Box 4656, Beirut, Lebanon (962-6) 867 700/800 002
BRAZZAVILLE, PO Box 13210/for 1018, Brazzaville, Congo (242) 83-50-90/83-58-48
BRUSSELS, Avenue de Broqueville 40, 1200 Brussels (32-2) 770-5047
BUCHAREST, PO Box 1-701, Bucharest, Romania (40-1) 211-32-42
BUENOS AIRES, Junín 1940, 1 piso, 1113 Buenos Aires, Argentina (54-1) 801-0155
BUJUMBURA, Boite Postale 2160, Bujumbura, Burundi (257) 225-018
CAIRO, Boite Postale 262, Cairo, Egypt (20-2) 769-595
COLOMBO, PO Box 1505, Colombo, Sri Lanka (94-1) 580-691
COPENHAGEN, 37 HC Andersens Boulevard, DK-1553 Copenhagen V, Denmark (45) 33-12-21-20
DAKAR, Boite Postale 154, Dakar, Sénégal (221) 233-070, 234-066
DAR-ES-SALAAM, PO Box 9224, Dar-es-Salaam, United Republic of Tanzania (255-51) 46278

ข้อมูลจำเพาะ

DHAKA, GPO Box 3658, Dhaka 1000, Bangladesh (880-2) 817898/817868/326434
 GENEVA, Palais des Nations, 1211 Geneva 10, Switzerland (41-22) 917 2300/917 2325/917 2324
 HARARE, PO Box 4408, Harare, Zimbabwe (263-4) 79-15-21/70-46-79
 ISLAMABAD, PO Box 1107, Islamabad, Pakistan (92-51) 210-610/213-465/213-553
 JAKARTA, Gedung Dewan Pers, Fifth Floor, 32-34 Jalan Kebon Sirih, Jakarta, Indonesia (62-21) 380-0292/378050
 KABUL, PO Box 5, Kabul, Afghanistan 24437/22684
 KATHMANDU, PO Box 107, Pulchowk, Kathmandu, Nepal (977-1) 524366
 KHARTOUM, PO Box 1992, Khartoum, Republic of the Sudan 77816/73772
 KINSHASA, Boite Postale 7248, Kinshasa, Republic of Zaire (243-12) 30-400 Ext 67
 LAGOS, PO Box 1068, Lagos, Nigeria (234-1) 2694886
 LA PAZ, Apartado Postal 9072, La Paz, Bolivia (591-2) 358-590/358-591
 LIMA, PO Box 14-0199, Lima, Peru (51-14) 40-6145/41-8745/22-0879
 LISBON, Rua Latino Coelho, 1, Ed Aviz, Bloco A-1, 101, 1000 Lisbon, Portugal (351-1) 352-9232
 LOME, Boite Postale 911, Lomé, Togo (228) 212-306
 LONDON, 18 Buckingham Gate, London SW1E 6LB (44-71) 630-1981-1987
 LUSAKA, PO Box 32905, Lusaka 10101, Republic of Zambia (260-1) 228-487/228-488
 MADRID, PO Box 3400, 28080 Madrid, Spain (34-1) 555-8087/555-8142
 MANAGUA, Reporto Bolonia, Porton Hospital Militar, IC Lago, Managua, Nicaragua (505-2) 660-507/661-701
 MANAMA, PO Box 26004, Manama, Bahrain (973) 231-046
 MANILA, PO Box 7285 (DAPO), 1300 Domestic Road, Pasay City, Metro Manila, Philippines (63-2) 892-0611
 MASERU, PO Box 301, Maseru 100, Lesotho (266) 312 496
 MEXICO CITY, Presidente Masaryk 29-7*, piso, 11570 Mexico, D.F. (52-5) 250-1364
 MOSCOW, 4/16 Ulitsa Lunacharskogo, Moscow 121002, Russian Federation (7-095) 241-2894
 NAIROBI, PO Box 34135, Nairobi, Kenya (254-2) 623292/3, 623798, 622545
 NEW DELHI, 55 Lodi Estate, Estate New Delhi-110003, India (91-11) 462 34 39
 OUAGADOUGOU, Boite Postale 135, Ouagadougou 01, Burkina Faso (226) 30-60-76
 PANAMA CITY, PO Box 6-9083 EL Dorado, Panamá, Republic of Panamá (507) 232-198
 PARIS, 1 rue Miollis, 75732, Paris Cedex 15, France (33-1) 45-68-49-00
 PORT OF SPAIN, PO Box 130, Port-of-Spain, Trinidad (1-809) 623-4813
 PRAGUE, Panska 5, 11000 Prague 1, Czech Republic (42-2) 24-21-10-49
 RABAT, Boite Postale 601, Rabat, Morocco (212-77) 686-33/632-04
 RIO DE JANEIRO, Palácio Itamaraty, Av. Marechal Floriano 196, 20080 Rio de Janeiro (55-21) 253-2211
 ROME, Palazzetto Venezia, Piazza San Marco 50, 00186 Rome, Italy (39-6) 678-9907
 SANA'A, PO Box 551, Sana'a, Republic of Yemen (967-1) 215-505/8
 SAN SALVADOR, Apartado Postal 2157, San Salvador, El Salvador (503) 23-4466
 SANTA FE DE BOGOTA, Apartado Aéreo 058964, Santa Fé de Bogotá 2, Colombia (57-1) 257-6044
 SANTIAGO, Comisión Económica para América, Latinay el Caribe, Avda, Dag Hammarskjöld s/n, Casilla 179D, Santiago, Chile (56-2) 210-2000, 228-1947
 SYDNEY, PO Box 4045, Sydney NSW 2001, Australia (61-2) 283-1144
 TEHERAN, PO Box 15875-4557, Teheran, Islamic Republic of Iran (98-21) 886 2812 to 5
 TOKYO, UNU Building, 8th floor, 53-70, Jingumae 5-chome, Shibuya-ku, Tokyo 150, Japan (81-3) 5467 4455
 TRIPOLI, PO Box 286, Tripoli, Libyan Arab, Jamahiriya (218-21) 77885/70251
 TUNIS, Boite Postale 863, Tunis, Tunisia (216-1) 560-203
 VIENNA, PO Box 500, A-1400 Vienna, Austria (43-1) 211-31-4666
 WASHINGTON DC, 1775 K Street, N.W. Suite 400, Washington, DC 20006, USA (202) 331 8670
 WINDHOEK, Private Bag 13351, Windhoek, Namibia (264) 61-233034
 YANGON, PO Box 230, Yangon, Myanmar (95-01) 92911
 YAOUNDE, Boite Postale 836, Yaoundé, Republic of Cameroon (237) 22-50-43

การหาข่าวสารเรื่องสหประชาชาติ ๒

สหประชาชาติ

United Nations Headquarters
New York, NY 10017
USA
Tel (1) (212) 963 1234

United Nations Office at Geneva
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 907 1234

United Nations Office at Vienna
Vienna International Centre
PO Box 500
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 211 31
+extension (0 for switchboard)

United Nations Children's Fund (UNICEF)
3 United Nations Plaza
Room H-9F
New York NY 10017
USA
Tel (1) (212) 326 7000

United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD)
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 730 0111

United Nations Development Programme (UNDP)
1 United Nations Plaza
New York NY 10017
USA
Tel (1) (212) 906 5000

United Nations Environment Programme (UNEP)
PO Box 30552
Nairobi
Kenya
Tel (254) (2) 333930

United Nations Population Fund (UNFPA)
220 East 42nd Street
New York NY 10017
USA
Tel (1) (212) 850 5631

United Nations Institute for Training and Research (UNITAR)
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 798 5850

United Nations Relief and Works Agency for Palestinian Refugees in the Near East (UNRWA)
Vienna International Centre
PO Box 700
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 211 31 + extension

United Nations University (UNU)
Toho Seimei Building
15-1, Shibuya 2-chome
Shibuya-ku
Tokyo 150
Japan
Tel (81) (3) 499 2811

United Nations Centre for Human Settlements (HABITAT)
Room M-337
PO Box 30030
Nairobi
Kenya
Tel (254) (2) 333930/520600

Office of the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)
Case Postale 2500,
CH-1211, Geneva 2 Dépôt
Switzerland
Tel (41) (22) 739 8111

World Food Council (WFC)
Via delle Terme di Caracalla
1-00100 Rome
Italy
Tel (39) (6) 52251

International Court of Justice (ICJ)
Peace Palace
2517 KJ The Hague
The Netherlands
Tel (31) (70) 392 4441

International Research and Training Institute for the Advancement of Women (INSTRAW)
Calle Cesar Nicolas Penson 102-A
Santo Domingo
Dominican Republic
Tel (500) (809) 685 2111/7

International Trade Centre UNCTAD/GATT (ITC)
Palais des Nations
1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 917 1234

World Food Programme (WFP)
426 Via Cristoforo Colombo
00145 Rome
Italy
Tel (39) (6) 52251

Specialised Agencies and Related Organizations International Labour Organisation (ILO)
4 route des Morillons
CH-1211 Geneva 22
Switzerland
Tel (41) (22) 799 6111

Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO)
Via delle Terme di Caracalla
1-00100 Rome
Italy
Tel (39) (6) 52251

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO)
F-75352 Paris 07SP
France
Tel (33) (1) 45681000

International Civil Aviation Organization (ICAO)
1000 Sherbrooke Street West
Suite 327
Montreal, PQ
H3A 2R2 Canada
Tel (1) (514) 285 8219

World Health Organization (WHO)
20 Avenue Appia
CH-1211 Geneva 27
Switzerland
Tel (41) (22) 791 2111

World Bank/International Finance Corporation (IFC)
1818 H Street, NW
Washington DC 20433
USA
Tel (1) (202) 477 1234

ข้อมูลจำเพาะ ๘

International Monetary Fund (IMF)
700 19th Street, NW
Washington DC 20431
USA
Tel (1) (202) 623 7000

Universal Postal Union (UPU)
Weltpoststrasse 4
3000 Berne 15
Switzerland
Tel (41) (31) 350 3111

International Telecommunication Union (ITU)
Place des Nations
Room 306A
CH-1211 Geneva 20
Switzerland
Tel (41) (22) 730 5111

World Meteorological Organization (WMO)
41 avenue Giuseppe-Motta
Geneva
Switzerland
Tel (41) (22) 730 8111

International Maritime Organization (IMO)
4 Albert Embankment
London
SE1 7SR
United Kingdom
Tel (44) (171) 735-7611

World Intellectual Property Organization (WIPO)
34 chemin des colombettes
CH-1211 Geneva 20
Switzerland
Tel (41) (22) 730 9111

International Fund for Agricultural Development (IFAD)
107 Via del Serafico
Room 408
00142 Roome
Italy
Tel (39) (6) 54591

United Nations Industrial Development Organization (UNIDO)
Vienna International Centre
PO Box 300
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 21131 + extension

International Atomic Energy Agency (IAEA)
Vienna International Centre
PO Box 100
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 2360 + extension

General Agreement on Tariffs and Trade (GATT)
Centre William Rappard
154 rue de Lausanne
CH-1211 Geneva 21
Switzerland
Tel (41) (22) 739 5111

แหล่งข้อมูลสำหรับการสอนเกี่ยวกับสหประชาชาติ

วัสดุการสอนที่กล่าวไว้ในรายการแหล่งข้อมูลนี้ยังไม่จบ วัสดุการสอนในที่นี้ได้รับเลือกมาเพราะเป็น เรื่องของสหประชาชาติโดยตรง และจะช่วยผู้สอนในการเตรียมตัวสอนชุดการเรียนการสอน เรื่อง สหประชา- ชาติ ผู้สอนอาจส่งข้อมูลจากหน่วยเผยแพร่ในประเทศ หรือในกรณีที่เป็นสิ่งพิมพ์ของสหประชาชาติ โปรด เขียนจดหมายไปยัง UN Publications (2 United Nations Plaza Room DC 2-853, Dept. 007C, New York, NY 10017, Fax (212) 963-3489) สำนักงานแถลงข่าวสหประชาชาติในประเทศของท่านควรสามารถช่วยเหลือ ท่านได้ในเรื่องข่าวสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีทัศน (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๗)

เรื่องทั่วไป

- A Life in Peace and War, Brian Unquhart, Harper and Row, UK (1987)
- A Question of Refugees, Carol Barker, Macdonald, UK (1988)
- An Instructional Guide to Teaching About the United Nations, UNA-USA, 1993
- Children of the World-Learning Together at the United Nations, Martin Meyer, Madison Books (1990)
- Creating a Sustainable World (for students in grades 7-12), UNA-USA, 1993
- Educating for Peace Project, UNA-USA, 1993
- Forty Years of the United Nations, US Bajpai, Lancer, India (1990)
- Geography Teaching and the UN, David Barrs in International Understanding Through Geography, Ed. Speak and Wiegand, Geographical Association, UK (1993)
- Rescue Mission : Planet Earth, Peace Child International, Kingfisher, UK, 1994
- United Nations - Its Work in the World, Carol Barker, Macdonald, UK (1986)
- We the Young People - A children's history of the United Nations written by young people, Peace Child International, Buntingford, UK (due out 1995)

สิ่งพิมพ์ของสหประชาชาติ

- A World for Everybody, UNESCO (1979)
- An Agenda for Peace, UN Publications (1995)
- Basic Facts about the United Nations, UN Publications (1995)
- Blue and Beautiful Planet Earth Our Home, Ruth Rocha and Otavio Roth, UN Publications (1990)
- Blue Helmets, The - A review of UN Peacekeeping, UN Publications (1995)
- Charter of the United Nations and Statute of the International Court of Justice, UN Publications
- Children and World Development, Roy Williams, UNICEF-UK and Richmond Publishing Ltd, UK (1987)
- Descriptive Map of the United Nations, UN Publications
- Everyone's United Nations, UN Publications
- Human Development Report, UNDP (annual)

ข้อมูลจำเพาะ D

Human Rights : Questions and Answers, Department of Public Information, USA
Image and Reality, UN Publications
Introduction to the Model United Nations, UN Publications 1992
Pepito's Speech at the United Nations, Margaret and John Travers-Moore, UN Publications, New York, USA (1985)
Pepito's Journey, John Travers-Moore, UN Publications, New York, USA (1987)
Pepito's World, John Travers-Moore, UN Publications, New York, USA (1988)
Rescue Mission : Planet Earth, Peace Child International, UN Publications, 1994
State of the Environment, UN Environment Programme, UN Publications
State of the World's Children, UNICEF (annual), UN Publications
Student Map of the United Nations, UN Publications
Teaching about Africa Recovery, UN Publications (1995)
Teaching about Literacy, UN Publications (1995)
Teaching about Palestine, UN Publications (1995)
Teaching about Peacekeeping, UN Publications (1995)
UN Chronicle, UN Publications
United Nations Convention on the Rights of the Child, UN Publications
UNESCO, Courier UNESCO (monthly journal)
United Nations in the 1990s: A Second Chance?, Max Jakobson, UN Publications, USA
Universal Declaration of Human Rights, Ruth Rocha and Otavio Roth, UN Publications (1988)
Women: Challenges to the Year 2000, UN Publications, USA
Universal Declaration of Human rights: An Adaptation for Children, UN Publications, USA
World Bank Report, World Bank (annual)
World Food Report, Food and Agriculture Organization of the United Nations (annual)
World Health, World Health Organization (bi-monthly journal)
World Statistics in Brief, UN Publications

วิดีโอ

A Common Goal (UN activities through a soccer game, for children 8-12 years of age - Arabic, Chinese, English, French, Russian, Spanish)
About the UN (a series including videos on Peace-Keeping, Rights of the Child, Palestine, Africa Recovery, Environment and Development - English, Spanish, French)
Design for a Better World (an animated overview of the UN - English, French, Spanish, German, Japanese)
This is the United Nations (an overview - Arabic, English, French, Spanish, Japanese)
United Nations for a Better Future (an overview - Arabic, English, French, Spanish)

On Common Ground (a tour of the UN - English), UN Publications
Asimbonanga (on the struggle against apartheid - Arabic, English, French, Spanish)
Making their way (women's rights - Arabic, English, French, Spanish)
Ticket to Development (instances of development work - Arabic, English, French, Spanish)
Our Water, Our Lives (water and the environment - Arabic, English, French, Spanish)
Doctor in the Sky (animated short on the environment - Arabic, English, French, Spanish)
Nguyamyam (animated short for children on the limited resources of our planet - Arabic, English, French, Spanish)

ศูนย์ข้อมูลของสหประชาชาติ

DUNDIS - Directory of United Nations Databases and Information Services
Palais des Nations, Ch 1211 Geneva 10, Switzerland

UNESBIB

DIT, Information, Library and Archives Division, UNESCO, F-75352 Paris 07SP, France

DARE

UNESCO, Social and Human Resources Centre, 1 rue Mollat, F-75352 Paris 07SP, France

Online access through ECHO (European Commission Host Organization), L-1023 Luxembourg

The United Nations also has several databases on the Internet:

UN: [gopher://gopher.un.org](http://gopher.un.org)

WorldWideWeb: <http://WWW.un.org>

FAO: [gopher://gopher.fao.org](http://gopher.fao.org)

IAEA: [gopher://nesirs01.iaea.or.at](http://nesirs01.iaea.or.at)

ITU: [gopher://info.itu.ch](http://info.itu.ch)

UNDP: [gopher://gopher.undp.org](http://gopher.undp.org)

UNEP: [gopher://gopher.undp.org/unigopher/unep](http://gopher.undp.org/unigopher/unep)

UNESCO: [gopher://hpb.hwc.ca](http://hpb.hwc.ca)

UNICEF: [gopher://gopher.hqfaus01.unicef.org](http://gopher.hqfaus01.unicef.org)

UN Volunteers: [gopher://gopher.unv.ch](http://gopher.unv.ch)

WHO: [gopher://gopher.who.ch](http://gopher.who.ch)

สิทธิในการเขียน-ข้อแนะนำในการเขียนจดหมาย

ข้อแนะนำที่เหมาะสมในการเขียนจดหมายเพื่อขอข่าวสาร

กิจกรรมหลายอย่างในชุดการเรียนรู้การสนทนาต้องการให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมในหัวข้อนั้นๆ ความต้องการดังกล่าวหมายถึงการเขียนจดหมายนั่นเอง ท่านควรจะเขียนจดหมายเมื่อรู้สึกว่ามีความต้องการข่าวสารเพิ่มเติม ไม่ใช่เป็นการเขียนเพื่อตอบสนองกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้น

กระดาษแผ่นนี้จะช่วยให้ท่านเขียนจดหมายที่ให้ความประทับใจแก่ผู้อ่านมากที่สุด

เขียนถึงใคร

ถึงแผนกงาน หรือหน่วยงานชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๗)
ถึงสมาชิกรัฐสภา หรือตัวแทนอื่นๆ
ถึงองค์กรเอกชน
ถึงผู้เชี่ยวชาญในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ

เขียนทำไม ?

เพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน
เพื่อขอข่าวสารเพิ่มเติม
เพื่อกระตุ้นให้ดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่ง

เขียนอย่างไร ?

- เรียกชื่อผู้รับจดหมายให้ถูกต้อง-บรรณารักษ์ หรือครูจะช่วยให้คุณได้ในเรื่อง ชื่อตำแหน่ง และสถานที่ที่ติดต่อที่ถูกต้อง
- ใช้ถ้อยคำของท่านเอง ไม่ใช่ถ้อยคำของผู้อื่น
- เขียนประเด็นปัญหาของท่านให้ชัดเจน
- เขียนให้ข้อความกะทัดรัด
- ให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นของท่าน
- พยายามทำความเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น
- ให้มีลักษณะสร้างสรรค์และเสนอแนะทางเลือกหลายๆ ทาง
- ถ้าท่านมีความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โปรดแบ่งปันความชำนาญนั้นให้ผู้อื่นบ้าง
- ขอรับรองให้ตอบจดหมายของท่าน และถ้าเป็นความเหมาะสม ขอให้ท่านได้รับข่าวสารใหม่ๆ เสมอ
- ถามปัญหา แต่อย่าเร่งรัดให้มากเกินไป
- แจ้งสถานที่ติดต่อกับท่านให้ครบถ้วนและถูกต้อง
- พิมพ์หรือเขียนด้วยลายมือของท่านเอง-จะใช้วิธีใดก็ได้ แต่ต้องให้อ่านออก
- ถ้าเป็นไปได้ ให้ใช้กระดาษเขียนจดหมายที่มีตราสังกัดบนหัวกระดาษ แต่ต้องแน่ใจว่าท่านมีสิทธิที่จะกระทำเช่นนั้น
- สอดช่องที่ปิดดวงตราไปรษณียากรที่จำหน่ายจนถึงตัวท่านเรียบร้อยแล้วไปด้วย

-จาก *The Right to Write* ของ มอริส เค. อูดอลล์ (Morris K. Udall)

อดีตสมาชิกรัฐสภาสหรัฐอเมริกา

ข้อแนะนำเพิ่มเติม

- ให้เวลาสำหรับการตอบจดหมายของท่านอย่างน้อยที่สุด ๑ เดือน องค์การเอกชนส่วนมากและศูนย์แถลงข่าวสหประชาชาติมีบุคลากรจำกัด - นี่คือเหตุผลที่ว่า จดหมายของท่านจะต้องเขียนให้ตรงประเด็นและไม่อ้อมค้อม อาจต้องใช้เวลาพอสมควรในการตอบจดหมายของท่าน
- ถ้าท่านต้องการข่าวสารก็ให้ขอไปโดยเจาะจง - อย่าขอ "อะไรก็ได้ที่ท่านมีให้"!
- ถ้าจดหมายของท่านขึ้นต้นด้วย "Dear Mr.Smith" หรือ "Dear Mrs.Jones" ควรลงท้ายด้วย "Yours sincerely" แต่ถ้าขึ้นต้นด้วย "To whom it may concern" หรือ "Dear Sir" หรือ "Dear Madam" ก็ควรลงท้ายด้วย "Yours faithfully"
- ย่อหน้าแรกของจดหมาย - อธิบายเหตุผลที่ท่านเขียนไป และแนะนำตนเอง
- ย่อหน้าที่ ๒ - บอกปัญหาของท่าน และขอข่าวสารที่ท่านต้องการ
- ย่อหน้าที่ ๓ - ลงท้ายด้วยข้อความเชิงสร้างสรรค์

ภาคผนวก

Today

Just feeling human
the way a cloud's a cloud
tinged with blue or
walking slow across the sky or
hastening,
but not a Thursday cloud
formed for the anxious glance of Thursday people,
simply a cloud, whose particles
may fall Tuesday, just as well,
on anyone's springy hair, on any
taciturn winter buds it chooses
and no one says no. Human,
free for the day from roles assigned,
each with its emblem
cluttering the right hand,
scroll of words in the left.
Human, a kind of element, a fire,
an air, today.
Floating up to you I enter, or you
enter me. Or imagine
a house without doors,
open to sun of snowdrifts.

Denise Levertov, from a long poem entitled

Staying Alive

From *Denise Levertov: Poems 1960-1967*, copyright © 1966 by Denise
Levertov. Used by permission of New Directions Publishing Corporation

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือแปล ชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อใช้เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ สำหรับครูและนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐

(นายพนม พงษ์ไพบูลย์)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คณะผู้แปล

๑. นายทำนอง	เจริญรูป
๒. นางงามจิตต์	ไชยวุฒิ
๓. นางจิราภรณ์	มาดิงคะ
๔. นายเจริญ	หลวงเทพ
๕. นางสาวจุฑารัตน์	สุขสถิตย์
๖. นางสุภาพร	พรพิบูลย์
๗. นางสาวกึ่งแก้ว	พัสดุรักษ์
๘. นางสาวรวย	แจ่มศิริพรหม
๙. นายชินวงศ์	ศรีงาม
๑๐. นางพรทิพย์	เสมาภักดี
๑๑. นางพวงรัตน์	ศิรินพวงศ์
๑๒. นางบังอร	กล่อมสูงเนิน
๑๓. นางรัชนี	พนเจริญสวัสดิ์
๑๔. นางสาวลัดดาวัลย์	สิงกา
๑๕. นางนิภา	ภิรมย์
๑๖. นางทัศนพร	สิสุวรรณ

ที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาหนังสือ

บรรณาธิการที่ปรึกษา

นางสาวจินตนา ไบกาซูย์

บรรณาธิการ

นางสาวจุฑารัตน์ สุขสถิตย์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายวิรัตน์ เรืองอุไร

ภาพปก

หน้าต่างกระจกสี (Stained Glass Window) ของ มาร์ก ซากัลล์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว นายสมมาตร มีศิลป์ ผู้พิมพ์และจัดจำหน่าย พ.ศ. ๒๕๔๐

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

“สหประชาชาติไม่เคยมีความกระตือรือร้น หรือเป็นที่ต้องการมากเท่านี้มาก่อนเลย ดังนั้นความรู้เกี่ยวกับสหประชาชาติ จึงมีความสำคัญมากกว่าที่เคย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดาคนหนุ่มสาว พลเมืองหนุ่มสาวซึ่งจะให้ความมั่นใจว่า สหประชาชาติจะสามารถเพิ่มสมรรถภาพในการทำงานเพื่อทำให้โลกนี้เป็นสถานที่ที่ดีขึ้น และเพื่อรับประกันว่าจะมีสันติภาพ ความยุติธรรม และความมั่งคั่งสำหรับคนรุ่นต่อไป”

บูทรอส์ บูทรอส์-กาสิ, เลขาธิการสหประชาชาติ

วัฒนธรรมและสังคมของโลกได้เพิ่มความสำคัญให้แก่กัน โดยมีผลกระทบระหว่างกัน ในระดับที่ไม่เคยมีมาก่อนในโลกที่ต้องพึ่งพาศักดิ์กัน และมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตาม ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ เราต้องเผชิญปัญหาที่ท้าทายวิธีก่ออย่างง่าย ๆ และเป็นปัญหาที่ไม่มีขอบเขต

นี่คือโลกที่คนหนุ่มสาวจะต้องสืบทอด ในการที่จะต่อสู้กับสิ่งที่ท้าทายทั้งหลายได้ มีความจำเป็นที่คนหนุ่มสาวเหล่านี้จะต้องเข้าใจประเด็นปัญหา และเรียนรู้ภารกิจขององค์การต่างๆ เช่น สหประชาชาติ ซึ่งเผชิญสิ่งท้าทายและประเด็นปัญหาเหล่านี้

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ เป็นก้าวหนึ่งในทิศทางนี้ ชุดการเรียนรู้การสอนนี้มีเนื้อหาและทักษะเป็นสากล เป็นรายการเสริมหลักสูตรที่มีคุณค่า ครอบคลุมหัวข้อต่างๆ นับตั้งแต่เรื่องภาวะมลพิษไปจนถึงเรื่องการสร้างสันติภาพ นับตั้งแต่เรื่องการปลดปล่อยอาณานิคมไปจนถึงเรื่องการพัฒนา ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ แม้กระทั่งประวัติศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะเห็นว่าหน่วยการเรียนรู้เหล่านี้ให้ความรู้และสร้างสรรค์ ซึ่งจะเข้ากันได้กับรายวิชาที่ตนสอนอยู่

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ซึ่งจัดพิมพ์ในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปีของสหประชาชาติ ช่วยให้ครูและนักเรียนของทุกวิชา ได้มีโอกาสสำรวจขอบข่ายของประเด็นปัญหาในระดับโลก โดยเชื่อมโยงชีวิตของโลกอันกว้างใหญ่ไพศาล แต่เชื่อมต่อเป็นผืนเดียวกันรอบๆ ตัวเรา

หนังสือเล่มอื่นที่จัดพิมพ์ในชุดนี้ได้แก่

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น